

۱۰۵۴-۳

کتابخانه مجلس شورای ملی
۱۴۸۴

کتاب ذریعۃ النجاة

مؤلف: خاتون آبادی (مجموعه) بن عبدالحکیم

موضوع: ...
۹۹۵۳

شماره ثبت کتاب

۸۶۹۸۳

۹۹۶۳-۳

کتابخانه مجلس شورای ملی
۹۹۶۳

۱۲
۹۹۶۳
آدرس: تهران، خیابان ...
۱۱

مجلس شورای ملی
کتابخانه ملی
تاسیس ۱۳۰۲
شماره ثبت ۱۳۰۲
تاریخ ثبت ۱۳۰۲

۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

در بعضی نواح سرکشکان گرداب عصیان حمد و ثناء بحسب الدعوات است که بپادشاهی
دست دعا بسته در هر نفس صد هزار کشتن را از چهار موجه بحر عصیت بساحل نجات
کنانید و وسیله فلاح کشتکان بودی جبروت شکر و ستایش قاضی الحاجات است که
بنور صباح بجهت در راه پادشاهی از پادشاهان ساری خداوند ابراهیم صلی الله علیه و آله من الطلقات
الی النور انظمت با دعد و حومان باطن سر و حضور رسانید لطیفی که زبان
عند لیسان کشتن تو حید را بدو کلماتی زنگارنک اسامی می خویش مرتب ساخته
مفتاح ابواب هزار گوی فیض و فلاح گردانیده رفیع که بطون و دیر اعمال مومنان را بدو مع
عیون با کیه را به وسر بساخته گویی که مقیمان صلوات را بنیل درجات و موافقان
دعوات را بقضاء حاجات فواخته رجیمی که صیام نهاده راجحه واقیه و قیام لیل را بحت
باقیه برای متعبدان قرار داده عزیز که باقیال و مداومت بر طاعات روحانی را برای
بشارت مطهران نجات عذت فرستاده و در روز نامعد و در سهند آتیا و زنده اصفیا
محمد مصطفی و الی منتهی که سبحان ملا اعلی بیچ از اینها سوخته اند و قدسیان
ملکوت جمیع عبادت را از اینها سوخته اند و فصولات الله علیه و علیه ما و استغفر
علیهم در بعضی الی اجابة الدعوات و التوسل الیه هم وسیله لنیل الدرجات و بعد بر
رای طالبان منج رشا و سالکان سلك سادستور و محقق نمائند که باعث بر ایجاد و
نوع انسان و اختراع این زنده نتایج ارکان و برگزیده عالم امکان بر وفق طهارت خدای و

خلقت الجن و الاشرار الی بعد و ن مداومت بر طاعات و اشتغال بعبادت است تا آنکه هر
کسی در خور تلاش و تکاپوی او درین معنی مستحق مرتبه از مراتب رحمتهای بی انتها و
مستوجب درجه از درجات نعمتهای لا تعد و لا تحصی گردد و در جنان عذت بعضیها
فوق بعض قرار و استقرار گیرد پس بر هر خبیر بصیر لازمست که بعد و اهتمام درین باب
و در زنده این خلقت شریف را که نمونه عالم اکبر است و بل خلقت و تشریف خداوند
لطیف گردانیده خود را از غمزه و فایده ایجاد خلق و دعاری سازد و چون اکثر کتب که علماء
کبار و رضوان الله علیهم درین باب تألیف نموده اند بلغت عریضت و اکثر خلق را از ان بهره
کاملی و حفظ شامل نیست و بعضی از اعمال که از طرق مخالفین منقول شده و ادعیه که خو
تألیف نموده اند نیز در آن کتب مسطور گردیده و با وجود اعمال معتبره و ادعیه مأثوره
احتیاج با آنها نمیشود بنا بر این بر غریب محرم معاصی محمد صالح الحسینی ابن عبد الواسع خوا
که کاتبی در این تألیف نماید که مقصود باشد بر ذکر و اعمال و ادعیه مشهوره که در میان
اسانید در اعلای درجات اعتماد و اعتقاد باشد و فضایل و آداب هر یک را بلغت حد
ترجمه نماید تا اکثر شیعیان از این بلاد ازین کتاب بهره مند گردند و اطلاع بر فضایل از اعمال
موجب مزید رغبت ایشان گردد و در هر مقام بعضی از فوائد و مسایل را که ضروری باشد
ایراد نماید تا بعضی عظیمتر و عمل کنند باین کتاب از رجوع بکتاب دیگر مستغنی باشد و چون
سعادت عظمی و موهبت بکری از ثمرات امن و امان و برکات عهد و اوان سلطان سلیمان
انسان ملائک با سببان عدالت که رطبه چاکر نصرت ثمر مکرمات اثر فارس مضمار عدالت
یکه تا زبیدن شجاعت میشد توانین عدل و انصاف قلم عروق جور و اعتداف فاصم
ظهور قیامه کاسر عیان کاسر غمک خوان خاور جوهر تیغ شجاعت سالک مسالک قوت
ناجیه مناهج مروت لطف عیش شمیم بوستان آن لعل جان عظیم طبع قویین غنچه کشتا
خریص ملک بکمال التوفیقین و رفیع رجیم خورشید فوری که سلاطین جهان از وقوع تیغ نور
فلان مناسبت میاد برده سیاه شب مستور میکردند و سلیمان شکوهی که چون طلوع کرد
نصرت از پیش نمایان شوند چو دار آید خلاف ندای یایها التمل اذ خلوا مسا که لا یخفونکم

سَلَامٌ لَّكُمْ وَجُودٌ بَلَدٌ كَرْدَمَانْدَ مَوْرَانِ دَرِ سَاكُنِ خُذْلَانِ پَنَهَانِ مِشُونَدَا عِنِّي اعْظُم
سَلَامُ لِّلْزَمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَرَأَى السُّلْطَانِ بِنَا السُّلْطَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِنَا السُّلْطَانِ
سَلَامُ لِّلْحَيَاةِ الْمَوْسَوِيِّ الصَّفْوِيِّ بَهَادِرِ خَانِ خَلْدِ اللَّهِ عَلَيَّ وَفِي الْعَالَمِينَ ظِلَالِ جِلَالِهِ
وَالِدِ الْمُؤْمِنِينَ مَوْلَايَا نِعَامَهُ وَافْضَالَهُ بَرَى لِي كُنَامِ مِشَرِ كَرْدِيدِ بُوْدَ لِحَاجَةِ مُنَوْدَةِ اِيْنِ
هَدِيَةِ فَرَمَايَةِ رَايَايَةِ سِرِّ اَعْلَى مَرْفُوعِ كَرْدَايِنْدَةِ اَكْرَبْظَرِ قَوْلِ دَرَايْدِ نَظِيرِ قَضَةِ سَلَامَتِ
هَدِيَةِ مَوْخَوَاهِدِ كَرْدِيدِ وَچُونَا مِشَدِ وَارِسْتِ كَزَا بَرَكَاتِ اِيْنِ نَامِ نَمَايَانِ وَسِيلَةِ فَلَاحِ
وَبَخَاحِ كَاذِمِ مُؤْمِنَانِ كَرْدِيدِ وَارَايْدِ رِيْعَةِ الْبَخَاحِ مَسْتَقِي كَرْدَايِنْدِ وَاِيْنِ كِتَابِ مَرْشِيَاستِ بَرِ
مَقْدَمِهِ وَوَارَزْدِهِ بَابِ وَخَاتَمِهِ وَبِاللَّهِ التَّوْفِيقُ وَمِنَهُ اَلَا سَتَعَانَهُ **مَقْدَمُهُ** دَرِ فُضَيْلَتِ
دَعَا وَاَدَبِ وَشَرَايِطِ وَاَوْقَاتِ اسْتِحَابَاتِ بِنْدِ مَعْبُورِ مَقُولِ كَسَدِ بَرِ بَخْدَتِ خُصْرِ
اِمَامِ مُحَمَّدِ بَا قَرِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَزَّ وَجَلَّ كَدَامِ عِبَادَتِ بَهْتَرِ وَافْضَلِ اسْتِ فَرَمُودِ كِهْ هِيْجِ عِبَادَتِي
بَهْتَرِ اسْتِ تَرِ دَرِ حَقِّ تَعَالَى نَا نَكْدَا زَا سَوْالِ نَمَايِنْدِ وَاَزِ رَحْمَتِهَايِ غَيْرِ قَتَا هِيْ كِهْ تَرِ دَاوَسْتِ طَلِبِ
نَمَايِنْدِ هِيْجِ كِسْ تَرِ دَخْدَا دَشْمِنِ تَرِ وَبَدِ تَرِ نَيْتِ اَزْ كِسِيْ كِهْ تَكْدِرْ كَنْدَا زِ عِبَادَتِ اَلْهِى كِهْ دَعَا اسْتِ وَ
اَزْ عَطَا هَا وَرَحْمَتِهَايِ اَلْهِى سَوَالِ نَمَايِدِ وَبِسْنَدِ مَعْبُورِ زِيْعِيْرِ بِنْدِ اَلْعَزِيزِ مَقُولِ كِهْ خُصْرِ
اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ عَلِيٍّ السَّلَامُ فَرَمُودِ كِهْ اِيْ مِيسِرِ دَعَا كُنْ وَمَكُو كِهْ هَرْ چِهْ مَقْدَرِ شَدِ اسْتِ خَوَا
شَدِ بَدِ رِسْتِي كِهْ تَرِ دَخْدَا مَتَرِ لَقِيْ هَسْتِ كِهْ بَانِ نَمِيتُوْنِ رَسِيْدِ مَكْرِيْدِ دَعَا وَسَلْتِ وَاَكْرَسِيْ
دِهَانِ خُودِ رَا بِيْنْدِ دَوْدِ عَا نَكْنَدِ سَوْالِ نَمَايِدَا زِ خُدا چَا نَزِيْ بَا وَنَمِيْدِ هَنْدِ پَرِ دَعَا كُنْ تَا بُو
عَطَا كُنْدَايِ مِيسِرِ كِهْ دَرِيْ رَا بِيْسَارِ بَكُوِيْدَا بِلْتِهْ بَرِ وِلَشِ بَكْنَايِنْدِ وَدَرِ حَدِيثِ دِيْكَرِ فَرَمُودِ
كِهْ كِسِيْ كِهْ دَعَا نَكْنَدِ وَازِ فَضْلِ خُدا سَوْالِ نَمَايِدِ فَقِيْرِ وَبَحْتَاجِ شُوْدِ وَدَرِ حَدِيثِ صَحِيْحِ دِيْكَرِ فَرَمُودِ
كِهْ بَرِ شَمَا بَا دَبْدِ عَابِدِ رِسْتِي كِهْ شَمَا اَقْرَبِ بَخْدَا حَاصِلِ نَمِشُوْدِ بَعْدَا دَقِ مَثَلِ دَعَا وَتَرْكِ مَكْنِيْدِ
طَلِبِ كُوْنِ حَاجَتِ كُو چِيْ كِهْ بَرَايِ خُورُوْدِيْ اِنْ حَاجَتِ بَدِ رِسْتِي كِهْ حَاجَتِ كُو چِيْ كِهْ بَرِ دَكْ هَمِهْ
بَدِ سْتِ خُدا اسْتِ وَدَرِ حَدِيثِ دِيْكَرِ فَرَمُودِ كِهْ خُصْرِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتِ اَللَّهِ عَلَيْهِ مِيسِرِ فَرَمُودِ
كِهْ مَحْبُوبِ تَرِيْنِ اَعْمَالِ تَرِ دَرِ حَقِّ تَعَالَى دَرِ زَمِيْنِ دَعَا اسْتِ وَفَرَمُودِ كِهْ خُصْرِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ
دَعَا بِيْسَارِ مِيْكَرُوْنَدِ وَبِسْنَدِ مَعْبُورِ زِيْعِيْرِ بِنْدِ اَلْعَزِيزِ مَقُولِ كِهْ خُصْرِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتِ اَللَّهِ عَلَيْهِ

مُؤْمِنِ اسْتِ بَرَايِ دَفْعِ دَشْمَنَانِ وَعَمُودِ دِيْنِ اسْتِ كِهْ بَانِ دِيْنِ مُؤْمِنَانِ بَرِيَا اسْتِ وَفَرَمُودِ اَتَمَّا
وَزَمِيْنِ اسْتِ وَدَرِ حَدِيثِ دِيْكَرِ اَزْ اَخْبَرْتِ مَقُولِ كِهْ بَصْحَابِ فَرَمُودِنْدِ كِهْ مِشُوْنَا هِيْدِ كِهْ
دِلَالَتِ كُنْ مَشْمُورَا بَرِ حَرِيْبِ وَبِلَا حِيْ كِهْ شَمَا رَا نَحَاتِ دِهْدَا زِ شَرِ دَشْمَنَانِ شَمَا وَرُوْزِيْ شَمَا رَا زِيَادِهْ
كَرْدَا نَدِ كُنْشَدِ بِلِيْ فَرَمُودِ كِهْ دَعَا كُنْدِ وَبَخُوِيْدِ پَرِ وُورِدِ كَارِ خُودِ رَا دَرِ شَبِ وَرُوْزِ بَدِ رِسْتِي كِهْ
حَرِيْبِ مَوْثِنِ دَعَا اسْتِ وَخُصْرِ اِمَامِ رِضَا عَلِيٍّ السَّلَامُ فَرَمُودِ كِهْ بَرِ شَمَا بَا دَبْدِ بَرِ بَخْدَتِ اِيْنِ كِهْ دَعَا اسْتِ
وَخُصْرِ صَادِقِ عَلِيٍّ السَّلَامُ فَرَمُودِ كِهْ دَعَا اَزِ يَزِهْ وَتِيْرِ كَارِ كَرْتَرِ اسْتِ وَفَرَمُودِ كِهْ دَعَا دَرِ مِيْ كُنْدِ
قَضَا هَرْ چِيْ دَا زَا سَمَانِ نَا زَلِ شَدِ بَاشَدِ وَبَحْكِ كَرْدِيدِ بَاشَدِ وَفَرَمُودِ كِهْ بِيْسَارِ دَعَا كُنْدِ كِهْ دَعَا
كَلِيْدِ جَمِيْعِ رَحْمَتِهَا اسْتِ وَوَجِيْبِ فِرُوْزِيْ هَمِهْ حَاجَتِهَا اسْتِ وَبَكْرَا مَتِهَايِ اَلْهِى نَمِيتُوْنِ رَسِيْدِ
مَكْرِيْدِ عَاوَهَرِ دَرِيْ كِهْ بِيْسَارِ بَكُوِيْدَا بِلْتِهْ بَرِ وِيْ اَدَمِيْ مِيْكَنَايِنْدِ وَدَرِ حَدِيثِ دِيْكَرِ فَرَمُودِ
كِهْ بَرِ تُوْبَا دَبْدِ عَا كُنْشَايِ جَمِيْعِ دَرِ دِهَا اسْتِ وَازِ خُصْرِ اِمَامِ مُوسَى كَاظِمِ صَلَوَاتِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اسْتِ
كِهْ هَرْ بِلَايِيْ كِهْ بَرِيْنْدِ مُؤْمِنِ نَا زَلِ كَرْدِ وَخُدا اَوَا دَعَا اَلْهَامِ نَمَايِدَا بِلْتِهْ اِنْ بِلَا زُوْدِ زَا بِلِ شُوْدِ
وَهَرْ بِلَايِيْ كِهْ بَرِ مُؤْمِنِ نَا زَلِ شُوْدِ تَوْفِيقِ دَعَا يَابِدِ وَتَرْكِ كُنْدَا بِلْتِهْ اِنْ بِلَا بَطُوْلِيْ اِنْ نَحْمَدِ پَرِ
شَمَا بَا دَبْدِ عَا وَتَضَرَّعِ بِيْوِيْ خُدا وَنَمَايِيْمَانِ وَخُصْرِ رَسُوْلِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمُودِ كِهْ دَوَا
كُنْدِ بِيْمَارِ اِنْ خُودِ رَا بِنَصْدَقِ وَدَفْعِ كُنْدِ اَنْوَاعِ بِلَا هَا رَا بَدْعَا وَحَفْظِ كُنْدِ مَالِهَايِ خُودِ رَا بَدَا
زَكُوْرَةِ بَدِ رِسْتِي كِهْ هِيْجِ مَرْغِيْ بَدَامِ نَمِيْ اَفْتَدِ مَكْرَا نَكْدِ بَسِيْحِ خُودِ رَا تَرْكِ نَمُودِهْ بَاشَدِ وَخُصْرِ تَا مِيسِرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتِ اَللَّهِ عَلَيْهِ فَرَمُودِ كِهْ دَفْعِ كُنْدِ مَوْجِهَايِ بِلَا رَا اَزْ خُودِ بَدِ عَا بِيْشِ اَزَا نَكْدِ بِلَا نَا زَلِ
كَرْدِ دَبْحِ اِنْخُدا وَنَمِيْ كِهْ دَانِهْ رَا شَكَا فْتِهْ وَانْوَاعِ كِيَا هِ رَا اَزَا نِ پَرِ وُورِدِ وَخُلَايِقِ رَا خَلَقِ فَرَمُودِ
كِهْ بِلَا بِيْوِيْ مُؤْمِنِ سَتَرِ تَرِيْ يَابِدَا زِ سَبِيْلِيْ كِهْ اَزَا بِلَايِ كُوِيْدِ بِيَايِنْدِ وَازِدِ وِيْدِنَا سَبَايِ سَتَرِ وُورِدِ
وَهِيْجِ نَعْمَتِيْ طَرَاوَتِ عِيْشِيْ اَزِ بِنْدِ كَانِ بَرِ طَرَفِ نَمِشُوْدِ مَكْرِيْ كُنْهَا هَا اِيْشَانِ وَاَكْرَا سَتَقْبَالِ كُنْشَدِ
بِلَا رَا بَدْعَا وَتَضَرَّعِ وَتُوْبِرَا نِ بِلَا اِيْشَانِ نَا زَلِ شُوْدِ وَاَكْرُوْقِيْ كِهْ بِلَا نَا زَلِ كَرْدِ وَنَعْمَتِ اَزِ
اِيْشَانِ بَرِ طَرَفِ شُوْدِ بَخْدَا پَسَا مَرِنْدِ وَا وَتَضَرَّعِ نَمَايِنْدِ بَايْنِشَايِ دَرِ سَتِ وَبَسْتِيْ نُوْرِ زِيْنِ دَرِ
عِبَادَتِ وَبِنْدِ كِيْ خُدا وَتَرْكِ كُنْهَا هَا اِيْشَانِ كُنْدَا بِلْتِهْ خُدا وَنَمِيْ هَرْ چِيْ مَهْرِيْ اِنْ هَرْ فَا سَدِيْ بَرَايِ اِيْشَانِ
بَا صِلَا حِ اَوُورِدِ وَهَرْ نَعْمَتِيْ رَا كِهْ اَزَا اِيْشَانِ سَلْبِ نَمُودِهْ بَا اِيْشَانِ كَرْدَا نَدِ وَخُصْرِ صَادِقِ عَلِيٍّ السَّلَامُ

فرمود که سه چیز است که با وجود آنها هیچ چیز ضرر نمی کند دعا کردن در هنگام بلاها
و شدت آنها و استغفار کردن گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که حق
تعالی روزیهای مؤمنان را از جای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشند زیرا که بنده
چون نداند که روزی از کجا می رسد دعا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که را
عطیه کرامت فرمودند از چهار چیز محروم نشود دانسته هر که را دادند از اجابت محروم
نماند و هر که را استغفار کرامت کردند توبه اش را قبول فرمایند و هر که را شکر عطا کردند
نعمت اش را زیاده کنند و هر که را صبر دادند از اجر و ثواب محروم نکردند و از حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که حق تعالی قبول نمی فرماید دعائی را که از دل غافل
صادر شود و فرمود که چون برای میت خود دعا کنید چنین دعا میکند که دل شما از آن غافل
باشد و خبر نداشته باشد بلکه جهد و سعی کنید برای او در دعا و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که خدا مستجاب نمی کند دعائی را که بادل سخت و باقایت دعا کنند و در حدیث
دیگر فرمود که خدا مستجاب نمی کند دعائی را که بادل فراموش کار غافل کند پس چون دعا
کنید دل خود را با خدا دارید پس بقیه کنید که دعای شما مستجاب و بسند صحیح از آن حضرت
منقول است که کسی که پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون بلا نازل شود دعایش مستجاب است
و ملائکه می گویند که این صدای شنایست و دعای او را از آسمان منع نمی کنند و کسی که پیش
از نزول بلا ترسد و پیش از نزول آن بلا دعا کند و دفع آن را از خدا مسئلت نماید خدا آن بلا را
هرگز با او ننماید و در حدیث دیگر فرمود که کسی که خواهد که دعای او در شدت آنها مستجاب شود
باید که در هنگام رخا و نعمت دعا بسیار کند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
است که دعای بی عمل صالح مانند تیر انداختن است از گمان بی زه و از حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیه و آله منقول است که بهترین دعاها آنست که صادر شود از سینه پاکیزه از عیبها و صفات
ذمیه و دل پر فتنه کار و بسند معتبر منقول است که شخصی بخد مت حضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که حق تعالی می فرماید که دعا کنید تا دعای شما مستجاب گردانم و معاد دعای کنیم
و مستجاب نمیشود فرمود که دعای شما برای این مستجاب نمی گردد که وفا نمیکند به پیمانها که

حق تعالی از شما گرفته در عمل نمودن با او امر و ترک کردن مناهی حق تعالی می فرماید که وفا
کنید به عهد و پیمان من تا وفا کنم به عهد و پیمان شما و الله که اگر شما وفا کنید از برای خدا لذت
و قایم کنید از برای شما و از نون بکالی منقول است که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
که حق تعالی خطاب نمود بحضرت عیسی که بگو گروه بنی اسرائیل را که داخل خانه از خانه های من
مکرم بادلهای طاهر و پاک و دیدن های خاشع و دستهای پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو
بایشان که بدانید که از هیچ یکن از شما دعائی مستجاب نمی کنم هرگاه مظالم کسی نزد او باشد و
مال کسی بظلم درخته او باشد و در حدیث دیگر از آن حضرت منقول است که چون دعا کنی کان کن
که حاجت تو در در خانه تو است و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر
حاجتی که سوال نماید باو عطا کند باید که از همگی مردم مایوس و نا امید باشد و از غیر
خداوند خود امید نداشته باشد چون خدا این حالت را از دل او بیدار هر چه سوال کند باو
عطا فرماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که والله که الحاح نمی نماید بنده مؤمنی
تو خدا در حاجت خود مکران حق تعالی حاجت او را بر می آورد و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که حق تعالی مکر و دشمن میدارد الحاح کردن مردم را بر یکدیگر در سوال و از برای خود
این را پسندید و دست میدارد که از او سوال نمایند و از آنچه نزد اوست طلب کند و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی رحم کند بنده را که طلب نماید از حق تعالی حاجتی
و الحاح نماید در دعا خواه مستجاب شود دعای او و خواه نشود و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که بنده چون دعا کند حق تعالی پیوسته در مقام بر آوردن حاجت اوست مادام که استسجال
نکند و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی مراد بنده را از خود را میداند در هنگامی که او را دعا
میکند و لیکن دست می آرد که حاجتهای خود را پاشان کند و بدو را که او عرض نمایند و از حضرت
امام رضا صلوات الله علیه منقول است که یک دعا مخفی که بجا آوری بهتر است از هفتاد دعا
که اظهار نماید و علانیه بجا آوری و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چهل نفر که جمع
شوند و دعا کنند البته دعای ایشان مستجاب است و اگر چهل نفر بهم نرسند چهار نفر که هر یک دو
نوبت خدا را در حاجتی بخوانند البته حق تعالی دعای ایشان را مستجاب می گرداند و اگر چهل

نفرین باشند و این نفر خدا را چهل نوبت در حاجتی بخواند البته خداوند غنی بجزایر دعا باشد
 مستجاب می گرداند و در حدیث دیگر فرمود که چهار نفر جمع نمیشوند برای دعا مگر آنکه وقتی که
 متفرق می شوند دعای ایشان مستجاب شده است و فرمود که پدر مرا که حاجتی بود میداد زنان
 و اطفال را جمع میفرمود و دعا میکرد و ایشان امین می گفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا
 خوانده و امین گویند در ثواب شریکند و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که طلب
 نماید دعا را در چهار ساعت نزد ویدن باده و اگر دیدن سایه یعنی اول پیشین و نزد
 آمدن باران و نزد ریختن اول قطره از خون مومی که شهادت شود بر زمین بدستی که درها
 آسمان را در این اوقات می کشایند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل مستجاب
 در نماز و تر و بعد از نماز صبح و بعد از نماز ظهر و بعد از نماز شام و حضرت امیر المومنین
 فرمود که غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد خواندن قرآن و نزد آمدن باران و نزد ملائکه
 کردن در وصف برای شهادت و آنحضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بهترین
 وقتها که خدا را بخوانید سحرهاست و منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام طلب حاجتی
 داشتند نزد وال شمس طلب می نمودند و چون این راده می نمودند اول چیزی تصدیق میکردند
 و خود را بوی خوشی معطر میکردند و سجده میکردند و حاجات خود را می طلبیدند و حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام فرمود که حق تعالی از بندگان خود دوست میدارد هر بند را که دنیا
 دعا کند پس بر شما باد دعا کردن در سحر تا طلوع آفتاب بدستی که این ساعتی است که درهای
 آسمان گشوده میشود و روزها قیمت می شود و حاجتهای عظیم برآورده میشود و حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که در شب ساعتی هست که هر که توفیق یابد که در آن ساعت نماز کند
 و خدا را بخواند البته دعایش مستجاب می گردد و هر شبی که باشد آن بعد از نصف شب است
 تا آنکه بقدر رسد شب بگذرد و در حدیث دیگر فرمود که سه وقت است که حاجت بند
 از خدا محبوب نمیشود بعد از نماز واجب و نزد آمدن باران و نزد ظاهر شدن مجره از جبهه
 خدا و زمین و حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه فرمود که کسی را که بوی پروردگار خود
 حاجتی باشد در سه ساعت طلب نماید در ساعتی در روز جمعه و ساعتی که زوال شمس می

شود و ساعتی که در آن وقت بادهای رحمت می وزد و درهای آسمان گشوده می شود و حضرت
 الهی نازل می گردد و خورشید و باران می آید و یک ساعت در آخر شب نزدیک طلوع صبح بدستی که
 در سحر و هفتاد و یک ساعت از جانب حق تعالی که یا کسی هست که درین وقت توبه اش را قبول
 کنیم یا کسی هست که سؤال کند تا با و عطا کنیم یا کسی هست که طلب امر از سر کند تا کافرش را
 بیامرزد یا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند تا حاجتش را برآوردم پس اجابت
 کنید در آن وقت داعی خدا را و طلب نماید روزی را در میان طلوع صبح تا طلوع آفتاب که
 آن دخیل تر است در روزی از سفرها کردن برای تجارت و آن ساعتی است که خدا قیمت روزی
 در میان بندگان میفرماید و فرمود که درهای آسمان برای تمامی کشایند در پنج وقت نزد آمدن
 باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و خواندن قرآن و نزد زوال آفتاب و نزد طلوع صبح
 و حضرت صادق علیه السلام فرمود که ساعتی که در آن ساعت دعا مستجاب می شود در روز جمعه
 و قیامت که امام از خطبه فارغ شود تا وقتی که مردم نماز بخیزند و ساعت دیگر آخر روز
 جمعه است تا فرو رفتن آفتاب و در حدیث دیگر فرمود که ساعت استجاب اول زوال است
 و آنحضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه منقولست که حضرت فاطمه صلوات الله علیها
 فرمود که آنحضرت رسول صلی الله علیه و آله شنیدم که میفرمود که در روز جمعه ساعتی هست
 که هر مسلمانی که در آن ساعت از خدا چیزی طلب نماید البته با و عطا فرماید کفر یا رسول الله
 کدام ساعت فرمود که وقتی که نصف قرص آفتاب فرو رود پس حضرت امام زین العابدین
 فرمود که حضرت فاطمه بعد از اعلام خود می فرمود که برو ببلندی و چون به پستی که نصف قرص
 آفتاب غروب کرد مرا اعلام کن که دعا کنم و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که فرمود که بر تو باد دعا کردن در وقتی که در سجده باشی که بنده در سجود از جمیع احوال بخدا
 نزدیکتر است و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که هرگاه شما را رقت بهم رسد عا کنید
 زیرا که دل را رقت حاصل نمیشود مگر وقتی که از برای خدا خالص گردد و متوجه خدا شود و آن
 علامت استجاب است و در حدیث دیگر فرمود که چون بدن توبه بشود بره در آید و بلرزد و چشمها
 گریانی شود پس در دعا اهتمام کن که رحمت الهی متوجه تو گردیده و هنگام اجابت است و در

حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که هرگاه احدی از شما بیمار میشود طبیب را
میطلبد و باو چیزی می دهد و اگر حاجتی پادشاهی دارد رشوه بداربازان می دهد پس
اگر حاجتی بخدا داشته باشد باید که تصدق بکند خواه که خواه بسیار و حضرت رسول
فرمود که چون یکی از شما دعا کند و عار عام بکند و مخصوص خود نکند و اندک دعا باستجاء
نزدیکتر میشود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل مؤمن را
مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند پس از برای خود دعا کند دعایش مستجاب میگردد
و از حضرت رسول منقولست که هیچ دعائی زودتر مستجاب نمیشود از دعای غائبی از برای
غائبی و حضرت امام محمد باقر فرمود که نزدیکترین دعاها با حاجات دعای مؤمنی است که
از برای برادر مؤمن خود کند غایبان پس ملکی و ملک بدعای او که میکوی امین و از برای تو
خدا دو برابر آنچه از برای برادر خود دعا کردی عطا میفرماید و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که دعا از برای برادر مؤمن خود غایبان کردن باعث زیادتی روزی می شود و بلاها را دفع
میکند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر مؤمنی که از برای مؤمنین و مؤمنات
دعا کند خدا بعد ده مؤمنی که کند شهادت و خواهد آمد از اول تا آخر دنیا بمنزل آنچه برای
ایشان دعا کرده است باو برگرداند و بد رستی که بنده را در قیامت امر کند که بجهنم برسد پس
ملانکه او را کشند که بجهنم برند در آنحال مؤمنان و مؤمنات گویند که پروردگار این بنده
در دنیا برای ما دعا میکرد ما را شفاعت ده در حق او پس خدا ایشان را شفیع او کند و شفاعت
ایشان بجات یابد و از ابراهیم بن هاشم منقولست که گفت عبدالله بن جندب را در عرفات دیدم
که همچو قوف و از او بپوشانیده بود پسته داشت باهمان بلند کرده و اب دید
برد و طرف رویش جاری بود بعدی که بر زمین میرفت و چون مردم از قوف فارغ شدند
و برگشتند باو گفتیم که هرگز قوفی بخوبی و قوفی بد ندیده ام گفت والله که دعا نکردم مگر از برای
برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه شنیدم که میفرمود
که هر که برای برادر مؤمن خود دعا کند در غیبت او از عرش او را ندا کند که از برای تو باد صلوات
بر او آنچه از برای او دعا کردی و خواستم که صد هزار بار بر محقق مضمون ترا کنم برای یکتا

ندانم مستجاب می شود یا نه و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر
گاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجتی سؤال نماید از حاجتهای دنیا و آخرت باید
که ابتدا کند به ثنا و مدح خداوند عالمان و صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله
بعد از آن حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه حاجتی داشته باشید حمد
و ثنای پروردگار خود بگوئید بد رستی که کسی که حاجتی از پادشاهی طلب نماید از برای او مهیا
می کنند از ستایش بهترین سخنانی را که بران قدرت دارد که او را بان سخن بستاند و فرمود که
بد رستی که شخصی داخل مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله شد و دو رکعت نماز کرد
و از خدا حاجتی سؤال نمود حضرت فرمود که این بنده تجلیل نمود برخدا و بخود و دیگری
آمد و دو رکعت نماز کرد و بعد از آن خدا را ثنا گفت و صلوات بر پیغمبر فرستاد حضرت
فرمود که حاجت خود را بطلب که عطا میفرماید و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که دعا
محبوبست از آسمان و مستجاب نمیشود تا صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله نفرستند
و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا کند و پیغمبر صلی الله علیه و آله یاد نکند دعا بر او لایق
استاده بال میزند و چون صلوات فرستد بالا می رود و در حدیث دیگر فرمود که هر که را
بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله بفرستد و بعد از آن حاجت
خود را بطلبد پس دعای خود را بختم کند بصلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله علیه بفرستد
که خدا اگر تمیر است از آنکه در طرف دعا را قبول فرماید و میان را در کند زیرا که صلوات بر
محمد و آل او البته مقبول و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر مذکور شود بسیار بر او
صلوات فرستد که هر که باین صلوات بر آنحضرت بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات بفرستد
در هر از صفا از ملائکه و هیچ خلقی نماند مگر آنکه بر او صلوات فرستد بسبب صلوات خدا
ملائکه بر او پس کسی که بچندین رحمتی بخت نماید و جاهل و غافل است و خدا و رسول خدا و

اهل بیت او را و پیغمبر را بد **باب اول** در اعمال ماه رجب و در آن چند فصل است **فصل**
اول در فضیلت ماه رجب و ثواب روزه آن بدانکه ماه رجب یکی از اشرع حرمت و اتم
عظیم و محترم و از این جهت از رجب می مانند زیرا که رجب بمعنی نزول است و عربی از اضم

میگوید زیر که درین ماه مردمان همگی بقطر و عدالت و تقوی و پرهیزکاری سلوک می نموده اند
 و او از استعانه و ظل و انبیا بمقام فریاد رسان نمیرسید یا بجهت آنکه چون قتل و غارت و محاربه
 و سایرین درین ماه نمی نموده اند و او از قطع سلاح و ستم ستوران بکوشش مستعان نمیرسید
 و انرا اصیب نمیزی گویند بجهت آنکه حق تعالی درین ماه رحمتهای بی پایان بر بندگان خود نازل
 میریزد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که حق تعالی در ایامان هفتم ملک است
 که از ادای میگویند و چون ماه رجب داخل شود هر شب تا طلوع صبح آن ملک ندانند که خوشا
 حال کسانی که بخدمت مشغول باشند خوشحال کسانی که اطاعت خدا کنند حق تعالی می
 فرماید که من هم نشینی میکنم کسی را که هفتاد مرتبه باشد و اطاعت می کند کسی را که اطاعت من کند
 و می امرم کسی را که طلب امر از من کند ماه من است و بند من است و رحمت رحمت
 من است هر که سوال کند عطا می کنم و هر که طلب هدایت کند از من هدایت می کنم که در این ماه
 این ماه را رفته در میان خود و بندگان خود هر که در آن چنگ زند بر رضوان و خوشنودی
 من فایز شود و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که آنحضرت تمام این ماه را
 روزه می داشت و میفرمود که رجب ماه من است و شعبان ماه رسول خدا صلی الله علیه و آله است
 و رمضان ماه خداست و پسند معتبر از موسی بن جعفر صلوات الله علیه منقولست که رجب
 نهر است در بهشت سفید تر از شیر و شیرین تر از عسل پس هر که یک روز از رجب را روزه دارد
 حق تعالی از آن نهر با وی آسایش دهد و در حدیث دیگر فرمود که رجب ماهیت بزرگ حق تعالی
 در آن حسنات را مضاعف می گرداند و سیئات را محو می کند و هر که یک روز از آن را روزه
 دارد از آن جهنم بقدر یک ساله راه آزاود و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت است
 او واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت نوح علیه السلام در روز اول رجب
 بکشتی نشست و قوم خود را که با او در کشتی داخل شدند امر فرمود که روزه داشتند این روز را
 پس حضرت فرمود که هر که روزه دارد این روز را آزاود و روزه داشتند از آن جهنم بقدر یک ساله راه
 هر که هفت روز از رجب را روزه دارد و روزه های هفت گانه جهنم را بپوشد و هر که هشت روز
 از رجب را روزه دارد هشت در بهشت برای او کسوده شود و هر که پانزده روز روزه از رجب دارد

و اینست که در روزی رسول
 خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که رجب و شعبان ماه من است
 و شعبان ماه رسول خدا است
 و رجب ماه خداست
 و اینست که در روزی رسول
 خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که رجب و شعبان ماه من است
 و شعبان ماه رسول خدا است
 و رجب ماه خداست
 و اینست که در روزی رسول
 خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که رجب و شعبان ماه من است
 و شعبان ماه رسول خدا است
 و رجب ماه خداست

حق تعالی حاجات او را بآو عطا کند و هر که زیاده از این ثماه رجب روزه دارد زیاده کند
 حق تعالی برای او در حدیث معتبر دیگر فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله میفرمود
 که هر که سه روز از رجب روزه دارد حق تعالی برای او پهر روز روزه سالی بخشد و هر
 که هفت روز از رجب را روزه دارد ببندد بر روی او هفت در جهنم را و هر که هشت روز
 از رجب را روزه دارد بکتابد برای او هشت در بهشت را و هر که پانزده روز از رجب را
 روزه دارد حساب را بر او آسان گرداند و هر که تمام ماه رجب را روزه دارد بنویسند بر او
 او رضوان و خوشنودی خود را و کسی که حق تعالی رضای خود را برای او بنویسد دیگر عذاب
 نکند او را و در حدیث دیگر منقولست که آنحضرت از ابناء طاهیرین خود صلوات الله علیهم
 اجمعین روایت فرمود که هر که روزه دارد یک روز از اول یا وسط یا آخر ماه رجب حق تعالی
 گناهان گذشته او را پامرز و هر که روزه دارد سه روز از اول سه روز از وسط و سه
 روز از آخر این ماه را حق تعالی گناهان گذشته او را پامرز و هر که احیا کند شی
 از شبهای این ماه را حق تعالی او را از آن جهنم آزاد گرداند و شفاعت او را در هفتاد هزار
 کس از گناه کاران قبول فرماید و هر که تصدق کند صدقه در این ماه برای رضای خدا حق
 تعالی گرامی کند او را در روز قیامت در بهشت آنقدر که هیچ دیده اند باشد و خوشی نشیند
 باشد و در خاطر بشری خطور نکرده باشد و از رسول خدا صلی الله علیه و آله منقولست که
 فرمود که رجب شهر الله الاصل است و انما هیئت بزرگ و از اصم برای این میگویند که نزد با
 ماهی از ماهها از جهت حرمت و فضیلت نزد حق تعالی و اهل جاهلیت از اقصای می کردند و
 چون اسلام آمد تقییم و فضیلت از زیاده گردانید بدستی که رجب ماه خداست و شعبان
 ماه من است و رمضان ماه امت من است که هر یک روز از رجب را روزه دارد از روی اعتقاد
 و نیت خالص مستوجب شود خوشنودی و رضوان بزرگ خدا را و خاموش گردانیدن روز و او
 غضب حق تعالی را و ببندد بر او درهای جهنم را و اگر اتفاق کند در راه خدا اطلاع
 بقدر روی زمین نیکو تر نباشد از این روز و او چیزی از چیزهای دنیا اجر و مزد روزه او
 تواند شد بلکه مردان حسنات و ثوابهای آخرت باشد که بگاهیت خود را خالص گردانیده

و اینست که در روزی رسول
 خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که رجب و شعبان ماه من است
 و شعبان ماه رسول خدا است
 و رجب ماه خداست
 و اینست که در روزی رسول
 خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که رجب و شعبان ماه من است
 و شعبان ماه رسول خدا است
 و رجب ماه خداست
 و اینست که در روزی رسول
 خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که رجب و شعبان ماه من است
 و شعبان ماه رسول خدا است
 و رجب ماه خداست

باشد و چون آن روز را بشاورد برای او ده دعای مستجاب باشد و اگر دعا کند بخیری
از چیزهای دنیا حق تعالی با او عطا کند و اگر عطا نکند ذخیره کند برای او نیکوتر از آنچه
دعا کرده باشد و مسئلت نموده باشد از دعا کند از او و لیا و دوستان خدا و هر که در روز
از این ماه را روزه دارد وصف نکند و صف کند کسان را ز اهل آسمان و زمین آنچه او را باشد
تزد حق تعالی از کرامت و بنویسند برای او مثل نذر و ثواب ده نفر از صدقان که پیوسته در
مدت عمر خود با صدق و راستی باشند هر یک که رسیده باشد عمرهای ایشان و شفاعت کند
در قیامت در مثل آنچه شفاعت کند ایشان و محشور کرد در زمره ایشان و داخل بهشت
شود با ایشان و در بهشت از رفیقان ایشان باشد و هر که سه روز از این ماه را روزه دارد
بگرداند حق تعالی میان او و ائمه جنت خلدی و صحابی که طول آن هفتاد ساله راه باشد و حق
تعالی در وقت انظار با او خطاب فرماید که واجب حق تو بر من و لازم است برای تو محبت و
ولایت من گوئی که من شما را ای ملائکه من که امر زیدم کاهان گذشته و آیند و او را هر که
چهار روز از این ماه را روزه دارد این باشد از همه بلاها از دیوانگی و خرد و بیسی و فتنه که
در هنگام خروج دجال در میان مردمان ظاهر گردد و پناه داده شود از عذاب قبر و توبه
شود برای او مثل ثواب گروهی که از صاحبان عقل و خرد باشند و بدو رکعت حق تعالی رجوع
و بازگشت نموده در زمره ثوابان داخل شده باشند و داده شود نامه عمل او بدست راست
او در زمره گروهی که بسیار عبادان سبقت و پیشی گرفته باشند و هر که پنج روز از این ماه را روزه
دارد بر حق تعالی واجب لازم باشد که در قیامت او را راضی و خوشنود گرداند و معنوت گردد
در قیامت در حالتی که روی و چون ماه شب چهارده باشد و بنویسند برای او از حسنات بعد
رین بسیار حاج و داخل گرداند او را بدوی بهشت بحساب و با او گویند سوال کن و طلب نما
از پروردگار خود آنچه خواهی و هر که شش روز از این ماه را روزه دارد چون معنوت شود
پرونا بد از قبر و روی او نورانی باشد ساطع و در رخشان که سفید تر و روشن تر از نور آفتاب
و حق تعالی با او نور و دیگر کرامت فرماید که اهل محشر همگی بان نور و روشنی بایند تا آنکه عبود
کند از یار و صاحب و حق تعالی نگاه دارد او را از عقوبت و الدین و قطع رحم و هر که هفت روز

از این ماه را روزه دارد بدست حق تعالی بر او روزه داشتن هر روزی در روزهای آخر
و حرام گرداند جسد او را بر آتش جهنم و هر که هشت روز از این ماه را روزه دارد بکند حق تعالی
برای او روزه داشتن هر روزی در روزهای هشت کانه بهشت را و با او گویند که از هر در
که خواهی داخل شو و هر که نه روز از این ماه را روزه دارد چون از قبر برآید بگوید لا اله الا الله
و نکر داند روی خود را بدوی غیر بهشت و او را نوری باشد که بدو رخشد برای اهل محشر تا آنکه
کمان کند که او پیغمبر برگزیده است از پیغمبران خدا و مکتب عطا حق تعالی با او کند این باشد
که داخل بهشت گرداند او را بحساب و هر که ده روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی با او عطا
کند و با او بنهر صرع بدو و با قوت که بر او کند بان بالها و بکند در از پل صراط چون برق
جهنم بدوی بهشت و حق تعالی سیئات او را بحسنات مبدل گرداند و او را از مقر بانی بد
که ایستادگی کند بقیط و عدالت برای خدا و چنان باشد که هر سال در عبادت و بندگی
خدا ایستاده باشد با صبر و شکیبایی و نیت خالص و هر که یازده روز از این ماه را روزه دارد
و تا بعدهای خدا نگردد باشد در قیامت بنده نیکوتر از او مکر شده که مثل او یا زیاده از
از این ماه را روزه داشته باشد و هر که دوازده روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی در
قیامت با او پیوستاند و حله سبز از سندس و استبرق بهشت که اگر یک حله آن در دنیا با
روشن کند ما بین مشرق و مغرب را و بگرداند تمام دنیا را خوشبو تر از مشک و هر که سیزده
روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی در روز قیامت برای او بکند تر اندام و از با قوت سبز
در سایر عرش خود که قایمهای آن از در باشد و از دنیا به قصد برآید که باشد و بران
مانده ظرفها از در و با قوت باشد و در هر طرفی هفتاد هزار لون باشد که هیچ لونی برون
دیگر شبیه نباشد و بدوی هیچ یک بدیگری نماند پس تناول کند از آن مانده و اهل محشر در
شدت و بلا فی عظیم گرفتار باشند و هر که چهارده روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی
عطا کند با او از ثواب آنچه هیچ دید ندیده باشد و کوشی شنیده باشد و در خاطر بشر خطور
نکرده باشد از قصرهای بهشت که بنا کرده شده باشد از در و با قوت و هر که پانزده روز از
این ماه را روزه دارد بایستد در قیامت در موافقت ایمان و نکند و بر او هیچ ملکی و نه نبی و

نه رسول مکرانکه باو گویند خوشحال تو توفی صاحب ایمنی و مقرب درگاه الهی باشی و شرافت و کرامت و رشتن برده شده و عطا کرده شده و سکنی کنده در مراتب عالیه بهشت و هر که شاتر ده روز از این ماه را روزه دارد در اید در سلک و ایل گروهی که سوار شوند بر مرکبهای نور و پرواز کنند بانی مرکبها در عرصه جنان بسوی خانه کرامت خداوند رحمن و هر که هفده روز از این ماه را روزه دارد پیروزند برای او در قیامت بر سر پل صراط هفتاد هزار چراغ از نور تابکند در انصراط بنوران چراغها و بشتابد بسوی مراتب عالیه بهشت و متابعت کند او را که همانکه در حالتی که سلام بر او کند و مرعبا باو گویند و هر که هجده روز از این ماه روزه دارد با برهیم خلیل الرحمن علیه السلام باشد در قبه که او است در جنة الخلد بر بالای کرسیهای درو یا قوت و هر که نوزده روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی برای او قصری از نور اید تر بنا کند در برابر قصر آدم و برهیم علیه السلام در جنة عدن و او را ایشان سلام کند و ایشان بر او سلام کنند بحجته کرامت او و لازم دانستن حق او و بنوب حق تعالی برای او به روزی که روزه داشته باشد ثواب هزار سال و هر که بیست روز از این ماه را روزه دارد چنان باشد که حق تعالی بیست هزار سال عبادت کرده باشد و هر که بیست و یک روز از این ماه روزه دارد حق تعالی او را در قیامت شفیع گرداند در مانند قبيله ربيعة و مضر که دو قبيله عظیمی از قبایل عربند که هه از کنه کاران باشند و هر که بیست و دو روز از این ماه را روزه دارد منادی از آسمان ندا کند که بشا رت باد ترا ای دوست خدا از جانب خدا بکرامتی بزرگ و رفاقت گروهی که حق تعالی انعام کرده بر ایشان از پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان و چه سیکور فقیانند ایشان و هر که بیست و سه روز از این ماه را روزه دارد منادی از آسمان ندا کند که خوشحال تو ای بنده خدا اندک ثواب کشیدی و نعمتی بی پایان رسیدی خوشحال تو هنگامی که پرده از روی کار تو برخیزد و بر روی ثواب بزرگ پروردگار کهیم خود و در جوار برهیم خلیل در دار السلام رتب جلیل قرار گیری و هر که بیست و چهار روز از این ماه را روزه دارد چون فرود آید ملک موت بقبض روح او بصورت جوانی باشد ساده روی و پوشیده باشد حله از دپای سبز و سوار باشد بر آسی از اسبان بهشت و با خود داشته باشد حن

سبزی معطر بمشک خوشبو و در کف داشته باشد تا صبح از طلا پراز شراب بهشت پس بیاشامند از آن قدح با و در نزد پیرونا آمدن روح او آسان شود بر او این سبب سکر است مرک و قبض کند روح او را در این حریر پس ظاهر کرد و از آن رایحه که استنشاق کنند از اهل اسمانهای هفتکانه و چون او را در قبر گذارند آسایش کند در قبر سیار از آن شراب بهشت که اشامید باشد و مبعوث گردد سیار آب تاهنکای که برسد بخوض کوثر پیغمبر صلی الله علیه و آله و هر که بیست و پنج روز از این ماه را روزه دارد چون پیرون آید از قبر ملاقات کنند او را هفتاد هزار ملک و در دست هر یکی علی باشد از درو یا قوت و با خود داشته باشند حلی رحل پاکیزه و گویند که ای دوست خدا تو راست نجات و رستگاری در درگاه پروردگار خود و او اول کسی باشد که داخل جنات عدن شود با مقربانی که خدا از ایشان بخشود و ایشان از خدا خوشنود باشند و اینست فوز و رستگاری عظیم و هر که بیست و شش روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی برای او و راسایه عرش خود بنا کند صد قصر از درو یا قوت و بر سر هر قصری خیمه سرخی باشد از حریر بهشت و سپا و امداد و دران قصرها با نعمت و فراغت و اهل محشر در موقف قیامت بحجاب گرفتار باشند و هر که بیست و هفت روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی فراخ گرداند قبر او را بقدر چهار صد ساله راد و همه از آن مکان معطر باشد بمشک و غیره و هر که بیست و هشت روز از این ماه را روزه دارد به گرداند حق تعالی میانه او و آتش جهنم هفت خندق و هر خندقی مانند میان آسمان و زمین پانصد ساله راه باشد و هر که بیست و نه روز از این ماه را روزه دارد حق تعالی او را پامر لکچر عشا باشد یا زنی باشد که هفتاد مرتبه زنا کرده باشد بد رستی که هرگاه غرض او از آن روزه رضای الهی خلاصی از جهنم باشد حق تعالی پامر زدن را و هر که سی روز از این ماه را روزه دارد منادی از آسمان ندا کند که این بنده خدا اقا کند شته پاپل امر زید شد برای تو پس سر کبریا را در این عطا کند با و حق تعالی در بهشتها در بهشتی چهل هزار مدینه از طلا و در هر مدینه چهل هزار قصر و در هر قصر چهل هزار خانه و در هر خانه چهل هزار فرماید از طلا و بر هر فرماید چهل هزار فرار طرف و در هر طرف چهل هزار

هزار لون طعام و شراب که لون هر یک غیر لون دیگری باشد و در هر خانجی چهار هزار که یکی
از طلا که طول هر یک دو هزار ذراع و عرضش دو هزار ذراع باشد و هر یک یکی جایز باشد از
خود یا ن بهشت که سیصد هزار کیس داشته باشد از نور و هر کیسوی از آن کیسوها را هزار
هزار کیس از بر داشته باشد معطر گردانیده از امینت و عنبر تا آنکه سیاه و زرد و آبی و برای کسی
که تمام ماه رجب داروده داشته پس یکی از اصحاب عرض نمود که یا رسول الله کسی که نتواند در روز
داشتن ماه رجب ریحیعت ضعیفی یا مرضی که او را عارض شده باشد یا زنی که حایض باشد
علی کند تا برسد باین ثوابها که وصف نمودی فرمود که تصدیق کند از هر روزی بکره نافی
بر مساکین بچنانکه نفس من در قبضه قدرت است که هرگاه هر روز این صدقه را بدهد بر
ثواب و ثواب آنچه وصف کردم و بیشتر از آنکه خلاقی از اهل اسماها و زمین جمع شوند
که تقدیر نمایند و باندازه در آورند ثواب تراستوانند رسیدن باین ثواب با و عطا می کند
در مراتب عالیه بهشت از فضایل و درجات پس عرض کرد که یا رسول الله کسی که قادر نباشد بر
تصدیق چه کند تا برسد باین ثوابها فرمود که در هر روز از ماه رجب تا آخر ماه رجب این تسبیح
را صد نوبت بگوید سبحان الله العظیم سبحان من لا یغنی التبحیح الا که سبحان الله العظیم
الا که سبحان من لا یغنی التبحیح و هو که اهل **توالت** گوید که در بعضی اخبار معتبر وارد
شده که تصدیق نمودن سیات مذ طعام قایم مقام روزه سنات و در بعضی دیگر تصدیق
و یکدهم وارد شده و درین حدیث تصدیق بر غیف مذ کورات و محبت که از اختلاف
حجب تفاوت حال مردم باشد در ریز و غنی و پویشانی و محنت که با اعتبار مراتب فضل
و ثواب باشد و در هر دادن در غالب افضل باشد از مذ طعام و مذ افضل باشد از رزغیف
والله تعالی یعلم **فصل دوم** در بعضی از کار مطلقه و از ده در ماه رجب شعبان و ماه
میلاد رمضان و یطی رحمة الله تعالی در کتاب اعلام الدین و شیخ کفعمی علیه الرحمة در کتاب بلد
الامین و ولایت نموده اند از حضرت امیر المومنین صلوات الله و سلامه علیه که رسول خدا
فرمود که هر که در هر روز و در هر شب از ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان بخواند هر یک
از سوره حمد و آیه الکرسی و سوره قل یا ایها الکافرون و سوره قل هو الله احد و سوره قل اعوذ

رب الناس و سوره قل اعوذ ربنا لعلنا نرسله راسه نوبت پس بگوید سه نوبت سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و سه نوبت
الله صلی علی محمد و آله و سلم و سه نوبت اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و وجههم
صد نوبت استغفر الله و اتوب الیه بچنانکه نفس من در قبضه قدرت است که هر که این
اعمال را بجای آورد و چیزی از آنها از او فوت نشود حق تعالی کاهان از او بیامرزد اگر چه ما
قطرات باران و برکت درختان و گفت دریاها باشد و در روز عید نظر از جانب حق تعالی
منادی ندا کند که ای بنده من توبی و تقی و دوست من حق و راست نزد من بسبب کرامت
توبیش من بهر حرفی شفاعتی در برادران و خواهران خود بچنانکه مرا بحق و راستی پیغمبری فرستاد
که هر که بخواند این سوره ها را بعمل آورد این عمل را در روزها و شبهای این سه ماه و اگر چه در
عمر خود یک نوبت باشد حق تعالی عطا فرماید و او را بهر حرفی هفتاد هزار حسنه که هر حسنه
کران تر باشد نزد خدا از کوههای دنیا و بر او حق تعالی برای او هفتصد حاجت در نزد
قبض روح او و هفتصد حاجت در قبر و هفتصد حاجت در نزد پیر و زاهد از قبر و هفتصد
حاجت در نزد پیر و زاهد و ناهای عمل و هفتصد حاجت نزد صراط و هفتصد حاجت
در نزد میزان و او را در سایه عز خود جاده دهد و حساب او را آسان گرداند و او را هفتاد هزار
ملک مشایعت کنند تا بهشت داخل شود و در اینجا برای او مهتابی باشد چیزی چند
که هیچ دیده ندیده باشد و هیچ کوشی نشنیده باشد **فصل سیم** در فضیلت خواندن
سوره توحید در ماه رجب سید بن زکریا علیه السلام در عین طایوس علیه الرحمة در کتاب اقبال
از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در هر خود ده هزار نوبت سوره قل هو الله
احد در ماه رجب بخواند بایت خالص بخورد کرد در قیامت در خالتی که از کاهان خود پیر
انده باشد مانند وزی که از مادر متولد شده با استقبال آیند هفتاد ملک و او را شانزده
دهند بهشت و در حدیث دیگر روایت نموده که آنحضرت فرمود که هر که هزار نوبت سوره قل
هو الله احد بخواند باید در روز قیامت با عمل هزار پیغمبر و هزار ملک و در درگاه الهی کسی مقرب
تر از او نباشد مگر کسی که زیاده از او این سوره را خوانده باشد پس فرمود که ثواب خواندن این

سوره در ماه رجب مضاعف است و در حدیث دیگر روایت نموده که آنحضرت فرمود
که هر که سوره قل هو الله را صد نوبت بخواند حق تعالی برکت دهد برای او و فرزندان و اهل و
همایکان او و هر که این سوره را در ماه رجب صد نوبت بخواند حق تعالی برای او در بهشت
بنا کند و از ده قصر که مملک بدو یا قوت باشد و بنویسد برای او هزار هزار حسنه پس
ملاک را امر کند که بیایند بنده مرا و با و بنمایند آنچه برای او مهیا نموده ام پس بیایند نزد
او ده هزار قهرمان و ایشان ملک چندند و مملکت بر مسکن او در بهشت پس بکشد برای او
هزار هزار قصر از در و هزار هزار قصر از قوت سرخ که همه آنها مملک باشد بدو یا قوت و
حلی و حلل آنقدر که وصف نتوانند کرد و وصف کنندگان و احاطه نتوانند نمود بان مگر علم
خداوند عالمان و او چون پند این قصرها و مراتب عالیّه را دهشت کند و متحیر شود و
گوید که اینها برای کدام یک از بندگان ایشان گویند که اینها برای است بسبب خواندن سوره
قل هو الله احد و در حدیث دیگر روایت نموده که هر که در روز جمعه ماه رجب قل هو الله احد
صد نوبت بخواند و در وقت قیامت نوری باشد که پیشاپیش او راه رود تا او را بهشت
داخل گرداند **فصل چهارم** در ادکاری که ماه رجب خوانده شود سید این طایفه علیه السلام
از رسول خدا صلی الله علیه و اله روایت کرده که هر که در ماه رجب صد نوبت بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِرِصْدَةِ بَكْدُوحِ
تعالی خاتم کار و ابر حمت و امرزش بگرداند و هر که چهار صد نوبت این استغفار را بگوید
حق تعالی برای او ثواب صد کس از شهدا بنویسد و چون روز قیامت خدا را ملاقات کند
با و خطاب فرماید که تو در دنیا بملک و پادشاهت من اقرار نمودی پس امر و زار زوکن و طلب
نما آنچه خواهی تا بتو عطا کنم بدرستی که کسی صاحب قدرت و توانائی نیست بغیر از من و
ایضا از آنحضرت صلی الله علیه و اله روایت نموده که هر که در ماه رجب هزار نوبت بگوید لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حق تعالی برای او صد هزار حسنه بنویسد و صد شهر در بهشت بنا کند و ایضا
آنحضرت روایت نموده که هر که در ماه رجب هفتاد نوبت در سجده و هفتاد نوبت در شام بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِرِصْدَةِ بَكْدُوحِ خاتم کار و ابر حمت و امرزش بگرداند و هر که چهار صد نوبت این استغفار را بگوید

اگر در این ماه بگوید حق تعالی از او راضی باشد و افسر جهنم در اسیر نکند و یک ماه رجب
فصل پنجم در ادعیه که در هر روز از ماه رجب خوانده شود سید این طایفه علیه السلام
بایستد بسیار از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله علیه روایت نموده
که آنحضرت در هر روز از ماه رجب این دعا بخواند خداوند تو را عفو کند و رحمتش
لَا تُقَرِّضُونَا إِلَّا لَكَ وَخُذْ عَالَمَ الْكَافِرِينَ الْإِيمَانَ وَالْعَدْبَ الْمُتَجَمِعُونَ الْإِيمَانَ فَتُضَلَّ أَبَاكَ
مَقْشُوحٌ لِلزَّاعِقِينَ وَخَيْرُكَ عَبْدٌ وَلِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلشَّالِبِينَ وَنَيْلُكَ
مُبَاحٌ لِلْمُطْلَبِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْرَضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ غَاذِلُكَ
الْإِحْسَانُ إِلَى السَّيِّئِينَ وَنَيْلُكَ الْإِنْفَاءُ عَلَى الْمُتَعَذِّبِينَ اللَّهُمَّ قَاهِدِي هَذِي الْهَيْدَةَ
وَأَزْهِرِي خِيَامِي الْجَاهِلِيَّةَ وَلَا تَجْعَلِي مِنَ الْعَافِلِينَ لِلْبُعْدِينَ وَاعْفِرِي يَوْمَ الدِّينِ و
شیخ طوسی و سید بن طاووس و خوان الله علیه با بسند معتبر از بزرگان طایفه روایت نموده اند
که علی بن خنيس عذمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که ای سید و ولای مرا تعلیم نما
دعائی که در ماه رجب بخوانم و جامع باشد از غریب و که شایع باشد در کتابهای خود و در عه
کرده اند پس حضرت فرمود که بگوای علی اللهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ صَبْرًا ثَابِتًا كَصَبْرِكَ لَكَ وَعَمَلًا
الْمُتَّقِينَ مِنْكَ وَيَقِينًا عَالَمِيًّا لَكَ اللَّهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْعَبْدُ الْبَائِسُ الْعَقِيرُ
وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنَا الْعَبْدُ الْذَلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِعِيَاكَ
عَلَى قَهْرِي وَرَحْمَتِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِعَوْنِكَ عَلَى ضَعْفِي يَا قَوِي يَا غَوِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَوْصِيَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَاصْفَحْ مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس فرمود که ای علی و الله که این دعا برای تو جمع کرده است از هزار بار بهر تحلیل تا زمان
محمد صلی الله علیه و اله بوده و ایضا روایت نموده اند که از ناحیه مقدسه بر دست ابی القاسم
حسین بن روح رفته اند که یکی از نوایان حضرت صاحب الامر صلوات الله و سلامه علیه است
چون آمده که در ایام ماه رجب این دعا خوانده شود اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودِينَ فِي رَجَبٍ
مُحَمَّدِينَ عَلَى النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتَعَزُّبِي بِمَا إِلَيْكَ خَيْرُ الْقُرْبِ يَا قَوِي
بِأَمْرِ الْعَرْشِ حَلِيبٍ وَبِمَا لَدَيْكَ رَغَبٌ اسْأَلُكَ مُوَالٍ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ مُذْنِبٍ مُذْنِبٍ مُذْنِبٍ

وَأَوْفَقَتْ عَجُوبُهُ طَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُوبُ وَمِنْ الرِّزَا يَاحْطَرَبُهُ يَسْأَلُنَا التَّوْبَةَ وَحَسْبُ الْأَوْتَرِ
وَالْتَّوْبَةُ عَنِ الْخُوبَةِ وَمِنْ التَّارِكَا فَكَانَتْ دَقِيقَتُهُ وَالْعَفْوَةُ عَنَّا فِي رَيْفَتِهِ فَانْتِ مَوْلَايَ أَعْظَمُ
أَعْلَمُهُ وَفَضْلُهُ اللَّهُمَّ سَأَلْتُكَ بِمَا لَنَا الشَّرِيفَةَ وَوَسَائِلَ الْبَيْضَةِ أَنْ تَعْتَدَ فِي هَذَا
الشَّهْرِ بِحَسَنَةِ مِثْلِكَ وَارْتِعَادَ وَارْتِعَادَ وَتَقْبَلْ بِمَا رَزَقْتَهَا فَارْتِعَادَ إِلَى تَرْوُلِ الْحَاظِرَةِ
وَتَحْلُلِ الْآخِرَةَ وَمَا فِي أَلْفِهَا صَائِرَةً وَابْصَارَ رَايَتِ نَمُوْدَ أَمَّا زَايَرِ عِيَاشِ كَمَا كَفَتْ حَدِيثُ
كُودَ مَرَاخِيْرَ بِنِ عَبْدِ اللَّهِ كَمَا تَوْشَحُ مِنْ تَوْشِيْعٍ كَمَا بَحْثُ بِنِ عُمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْ نَاحِيَةِ مَقْدَمِهِ
بِهِ وَدَائِمُهُ بُوْدِيَسْ وَاللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ أَنْكَ بَحْثُ بِنِ دُرْهَرِ وَزَاوَاهُ رَجَبَانِ دَعَا الرَّحْمَنَ
إِلَى سَأَلْتُكَ بِمَا فِي جَمِيعِ مَا دَعَاكَ بِهِ وَلَا أَمْرَكَ إِلَّا مَا مَوْثُوقٌ عَلَى سِرِّكَ الشَّرِيفَةِ بِأَمْرِكَ
أَلْوَصُفُوكَ لِحَدَّثِكَ الْمَعْلُوكُ لِحَقِّكَ سَأَلْتُكَ بِمَا تَقْطُقُ فِيهِمْ مِنْ مِثْلِكَ فَجَعَلْتَهُمْ
مَعَاوِدَ لِكُلِّ مَالِكَ وَأَدَّكَ نَا لِيُوجِدَكَ وَأَنَا لَكَ وَمَقَامَا لَكَ لِيُحْيِلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ
يَعْرِفُكَ بِهَا مِنْ عَرَفَتِكَ لَأَقْرَبَ مِثْلِكَ وَبِهَا لَا أَنْتَهُمْ عِبَادُكَ وَحَلَّتْكَ قَعْمُهَا وَرَفَعَتْهَا
بِيَدِكَ بِدَوَاهِيكَ وَغَرَّدَ هَذَا الْبَلَدُ أَصْدَادُهَا وَدَوَاهُ وَدَوَاهُ وَدَوَاهُ وَدَوَاهُ وَدَوَاهُ
مَلَأَتْ سَمَاءَكَ وَارْتَعَدَتْ حَتَّى ظَهَرَ أَنَّ لَهَا لَأَنْتَ قَدْ لَنَا سَأَلْتُكَ بِمَا تَقْطُقُ فِيهِمْ مِنْ مِثْلِكَ
وَبِعَظَمَاتِكَ وَعَظَمَاتِكَ أَنْ تَقْصِلَ عَلَى حَسَنَةِ دَالِهِ وَأَنْ تَرِيْدَ فِي إِيْمَانَا وَتَقْبَلْ مَا بَايَطْنَا فِي ظُهُورِ
وَبَايَاطِهِ فِي بَطْنِهِ وَمَكُونِهِ بِأَمْرِ قَرَابَتِ التَّوْبَةِ وَالْمُتَوَجِّهِ بِمَا مَوْصُوفًا بِعَيْنِ كُنْهٍ وَمَعْرِفَةٍ
بِعَيْنِ شَبِيهِ خَادِ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشَاهِدِ كُلِّ مَشْهُودٍ وَمَوْجِدِ كُلِّ مَوْجُودٍ وَنَحْصِ كُلِّ مَعْدُودٍ
وَدَائِمِ كُلِّ مَعْتَقُودٍ وَلَيْسَ مِنْ مَعْبُودٍ أَفْضَلُ الْكِبَرِيَاءِ وَالْجُودِ بِأَمْنٍ لَا يَكْفِي
يَكْفِي وَلَا يُؤْنِسُ بِأَمْنٍ لَا يَحْتَجُّ عَنْ كُلِّ عَيْنٍ بِأَدْنَى يَوْمٍ بِأَقْوَمٍ وَظَاهِرِ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلَّ عَلَى
عِبَادِكَ السَّجْدِينَ وَبَشَرِكَ الْحَبِيبِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَبَنِيهِ الصَّالِحِينَ وَالْحَافِظِينَ وَ
بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ هَذَا الرَّجَبِ الْمُكَرَّمِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرَمِ وَاسْبِغْ عَلَيْنَا فِرَاقَ الْيَمِّ
وَأَجْرِ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ وَارْزُقْنَا فِيهِ الْقِسْمَ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْإِسْمَ الْأَكْرَمِ الَّذِي
وَضَعْتَ عَلَى السَّمَاءِ قَاضَاءً وَعَلَى الْبِلَادِ قَاضِيًا وَاعْرِضْ لَنَا مَا قَامَ بِنَا وَمَا لَنَا سَمًا وَاعْظِمْنَا مِنْ
الدُّوْبِ خَيْرَ الْعِصْمِ وَافْعَلْ كَوَافِي مَدْرِكَ وَأَمْنِ عَلَيْنَا بِحَسَنِ تَقَرُّكِ وَلَا تَكُنَا إِلَى غَيْرِكَ وَلَا

يَا حَيُّ

تَعْنَانَا مِنْ خَيْرِ رُكَّةٍ وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَ لَنَا مِنْ خَيْرَاتِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَيْرِيَّةَ سِرِّدَانَا وَ
أَعِظْنَا بِمِثْلِكَ الْأَمَانَ وَاسْتَعِظْنَا بِحَسَنِ الْإِيْمَانِ وَبِلِقَاءِ شَهْرِ الصِّيَامِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَابْصَارَ رَايَتِ نَمُوْدَ أَمَّا زَايَرِ عِيَاشِ كَمَا كَفَتْ حَدِيثُ
دُرْهَرِ مَا رَجَبُ بَا حَمْدُ بِنِ جَعْفَرِ وَهَانَ رَفِيقِ بِنِ جَعْفَرِ صَعْبَعُهُ وَدَرَا بِنَا مَا زَايَرِ عِيَاشِ كَمَا كَفَتْ
مَرْدِ رَايَتِ بِنِ كَمَا زَايَرِ عِيَاشِ كَمَا كَفَتْ حَدِيثُ
تَمَّا طَرَفَ لِي بِحَيَايَ أَوْدَ بِنِ سَهَارِ بِلَدِ كُودَ دَعَا فِي كَمَا مَدَّ كُودَ خَوَاهِدُ شَدَّ خَوَاهِدُ وَجُونَ
فَارِغَ شَدَّ بِنَا قَامَ سَوَارِشُ دَعَا خَوَاهِدُ كَمَا رَوَاهُ شَدَّ بِنِ جَعْفَرِ كَفَتْ كَمَا بَايَرِ سِيمِ كَمَا كَفَتْ
أَوْدَ بِنِ سَهَارِ بِلَدِ كُودَ دَعَا فِي كَمَا مَدَّ كُودَ خَوَاهِدُ شَدَّ خَوَاهِدُ وَجُونَ
خَضَرَ كَمَا بَايَرِ سِيمِ كَمَا كَفَتْ حَدِيثُ
مَحَاجِزَاتِ بَدِيدِنَا وَبُرُودِ كَمَا مَدَّ كُودَ خَوَاهِدُ شَدَّ خَوَاهِدُ وَجُونَ
وَالْأَلَاءِ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ
وَالْأَلَاءِ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ وَالْحَقِّ وَالْوَارِثَةِ
يَا مَنْ خَلَقَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ
وَالْحَقِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ فَانْقَلَبَ قُرْوَاقَ الْهَمِّ
الْأَبْصَارِ وَدَائِمِ اللَّطِيفِ فَهَذَا هُوَ الْحَقُّ الْأَمْرُ تَوَحَّدَ بِالْمَلِكِ فَلَا يَدُ لَكَ فِي مَلَكُوتِ
سُلْطَانِهِ وَتَقَرُّدَ بِالْكِبَرِ بَاوَالِ الْأَلَاءِ فَلَا يَدُ لَكَ فِي جِبَرُوتِ شَائِرَةِ يَامَنْ حَارَتْ فِي كِبَرِيَاءِ
هَيْبَتِهِ وَفَارُوقَ الْخَائِرِ الْأَوْهَامِ وَالْخَسَرَاتِ دُونَ ذَاكَ عَظِيمَ خَطَايَا تَصَارُ الْأَنَامِ بِأَمْنٍ
مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهَ لِهَيْبَتِهِ وَحَضَعَتِ الرُّؤُوسَ لِعَظَمَتِهِ وَبَدَّلَتِ الْعُلُوبَ مِنْ خَوْفِهِ سَأَلْتُكَ
بِهِ فِي الْمَلِيحَةِ الَّتِي لَا تَنْقُصُ إِلَّا لَكَ وَمَا أَدَّيْتُ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ لِدَاعِيكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِهَا
صَحَّتِ الْإِجَابَةُ فِيهِ عَلَى نَفْسِكَ لِلدَّاعِيَيْنِ يَا أَسْمَعَ الشَّامِعِينَ وَابْصُرَ الْمُبْصِرِينَ وَبَا أَنْظَرَ
الشَّاطِرِينَ وَبَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَبَا أَحْكَمَ الْحَاصِلِينَ وَبَا أَرْحَمَ الزَّالِمِينَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى آلِهِ طِبَّةِ الْخَائِرِ وَأَنْ تَقْرِبَ لِي فِي شَهْرِ هَذَا خَيْرَ مَا
قَسَمْتَ وَأَنْ تَحْتَمِلَ لِي فِي قَضَائِكَ خَيْرَ مَا حَمَلْتَ وَتَحْتَمِلَ لِي بِالْقَاءِ وَمِنْ حَمَلْتَ وَأَحْسِنِي مَا

احببتني موقرا و احييتني مسرورا و عفو را و تولد انت تجا من مسالمة البر و نج و اذ رء
 عني منكرا و تكبرا و احييتني مبشرا و كثيرا و اجعل لي الى رضوانك و جنانك مصيرا و عيشا
 قريرا و ملكا كبيرا و صلى الله على محمد و آله و بكره و آصليا يا ارحم الراحمين **مؤلف**
 گوید که در نیت که این دعای شریف را اختصاص بماه رجب نداشته باشد و چون در غایت
 فصاحت و بلاغت و مشتمل بر امتهات مطالب دنیا و آخرت مناسبت خزانة انوار
 در ماههای دیگر و در سایر اوقات و ایضا شیخ و سیدان حضرت علی بن الحسین علیهما السلام و آیت
 غوره اند که حضرت در ماه رجب بجهت عمره بمکه معظمه داخل شدند و در اکثر اوقات روز و
 نزدیکه نمازی گذاردند و در اکثر اوقات شب و روز سجود میرفتند و در سجود میگفتند عظم
 الذنوب عن عبدك فليحسن العفو عن عبدك و در آن مدت قامت در مکه زیاده ازین نیکرد
مؤلف گوید که در احادیث بسیار فضیلت عمره در ماه رجب واقع شده و در بعضی از احادیث وارد
 شده که آن معادل حج است و قراب حج دارد **فصل ششم** در اعمال شب رغایب و در جمعه
 ماه رجب بدینکه شب رغایب شب جمعه اول ماه رجب است و از شبی است بغایت عظیم و بزرگ
 و در این شب حق تعالی عطا یا و بخششهای بسیار بیندگان خود که امت می فرماید و لهذا از آنرا
 لیلۃ الرغایب می نامند زیرا که رغایب جمع رغبه است و از بعضی بخشش بسیار است سید
 ابن طاووس علیه الرحمه از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که آنحضرت فرمود که
 غافل مشوید از شب جمعه اول ماه رجب بدینکه اگر آن شیئی است که ملائکه از الیه الرغایب
 می نامند و چون ثلث اول از آن شب بگذرد هیچ ملکی در آسمانها و زمین نماند مگر آنکه در
 کعبه و حوالی آن جمع شوند و حق تعالی ایشان خطاب فرماید که ای ملک من طلب کنید
 از من آنچه خواهید پس ملائکه گویند که پروردگار حاجت ما است که پیامبری روزی در روز دار
 ماه رجب را پس حق تعالی فرماید که امر ندیدم ایشان را پس آنحضرت فرمود که هر که روزی دارد
 پنجشنبه اول رجب را و چون شب شود میان نماز شام و خفتن دوازده رکعت نماز بگذارد
 هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد و سوره فاتحه بگوید یا ایله الله قدسه تو
 و قل هو الله احد و از ده نوبت بخواند و چون از تمام رکعات نماز فارغ شود هفتاد نوبت

این دعا را در هر روز و در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز و در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز و در هر وقت که بخواهد بخواند

این دعا را در هر روز و در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز و در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز و در هر وقت که بخواهد بخواند

صلوات بفرستد باین طریق که اللهم صل على محمد النبي الاخير و على آله پس سجده کند و
 هفتاد نوبت بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس سر بردارد و هفتاد مرتبه بگوید
 رَبِّنا اغفر وارحم و تجا و رَحْمَتُنا اَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ پس باز سجده رود و هفتاد نوبت
 بگوید آنچه در سجده اول گفته و از حق تعالی حاجت خود را طلب نماید البته حاجت او برآورده
 شود انشاء الله تعالی پس فرمود که بحق آنکه نفس من در قبضه قدرت است که نکند از هیچ بنده
 مردی یا زنی این نماز را مگر آنکه حق تعالی پامزد ده که گناهان او را اگر چه بقدر گفت دریا و آفتاب
 بیابان و دریا و کوهها و عدد بزرگ و دختان باشد و شفاعت کند او در روز قیامت هفتصد نفر
 از اهل بیت خود را که مستوجب جهنم شده باشند و برانیکتر حق تعالی برای او و شب اول قبر تو
 این نماز را به بهترین صورتی که باید بترد و او باروی شکفته و زبانی نیکو و گوید که ای دوست من
 ایشات باد ترا که بجای یافتی از هر شدت و فتنه پس آنکه گوید که تو کیستی که ندیده ام و بی نیکی بر از
 روی تو و بنویسده ام بوی خوشتر از بوی قوی جواب گوید که ای دوست من من ثوابان نماز که
 کردی در دوازده شب در فلان بلد در فلان ماه در فلان سال اکنون آمده ام تا قصای حق تو
 کنم و مونس تنهایی تو باشم و وحشت را از تو دور گردانم و چون صبر بدینند در عرصه قیامت
 سایه افکنم بر سر تو و بدستی که تو هرگز از حیر و ثواب پروردگار خود دور و محروم نخواهی بود
مؤلف گوید که ظاهر اخبار آنست که هرگاه غره ماه رجب و در جمعه اتفاق افتد شب آن
 شب رغایب باشد پس آنچه درین حدیث وارد شده از روزه داشتن پنجشنبه اول کو یا جمعه
 بر غیر این صورت باشد و ایضا سید علیه الرحمه از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده
 که هر که در روز جمعه ماه رجب در میان نماز ظهر و عصر چهار رکعت نماز بگذارد و سلا
 و در هر رکعت بعد از حمد یا الکرسی هفت نوبت و قل هو الله احد پنج نوبت بخواند و چون از نماز
 فارغ شود ده نوبت بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو و اسأله التوبة حق تعالی بخوبی
 بر او و از روزی که این نماز را گذارده باشد تا روزی که از دنیا برود در هر روز هزار رحمت
 و عطا کند او و بهر آنکه بخواند باشد درین نماز مدینه در بهشت از اوقات سرخ و بهر آنکه
 قصر یا در مدینه و ترویج نماید و را بجزایان بهشت و خوشود شود از او خوشتر شد فی

که بعد از آن هر کس را بخشم نکند و بنویسد از آن عبادان و بگوید که خداوند بفرماید که او را بعبادت
و معفرت و بنویسد برای او بهر رکعتی پنجاه هزار نماز و یکصد بار سوره فاتحه و هر روز پنج رکعت و سکن
بهشت که اندواید با گروه صدیقان و نرو از دنیا تا به پند جای خود را در بهشت و درین
روز بخواند سوره قل هو الله احد فضیلت بسیار دارد و در فصل سیم مذکور شد و شیخ
علیه الرحمه روایت کرده که هر که از ماهی از ماههای حرام روز پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه
دارد بنویسد حق تعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال **فصل هفتم** در اعمال لیالی
و بعضی از آیات ماه رجب سید بن طاووس علیه الرحمه از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت نموده
که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در شبی از شبهای ماه رجب ده رکعت نماز بکند
هر روز یک سال سلام و در هر رکعتی بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون یک نوبت و قل هو الله
احد سه نوبت بخواند حق تعالی گناهان گذشته او را بپامزد و بهر رکعتی برای او عبادت
شصت سال بنویسد و بهر سوره قصری در بهشت از هر روز یک بار و کرامت فرماید و برای او
بنویسد ثواب کسی که در آن سال روزه داشته باشد و نماز بکند و ده روزه و حج و عمره بجا آورد
باشد و در راه خدا جهاد نموده باشد و یا بنویسد برای او در هر روز تا سال آینده حج و عمره
و چون از نماز فارغ شود حق تعالی پیامرزد او را و ملکی از زیر عرش ندا کند که ای دوست خدا
سر که عمل خود را که خدا ترا از آتش جهنم نجات داد گردانید و حق تعالی بنویسد او را از نماز بگذارد
و تمام ایام او را که در آن سال بمیرد شهید مرده باشد و حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند
و حوائج او را قضا کند و نام عمل او را بدست راست او دهد و او را وسیع گرداند و بگوید که
میانم و او آتش جهنم هفت خندق و ایضا سید از آنحضرت روایت نموده که هر که در شبی
از شبهای ماه رجب دو رکعت نماز بکند و سوره قل هو الله احد را در آن نماز صد نوبت بخواند
چنان باشد که صد سال در راه خدا روزه داشته باشد و او را حق تعالی در بهشت صد
قصر عطا کند هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام **فصل ثانی** در شب و بعضی از
روزهای ایام چنانچه سید بن طاووس رضی الله عنه در کتاب اقبال پسند متصل رسول
خدا صلی الله علیه و آله از آنحضرت روایت نموده **شب اقبال** از رسول خدا صلی الله علیه و آله

روایت نموده که چون آنحضرت هلال ماه رجب را می دیدند بیدار می خواندند **اللهم**
بارک لنا فی رجب و شعبان و لیغفرنا شهر رمضان و اعنا علی الصیام و ایقنا حفظ
اللسان و عین البصر و لا تجعل حظنا منه الجوع و العطش و ایضا از آنحضرت روایت
نموده که هر که در نزد دیدن هلال ماه رجب هفت نوبت سوره حمد بخواند حق تعالی او را
در آن ماه از درد چشم عین گرداند و بدانکه این شب یکی از لیالی اربعه مبتره است و سبب
احیای نمودن آن عبادات و طاعات و قربات از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقول
که هر که احیا کند شبی از شبهای ماه رجب را حق تعالی عطا کند با و ثواب از آن بزرگوار
بندد و او را از آتش جهنم نجات دهد و شفاعت او را در هفتاد هزار کی از گناه کاران قبول فرماید
و آنحضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیر المومنین علیه السلام را خوش می آمد که
خود را فارغ سازد در سالی در چهار شب شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید
و شب عید قربان و در حدیث دیگر از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقولست که بر او
فرمود که تا وقتی محافظت کن بر چند شب و دعا و نماز و تلاوت قرآن در آن شبها بسیار کن
و از جمله آنها شب اول ماه رجب را ذکر فرمود و غسل در این شب مستحبات و سید بن طاووس
علیه الرحمه از صاحب کتاب روضه العابدین نقل نموده که او پسند خود از حضرت رسول
روایت کرده که آنحضرت با صاحب خود فرمود که هر که در شب اول رجب بعد از نماز مغرب
رکعت نماز بکند و در هر رکعت بیست سال سلام و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یک نوبت
بخواند با ثواب او را میداند گفت خدا و رسول دانا ترند بان فرمود که بجز این تعلیم کرد مرا
که محفوظ باشد و اهل و مال و ولد او و امن باشد از عذاب قبر و از صراط عذاب بگذرد
چون برق جهنم و ایضا از صاحب کتاب مذکور نقل نموده که او از آنحضرت روایت نموده که هر
کس در این شب بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت اول بعد از حمد سوره الم نشرح یک
نوبت و قل هو الله احد سه نوبت بخواند و در هر رکعت دوم بعد از حمد سوره الم نشرح و قل هو الله
احد و معوذتین هر یک یک نوبت بخواند و چون از نماز فارغ شود سی نوبت لا اله الا الله بگوید و
سی نوبت صلوات بفرستد حق تعالی گناهان گذشته او را بپامزد و او را از گناهان چون روزی

در این شب
سبب احیای
نمودن آن
عبادات و
طاعات و
قربات از
حضرت امیر
المومنین
صلوات الله
علیه منقول
است که هر
کس که احیا
کند شبی از
شبهای ماه
رجب را حق
تعالی عطا
کند با و ثواب
از آن بزرگوار
بندد و او را
از آتش جهنم
نجات دهد و
شفاعت او را
در هفتاد هزار
کی از گناه
کاران قبول
فرماید و آن
حضرت صادق
علیه السلام
منقولست که
حضرت امیر
المومنین
علیه السلام
را خوش می
آمد که خود
را فارغ سازد
در سالی در
چهار شب
شب اول رجب
و شب نیمه
شعبان و شب
عید و شب
عید قربان
و در حدیث
دیگر از حضرت
امیر المومنین
صلوات الله
علیه منقولست
که بر او
فرمود که تا
وقتی محافظت
کن بر چند شب
و دعا و نماز
و تلاوت قرآن
در آن شبها
بسیار کن و
از جمله آنها
شب اول ماه
رجب را ذکر
فرمود و غسل
در این شب
مستحبات و
سید بن طاووس
علیه الرحمه
از صاحب کتاب
روضه العابدین
نقل نموده
که او پسند
خود از حضرت
رسول روایت
کرده که آن
حضرت با صاحب
خود فرمود
که هر که در
شب اول رجب
بعد از نماز
مغرب رکعت
نماز بکند و
در هر رکعت
بیست سال
سلام و در
هر رکعت بعد
از حمد سوره
قل هو الله
احد یک نوبت
بخواند با
ثواب او را
میداند گفت
خدا و رسول
دانا ترند
بان فرمود
که بجز این
تعلیم کرد
مرا که
محفوظ
باشد و اهل
و مال و ولد
او و امن
باشد از
عذاب قبر
و از صراط
عذاب
بگذرد
چون برق
جهنم و
ایضا از
صاحب کتاب
مذکور نقل
نموده که
او از آن
حضرت
روایت
نموده که
هر کس در
این شب
بعد از نماز
عشاء دو
رکعت نماز
بکند و در
هر رکعت
اول بعد از
حمد سوره
الم نشرح
یک نوبت
و قل هو
الله احد
سه نوبت
بخواند و
در هر
رکعت دوم
بعد از حمد
سوره الم
نشرح و قل
هو الله
احد و
معوذتین
هر یک یک
نوبت
بخواند و
چون از
نماز فارغ
شود سی
نوبت لا
اله الا
الله
بگوید و
سی نوبت
صلوات
بفرستد
حق تعالی
گناهان
گذشته
او را
بپامزد
و او را
از
گناهان
چون
روزی

علی تقی صلوات الله علیه است و بعضی وفات آنحضرت را نیز در این روز نقل کرده اند و بعضی
وفات حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه را نیز در این روز گفته اند **ششمین** از رسول
خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که درین شب دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از
حمد الکرسی هفت نوبت بخواند صدای از آسمان نماند که ای بند خدا تویی دوست و
خدا حقا و برای تست به حرفی که قرائت کرده در این نماز شفاعتی در مسلمانان و برای تست مضاف
هر احسنه که هر حسنه نزد حق تعالی کوان باشد از کوههای دنیا و بر قلعه بعضی روز ششمین
ماه حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه از دنیا رحلت نموده **شب هفتم** از رسول خدا
روایت کرده که هر که درین شب چهار رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
سه نوبت و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق یک نوبت بخواند و چون از نماز فارغ شود
ده نوبت صلوات بفرستد و ده نوبت بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
حق تعالی او را در سایه عرش خود جاد دهد و عطا کند او را ثواب کسی که ماه رمضان را روزه داشته
باشد و استغفار کند برای او ملائکه تا از آن نماز فارغ شود و اسان شود بر او حالت ترع و جان
کندن و فشار قبر و از دنیا پیروز شود تا منزل خود را در بهشت مشاهده نماید و حق تعالی
او را از قمع اکبر قیامت امین گرداند **شب هشتم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده
که هر که در این شب پست رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و قل
یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و هر یک سه نوبت بخواند حق تعالی
ثواب شکر کند کان و صبر کند کان با و عطا کند و بلند گرداند نام او را با کوه صد یتقان و
برای او بهر حرفی ثواب صد یتقان و شهدا نماید و چنان باشد که قرائت ختم کرده باشد در
ماه رمضان و چون از قبر بر و ناید با استقبال او آیند هفتاد ملک که بشارت دهند او را بهشت
و مشایخت کنند او را بهشت داخل شود **شب نهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت
کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره الحکم الکافرین
نوبت بخواند زجای خود بر نیزد تا حق تعالی او را بیاورد و عطا کند با و ثواب صد حج و صد
عمرو و بر او نازل گرداند هزار رحمت و ایمین سازد او را از آتش جهنم و اگر تا هشتاد روز دیگر

بیمر شهید مرده باشد **شب دهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در
این شب بعد از مغرب دو روزه رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
احد سه نوبت بخواند حق تعالی برای او قصری رفیع بنا کند بر بالای عهودی از اوقات سرخ
که بزرگ ما بین مشرق و مغرب باشد و در آن عهود هفتصد غریبه باشد از طلا و نقره و یا قوت
و زبرد که هر غریفه از دنیا فراتر باشد و در آن قصر خانها باشد بعد از ستاره های آسمان
و در خانه های چری چند باشد که هیچ بشری از او صفا نتواند نمود و روز هفتم این ماه روایت
این عیاش مولد حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه است **شب یازدهم** از رسول خدا صلی
الله علیه و آله روایت کرده که هر که در این شب دو روزه رکعت نماز بکند و در هر رکعت
بعد از حمد الکرسی دو روزه نوبت بخواند حق تعالی او را ثواب کسی عطا کند که خوانده باشد
توریه و النجیل و زبور و فرقان و هر کتابی که حق تعالی بر پیغمبر این فرستاده و صدای از عرش نماند
که سر کرم عمل اگر مرزید شد **شب دوازدهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده
که هر که در این شب دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد یا امان الرسول یا امان
الایه من ربی یا امان المؤمنین کل امان بالله و ملائکته و کتبه و رسله لا یفرق بین احد
من رسله و قالوا یعفتنا و اطعنا غفر لک ربنا و الیک المصیر لا یكلف الله نفسا الا وسعها
لما اکسبت و علیها ما اکسبت ربنا لا تؤاخذنا ان لمینا اولا خطانا ربنا ولا یحیل علینا
ایضرا که ما حاکم علی الذین من قبلنا ربنا ولا یحیلنا ما لا طاقه لنا به و اعف عنا و
اغفر لنا و ارحمنا انت مولنا فاقضنا علی القوم الصکاف وین راده نوبت بخواند حق تعالی
با و عطا کند ثواب امر کند کان بهر حرف و نهی کند کان از سرگشته ثواب ازاد گردانند و بشارت
برق از فرزند انام عیال علی التام و هفتاد رحمت با و عطا کند **شب سیزدهم** از رسول خدا
روایت کرده که هر که در این شب ده رکعت نماز بکند و در هر رکعت اول بعد از حمد سوره و العادیا
و در رکعت دوم بعد از حمد سوره الحکم الکافرین و همچنین در باقی رکعات یعنی هر رکعت
از رکعات باقیه را که بجای آورد در هر رکعت اول بعد از حمد و العادیا و در رکعت دوم الحکم
الکافرین بخواند حق تعالی کنایه ها را و بیاورد او را و اگر چه عاق و الدین خود شده باشد و خدا

روایت از بعضی
را چند مرتبه و در بعضی
و بعضی از روز جمعه و بعضی
گفت از روز جمعه

و مگر که زده و از این گزافه
حق تعالی توبه
زاده
از این توبه
خسب و از حق تعالی

35

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

یادگیری

يَا أَيُّهَا

قَدْ نَاوَعْتُ قَتَايَ وَجَعَلْتُ السَّكْرَ وَخَفَى يَأْمُرُ إِلَيَّ التَّخْذِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنِ الْعَيْشُ عَلَيْهِ سَهْلٌ
يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ عَزِيزٌ يَا مَنْ أَمْسَلَ الرِّجَاحَ يَا غَالِقَ الْإِصْبَاحِ لَا يَبَاعُثُ الْأَرْوَاحَ يَا ذَا الْجُودِ
وَالْإِحْسَاجِ يَا ذَا مَا قَدْ فَاتَ يَا مُنْشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّاتِرِ يَا ذَا مَنْ يَشَاءُ وَيُفَاعِلُ مَا
يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَدَلِ وَالْإِكْرَامِ يَا مَنْ يَأْتِيهِ الْيَوْمُ يَا مَنْ يَحْيِي حِينَ لَا حَيَاةَ يَا مَنْ يَأْتِيهِ الْمَوْتُ
يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَدْبِغُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَا الْغَرِيبَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَالْإِسْمَاعِيلِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي وَفَقِيرِي وَافْقِرْ أَدَى وَوَحْدَتِي وَخُصُوعِي
يَا مَنْ يَدِينُكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ أَرْغُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ الْخَائِجِ الْخَائِفِ
الْمُسْتَغِيثِ الْبَائِسِ الْهَمِيمِ الْخَجِيرِ الْخَائِجِ الْغَلِيظِ الْعَالِي السَّجِيرِ الْغَيْرِ بِدِينِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ
السَّكِينِ لِيَرْجُو دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَ بَقَعَهُ وَوَضَعَهُ أَحَبُّهُ وَعَظَمَتْ نَجْمَتُهُ دُعَاءَ خَرَجَتْ حُرَّةٌ
ضَعِيفَةٌ هَمِيمٌ لَا يُمْسِكُ بَيْنَ سَجِيرِ اللَّوْثِ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ قَلِيلُكَ وَأَنَّكَ مَا شَاءَ
مَنْ أَمْرٌ يَكُونُ وَأَنَّكَ عَلَى مَا شَاءَ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِخُرْقَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَابْلَدِ
الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالنَّعْرَةِ الْحَرَامِ وَالنَّاعَةِ الْعَظِيمَةِ وَبِحَبْلِ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ
يَا مَنْ هَبْ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلَا إِبْرَاهِيمَ أَسْعِيدِ وَلَا يَحْيَى وَكَأَنَّكَ دُرِّيٌّ عَلَى يَسْقُوتِ وَيَا مَنْ
كَشَفْتَ قَدَالَةَ وَضْرَ ثَوْبِي يَا ذَا مَوْسَى عَلَى أَمْدِهِ وَزَايِدَ خُصْرِي عَلَى عِلْمِهِ وَيَا مَنْ هَبْ
لِلدَّاءِ سُلَيْمَانَ وَارْكُزْ يَا يَحْيَى وَلَمْ يَمُوتْ عِيسَى يَا خَافِظَ بَيْتِ شَعِيبَ وَيَا كَافِلَ أَوْلَادِ مُوسَى
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُخَيِّرَ بَيْنَ عَذَابِكَ وَتُخَيِّرَ
بَيْنَ رِضْوَانِكَ وَأَمَانِكَ وَالْحِسَابِ وَتَغْفِرَ لَكَ وَجَنَاتِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُفَكَّ عَنْ كُلِّ حَلَقَةٍ حَقِي
بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ تُوَفِّيَنِي وَتَفْتَحَ لِي كُلَّ بَابٍ وَتَلِينَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِي كُلَّ عُسْرٍ وَتُخَيِّرَ
عَيْنِي كُلَّ نَاطِقٍ بَيْنَ رِضْوَانِكَ عَنْ كُلِّ بَاطِلٍ وَتَكْتِفِي عَيْنِي كُلَّ عَذَابٍ وَتَحَاسِدَ بَيْنِي
عَيْنِي كُلَّ طَالٍ وَتَكْتِفِي كُلَّ عَاقِبٍ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَخَلَاوِلِي أَنْ يَفْرَقَ بَيْنِي وَبَيْنَ
طَاعَتِكَ وَتُفَكِّحِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَحْبَبَ الْحَمْدَ لِلْمُتَمَرِّدِينَ وَفَهَرَّ عَنْهُ الشَّاطِلِينَ وَأَذَلَّ رِقَا
الْمُخْتَبِرِينَ وَدَكَّنَ الْمَلْطِلِينَ عَنِ الْمُسْتَغْفِرِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا شَاءَ وَ

نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از الحمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند نماز فارغ
نشود تا عطا کند یا و ثواب هفتاد شهید و باید روز قیامت در حالتی که نور او روشنی دهد
و گوهرها از اهل قیامت که مجتمع شده باشند در موقعی جمع باشند عاقلان و مدینه و
عطا کند یا و حق تعالی بر آن از بقیات و رفع کند از او عذاب قبر **شب پست** **پنجم** از رسول
خدا روایت نموده که هر که در این شب نیزی رکعت مثل شب گذشته و ثوابش مثل ثواب آن
شب پست از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعتی بعد از حمد سوره قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک
ده نوبت بخواند چوب فارغ شود از نماز حق تعالی گوید بلاء که هر که نماز او را از زمین
اگرچه زیاده از کاهان عشاران باشد و بگوید الحق تعالی میانه او و از جهنم شش خندق
هر خندق میانه میان آسمان و زمین **شب پست** **ششم** از رسول خدا روایت نموده که هر
که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از الحمد آیه الکرسی و سوره قل هو الله احد
هر یک پانزده نوبت بخواند عطا کند حق تعالی یا و مثل ثواب عیسی و مرکات نماید بهر مرتبه
از این نماز او را ثواب شهیدی و بفرستد حق تعالی بسوی او ملک را که بر او برآید و سه
بشارت اول آنکه رسوا نکند او را در موقف قیامت دوم آنکه حساب نکند او را سیم آنکه داخل
کرد اندازد و راجع باب و چون بایستد در موقف قیامت حق تعالی بر او سلام کند و گوید که
ای بنده من مژگن و اندوه ناله مباش بدستی که من از تو را ضمیم و بهشت برای تو میباید است
شب پست از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره انا انزلناه فی ایله القدر پنج نوبت بخواند عطا کند یا و حق تعالی ثواب ابراهیم
و موسی و یحیی و عیسی علیه السلام را و هر که این نماز را بجای آورد در دنیا و زساند هیچ جنی و انس و
حق تعالی بسوی او نظر رحمت کند **شب پست** **هفتم** از رسول خدا روایت نموده که هر که
در این شب شش رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سوره انا اعطینا لک الکوش و قل
هو الله احد هر یک ده نوبت بخواند حق تعالی او را بکند کار عمل را که تا یکسال بر او
کنایه نویسد و حسنات برای او بنویسد پس فرمود که سو کند یا که نفس من در قبضه قدرت

است و مرا بحق بیعت مبعوث گردانید که هر که مرا بحق تعالی را دوست دارد این نماز را
بجا آورد و اگر عاجز باشد از ایستادن نشسته بجا آورد بد رستی که حق تعالی بهاات می
کند یا و با ملائکه خود و میگوید که امروزیدم او را و در روز پست و یکم این ماه بر قول ابن عباس
حضرت فاطمه صلوات الله علیها از دنیا رحلت نمود **شب پست** **هفتم** از رسول خدا روایت
کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل یا ایها
الکافرون هفت نوبت بخواند چوب فارغ شود از نماز ده نوبت صلوات بفرستد و ده
نوبت استغفار کند پیرون نرود از دنیا تا به پند مکان خود را در بهشت و باشد برای
او اجر و ثواب هفتاد نفر از پیغمبران و در روز پست و دوم این ماه حق تعالی یکی از فرشتگان
این امت مبعوث بر آید و میفان را هلاک گردانند پس نزار است که شیعیان این روز را در
غیبت خود سازند و بشکرت هلاک انعام عزرائیل و اید و مطر و بارگاه احد این روز همچون
مبارک را روزه دارند **شب پست** **هشتم** از رسول خدا روایت نموده که هر که در این شب
دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الفصح پنج نوبت بخواند عطا کند
حق تعالی او را بر حرف و بعد در هر کاف و کافه درجه در بهشت و بدهد یا و ثواب تقاضا
چج و ثواب کسی که تشییع کرده باشد هزار جنازه را و ثواب کسی که عیادت کرده باشد هزار
مريض را و ثواب کسی که قضا کرده باشد هزار حاجت مسلمانی و در روز پست و سیم این ماه
نیز بر آن مبارک حضرت امام حسن علیه السلام زنده شد **شب پست** **نهم** از رسول خدا
روایت کرده که هر که در این شب چهل رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آیه امن
الرسول و سوره قل هو الله احد یک نوبت بخواند حق تعالی برای او هزار حسن و عفو کند
از او هزار گناه و بلند گرداند بجهت او هزار درجه و فرود آید از آسمان هزار ملک و دستا
بر داشته باشند صلوات بر او فرستند و روزی کند او را حق تعالی سلامتی در دنیا و
آخرت و چنان باشد که فضیلت شب قدر را دریافته باشد و در روز پست و چهارم
این ماه فتح خیر و دست بخیر نمای مبارک است الله الغالب امیر المومنین علی بن ابی طالب است
واقع شده و بدست یارین شیر پست شجاعت و قوت اسلام و شوکت و قوت زیاده

گردید **شب پست پنجم** از رسول خدا روایت نموده که هر که در این شب پست رکعتی بخانه
 بگذارد در میان مغرب و عشاء و در هر رکعت بعد از حمد یا من الرسل و سوره قل هو الله احد
 بخواند حفظ کند حق تعالی نفس و اهل و دین و مال و دنیا و آخرت او را و برنجیز از جای خود
 تا خدا پامرز او را و در **شب پست و پنجم** با سائید متعدد از حضرت امیر المومنین صلوات
 علیه مرویت که هر که روز پست و پنجم رجب روزه دارد روزها و کفاره کاهان دویست ساله
 او باشد و در حدیث دیگر از حضرت علی بن موسی الرضا منقول است که هر که این روز را روزه
 دارد حق تعالی روزی این روز را کفاره کناهان هفتاد ساله او گرداند **مؤلف** گوید که ممکن
 است که اختلاف عدل از شباه یکی از روات ناشی شده باشد یا آنکه باعتبار اختلاف حال
 مردم باشد در رعایت ادب و شرایط روزه و اختلاف مراتب خلوص نیت مردم باشد
 پس حدیث اول نسبت جمعی حدیث دوم نسبت جماعتی دیگر باشد یا آنکه عدد هفتاد
 در حدیث دوم کنایه از کثرت باشد و خصوص عدد در این مراد نباشد چنانچه مفسرین
 ابر کرمی از تستغفر لهم بیان تیره گفته اند یا آنکه گوئیم که در حدیث دوم منع از زیاده
 نشده پس منافات با حدیث اول ندارد و این خالی از بعدی نیست و الله تعالی اعلم **شب**
پست و ششم از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بکند
 و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد چهل نوبت بخواند یا اوه صاخر کتد ملائکه
 و هر که ملائکه با او مصاخر کنند این باشد از کشتن بر صراط و حساب و میزان و غیره
 حق تعالی بسوی او هفتاد ساله طلب امر از کشتن برای او و بنویسد ثواب او را و تمایل
 کند برای او و هر که حرکت کند از مکان خود تا خارج گویند ملائکه که خداوند بسیار این بنا
روز پست و ششم از حضرت علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه منقول است که هر که روز پست
 و ششم رجب روزه دارد بگرداند حق تعالی روزی این روز را کفاره کناهان هفتاد ساله او
شب پست و هفتم درین شب مستحب غسل کردن و جمعی از علما ذکر نموده اند که زیارت
 حضرت امیر المومنین در این شب و در روزش مستحب است و فضیلت بسیار دارد و زیارت
 مخصوصی برای او نقل کرده اند و اگر چه سندی درین باب بنظر نمی رسد ولیکن متابعت

علما سلف نمودن خصوصاً در مستحبات مرضی و پسندیده است یا آنکه زیارت آنحضرت
 در ایام و ایام شریفه مثل سایر اعمال خیر ثوابش مضاعفات و چون زیارتی که علما در
 این شب و روز نقل نموده اند بعد از شبت نداده اند و زیارت روز مولد که برای آنحضرت
 در روایات معتبره وارد شده و بعد از عمل آن روز ذکر خواهیم نمود از بعضی روایات ظاهری
 شود که عام است و اختصاص با آن روز ندارد پس اگر آنحضرت را در اثنای و در سایر اوقات که
 زیارت مخصوصی وارد نشده بان زیارت زیارت نمایند یکوست و شیخ طوسی و سید ابن
 طاوس و کفعمی رضوان الله علیه از حضرت امام محمد تقی روایت کرده اند و سید گفته که
 ثقات اصحاب ما بروایت متعدده این حدیث را روایت کرده اند که آنحضرت فرمود که بدین
 که در ماه رجب شبی است که بهتر است برای مردمان از آنچه از ثواب بر آن شب پست و هفتم
 آن ماه است که رسول خدا صلی الله علیه و آله در بامداد آن شب معوض گردید و بدین شب برای
 عمل کتبه در این شب از شیعیان ما ثواب عمل شصت سالت پس کسی عرض نمود که کدام است عمل
 در آن فرمود که چون نماز عشاء بکنی و بخوابی که خود استراحت کنی پس بیدار شوی و در هر ساعتی از
 ساعتی شب که باشد پیش از نصف شب یا بعد از نصف شب دوازده رکعت نماز بگذارد و در
 هر رکعت بعد از حمد سوره کو حکی از سوره های مفصل که ما بعد پس تا آخر قرائت بخوان پس چون
 سلام بگویی بعد از هر دو رکعت بشین و بخوان حمد و معوذتین و قل یا ایها الکافرون و انما آزرنا
 فی الله القدر و ابنا کریهین و هفت نوبت بخوان بعد از آن بعد از الحمد لله الذی که
 یخفی صابغه و لا تلهی و لا تلهی که شربک فی الملک و لا یکن له ولی من الدنیا و البینه
 تکبیر الله ثم اقول لا اله الا انت و عاقبتی عرفت علی از کار غرضت و منتهی التمس من حبسک و
 یا ربک الاعظم الاعظم الاعظم و بدین ذکر لا اهل الا اهل الاعلی الاعلی و یکنیا انک انما انت
 الی تحت جنداً و عدل ان نصیل علی محمد و آله محمد و ان تفعل فی ما انت الله و ان تجری فی
 و ان انما و امین امین و دعا کن یا پنجه خواهی بدستی که هیچ دعا کنی مگر آنکه اجابت کرده شوی
 مادام که دعا کنی بکجا می با قطع رحمی با ملائکت قوی از مومنانی پس فرمود که باید که چون روز شود
 دوزخ بداری تا ثواب روزی سالی برای تو باشد و در روایت شیخ و کفعمی بیشتر از نصف

این شب پست و ششم از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد چهل نوبت بخواند یا اوه صاخر کتد ملائکه و هر که ملائکه با او مصاخر کنند این باشد از کشتن بر صراط و حساب و میزان و غیره حق تعالی بسوی او هفتاد ساله طلب امر از کشتن برای او و بنویسد ثواب او را و تمایل کند برای او و هر که حرکت کند از مکان خود تا خارج گویند ملائکه که خداوند بسیار این بنا

اگر ماه دیده نشود در روز آخر اعاده کنی والله الموفق **باب دوم در اعمال ماه شعبان** و در آن
چند فصل است **فصل اول** در فضیلت ماه شعبان و ثواب روزان بدانکه ماه شعبان ماهی
عظیم البرکات و کثیر الخیرات و از اشعانی می نامند زیرا که در این ماه روزهای مومنان را متعجب
می سازند و برکات بسیار در این ماه بر ایشان نازل می شود و بسیارند متعدد از رسول خدا
منقولست که فرمود که شعبان ماه من است و رمضان ماه خداست و بسند معتبر از رسول خدا
جمال منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرموده مرا که هر کس در این ماه روزه بگیرد و در روز
داشتن ماه شعبان پس گفتند ای تو شوم یا چیزی می دانی در روز ماه شعبان فرمود بلی بدرستی
که رسول خدا چون ماه شعبان را می دید میفرمود تا صدای در مدینه نداشتند که ای اهل بیت
بدرستی که رسول خدا میفرماید که شعبان ماه من است حق تعالی رحمت کند کسی که یاری کند
مرا به ماه من پس فرمود که حضرت امیر المومنین میفرمود که از آن روز که شیدم صدای آن حضرت
فوت نشد از من روزه ماه شعبان و فوت نمیشود در مدت حیوة من اگر حق تعالی خواهد و از زین
اسلم منقولست که از رسول خدا سوال کردند از روزه ماه رجب فرمود که بجا نیاورد شما از روزه ما
شعبان و در حدیث دیگر منقولست که از آنحضرت سوال نمودند که روزه کدام ماه افضل است
فرمود که روزه ماه شعبان برای عظیم ماه رمضان و بسند معتبر از ابو جعفر علیه السلام منقولست که گفت
که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که ماه شعبان را روزه دارد پاک گرداند این روزه او را از هر گناه
و لغزشی و از صیحه و باده عرض نمودم که چیت و صیحه فرمود که سوگند یاد نمودن در عصیت و نذر
کردن در عصیت عرض کردم که چیت باده فرمود که سوگند یاد نمودن در غضب و توبه آن
پشیمان شدن زانست و در حدیث دیگر وارد شده که در رخت حضرت صادق علیه السلام مذکور شد
روزی ماه شعبان پس آنحضرت فرمود که در آن چنین ثواب و چنین ثواب است تا آنکه بسیار باشد که
مردی در خون کسی این حق خیل شده باشد و روزه دارد ماه شعبان را پس از زیاده شود
بیرکتان و در حدیث دیگر از آنحضرت مرویست که روزه شعبان ذخیره است برای بند در روز
قیامت و نیت هیچ بنده که بسیار روزه دارد شعبان را آنکه با صلاح آورد حق تعالی آنرا
او را و کفایت کند از او شر و غم و او بدوستی که کمتر چیزی که میباشد برای کسی که روزه دارد و در روز

از شعبان را نیت که برای او بهشت واجب شود و در حدیث دیگر منقولست که از آنحضرت
پرسیدند که چه چیز است ثواب کسی که روزه دارد و در آن شعبان را فرمود که بهشت است و
و بسیارند متعدد از آنحضرت منقولست که فرمود که حدیث کرد مرا بدیدم از پدرش از جدش
علیه السلام که رسول خدا فرمود که شعبان ماه من است و رمضان ماه خداست هر که یک روز
از ماه مرا روزه دارد من در قیامت شفیع او باشم و هر که در روز ماه مرا روزه دارد حق تعالی
کناهای آنرا بپوشاند و هر که سه روز از ماه مرا روزه دارد باو گویند که عمل را از سر گیر
و بدیدم معتبر از آنحضرت منقولست که فرمود که روزه شعبان و ماه رمضان و ماه سپایی
و الله که توبه است از جانب خدا و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که بدیدم فصل
میکرد میان شعبان و ماه رمضان و یکی روز یعنی روز آخر شعبان را افطار میفرمود و علی بن
الحسین علیه السلام و صلی می نمود این دو ماه را و میفرمود که دو ماه سپایی و توبه است از جانب
حق تعالی و بسند معتبر از آنحضرت امام محمد باقر منقولست که رسول خدا ماه شعبان و ماه
و رمضان را روزه میداشت و نهی میکرد مردم را از آنکه وصل کنند این دو ماه را و میفرمود که
این دو ماه ماههای خدا اند و کفار اند برای کناهای این دو ماه و بعد از این دو ماه و
بسند معتبر از آنحضرت صادق منقولست که زمان حضرت رسول هرگاه بر ایشان روزه واجب
بود تاخیری نمودند تا ماه شعبان برای آنکه مباد آنحضرت را نیت بایشان اراده باشد
پس چون ماه شعبان می شد روزه میداشتند و آنحضرت نیز بایشان روزه میداشت و در
حدیث دیگر از امام سلمه رضی الله عنهما منقولست که آنحضرت تمام ماهی را روزه نمیداشت که
شعبان که از ایامه رمضان وصل میفرمود و در حدیث دیگر منقولست که صحابه در خدمت
رسول خدا فضایل ماه شعبان را مذکور ساختند پس آنحضرت فرمود که ایما هیت با شرافت
و کرامت و آن ماه من است و عاملان عمر ثمرات اعظم می نمایند و حق از ای شانسند و انما ای
که زیاده می گردانند و آن روزهای مومنان را برای ماه میارند رمضان میارند و ایما هیت
و نیت میکند آنها را و از اشعانی می نامند برای آنکه متعجب و فراموشی کرد در آن ماه و روزها
مومنان و آن ماه عمل است بدرستی که حسنات در آن ماه ثوابش هفتاد برابر مضاعف میگردد

و سیات که میشود و کتاها از امر زیده می شود و احوال حسنه مقبول در کاه خدای کرد و خداوند
 جبار جلاله در این ماه بندگان خود مباحات می فرماید و از غرض برونه داران و عبادت
 کنندگان در آن ماه نظر ملاطفت می کند و حاملان عرش الهی بایشان مباحات می کنند پس بر
 خیرست علی بن ابی طالب بر خود که فدای تو شود پدر و مادر و یار و مولی و صفی کن برای ما
 چیزی از فضایل انعام را تا رغبت ما در روزه داشتن و عبادت کردن در آن ماه زیاده کرد و
 و تا آنکه چید و جهل کنیم که در عبادت های بزرگ در آن ماه پس فرمود که هر که روزه دارد اول
 شعبان را بنویسد حق تعالی برای او هفتاد حسنه که هر حسنه برابر با عبادت یک ساله و
 هر که در روز نازین ماه روزه دارد دفع کند حق تعالی از او کتاها و هله که او را هر که سه روز
 از این ماه روزه دارد بلند کند حق تعالی برای او هفتاد درجه در مراتب عالی بهشت
 از در عبادت و هر که چهار روز از این ماه روزه دارد قواخ کند حق تعالی دوزی او را و هر که
 پنج روز از این ماه روزه دارد محبوب همه مردمان گردد و هر که شش روز از این ماه روزه
 دارد بگوید حق تعالی از او هفتاد نوع بلا را و هر که هفت روز از این ماه روزه دارد حفظ
 کند او را حق تعالی در تمام عرش از شر ابلیس و لشکرهای او و هر که هشت روز از این ماه روزه
 دارد بهشت نرود از دنیا تا از حیاض قدس پاشا آمد و هر که نهم روز از این ماه روزه دارد
 عطر و صبر بانی کند با او و هر که دهم روز از این ماه روزه دارد حق تعالی قرا و هفتاد ذراع در هفتاد ذراع و هر که یازده روز از این
 ماه روزه دارد بگذارد بر او یازده ستاره از نور و هر که دوازده روز از این ماه روزه
 دارد زیارت کند او را و در قیامت روز خود هزار ملک تا هنگامی که صورت میدهد شود و هر که
 سیزده روز از این ماه روزه دارد استغفار کند برای او و ملائکه اسمانهای هفت کانه و
 هر که چهارده روز از این ماه روزه دارد طلب امرزش کنند برای او و الهام خداوند عالمی
 همه چهار پایان و درندگان حق مایهیان دریا و هر که پانزده روز از این ماه روزه دارد ندا
 کند بسوی او و سب از غنیمت بخورم سو کند که نوزدهم تا اثنی عشر و هر که شانزده روز از این ماه
 روزه دارد خاموش گرداند حق تعالی از او هفتاد و دریا اثنی عشر و هر که هفده روز از این

ماه روزه دارد بسته شود بر او همه درهای جهنم و هر که هیجده روز از این ماه روزه دارد
 کشود شود برای او همه درهای بهشت و هر که نوزده روز از این ماه روزه دارد عطا کند
 با و در بهشت هفتاد هزار قصر از در و با قوت و هر که بیست روز از این ماه روزه دارد
 ترویج کند او را بهشت هزار روز از حورالعین و هر که بیست و یک روز از این ماه روزه دارد جز
 گویند با و ملائکه و پروبال خود را بر او بمالند بخت برکت او و هر که بیست و دو روز از این ماه
 روزه دارد چوشتانند با و هفتاد هزار حله از سندس و استبرق بهشت و هر که بیست و سه
 روز از این ماه روزه دارد سپاه و یارند برای او در هنگام پیروان آمدن از قبر چهار پای از نور
 سوار شود و پرواز کند بسوی بهشت و هر که بیست و چهار روز از این ماه روزه دارد قبول
 کند شفاعت او را در هفتاد هزار کس از اهل توحید و هر که بیست و پنج روز از این ماه روزه
 دارد با و دهند برات پنداری از شفاعت او و هر که بیست و شش روز از این ماه روزه دارد بنویسد
 حق تعالی برای او گشتن از این صراط او و هر که بیست و هفت روز از این ماه روزه دارد بنویسد
 حق تعالی برای او برات پنداری اثنی عشر و هر که بیست و هشت روز از این ماه روزه دارد
 ساطع شود روی او چون ماه و هر که بیست و نهم روز از این ماه روزه دارد برسد بر ضوان اکبر خدا
 و هر که بیست و دهم روز از این ماه روزه دارد ننگ کند با و جبرئیل از عرش الهی کدای غلظت عمل را از سر کبر
 بدرستی بخشد و شد کتاها و گذشته قو و رب جلیل میفرماید که اگر کتاها و تو بیدار ستاد
 ایمان و قطرات باران و برك در بخان و دینک بیابان و ایام دنیا باشد که همه را برای تو امر نماید
مختلف گوید که احادیث در فضایل روزه ماه شعبان بسیار است و ما در اینجا گفتارهای
 در پی شیده نمائیم که از بعضی اخبار گذشته معلوم می شود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 میفرمودند از وصل نمودن روزه ماه شعبان بماده رمضان و از حدیث شام سلمه رضی الله عنهما ظاهر
 میشود که آنحضرت تمام ماه شعبان را روزه میداشته و از بماده رمضان وصل می نمودند و احتمال
 که وصل نمودن افضل باشد و آنحضرت خود وصل می فرموده باشد ولیکن نمائیم که ناس الامر بفضل
 می نموده باشند برای فصلی ضعیف است و آنکه بسبب افطار نمودن ایشان را برای ماه رمضان قوت
 حاصل شود پس این بسبب فصل نمودن در حق ایشان افضل باشد و همچنین وصل نمودن حضرت

علی بن الحسین و فصل فرمود از امام محمد بن زکریا که در احادیث سابقه گذشت میتواند بود که برای چیز
باشد والله تعالی اعلم و بدانکه مستحبات برد و نوعت سنن و تطوعات سنن مستحبات است که
رسول خدا صلی الله علیه و آله مداومت و مواظبت بر آنها می فرمودند و سنت و طریقه انحضرت
بوده و ترک آنها نمی نموده اند مانند توافل شبانه روزی و تطوعات مستحبات است که در مرتبه سنن
نباشد و انحضرت کاهی تطوع با نهایی نموده اند و گاه ترک میکردند پس سنن است که و افضل است از
تطوعات و روزه ماه شعبان از جمله سنن است و انحضرت ترک نمی نموده اند چنانچه از بعضی از
احادیث سابقه ظاهر شد و هم چنین روزه داشتند سه روز از هر ماهی که آن پنجشنبه اول ماه
است و چهارشنبه اول عشره و یکم ماه و پنجشنبه آخر ماه و از جسد سنن است و چنانچه با فایده
شبان روزی که از جمله سنن است ضعف نمازهای پنجگانه است هم چنین روزه تمام ماه شعبان
و سه روزه از هر ماه ضعف روزه ماه مبارک و عسائت و روزه ماه و جب و ایام متبرکه و دیگر
ملکه سارا ایام بعد از اینچه مستثنی شده از جمله تطوعات و فضیلت بسیار دارد و بعضی از بعضی
زیادتی در فضیلت و ثواب هست و لیکن هیچ یک از آنها در مرتبه سنن است که دانستی و الله اعلم
فصل در روزه و فضیلت صدقه و استغفار و تهلیل در ماه شعبان سید بن طاووس علیه الرحمة
بنده خود را از او و برقی روایت کرده که از حضرت بنی عبد الله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله
علیه سوال نمود از روزه ماه و جب فرمود که بگناید شما از روزه ماه شعبان پس پرسید که چه نوا
دارد کسی که روزه از ماه شعبان دارد و روزه دارد فرمود که ثواب او بهشت است و الله پس پرسید که چه
چیز است افضل اعمال در ماه شعبان فرمود که تصدق نمودن و استغفار کردن و هر که تصدق
کند بصدقه در ماه شعبان تربت فرماید بصدقه و احق تعالی چنانچه احدی از شما فصول خود را
تربت می نماید تا آنکه برساند بصدقه را با و در قیامت و چنانکه از مثل کوه احد شده باشد
و شیخ صدوق رضی الله عنه از حضرت امام رضا صلوات الله علیه روایت کرده که انحضرت در حدیث
فرمود که هر که در روزه از ماه شعبان هفتاد نوبت استغفار کند مشهور گرداند و راسخ تعالی
در روز قیامت دوزمه و رسول خدا و واجب شود برای او آنکه حق تعالی برای او کند او را و هر که
تصدق کند در ماه شعبان بصدقه و اگر چه یک خرم باشد حرام کند حق تعالی جسد او را و آن

چهارم و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت روایت نموده که هر که در ماه شعبان و در بعضی از تسبیح در
هر روز از ماه شعبان هفتاد نوبت استغفار کند پیامبر و حق تعالی کاهان او را اگر چه بعد از
سنا و کان آسمان باشد و یضاً شیخ صدوق و شیخ طوسی قدس الله روحهاست معتبر دیگر از
حضرت بنی عبد الله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله علیه روایت کرده اند که هر که در هر روز
از ماه شعبان هفتاد نوبت بگوید **اَللّهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ الَّذِی لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ**
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ الَّذِی لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ حق تعالی نام او را در دفتر مبین بنویسد و وی سوال نمود که کدام است آنکه قبول
فرمود که پاره زمین هر راست در پیش عرش و دین زمین جاری شده است جویهای آب و در
ان جویها نهاده است که چهارصد ستارگان رسید این طایفه و علیه الرحمة فیما بین روایت را
بنده معتبر دیگر ذکر کرده و در روایت و چنین است که **اَسْتَغْفِرُكَ الَّذِی لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ**
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ الَّذِی لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ و شیخ صدوق از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که هر که هر
روز از ماه شعبان هفتاد نوبت استغفار الله و **اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ الَّذِی لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ** و روایت
چیزی از آن جناب و گذشتن بر بل صراط او دارد و از انقراب بهشت جاوده رسیدن طایفه او
رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در ماه شعبان هزار نوبت بگوید **اَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ**
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ الَّذِی لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ بنویسد حق تعالی برای او عبادت
هزار سال و محو کند از او کاهان هزار سال و در روز قیامت چون از قبر برود و ایام روزه و
ماه شب چهارده در خشان باشد و نوشته شود نزد حق تعالی از صدیقان و **فصل ششم**
در ادعیه که در هر روز از ماه شعبان خوانده شود شیخ طایفه و سید بن طاووس و کفعمی
علیهم الرحمة بنده معتبر از حضرت علی بن الحسین روایت نموده اند که انحضرت در هر روزی
از ماه شعبان دو وقت زوال قناب و در شب نیمه شعبان دعای کند و این صلوات را
میخواند **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اَیْمَتِهِ و مَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَ عَلٰی خَلَفِ الْمَلَائِكَةِ**
وَعَلِّمْنَا الْعِلْمَ وَ اَهْلِ بَيْتِ الْوَحْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ الْعَالِمِ الْخَارِجِ وَ اَهْلِ الْبَيْتِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اَیْمَتِهِ و مَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَ عَلٰی خَلَفِ الْمَلَائِكَةِ
وَعَلِّمْنَا الْعِلْمَ وَ اَهْلِ بَيْتِ الْوَحْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ الْعَالِمِ الْخَارِجِ وَ اَهْلِ الْبَيْتِ

وَأَلَا سَكِينٌ وَمَلِيحٌ الْهَارِبِينَ وَغَمَّةٌ الْعُجْبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 صَلَواتُكَ كَثِيرَةٌ طَيِّبَةٌ تَكُونُ لَهُمْ رِضًا وَرَحْمَةً وَخَيْرَ تَحْتِمْدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا
 يَحُولُ مِنْكَ وَقُوَّةُ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الظَّاهِرِينَ الْأَكْبَرِ الْأَخْيَارِ
 الَّذِينَ أَوْجَبَتْ حَقُّهُمْ وَفَرَسَتْ طَاعَتُهُمْ وَوَلَّاهَتْهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 اخْشَعْ قُلُوبِي بِطَاعَتِكَ وَالْخُشْيَةِ بِعِصْيَتِكَ وَأَذْرِ قَلْبِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَتَوَكَّلْتُ عَلَىكَ مِنْ ذُنُوبِي
 وَمَا دَسَّخْتُ عَلَىكَ مِنْ نَصِيكَ وَتَوَكَّلْتُ عَلَىكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَجِيتُكَ تَحْتَ ظِلِّكَ وَمِنْ أَشْهُرِ
 نَبِيِّكَ سَيِّدِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَعَالَى الَّذِي حَقَّقَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
 الَّذِي كَانَ مِنْكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدَابُ فِي قِيَامِهِ وَفِي بَالِيهِ وَآلِيهِ وَآلِيهِ
 نَجْوَى بِنَاكِسٍ رَامَةٍ وَأَعْلَى إِلَى جَمَامَةِ اللَّهِ قَائِمًا عَلَى الْأَيْتَانِ بِرُتْبَةٍ فِيهِ
 وَنَبِيٍّ الشَّامَةِ كَلِمَةِ اللَّهِ قَائِمًا عَلَى شَيْعَتِهِ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ مَهْمًا وَاجِبًا
 لَهُ مُتَقَرِّبًا إِلَى الْفَاءِ تَوْفِيقًا وَرِضًا وَرَحْمَةً وَرِضًا وَرِضًا وَرِضًا وَرِضًا وَرِضًا
 الْكَرَامَةِ وَالرِّضْوَانِ وَأَرَأَيْتَ إِنْ أَرَأَيْتَ الْخَيْرَ وَالرِّضَا وَالرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانِ وَرِضًا
 تَمُودُهُ أَلَمْ تَكُنْ حَضَرًا مِلَّةِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَائِرَ أَمَّةٍ طَاهِرِينَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ دَرَمًا
 شَبَابًا مِنْ مَنَاجَاتٍ رَامَةٍ لَمَّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْخَرْ لِي أَمَانَتَكَ
 وَأَقْبَلْ عَلَى إِذَا نَجَّيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَجَّيْتُكَ عَنْكَ
 رَاجِعًا لِمَا لَكَ بَيْنِي وَتَعَالَى مَا فِي نَفْسِي وَخَيْرُ مَا جِئْتُ وَفَرَّقْتُ بَيْنِي وَآلِكَ أَمْرُ
 مُتَقَلِّبِي وَمُتَوَلِّئِي وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَدْرِكَ مِنْ مُطْمَئِنِّ وَأَتَقَرُّ بِهِ مِنْ طَلَبِي وَأَرْجُو لِمَا قَبِيحِي
 وَتَقَرُّ بِمَنَاجَاتِكَ عَلَى يَدَيْكَ فَإِنْ كُنْتُ مَوْفَى إِلَى الْخَيْرِ مِنْ سِرِّ رَبِّي وَعَلَاوَتِي
 قَبِيلَكَ لَا يَدْبُرُ لِي وَفِي نَفْسِي وَفِي نَفْسِي وَفِي نَفْسِي وَفِي نَفْسِي وَفِي نَفْسِي وَفِي نَفْسِي
 وَأَنْ حَتَّى تَنْتَ مِنْ ذَلِكَ الَّذِي يَصْرِفُ إِلَيَّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِصْيَتِكَ وَخُلُوقِكَ خَطِيئَتِكَ الْخَيْرِ
 كُنْتُ عَمْرًا مَسْأُولًا بِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ قَدْ أَتَى أَنْ تَجُودَ عَلَى بَعْضِ بَعْضِكَ الْخَيْرِ كَأَنْ
 يَنْفُسِي وَاقِفَةً بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَعْلَمْتُ أَنَّ كُلَّ عَمَلٍ عَلَيْكَ فَكُنْ مَا أَتَى أَمَلَهُ وَتَقَرُّ
 بِمَعْرِفَتِكَ الْخَيْرِ أَنْ عَمَّرْتُ مَعْلُومًا مِنْكَ بِذَلِكَ وَأَنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي لَمْ يَدُنْ

مَنْعِيًا

وَأَسْأَلُكَ عَالِيًا
وَأَسْأَلُكَ

مِنْكَ عَلَى عَقْدٍ عَقَلْتُ لَأَقْرَأَ بِالدُّنْيَا إِلَيْكَ وَسَيَلِّي إِلَيْكَ مَدَجَرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي الظُّلُمَاتِ
 فَأَمَّا الْوَيْلُ لِي لَمْ تَعْرِفْهَا الْخَيْرُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ يَوْمَ الْخَيْرِ مَلَأَتْهُ طَعْمُكَ وَكَانَتْ عَلَى مَنَاقِي
 الْخَيْرِ كَيْفَ أَكَلْتُ مِنْ خَيْرِ ظِلِّكَ لِي بَعْدَ مَنَاقِي وَأَنْتَ لَمْ تُولِ الْأَجْمَلُ فِي خَيْرِي الْخَيْرِ
 تَوَلَّى مِنْ أَمْرِي مَا أَتَى أَمَلَهُ وَعَدَّ عَلَى بَعْضِكَ عَلَى مَدِينَةٍ عَمْرٍ حَبْلُهُ الْخَيْرِ قَدْ سَتَرْتُ
 عَلَى دُؤْمَانِي فِي الدُّنْيَا أَنَا أَسْأَلُكَ إِلَى سِرِّهَا عَلَى مَنَاقِي فِي الْأَخْرَى الْخَيْرِ قَدْ تَحَسَّنَاتُ إِذَا
 لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الظَّاهِرِينَ وَلَا تَقْصِيحِي نَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهُادِ الْخَيْرِ
 حُرُوكَ بِطَائِلٍ وَعَمَّرْتُكَ أَنْصَلَ مِنْ عَمَلِي الْخَيْرِ قَدْ تَرَفَّى بِقِيَامِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِ
 الْخَيْرِ أَعِنِّي لَدَى إِلَيْكَ غَدَاةً مَنْ لَمْ يَسْتَعِزْ عَنِ قَوْلِ عَدُوِّهِ فَأَقْبَلَ عَدُوُّهُ بِالْأَكْثَرِ مَنْ
 اعْتَدَى إِلَيْهِ الْمَسْئُورُ الْخَيْرِ لَا تَزِدْ حَاجَتِي وَلَا تَحْتَطِّعْ وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَحْمَتِي وَأَمْلِي
 الْخَيْرِ لَوْلَا دَرْتُ هَوَايَ لَمْ تَهْدِي وَلَوْلَا دَرْتُ نَفْسِي لَمْ تَهْدِي الْخَيْرِ مَا أَطْلَقْتَ رُؤُوسِي فِي حَاجَةٍ
 عَدَا أَفْئِدَتِي عَمْرِي فِي طَلَبِ مَا أَرَادْتَ الْخَيْرِ تَلَاكَ الْجَدُّ أَبَدًا دَلِيمًا سَرْمًا يَرِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا
 نَحِيتُ وَتَرْضَى الْخَيْرِ مَا أَخَذْتَنِي بِدُؤْمَانِي أَسْأَلُكَ بِغَيْرِكَ إِذَا أَدَخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَنَ أَهْلَهَا
 أَلَى الْجَنَّةِ الْخَيْرِ إِنْ كَانَ صَعْرَتُ جَنْبِ طَاعَتِكَ عَلَى عَقْدِكَ بِرِي جَنْبِ رَجَائِي وَأَمْلِي
 الْخَيْرِ كَيْفَ أَقْبَلْتُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْرِ حُرُوكَ مَا وَدَّ كَانَ حُسْنُ طَلَبِي بِحُرُوكَ أَنْ تَقْبَلَنِي
 بِالْجَاهِ مَرْجُومًا الْخَيْرِ قَدْ أَفْئِدَتِي عَمْرِي فِي سِرِّكَ وَتَعَالَى وَابْنُ شَبَابِي فِي سَكْرَةٍ
 الشَّامَةِ مِنْكَ الْخَيْرِ لَمْ أَسْتَغِيظْ بِأَمْرِ غَيْرِي وَدُكُونِي إِلَى سَبِيلِ خَطِيئَتِكَ الْخَيْرِ وَأَنَا عَبْدُكَ
 وَأَبْنُ عَبْدِكَ فَارْتَبِ بَيْنَ يَدَيْكَ مَوْتِي بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ الْخَيْرِ لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَتَقَلَّبُ
 بِرِغْنٍ بِعِصْيَتِكَ الْخَيْرِ وَفِي أَفْئِدَتِي بِحَبْلِكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ وَفَكَرْتُ أَنْ
 بِإِذْ خَالِي فِي كَرَمِكَ وَتَعَالَى قَلْبِي مِنْ أَسَاحِ الْفَعْلَةِ عَنْكَ الْخَيْرِ أَنْظُرْ لَكَ نَظَرًا لَا يَدْبُرُ
 فَجَاءَكَ وَأَسْأَلُكَ بِمَعْرِفَتِكَ فَطَاعَتِكَ يَا رَبَّ لَا يَتَعَدَّى عَنْ الْقَرِيبِ وَبِأَجْوَادِ الْأَجْمَلِ
 عَمَّنْ رَجَاءُ تَوَابِهِ الْخَيْرِ هَبْ لِي قَلْبًا يَدْبُرُ مِنْكَ شَوْهَةً وَلَيْسَ نَايِرًا رَقِ إِلَيْكَ صَدَقَةً وَتَقَرُّ
 بِمَعْرِفَتِكَ حَقَّةً الْخَيْرِ إِنْ مَنَعَتْكَ يَدُكَ عَمْرٍ حَبْلُوكَ وَمَنْ لَا يَدُكَ عَمْرٍ حَبْلُوكَ وَمَنْ
 أَقْبَلَ عَلَيْهِ عَمْرٍ حَبْلُوكَ الْخَيْرِ إِنْ مَنَعَتْكَ يَدُكَ عَمْرٍ حَبْلُوكَ وَمَنْ لَا يَدُكَ عَمْرٍ حَبْلُوكَ وَمَنْ

بَعْدَ ذَلِكَ

شود و در بعضی روایات از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که فرمود که حق تعالی را نسیان است که هر چه بگوید
 فرستاده که هر که در روز ناول ماه شعبان در ایام زردی شریعت و معصیت را بکشد بد رستی که
 بشاخی از شاخهای دشت و قوم چسبیده تا آن شاخ و رالته بجهنم برساند **شب دهم**
 از رسول خدا روایت نموده که آنحضرت فرمود که هر که درین شب چهار رکعت نماز بکند و در هر
 رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و معوذتین را بگوید بخواند حق تعالی امر کند نویسد که
 اعمال را که نمویسد برسد من گناهانی که سال بر او بگذرد و بگذرد اند برای او نصیبی در عبادت
 اهل ایمان و زمین پس فرمود که سوگند بآنکه مرا بحق مبعوث گردانیده که خود را معاف ندارد از
 قیام این شب عبادت مکر شقی و منافق یا فاجر و فضیلت بسیار برای این شب بیان فرمود
شب یازدهم از رسول خدا روایت کرده که هر که درین شب دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت
 بعد از حمد سوره قل هو الله احد بگوید و پنج نوبت بخواند بکند حق تعالی برای او در قیامت
 هشت در بهشت را و بسند بر او هفت در جهنم را و بسند از او هزار ساله و هزار تاج از نور
مفسرین درین روز موافق مشهور حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام متولد شده و در روز آن روز
 فضیلت بسیار دارد و شیخ طوسی رسید از پدرش علیه السلام که فرموده اند که بیرون آمدن
 حضرت صاحب الامر بسوی قاسم بن علاهدانی وکیل امام حسن عسکری که مولای امام حسن
 متولد شد در روز پنجشنبه سیم ماه شعبان پس در آن روز روزه بدار و این دعا بخوان اللهم
 انی اسئلك بحق هذا المولد و بی هذا اليوم الموعود یثبته الله فی قلبه قبل ان یثبته الله فی قلبه و یولده
 بکینه ملائکة السماء و من فیها و الارض و من علیها و کتابها لا یثبته الله فی قلبه و یولده
 سید الاشراف المذکور بالنصر و یوم الکفره المعوض من قبله ان الایة من قبله و
 الثبوت فی ربیه و القوم معه فی اوبیه و الاوصیاء من غیره بعد فایمهم و عقیبت حتی
 یدرکوا الاوتار و یثابروا النصار و یزولوا الجبار و یكونوا خیر النصار و یصل الله علیهم مع
 الخیر فی اللیل و النهار اللهم یجبر الیک اقول و لا اقول معنی موقت و یف
 منی الی نقیه و یثابروا فی یومیه و اسیه یسئلنا العظمی الی عمل ربیه اللهم و صل
 علی محمد و آله و صحبه و اجمعین و یونس ثامنه و ان الکرامه و یحل الایامه اللهم

و انما اکرمتنا بمرقبته فاکرمنا برقبته و انزلنا من رفقه و ساقطه و اجعلنا من
 یکره الامر و یکره الصلوة علی غیره عند ذکره و علی جمیع اوصیایه و اهل اصطفایه
 الحمد و رب منک بالعدد الالهی عشر الخیر العظمی و الحمد و علی جمیع البشر اللهم و حق لنا فی
 هذا اليوم خیر موهبه و انما حق لنا فی کل طایفه کما و حق لنا فی کل طایفه کما و حق لنا فی کل طایفه کما
 فطرس یجهد و یحیی غایب و یمن بعد من بعد و یمن بعد من بعد و یمن بعد من بعد و یمن بعد من بعد
 العالمین پس گفتند که پس بخوانی بعد از این دعای حضرت امام حسین را و این خود دعا
 که آنحضرت خوانده مدد دوزی که مغلوب کا فایز گردیده بود اللهم انت من علی المکان عظیم
 الجبروت شدید المجاله یغنی عن الخلق غیرک ربنا و قد رزقنا فیما رزقنا و قد رزقنا فیما رزقنا
 صادق و العبد سابع العبد یحیی البلاء و یسبب اذاعه حیطه ما خلقت قال رب التوبه
 ان تاب الیک فادع علی ما اذرت و قد رزقنا ما طلک و شکور اذا شکرت و ذکر اذا ذکرک
 ادعک محاسنا و ارفع الیک قیبرا و ارفع الیک حارفا و ابکی الیک مکرر و ابکی الیک
 یکت صریحا و اقول کمال علیک کافیا حکمیتنا و بین قوسنا یا حق فانه عزونا و وحدنا و اعدا
 و عدا و انا و قتلونا و نحن غیره یبیک و ولد حبیبت محمد بن عبد الله الذی اصطفی الیک الایة
 و ائمته علی و حیات فاجعل لنا من امرنا فرجا و خیرا یخرجنا من حزننا یا ارحم الراحمین این
 عیاش گفت که شنیدم از حسین بن علی بن فری که گفت شنیدم از حضرت صادق که در این
 روز این دعا بخواند و میفرمود که از دعاهای دوازده ماه شعبانست که روز مولد حضرت
 امام حسین است **مؤلف** گوید که اگر این دعا در این روز در روضه مقدسه آنحضرت بخواند
 انبساط **شب چهارم** از رسول خدا روایت نموده که هر که درین شب چهل رکعت نماز
 بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بگوید و پنج نوبت بخواند بنویسد حق
 برای او بهر رکعتی ثواب هزار سال و بنا کند برای او بهر سوره هزار هزار شهر و عطا کند
 با و ثواب هزار هزار شهید **شب پنجم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو
 رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یا نص نوبت بخواند و
 سلام دهد هفتاد نوبت صلوات بفرستد حق تعالی بر او در هزار حاجت از حوائج و نیاز

فرمود روزه دار ماه شعبان را غسل کند در شب نصف آن بد رستی که این تحقیق است
از جانب پروردگار شما و جمعی است برای شما و در حدیث دیگر از رسول خدا ص و روایت کرده که
احیا کند شب عید و شب نصف شعبان را نبرد دل او روزی که میرسد دلها و در حدیث دیگر
از حضرت امیر المومنین ع منقولست که رسول خدا ص فرمود که هرگاه شب نصف شعبان بر شما
داخل شود پس او را نیت را بجا آورد و روزه دار بد روزان را بد رستی که چون آفتاب غروب
کند و آفتاب داخل شود منادی از جانب حق تعالی فرود آید با آسمان و ندا کند تا طلوع فجر که آیا
نیت طلب امرزش کنده تا بیاورد او را یا نیت طلب روزی گشته تا روزی دهم او را و در
حدیث دیگر از حضرت امام رضا ع منقولست که فرمود که حضرت امیر المومنین ع سه شب را احیا
میکرد شب بیت و سیم ماه رمضان و شب نظر و شب نصف شعبان و درین سه شب است
میشود روزها و ایامها و آنچه واقع میشود در عرض سال و در روایت دیگر از زید بن علی الحنفی
منقولست که فرمود که پدرم امام زین العابدین ع در شب نصف شعبان ما را جمع می نمود
و آفتاب را سه حصه میکرد و در حصه با ما نماز می گذارد و در حصه دعا میکرد و ما امین می گفتم
و در حصه استغفار میکرد و ما استغفار میکردیم و از حق تعالی بهشت سوال می کرد و آنکه
صبح طلوع میشد و بدانکه همه اعمال صالحه در این شب فضیلت بسیار دارد و افضل آنها را
حضرت ابی عبد الله الحسین ع است پس بسیار معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که
زیارت کند حسین بن علی ع را در شب نیمه شعبان حق تعالی کناهان گذشته و آینده او را بپوشد
و بپوشد معتبر از حضرت امام زین العابدین ع و امام جعفر صادق ع علیهما السلام منقولست که
هر که خواهد که صاف گردد با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت
کند قبر ابی عبد الله الحسین ع را در نیمه شعبان بد رستی که ارواح پیغمبران ع رسیدند که
در زیارت آنحضرت پس بخت می یابند که از ایشانند پنج پیغمبران اولوالعزم می رسیدند که
کدامند آنها فرمود که نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین ایشانند که
مبعوث شدند بشرق و مغرب زمین پس معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقولست که چون
نیمه شعبان شود منادی از آفاق اعلی ندا کند که ای زیارت کنندگان حسین ع برگردید و که

کناهان شما امر زید شد و ثواب شما بر پروردگار شما و پیغمبر شماست و در روایت دیگر فرمود
که هر که سه سال متوالی در نصف شعبان آنحضرت را زیارت کند کناهان او زایل شود
و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که زیارت کند حسین ع را
در نصف شعبان کناهان او زایل شود و در آن سال کناهی او نوشته نشود پس اگر در سال دیگر
زیارت کند باز کناهان او زایل شود و پسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که در
این شب از سه شب قبر حسین بن علی علیه السلام زیارت کند کناهان گذشته و آینده او را بپوشد
شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و در حدیث دیگر فرمود که هر که آنحضرت را
زیارت کند در شب نیمه شعبان و شب نظر و شب غرة در یکسال بنویسد حق تعالی برای او
ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مقبول و برآورده شود برای او هزار حاجت از حاجتهای دنیا
و آخرت و در حدیث دیگر فرموده که در شب نیمه شعبان پیامبر حق تعالی کناهان گذشته
کافی و گذر زیارت امام حسین ع کند یا ایشان گویند که عمل را از سر گیرید و پسندهای صحیح و صحیح
مرویت که از ابی نصر از حضرت امام رضا ع سوال نمود که در کدام وقت بهتر است که زیارت کند
حضرت امام حسین ع را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان و پسند معتبر دیگر از حضرت
صادق ع منقولست که چون روز اول ماه شعبان داخل شود منادی از زیر عرش ندا کند که ای
کره شیعیان حسین خالی نگذارید شب نیمه این ماه را از زیارت قبر آنحضرت اگر بدانید که چه
ثواب در آن است هر آنکه از بسیاری انتظار سال بر شما دور کند و آفتاب نیمه شعبان در آید و در
حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت قبر آنحضرت کند در نیمه شعبان و غرضش بخشش رضای
حق تعالی باشد و غیر خدا دیگری منظورش نباشد خدا دوازده کناهان او را بپوشد و او را
پنجصد هجدهموی برهای قبیله کلب باشد و او را قبیله کرد که همه کناهان او زایل شود و فرمود
که یا این ثواب را از برای زیارت کنند حسین ع بسیار میدانی چگونه خدا او را بپوشد و او را
کسی است که خدا او را عرش زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که خدا می امرد برای
زیارت کنند حسین ع و در نیمه شعبان کناهان گذشته و آینده او را بپوشد و دیگر فرمود
که هر که زیارت آنحضرت کند در نیمه شعبان بنویسد حق تعالی برای او ثواب هزار حج و پسند معتبر

از موسی بن جعفر منقول است که شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را
دوازده شبها کافران کشته و اینده او را مرده شود نصف شعبان و شب بیست و بیستم ماه
رمضان و شب عید **مرفوع** گوید که در کتب علمای زیارت مخصوصی برای این شب ذکر نموده
و چون برویت ثبت نداده اند ما ایراد نکردیم اگر زیارتی از زیارات منقوله را که عام باشد
و اختصاص بوقتی نداشته باشد بجا آوردند خوب است و شیخ کفعمی علیه الرحمه در کتاب بلد
الامین در زیارت نصف شعبان ذکر کرده که روایت کرده اند از حضرت صادق که در زیارت
حضرت امام حسین در نزد قبر می ایستی و می گویی الحمد لله العلی العظیم والسلام علیک
اینها العبد الصالح الرکب اورد علیک شهادته و فی الت یقر فی الیک فی یوم شهادتک
اشهد انک هتک و لم نمت بل ربنا و حیونک حیث قلوب شیعتک و بیضا و نورک
افتدی الظالمون الیک و اشهد انک نور الله الی لا یطفأ و لا یطفا ابدا و انک وجه
الله الی لم یضلک و لا یهتک ابدا و اشهد ان هدی الذریه ربک و هذا الحرم حرمک
و هذا المصرع مصرع بدک لا ذلیل و الله معک و لا مغلوب و الله ناصرک فی شئ
لی عندک الی یوم قبض روحی حضرت و السلام علیک و رحمته الله و برکاته **مرفوع** گوید
که در روایت که این زیارات مطلقه باشد و هر که حاضر شود در هر وقت و در هر محضر و
هر وقتی از اوقات این زیارت را بجا آورد و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقول است
که هر که در شب نیمه شعبان از اول شب تا آخر شب در کربلا می ایستد و هزار نوبت سوره
قل هو الله احد بخواند و هزار نوبت استغفار کند و هزار نوبت الحمد لله بگوید پس بر خیزد و چها
رکعت نماز بکند و در هر رکعت هزار نوبت ایا کری بخواند حق تعالی او را کل کردار را بدو
ملک و کفایت نماید و از هر بدی و از شوهر شیطان و سلطان و سلطان و حسد او را برائی
بنویسند و کفایت نماید و با او بیاید برای او استغفار کند و بسید ابن طاووس علیه
الرحمه بن علی طرازی نقل کرده که از خط محمد بن هرون نقل کرده که از غازی شب نیمه شعبان
نزد قبر سید ابی عبدالله الحسین چها رکعت نماز است که در هر رکعت چها نوبت فاتحه
الکتاب و چها نوبت قل هو الله احد بخواند و هر یک را در رکوع ده نوبت و بعد از هر یک

از رکوع و در سجده ها و در میان سجده ها ده نوبت بخواند و بعد از نماز باید بجا آورد که الله
الذی استجبت لادع و خواجین قال ربنا علما انفسا وان لم تغفر لنا وترحمنا لن نكون
من الخاسرین و نادیک نوحنا استجبت له و نجته و الله من الکبریا العظیم و اطاعتنا
نمرو و عن خلیفک ابیهم یعملها علیه بردا و سلاما و انت الذی استجبت لایوب حیث
نادا الی منی القصر و انت رحیم الرحیم فکف ما ید من غیر ذلک اهلک و مشاکم معهم
و رحمته من عندک و ذکر فی الاولی الالباب و انت الذی استجبت لیدی النول حین ناداک فی
الظلمات لا اله الا انت سبحانک انک کن من الظالمین فحجت من العظیم و انت الذی
استجبت لموسی و هرون و دعوتهم حین قلت قد اجبت دعوتکم و اعزت فرعون و قومه
و عقرت لداود ذنبه و نبهت قلبه و ارضیت حصه منک و انت الذی قدسک الذی
بدیع عظیم حین اسلم و ناله الحسین فادیت به الفرج و الروح و انت الذی ناداک و کرنا
نما احیوینا قال ربنا و هن العظیم و انت الذی استجبت لایوب حیث ناداک و کنت ید عاقل رب
شیئا و کنت وید عونا و عبدا و عبدا و کانت الالباب و انت الذی استجبت لیدی اسنوا
و عملوا الصالحات لیزیدکم من فضلت رب قال نعم انی امرت الراغبین الیک و استجب لی
کما استجبت لایحقرم علیک حیرتی و تقبل صلاتی و تحسانی و طیب بقیة حیویتی
و طیب وفائی و اخلق فی فیم اخلق و احفظهم رب ید عاقل و اجمل ذریة طیبه
توطئها حیاطتک من کل ما خلقت منه ذریة اولیائک برحمتک ما رحیم یا من یقر علی
کل شیء قدید و علی کل شیء رقیب و من کل سائل قریب و لی کل داع من طیفه محجب
انت الله لا اله الا انت الحق القیوم الاحد الصمد لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفو احد
فلم یکن احد من المخلوقات الی عقلت بها فو عرشک و وقفت بها سمواتک و ارسیت بها جنانک
و وقفت بها ارضک و اخرجت بها الانهار و تحجرت بها السحاب و انفس القهر و الکیل و
النهار و خلقت بها الخلق و اسألت بکرمه وجهک الکریم الذی اشرقت به السموات
و اضاءت به الظلمات ان تصلی علی محمد و آل محمد ان تصلی فی امر من یأمرنی و امر معاوی
و معاوی و اصیح ما رب شانی و لا یصلی الی قبری طرفة عین و اصیح امر و لیدی و عیال

تخیر من جبرایئیل فی هذه الليلة لأهل طاعتك والصلوات في الجنة من شرب
كالحق وتربيتك وبتان که اکثر من قبل ذلك فانت اهل الكرم والنعمة والفقرة
جدا على ما انت اهله لا بما استحقته فقد حسن خلقك وتحقق رجاؤك لك وعلمت
تغیر بکرمك وانت ارحم الراحمين والاکرمين اللهم والخصم من کرمات جبرئیل
قسمت واعود بعقولك من عقوبتك والفقير الذي يجد عني الخلق ويصون
علي الرزق حتى اقوم بصالح رضائه والعمير بجزای عطایک واستعد بایع غناک فقد لدا
بجزیرک وتعرضت لکرمک واستعدت بعقولک من عقوبتک ورجلت من غصبتک
تجد بما سالتک واکمل ما التمت منک سالتک لک لا بشئ هو اعظم منک من عبده کن
مکرمیت نوبت یا رب وهفت نوبت یا الله وهفت نوبت لا تحول ولا قوة الا بالله وده نوبت
خاشا الله لا قوة الا بالله پس صلوات بر محمد وال محمد بمرت و حاجت خود را طلب کن والله
که اگر طلب کن حاجتها بعد قطرات باران که حق تعالی برآورده انها را بکرم و فضل خود و
ایضا شیخ رسید علیها الرحمة با ساید متعده از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق
روایت کرده اند و گفته اند که این حدیث را سی نفر از ثقات اصحاب ائمه و معصوم روایت
کرده اند که در شب نصف شعبان چهار رکعت نماز بکنار و در هر رکعت بعد از حمد سوره
قل هو الله احد صد نوبت بخوان و چون فارغ شوی این دعا بخوان اللهم انی الیک فقیر و
عذایک خائف و بک مستجير و بک لا یستدل سعی و لا تقیر جسی و لا یجهد بلای و لا
تشیب فی عذابی و اعوذ بعقولک من عقابک و اعوذ برحمتک من عذابک و اعوذ
برضاک من تحطیک و اعوذ بک منک جل ثناؤه انت صکما انت علی نفسک و قو
ما یقول الغافلون و بک صل علی محمد و آل محمد فاعمل به کذا و کذا و بجای کذا و کذا هر
مطلبی که خواهی طلب کن و رسید این طایوس رضوان الله علیه فرموده که این حدیث در بعض کتب
ادعیه مذکور است و در اینجا چنین است که اگر خواهی سوره قل هو الله احد را پنجاه نوبت و اگر خواهی
صد نوبت و اگر خواهی دویست و پنجاه نوبت بخوان و ایضا سید رحمه الله پس خود از رسول خدا
روایت کرده که در شب نصف شعبان در خواب بودم ناگاه جبرئیل نازل شد و گفت ای محمد یا د

این شب در خوابی که تم ای جبرئیل مکر چه شب است این شب گفت این شب نصف شعبان است
برخی از محمد پس مرا به بقیع برد و گفت با طراف آسمان نظر کن بدرستی که این شبی است که کثرت
میشود درهای آسمان و کثرت می شود درهای رحمت و در رضوان و در مغفرت و در تفصیل
و در توبه و در نعمت و در وجود و در لسان و حق تعالی در این شب می امرو از بندگان گروهی را
بعد موی و چشم چهار پان و در این شب اجلاها را ثبات میگرداند و روزها را اقامت می نماید
و خودی که در تمام سال فرو می آید تقدیری فرماید ای محمد هر که این شب را احیا کند بکفایت
بکبر و تسبیح و تهلیل و دعا و نماز و قرآن و قطر و استغفار بهشت منزل و محل استراحت
او باشد و کاهان گذشته و آیند او امر زیاده شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند
و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند و چون فارغ شود ده نوبت ایته
الکرسی رده نوبت سوره حمد بخواند و صد نوبت سبحان الله بگوید حق تعالی پانصد رکعت بکند
او را که بسیار است و موجب جهنم شدن باشد و عطا کند او را بهر موده و تسبیح قصری در بهشت
و تسبیح کرد اندا و در صد فقر اهل بیتش و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و عطا کند او را
از آنچه عطا کرده باشد و روز دوازدهمین ماه را بر پای دارندگان این شب را عبادت بی آنکه چیزی
که شود از اجرهای ایشان پس احیا کن ای محمد این شب را و بفرما امت خود را که احیا کنند و تقرب به
جویند بد که حق تعالی بگردن عمل صالح در این شب زیاده این شبی است شریف و بزرگ و بدست
که من فرود نیامدم از آسمانها نیز تو مکرانکه مشاهده نمودم همگی ملائکه را که در قدمها صف
کرده اند و در بر حق تعالی و کاه می در رکوعند و کاه می در سجود و کاه می در قیام و کاه در دعا کردن
و کاه در تکیه گفتن و کاه در استغفار نمودن و کاه در تسبیح کردن ای محمد بدرستی که حق تعالی مطلع
می شود در این شب بر بندگان خود و می امرو در هر موی را که برای حق تعالی بنماز ایستاده باشد
یا نشسته خیار تسبیح کند یا رکوع کند یا سجود کند یا ذکر کند و این شبی است که دعا کنند دعا
نکند مکرانکه اجابت کرده شود و نه سوال کنند مکرانکه عطا کرده شود و نه طلب امرزش کنند مکر
اینکه امر زیاده شود و نه توبه کنند مکرانکه توبه او مقبول گردد ای محمد هر که از این شب بهره
ببرد و نصیبی نیابد بدرستی که محروم است و در بعضی روایات از سی نفر از اصحاب رسول

۱۱۱

چ

في المصريات

الأمير

1871

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳

الباب الثاني

15

روزه دارد و وصل کند آن را ماه رمضان بگوید حق تعالی برای او روزه دومه بسیار
مناقب گوید که ظاهر این وصل نمودن نسبت یکمی است که نهمه ماه شعبان را روزه داشت
 پس افضل است که سه روز از آخرین ماه را روزه دارد تا قدری بماند که در آن روز کناهان و
 مستعد و قابل شود برای دخول ماه رمضان و نماز وصل نمودن و امر بفصل کردن یک
 روز یا دو روز که در بعضی احادیث گذشته و ارد شده نسبت یکمی است که بقیه این ماه را
 روزه داشته و باطن خود را قلدی صفا داده و مستعد و قابل شد تا اصل او که بگوید
 یا دور و زار خواه را افطار کند تا او را برای روزه ماه مبارک رمضان قوی حاصل شود
 والله تعالی بعمل **شب بیست و ششم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب چهار
 رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل و الله احد و معوذتین هر یک را
 یک نوبت بخواند بصورت گرداند و الحق تعالی در حال آنکه روی و چهره ماه شب چهارده باشد
 و در کدنا و احوال روز قیامت **شب بیست و هفتم** از رسول خدا روایت کرده که
 هر که در این شب ده رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره الحکم التکاثر و معوذتین
 و قل و الله احد هر یک را ده نوبت بخواند عطا کند حق تعالی او را ثواب بجهنم و میزان
 عمل او را گران گرداند و حساب را بر او آسان سازد و از صراط بگذرد چون برق چهره **شب**
سی ام از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب ده رکعت نماز بکند و در هر رکعت
 بعد از حمد سوره سبح اسم ربك الاعلی ده نوبت بخواند و چون فارغ شود صد نوبت صلوات
 بر محمد و آل محمد بفرستد تا آنکه حق تعالی برای او هزار شهر در جنة النعیم و اگر آنکه همه اهل
 آسمان و زمین جمع شوند احصا نتوانند نمود ثواب او و حق تعالی هزار حاجت او را بر آورد
 و شیخ طایفه و سید این طایفه را رحمه الله بنده خود از حضرت ابو عبد الله جعفر بن محمد
 الصادق صلوات الله علیه روایت کرده اند که آنحضرت در شب آخر شعبان و شب اول ماه رجب
 این دعا بخواند **اللهم ان هذا الشهر المبارك الذي انزل فيه القرآن هدي للناس
 بينا بين الهدى والضلال قد حضر قبلنا فيه وسلكنا فيه فليتنا فيه وسلكنا فيه فليتنا فيه وسلكنا فيه
 وعافية يا من احل القليل وسكر الكثير اقبل مني اليك يا كريم اللهم اني اسئلك ان تجعل**

يا ابي كل خير رب لا ومن كل ما لا تحب ما نفعنا يا ارحم الراحمين يا من عفا عني
 عفا عني يا من عفا عني يا من عفا عني يا من عفا عني يا من عفا عني يا من عفا عني
 يا كبريه الهی و عظمی قل تعظ و تجزئ عن محاربتك قل انجز لنا غدیری ما عفا عني
 يا كبريه عفو عفو الله اني اسئلك لراحة عند الموت و العفو عن الحارث عظم
 الثواب من عبدك قل تحببنا و من عبدك يا اقل القوي و يا اهل المعصية عفو عفو
 الله اني عبدك ان عبدك و ان امك خبيث فبقی الي رحمتك و انت مبر الیقین
 و البركة علی العباد فاهر فقدر ان تصيد غلاتهم و تفتت زرافهم و جعلهم مختلفه
 الرسته و الوانهم خلقا من بعد خلق لا تعلم العباد عليك ولا يقدر العباد فقدرتك و كلنا
 نصرنا الي رحمتك فلا تصرف عني وجهك و اجعلني من صالح خلقك في العبد و الامل و
 القضاء و العذر الهی اني عني خيرا لبقاء و اقبلي خيرا لبقاء و على الوالد و الوالد و الوالد
 اعداك و الرقة اليك و الرقة منك و الخشوع و التوكل و التوكل لك و الصدق و الكلام
 و انما عشت رسولك اللهم ما كان في قلبي من شك او ريب او حرج او قوط او قرح او
 بکسج او بطر او خيل او رياء او سمعه او شقاق و نفاق او كفر او قو و رعيان او
 عظمت او شئ لا تحب فاسألك يا رب ان تسد لي مكانة ايماننا يا بوعبدك و وفاء بعهدك و
 رضا بقضائك و زهدا في الدنيا و رغبة فيما عندك و انرة و طمانينة و قوة و نصح
 اسألك و لك يا رب العالمين الهی انت من جليل نعفي و من كرمك و جودك تطاع
 فكانك ان نعفي و انك من اعصك شكرا في ارضك فمن علينا يا فضل جزا و يا خير جزا يا
 ارحم الراحمين و صلى الله على محمد و آله صله و سلم لا تحصى ولا تعد ولا يقدر قدرها
 غيرك يا ارحم الراحمين **تم** شيخ صدوق محمد بن بابويه قمي في در کتاب عيون اخبار الرضا
 خود از عبد الله بن صالح روایت کرده که داخل شدیم بر حضرت ابی الحسن علی بن موسی الرضا و در
 آخر ماه شعبان بر آنحضرت فرمود که ای ابوالفضل بد رستی که اکثر شعبان گذشته و این جمعه
 آخر است پس بداند کن در بقیه این ماه تقصیر ای را که کرده در آنچه گذشته از این ماه و بر تو باد
 باقبال نمودن و نیکو توجه شدن بر آنچه تو را اعانت و یاری کند از طاعات و عبادات و بسیار

تکلیف است

بکری در بقیه این ماه از دعا و استغفار و تلاوت قرآن و توبه کن از همه گناهان تا آنکه داخل
شود بر ماه رمضان در حالتی که خود را برای حق تعالی خالص گردانیده باشی و باید که بشد
بر کردن توامانی مگر آنکه صاحبش رد کرده باشی و نباشد در سینه تو کینه از شخص موافق مگر
آنکه از سینه خود بیرون کرده باشی و نباشد گناهی که او را مرتکب بوده مگر آنکه از آن استغفار
نموده باشی و ترک کرده باشی و پرهیز کار باشی ای ابا الفضل و توکل کن بر حق تعالی در امور پنهان
و اشکار خود زیرا که هر که بر خدا توکل کند پس بر است و را خدا بد رستی که حق تعالی امر
خود را کامل و تمام میگرداند و برای هر چه قدری و اندازده قرار داده و بسیار بگوای ای ابا
در بقیه این ماه **اللهم انکم تغفرون عن غفرت لنا فیما مضی من شئنا فان غفر لنا فیما مضی**
بقیته بد رستی که حق تعالی در این ماه بسیاری از آن چیزها را از کرده برای حرمت ما
مبارک و رمضان و الحمد لله رب العالمین **باب سیر در اعمال این ماه مبارک و در آن**
چند فصل است **فصل اول** در فضیلت ماه مبارک و رمضان بدانکه ماه مبارک و رمضان
بهترین ماهها رسید شهر است و ماه بزرگ و مبارک و با قدر است و ماه رحمت و عفو
مغفرت است و ماه رمضان ماه صبر و مواساة و مزید رزق خجاست و شب قدر در این
ماه مبارک است و نزول قرآن و ابتداء وحی به پیغمبر آخر زمان و نزول توبه موسی و انجیل عیسی
و زبور داود و صحف ابرهیم و در این ماه بزرگوار بوده و این ماه شهر الله است و منسوب بحق
تعالی است و برای آنکه از شهر رمضان گویند زیرا که رمضان اسمی از اسماء مقدس خداست
یا برای آنکه وضع یعنی شدت و حرارت است و در وقت نیمه این ماه مبارک در عین شدت
که اتفاق افتاده یا بجهت ارقاض روزه داران در این ماه یعنی سوخته شدن و گرم گشتن بیک
ایشان از حرارت آتش جوع و عطش با سوخته شدن گناهان ایشان و بر طرف شدن آنهاست
این ماه واحد است در فضایل این ماه بزرگوار و زیاده از حد و حصر است و ما را اینجا بحدیث
اکتفای نمایم با سبب متعدد از حضرت امام رضا از ابا طاهر بن انصاری از حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیهم اجمعین منقول که فرمود که حضرت رسول خدا ص روزی برای ما خطبه
اداعود و فرمود که ایها الناس بد رستی که رواورده بجا نباشد شما ماه خدا ماهی بابرکت و رحمت

و مغفرت ماهی که ترحم حق تعالی انصاف ماههاست و روزهای آن افضل روزها و شبهای آن
افضل شبها و ساعات آن افضل ساعات ماهی که خوانده شده اند در این ماه بفضیلت خدا و
گردیده اند از اهل کرامت خدا و منتهای شهادت این ماه تسبیح است و خواب شمار این ماه عجا
و عمل شمار این ماه مقبول است و دعای شمار این ماه مستجاب است پس سوال کنید از حق تعالی با
یقتهای صادق و دلهای پاکیزه آنکه توفیق دهد شمار را برای روزه داشتن این ماه و تلاوت
نمودن قرآن در این ماه بد رستی که شفی کی است که محروم باشد از امر حق تعالی در این ماه
بزرگوار ایها الناس پیدا و رید بیک سستی و تشنگی خود را و ترحم کنید بر خود در این ماه و گرم
و تشنگی و روزه قیامت را و تصدق کنید بر فقرا و مساکین خود و توبه و تعظیم نماید بزرگان
خود را و ترحم کنید بر خود در سالان خود و بیرونید با خویشان خود و نگاه دارید زبان
خود را از آنچه روا نباشد گفتن آن و پوشیده بید خود را از آنچه حلال نباشد نظر کردن بچهره
آن و محافظت کنید گوش خود را از آنچه جایز نباشد شنیدن آن و ترحم کنید بر یتیمان تا حق
تعالی بر یتیمان شمار ترحم کند و توبه کنید در گناهان خود و بلند کنید دستها را
به دعا در اوقات نمازها بد رستی که اوقات صلوات بهترین ساعات و حق تعالی در آن وقت
نظر رحمت میکند بر بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه مناجات کنند و بلیک میگوید
هرگاه ندا کنند و اجابت می کند هرگاه دعا کنند ایها الناس بد رستی که بجایهای شمار در گرو
عملهای شماست پس از گوید و دید جانهای خود را با استغفار نمودن و پشتمای شمار کرامت
از بار گناهان شما پس بلیک کنید پشتمای خود را بدزد کردن بخود و بدانید که حق تعالی عزت
خود سو کند و نمود که عذاب نکند نماز گذارندگان و بخود کند گناهان را و توبه نماید ایشان را
جهنم در روزی که ایستاده باشند بندگان در برابر پروردگار عالمیان ایها الناس هر که اقطاع
فرمایند از شما صوم روزه داری در این ماه او را ثواب ازاد کردن رقیه باشد و امر شیعی برای
گناهان گذشته باو گشته باو گشته بجهت که یا رسول الله هر کس از ما چنین نیست که قدرت برین داشته
باشد فرمود که بپرهیزد از جهنم و اگر چه نصف خورده باشد و بپرهیزد از جهنم و اگر چه شربت
ابی باشد ایها الناس هر که در این ماه خلق خود را نکند که گناهان کند از صراط و روزی که قلم

اذا ان تلهها وهر که در این ماه تخفیف نماید بر بندگان خود خدمت راجع تعالی تخفیف نماید
حساب او را و هر که در این ماه باز دارد از هر زمان شر خود راجع تعالی از او باز دارد غضب خود را
در روزی که ملاقات نماید خدای را و هر که در این ماه بقیه یسوازد حق تعالی و در یسوازد در روزی
که ملاقات کند او را و هر که در این ماه صلح کند رحم خود راجع تعالی صلح کند با و در روزی که
ملاقات کند او را و هر که در این ماه قطع کند رحم خود راجع تعالی قطع نماید از او رحمت خود را و
روزی که ملاقات کند او را و هر که در این ماه سستی بجای آورد حق تعالی برای او برقی از آتش جهنم
بنویسد و هر که در این ماه فوضه و اکند او را ثواب کسی باشد که در غیر این ماه هفتاد فوضه ادا
کرده باشد و هر که در این ماه بسیار صلوات بفرستد بر من حق تعالی میزان عمل صالح او را گران
گرداند و در روزی که میزانها سبک باشد و هر که در این ماه ایه از قرآن مجید بخواند او را ثواب کسی
باشد که ختم قرآن در غیر این ماه کرده باشد آنها الناس بد رستی که درهای بهشت در این ماه
گشوده است پس از حق تعالی سوال کنید که من بندگان درها را بر روی شما و درهای جهنم بر روی
ماه بسته است پس از پروردگار خود طلب کنید که نگذارد از شما و شیاطین در این ماه
غل کرده شد اند پس از خداوند خود مسئلت نماید که مسلط نگذارد آنها را بر شما پس حضرت
اعمال المؤمنین برخواست و گفت یا رسول الله افضل اعمال در این ماه چیست فرمود که یا ابو الحسن
بهترین اعمال در این ماه پرهیزکاری از غرورات خداست و بپندار مقبره حضرت امام محمد باقر
منقولست که رسول خدا چون نظر میکرد بهلال ماه رمضان و وی یحیای قبله میکرد
و دعای یحیی را پس میبرد می کرد و میفرمود که ای گروه مسلمانان بدانید که هرگاه طلوع می کند
هلال ماه رمضان غل کرده می شود و مردم در شیاطین و گشوده میشود درهای ایمان و درهای
بهشت و درهای رحمت بسته میشود درهای جهنم و سحاب میشود دعا و حق تعالی یاد رفته
الزاد کرده شده از آتش جهنم می باشد و هر شب منادی ندا میکند که ایاهست سوال کننده که
خاجش را بر اویم ایاهست استغفار کننده تا کجاها فریاد میزند خدایا عطا کن هر که را و
اتفاق کند در راه تو خلقی و عرضی و هر که امسال کند و اتفاق نکند ما را تا تلف کن و پیوسته
این ندا در هر شبی کند تا طلوع کند ماه شوال پس ندای کند و شب عید و مومنان را که صبا

زود پیاپی بدوی جایزهای خود که آن روز جایزه است پس حضرت امام محمد باقر فرمود که
بقی الخلد و ندی که جان من در قبضه قدرت است که بستان جایزه مانند جایزه دنیا و در هم
و در حدیث دیگر وارد شده که رسول خدا در جمعه آخر ماه شعبان خطبه فرمود و فضایل بسیار
برای ماه مبارک رمضان ذکر نمود پس فرمود که این ماهیت که اولش رحمت است و وسطش
معفرت کاهانت و آخرش اجابت دعوات و ازادی از جهنم و شمار او در این ماه ناچار است از
چهار خصلت دو خصلت که خداوند خود را بان راضی کنید و دو خصلت که خود را محتاجید
بان و اما دو خصلت اول پس آنکه کوهی دهید که خداوندی نیست بخیر خداوند یکانه و آنکه من
رسول و فرستاده اویم و افتاد و خصلت دیگر پس آنکه از حق تعالی جلیت خود را و بهشت و عاقبت
طلب کنید و از جهنم و عقوبات و پناه بخذارید و در حدیث معتبره منقولست که حضرت صادق
وصیف می کرد فرزندان خود را و میفرمود که هرگاه ماه رمضان داخل شود و در ایام عبادت
در طاعت و بندگی خدا را که در این ماه قیمت می شود و روزهای خلاق و نوشته می شود و هر
ایشان و در این ماه نوشته می شود حاجیان و در این ماه شبی است که عبادت در آن بهتر است
و در حدیث معتبره دیگر جابر منقولست که حضرت رسول فرمود که ای جابر هر که داخل شود بر او
ماه رمضان پس روزه دارد و روز را از بعضی از اعیان قیام نماید و فرج و زبان خود را
نگاه دارد و دیده اش را بشویند و از پیش لا از مردمان منع نماید پیر و نادانان که گاهان خود مانند
روزی که از ما در متولد شده باشد پس گفتیم که ندای تو شویم چنانکه حدیثی است این حدیث فرمود
و لیکن مشکلت این شرطها و در حدیث دیگر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که رسول خدا
فرمود که هر که روزه دارد ماه رمضان را با ایمان و نیت خالص و باز دارد کوش خود را و دیده
خود را و زبان خود را از مردم حق تعالی قبول کند روزه او را و پامرز دکانها نگذشته و نیند
او را و عطا کند او را ثواب صابران و بپندار مقبره حضرت امام جعفر صادق منقولست که
چون شب اول ماه رمضان شود پامرز حق تعالی هر که را بخرازد از خلاق و چون شب دوم
شود پامرز از خلاق و در مثل آنچه در شب گذشته ام رزیده و هم چنین هر شب او را عطا
کند تا چون شب آخر شود پامرز در آن شب و مثل آنچه در تمام شبها ام رزیده باشد و در

یا آنکه بیب روزه داشتن سورت شهرات و خواسته های نفسانی شکسته می شود و با آنکه
روزی پند هفتاد او باشد در دنیا که قدر کسکنازاید و راه نما باشد بر کسکی روز
قیامت و فکر کند که آنکه حورق یا آنکه کسکی راه که تاب نداشته باشد با کسکی و کسکی
قیامت چه خواهد کرد و بداند که هرگاه جمعی در این نشاء فقیر باشند حال ایشان چگونه است و هم
چنین جمعی که در اینجا کسکی کشند تا کاری نکند که در دنیا فقیر نباشد و در دار عقبی
بفقر و عذاب گرفتار شود و در حدیث دیگر از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام منقول است که جماعتی از یهود
بخدمت رسول خدا آمدند پس علم ایشان از آنحضرت سوال نمود از مسأله ای چند و از جمله آن
مسائل این بود که چرا حق تعالی پراست تو روزه سی روز را واجب گردانید و بر اینها و دیگران
واجب کرده بود پس آنحضرت فرمود که بدو رستی که ادم ع چون از شجره صهیبه تناول نمود دان کردیم
ادم سی روز باقی ماند پس واجب گردانید حق تعالی بر فرزندان کسکی و تشنگی سی روز و آنچه
می خوردند و شب تفصیلی است از حق تعالی بر ایشان و همچنین بر ادم سی روز واجب گردانید بود پس
خواند آنحضرت این آیه را که **كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَكُمْ ثَمَرَاتٌ**
أَيُّهَا الْمُتَّقُونَ و ذات یعنی نوشته شده است و واجب گردانید شده است بر شما روزه چنانکه
نوشته شده بود بر جماعتی که پیش از شما بودند و آنکه تقوی و زهد از خوردن و آشامیدن و شها
کردن یا آنکه روزه را واجب کردم بر شما تا بیب روزه اجتناب کنید از جمیع معاصی و چند روز بعد
بر شما واجب گردانیدم یهودی گفت راست فرمودی یا محمد پس چست جزای کسی که روزه دارد و این
سی روز را فرمود که هر مومنی که روزه دارد ماه رمضان را با نیت خاص واجب گردانید حق تعالی بر
او هفت خلعت اول آنکه نگذارد حرام را در جسد او و دوم آنکه نزدیک شود بر رحمت حق تعالی و سیم
آنکه نگذارد داده باشد خطای حق تعالی و اولی پذیرد خود ادم را چهارم آنکه سکران مرگ را و
اسان شود و پنجم آنکه این کرد از کسکی و تشنگی و زیقات ششم آنکه بداند حق تعالی او
برات بزاروی از جهنم هفتم طعام کند از او از طبیعت بهشت یهودی گفت راست فرمودی یا محمد
و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقول است که حق تعالی روزه ماه رمضان را بر هر مومنی
پیش از نما واجب گردانید بود بلکه بر پیغمبران واجب کرده بود و این امت را بر امتهای دیگر نصبت

دار و روزه رمضان را بر ایشان واجب کرد چنانچه بر پیغمبران گذشته واجب کرده بود و
با ساینده متعدد از رسول خدا ع منقول است که فرمود که روزه سپریت و حمایت از
جهنم و در حدیث دیگر فرموده که روزه سیاه میکند روی شیطان را و هر چیز را از گوشت
و زکوة بدنهای روزه است و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی موکل ساخته ملائکه را بدین
نمودن برای روزه داران و فرمود که خبر داده مرا جبرئیل که حق تعالی میفرماید که امر نکنم ملائکه
را بدین برای کسی از بسند کار ما مگر آنکه مستجاب گردانم دعای ایشان از در حق او و در حدیث دیگر
از آنحضرت ع منقول است که فرمود که حق تعالی میفرماید که هر عمل فرزندانم برای است مگر
روزی که او از برای من است و من او را جزا میدهم و روزه سپر بند است در روز قیامت هم
چنانکه احدی از شما سلاح خود را در دنیا با خود نگاه میدارد و بدو رستی که بوی دهان در
دار حقش زیارت در نزد حق تعالی از بوی مشک و روزه دار را در و فرح و شادی می باشد یکی
در وقتی که افطار می کند و می خورد و می آشامد و دیگری وقتی که ملاقات می کند مرا و من او را
و اخیلاشت می گردانم و در حدیث دیگر فرمود که همه اعمال فرزندانم توانش مضاعف می شود
و هر بار با هر قصدر بر هر کسب که از آن برای من است و من جزای دهم از او ثواب صبر و خیر و نیت
علم خدا پس فرمود که صبر روزه است و در حدیث دیگر از آنحضرت ع منقول است که میفرمود که روزه
دار در عبادت و اگر چه بر فراش خود خوابیده باشد ما دام که غیبت مسلمانیان نکند و نیت
معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حق تعالی وحی نمود بموسی که چه چیز را باز داشته از
مناجیات من فرمود که پروردگار را تر از زکریا دانم از آنکه مناجات کنم با وجود بوی بد دهان
روزی دار پس حق تعالی با وحی فرمود که یا موسی بدو رستی که بوی دهان روزه دار خوش تر است
تر از من از بوی مشک و در حدیث دیگر فرمود که هر که روزه دارد برای رضای حق تعالی و نیت
در شدت که ما پس نشسته شود حق تعالی موکل سازد بر او هزار ملک که دست بر روی او بماند
و بشارت دهند او را تا چون انظار کند حق تعالی فرماید که چه خوش تر است بوی تو و نسیم تو ای
ملائکه من گواه باشید که امر زیدم او را و در حدیث دیگر فرمود که خواب روزه دار عبادت و
سکوت و تسبیح است و عمل او مقبول است و دعای او مستجاب است و از حضرت رسول ع منقول

که چهار کسند که دعای ایشان در نمی شود تا آنکه درهای آسمان برای ایشان گشوده می شود
 و دعای ایشان بر سر می رسد دعای پدر برای فرزند و فرزند مظلوم بر ظالم و دعای کسی که
 بهره رفته باشد تا برگردد و دعای روزه دار تا افطار نماید و بسند معتبر از حضرت موسی بن
 جعفر منقولست که قبوله کند بدستی که حق تعالی بخوراند و می شاماند روزه دار را در
 خوابش **فصل سیم** در آداب صایم با سائید معتبر منقولست که حضرت امام جعفر صادق
 فرمود که هرگاه روزه باشی باید که روزه باشد گوش تو و دیده و زبان تو و موی تو و جلد تو و شرمه
 چند غیر از اینها و فرمود که نباشد در روز تو نماز افطار تو و بسند دیگر منقولست که فرمود
 که روزه همین از طعام و شراب نیست بدستی که هر بخت عمرانی فرمود از آن روزه است و این
 صوما یعنی نذر کرده ام که برای حق تعالی روزه بنارم فرمود که مراد او از روزه سکوت بود پس
 نگاه دارید زبانه های خود را از آنچه نباید گفت و پوشیدید بدیدهای خود را از آنچه نباید دید
 و حسد مریض و نزاع نمکنید بدستی که حسد ایمان را میخورد همچنانکه آتش هیزم را میخورد و در
 حدیث دیگر وارد شده که رسول خدا شریف زنی را که روزه بود و دشنام داد جاریه خود را
 پس آنحضرت طعامی طلبید و فرمود که بخور از این طعام گفت روزه ام فرمود که چگونه روزه
 حال دشنام دادی جاریه خود را بدستی که روزه نه همین در طعام و شراب است و در حدیث
 دیگر از حضرت صادق از آباء طاهرين آنحضرت سه مرویت که رسول خدا فرمود که هر که روزه
 باشد و او را دشنام دهند پس او گوید که سلام علیک من روزه ام دشنام نمیدهم ترا چنانچه
 دشنام دادی مرا حق تعالی فرماید که پند من پناه آورده بروزه از شربین دیگر بدستی که این
 ساختن او را از آتش جهنم و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که فرمود که هرگاه روزه باشی باید
 که روزه باشد گوش تو و دیده تو از طعام و قبیح و الکاد و مراد جلال را و از خادم نمودن را و
 باید که با و قار روزه دار باشی و نباشد در روز تو نماز افطار تو و در حدیث دیگر فرموده
 که روزه نه همین است که آدمی نخورد و نیاشامد ولیکن هرگاه روزه باشی باید که روزه باشد گوش
 تو و دیده تو و زبان تو و شکم تو و فرج تو و حفظ آن دست خود را و پوسته ساکت باش مگر از کلامی که
 در آن خیر باشد و رفق و مدارا کن با خدمتکار خود و در حدیث دیگر منقولست که رسول خدا

وصیت فرمود به حضرت امیر المومنین که با غل چند رکن از غیبت کردن و سخن گفتن و سخن
 چینی کردن بدستی که غیبت کردن افطار می نماید روزه دار را و سخن چینی کردن موجب
 عذاب قبر میگردد و در حدیث دیگر از آنحضرت امام محمد باقر منقولست که کذب و دروغ گفتن
 و نظر کردن بعد از نظر و ظلم کردن خواه اندک و خواه بسیار مفسدات خود ماند و روزه را نمی کند
 و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که فرمود که مکروه است شعر خواندن روزه دار را و
 محرم را و کسی که در حرم باشد و در روز جمعه و در شب را و میگوید که عرض کردم که اگر چه
 شعر حق باشد فرمود که هر چند حق باشد در حدیث صحیح دیگر منقولست که فرمود که انشاء
 شعر ممکن در شب و انشاء شعر ممکن در ماه رمضان نه در شب و نه در روز پس اصحاب فرمودند
 آنحضرت عرض کرد که اگر چه انشاء شعر در مدح ما اهل بیت باشد فرمود که بلی اگر چه در مدح ما
 باشد **فصل چهارم** در ثواب بخور کردن از رسول خدا منقولست که فرمود که اعانت کنید
 بخور کردن شب روزه داشتن روز و بخواب قبوله کردن روز و بر عبادت کردن شب و از حضرت
 صادق منقولست که اگر آنکه در دعای بخور کند و افطار نکند مگر بر آب هلالینه تا در باشند
 که تمام ده روز بماند و در حدیث دیگر از رسول خدا منقولست که فرمود که بخور کردن
 باید که ترانگه است من بخورم و اگر چه بخورهای خشکی باشد و در حدیث دیگر از پیغمبر
 خود روایت کرده که رسول خدا فرمود که بخور کنید اگر چه بخورهای بی باشد و بدستی که صلا
 خلد و جمتهای خدا نازل میشود بر گروه بخور کنندگان و از حضرت امیر المومنین منقولست
 که رسول خدا فرمود که حق تعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر استغفار کنندگان و بخور
 کنندگان در محراب باید که بخور کنید و اگر چه بشربتی باشد پس فرمود که بهترین بخورها
 قه و قوت و خرمات و حلالت شما را خوردن و آشامیدن تا آنکه بقیع شود طلوع فرمودند
 معتبر منقولست که جماعه از حضرت صادق پرسید از بخور کردن کسی که اراده روزه داشته باشد
 فرمود که اما در ماه رمضان پس اخص است در بخور است و اگر چه بشربتی باشد و اما در روز
 نیست هر که بخور کند بخور کند و هر که نخورد اهل باکی نیست و در حدیث دیگر ابو بصیر از آنحضرت
 سوال نمود که آیا واجب است بخور کردن فرمود که اگر کسی بخور کند و بخور نکند باکی نیست و اما در ماه

متولد شده باشد و آنحضرت امام زین العابدین ع منقول است که هر که سوره انا انزلناه را در وقت
سجود و افطار بخواند و از ثواب کسی باشد که درین مابین در خون خود غلطیده باشد در آنجا
رسیدن طاعت و رسیدن بای در حقه الله علیه ما بسند معتبر از مفضل بن عمر روایت کرده اند که حضرت
صادق ع فرمود که رسول خدا ص بحضرت امیر المومنین ع فرمود که یا ابالحسن اینک ماه رمضان
روی آورده پس دعا کن در این ماه پیش از افطار که جبرئیل مرآب خبر داده که هر که این دعا را پیش
از افطار در این ماه بخواند حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند و روزی و نماز او را بدو رجوع
در آورده و دعای او مستجاب گرداند و کناهان او را بیاورد و در غم او را برطرف کند و کار
های او را آسانی دهد و حوائج او را بر آورد و عمل او را با اعمال پیغمبران و صدیقان بلند گرداند
و چون بموقف قیامت حاضر شود روشنی و طاعت روی او از ماه شب چهارده بیشتر باشد و
دعا اینت اللهم ربنا انور العظیم ورب الکرمی الرفع ورب البحر المتجور ورب النفع
الکبیر و النور العزیز ورب النور و الانجیل و الزبور و القرآن العظیم انت الله من فی
السموات و الله من فی الارض لا اله فیها غیرک و انت جبار من فی السموات و جبار من
فی الارض لا جبار فیها غیرک و انت ملک من فی السموات و ملک من فی الارض لا ملک
فیها غیرک انت ملک باسماک الکبیر و نور و جهنم الکبیر و ملک الکبیر یا حی یا قیوم یا
حی یا قیوم یا حی یا قیوم استک باسماک الذی اشرق بر کل شیء و باسماک الذی
اشرق فی السموات و الارض و باسماک الذی صلح بر الاولون و بر یصلح الاجر و یا حی
قل کل حق و یا حی یا قیوم کل حق یا حی لا اله الا انت صل علی محمد و آل محمد و اغفر
لی ذنوبی و اجعل لی من امری شراً و قراً و یسراً و یسیراً علی دین محمد و آل محمد و علی محمد
و آل محمد و علی سید محمد و آل سید محمد و علیهم السلام و اجعل علی سید المرئوس
المقتل و قبل کما و قبل لا ذلیک و اهل طاعتک فانی مؤمن بک و مؤمن علیک
و نیت بک مع مصیر علیک و تجسس علی و لا اهل و ولدی الخیر کله و تصرف عینی و
عن ولدی و اهل التکرکله انت الحنان المنان یدیع السموات و الارض یعطی الخیر
من تشاء و تصرف عنک تشاء فامن علی رحمتک یا ارحم الراحمین **فصل ششم**

الشیبه
یا حی
یا حی

فضیلت افطار فرمودن صابین در حدیث معتبر از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق
از امام طاهر بن آنحضرت ع منقول است که رسول خدا ص وصیت فرمود بحضرت امیر المومنین ع
که یا علی سه فرسخ و شادی می باشد و من را در دنیا ملاقات باز دارد و افطار فرمودی روزه
داران و تمجید گذاردن در آخر شب و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که افطار فرماید
شخص روزه داری را باشد برای او مثل ثواب اشخاص و در حدیث معتبر از حضرت ابی الحسن علی
بن موسی الرضا ع منقول است که افطار فرمودن تو برادر و روزه دار خود را افضل است از روزه دار
تو و در حدیث دیگر حضرت صادق ع فرمود که افطار فرمودن تو برادر خود را و او را شاد و
مسرور گردانیدن از عظم است از ثواب روزه داشتن تو و در حدیث دیگر وارد شده که هر که در
ماه مبارک رمضان بخورد روزه داری را تا سیر شود حق تعالی از حوض کوثر شربت بی پایان
بیاشارد که بعد از آن تشنه نشود تا داخل بهشت شود و مانند کسی باشد که بنده ازاد گردد
باشد و در حدیث معتبر دیگر از سندی ع منقول است که حضرت امام جعفر صادق ع فرمود که یا
سید بر ایامی که چه شب است این شبها کفتم بی فکری تو شوم این شبهای ماه رمضان
فرمود که یا قادری که در هر شب این شبها ده روزه از فرزندان اسمعیل را ازاد کنی کفتم فکری
تو پدید و در ماه مال من کجایش این نداد پس آنحضرت که می نمود تا بلیت رسانید و در
مداین مراتب می کفتم قدرت ندادم پس فرمود که یا قادریستی که افطار فرمای در هر شب مرد
مسلمانی را کفتم بی قدرت دارم و بر افطار فرمودن ده کس نرادم فرمود که این مردان بودای
سید بر افطار فرمودن تو برادر مسلم خود را برابر است با ازاد کردن ده از فرزندان اسمعیل
و آنحضرت امام محمد باقر ع منقول است که فرمود که هر مومنی که افطار فرماید و مومنی را در شبی از
شبهای ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او ثواب کسی که ازاد کرده باشد بنده را و هر که
افطار فرماید و مومنی را در تمام ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او ثواب کسی که ازاد کرده
باشد می بنده را و او را برتر حق تعالی دعای مستجابی باشد و در حدیث دیگر فرمود که افطار
فرمودن من مرد مومنی را در خانه خود مجرب تر است بسوی من از ازاد کردن چندین و چندین
بنده از فرزندان اسمعیل را و آنحضرت صادق ع منقول است که هر که افطار فرماید و مومنی را موکل

کرد اند حق تعالی بر او عطا دملک که تقدیر کند او را مثل این شب از سال اینده و در
 حدیث دیگر فرمود که هر که افطار فرماید مومنی و کفاره کناهان او شود تا سال اینده و هر که
 افطار فرماید دویسمین لازم باشد حق تعالی آنکه او را داخل هشت کرد اند و از رسول
 خدا منقولست که هر که افطار فرماید در این ماه مومنی و روزی و ابا باشد و از نزد حق تعالی
 ثواب را بگذرد بنده مومنی و مرضی برای کناهان گذشته او گفتند یا رسول الله ما قائل
 نیستیم که افطار فرمایم روزه داری و فرمود که بد رستی که حق تعالی کریمت و عطای فرماید
 این ثواب را با آنکه قادر نباشید مگر بچشمی از شیء که روزه داری و افطار فرماید یا ابا
 شیدین شری یا خرمالی چند هرگاه قدرت زیاد از این نداشته باشد و بدیدیت ذکر
 وارد شد که حضرت امام زین العابدین در روزی که روزه میداشت میفرمودند تا گوشت
 می بخشد چون شام می شد و در این می گذاشتند و از برای آن مرقی قوت می یافتند و از این
 قدر و مساکین و همسایگان قسمت می نمودند و پس میفرمود تا کاسها بیا و زند و میفرمود که
 بکنید برای فلان و بکنید برای فلان و خود بنان و خرما افطاری فرمودند **فصل**
در صوم یوم الشک بدانکه یوم الشک روزی است که ماه شعبان است هرگاه در شعبان
 دیده نشود و خلافتی نیست در میان علماء در واجب نبودن روزه آن و آنکه واجب نیست
 روزه مگر بدین هلال ماه رمضان یا تمام شدن آن و در این ماه شعبان و همچنین
 خلافتی نیست و آنکه هرگاه روزه در این روز واجب نیست و افطار در آن روز
 رمضان بوده بخیریت آن روزه و قضا کردن آن لازم نیست و احادیث بسیار نیز بر این دلالت
 دارد پس صحیح منقولست که سعید بن جریج خدمت حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق
 عرض کرد که من روزه داشتم یوم الشک و ظاهر شد که از ماه رمضان بوده اما قضا کنم او را
 فرمود نه بلکه روزیست که توفیق یافته بروزه داشتن و در روایت دیگر محمد بن حکیم گفت
 سوال کردم از حضرت ابو الحسن از روزه یوم الشک و گفت هر مردمانی اهل سنت
 میکنند کسی که روزه باشد در این روز بترله کمی است که افطار کرده باشد در ماه رمضان
 فرمود صکاه و دروغ می گویند که از ماه رمضان است پس روزیست که توفیق یافته بروزه

داشتن و اگر از ماه رمضان نیست بمنزله روزهای گذشته ماه شعبان است و احادیث
 بر این مضمون بسیار است اما اگر روزه دارد از این جهت واجب و روزه ماه رمضان پیش
 میان علماء نیست که بخیریت نیست آن روزه نه از ماه شعبان و نه از ماه رمضان و اگر ظاهر
 شود که ماه رمضان بوده واجبست که قضا کردن روز را و این با عقل و این بخیریت و شیخ
 طائفه در بعضی از کتب بخیری دانسته اند و قضا لازم ندانسته اند و قول اول اقوی است
 و موافق روایات معتبره است پس صحیح از حضرت امام محمد باقر منقولست که فرمود در
 باب کسی که یوم الشک را روزه دارد بقصد ماه رمضان آنکه قضا بر او لازم است و اگر چه ظاهراً
 شود که از ماه رمضان بوده و از حضرت علی بن الحسین مرویت که فرمود که ما شمارا در
 روزه یوم الشک امر می کنیم و نه می کنیم و امر می کنیم که روزه دارید از بقصد ماه شعبان
 و نه می کنیم که روزه دارید از این جهت ماه رمضان این در صورتیست که یوم الشک ماه رمضان
 کرده باشد اما اگر کسی قضا ماه رمضان یا روزه نذر یا عهد یا عین بر او لازم شده باشد
 و این روز را روزه دارد و یوم الشک یکی از اینها پس مشهور است که بخیریت نیست نه از ماه رمضان
 و نه از این ماه واجبست که یوم الشک کرده و اگر چه کاشفاید که از ماه رمضان نبوده و اگر چه آنچه گویید
 دارد این روز را در روایت تردید کند که اگر از ماه رمضان باشد روزه واجب داشته باشد و
 الا نه بعضی گفته اند بخیریت و مشهور است که بخیریت نیست بلکه اگر ظاهر شود که از ماه رمضان
 بوده بلکه واجبست اعاده کردن آن **فصل** در بیان شب قدر و بعضی از مطالب
 متعلقه بدانکه شب قدر شی است بسیار عظیم و با قدر و بعضی ابریمه بهتر است از هر
 ماه و از این شب قدر برای این می نامند که حق تعالی در این شب تقدیر میفرماید آنچه در سال
 واقع میشود و آنکه کسی که صاحب قدر و مرتبه نباشد با حیا کردن این شب صاحب قدر
 منزلت میگرداند و برای آنکه عبادات را در این شب قدر عظیمتر باشد یا بجهت آنکه در این شب
 کتاب ذی قدر بر آیت ذی قدر و بنیامین ذی قدر و ساطت ملک ذی قدر نازل گردید یا
 برای آنکه سبب کثرت ملائکه و روح در این شب روی زمین تنگ میکند بر ایشان و قدر و نور
 عرب بعضی تنگ نرساند و چون این شبی است بسیار با قدر و منزلت لهذا ما برای حصول

معرفت باحوال و فضایل از بعضی از مباحثی که تعلق بان دارد در ضمن چند مطلب ابرار و متین
مطلب اول آنکه بیاید دانست که علی شیعہ رضوان الله علیہم همگی متفق اند بر آنکه شب قدر
یکی از سه شب بدرست شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان
و اخبار بسیار نیز بر این دلالت دارد و شیخ طائفه شکر الله معایه در تفسیر بیان دعوی اجماع
طائفه محققه شیعه نموده بر آنکه یکی از دو شب آخر است و احادیث بسیار نیز بر این معنی شهادت
میدهد و بسیاری از احادیث بر خصوص شب بیست و سیم و بعضی بر خصوص شب بیست و
یکم دلالت می نمایند چنانچه بعضی در مجلس مذکور میشود باجماع احادیث در این باب مختلف
و ارد شده است و انچه ما صواب الله علیہم اجمعین در تعیین آن مضایقه می نموده اند و انچه
آن میگرداند شاید حکمت در انقضای در این والله اعلم ان باشد که تا بنده کما چند شب است
بعیادت بسر برند و طاعت و بندگی خداوند خود کنند و ثوابهای نامتناهی فایز گردند
چنانکه آن بزرگوار از اسم اعظم و این در میان اسماء علیا خلد و دعا لیا من مستور و پنهان
ساخته اند و تعیین آن نموده اند تا آنکه بندگان همه اسماء الله مد و مت و مواظبت نمایند
و سعادت و برکات آنها با ایشان نماید که در دنیا آنکه حکمت در این ان باشد که اگر شب قدر را ایم
اعظم باشد ممکن است که جمعی که قنوت قلب و خج طینتی دارند در این شب با بان اسم اعظم
از مومنان برای اغراض فاسد دنیوی دعای بد کنند و دعای آنها در حق ایشان مستجاب گردد
و این موجب فساد نظم عالم و اختلال آن میگردد و همچنین انقضای ساعتی در دو جمعه که
دعا در آن مستجاب است نیز برای همین وجوهی تواند بود و از بعضی اخبار وجه دیگر برای اختلال
روایات ظاهر میشود و آن اینست که هر یک از این شب را در تقدیرات مدخلی است و تقدیر
در شب اول واقع میشود و ابرام در شب دوم و امضا در شب سیم پس بعد از ان حق بن عمار
منقول است که جمعی در خدمت حضرت صادق حاضر بودند پس یکی از ایشان گفت که قیمت
انفاق در شب نصف شعبان واقع میشود و انحضرت فرمود که والله این واقع نمیشود مگر در شب
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان بدرستی که در شب نوزدهم اتفاقا جمعی
و در شب بیست و یکم هر یک یکی مفرق میکرد و در شب بیست و سیم آنچه را حق تعالی اراده

نموده امضا می نماید و این شب قدر است که خدا فرمود که بهتر از هزار ماه است راوی میگوید
که پرسیدم از آنحضرت بن عمار که چه معنی دارد انقاء جمیعین که در شب نوزدهم واقع میشود
یعنی آنکه حق تعالی جمیع بنمایند در این شب آنچه را اراده نموده از تقدیم و تاخیر و اراده و
قضای خود پرسیدم چه معنی دارد امضا نمودن در شب بیست و سیم گفت که آنچه در شب
بیست و یکم مفرق شده و از آن احتمال بداند میباشد و چون شب بیست و سیم شود از امور محمد
امضا میرسد و محموم می گردد و بعد از آن در آن بداند نمی باید توضیح بر معنی است که همچنانکه
بلا تشبیه در احکام ملوک و فرمان فرمایان امراتی چند می باشد و امضا و قبول و تغییر طایفه
میرسد بمنزله که زمین شود بهر ملک و چون بان مرتبه رسید تغییر در آن با ساقی و غیره تواند
یافت همچنین تعالی الله عن الشاکله و المناسبة در مراتب تقدیرات الهی نیز مراتب بسیار می باشد
زیرا که حکمت بالغه حق تعالی مقتضی است که پوسته بندگان و متوجه بحجاب مقدس او باشد
و تضرع بدو رکاء و غنایند و در همه امور توسل با و جویند لهذا برای همه امور اسبابی و تقدیرات
قرارداده و برای آن تقدیرات مراتب مختلفه و درجات متفاوت و تفرقه نموده و تغییر مرتبه اول از
المراتب را که در شب اول می باشد بدعوات و تضرعات و عبادات و صدقات در مرتبه دوم
مرتبه ثانی که در شب دوم میباشد و همچنین تا مرتبه امضا که در شب سیم میباشد
برسد و محموم و محموم گردد پس در این مرتبه بچاره و علایج تغییراتی تواند کرد مگر آنکه حق تعالی
بیشتر کام خود تغییراتی نماید چنانچه از بعضی اخبار ظاهر میگردد که آنچه در سیم محموم گردد
باز حق تعالی با در آن شیت میباشد **مطلب دوم** آنکه حق تعالی فرموده که انا انزلناه فی الحلة
القدس یعنی ما قرآن را در شب قدر نازل کردیم و حال آنکه قرآن مجید در مدت بیست سال
نازل شده و جمعی از مفسرین بیست و سه سال گفته اند پس چه وجه دارد این بعضی گفته
که ابتدا آنرا نازل در این شب بوده است و شیخ صدوق علیه الرحه گفته که نزولش در این شب
با تمام رسید و بعضی گفته اند که تمام قرآن از لوح بملاک سفره که کاتبان وضبط کنند کاند
در این شب نازل شده و بعضی گفته اند که ممکن است تمام قرآن بیان دفعه بخیرت رسول
در این شب نازل شده باشد و دفعه دیگر قطعه قطعه و منجما بحسب مصالح نیز بر انحضرت نازل

کرده باشد و در حدیث معتبر منقولست که حضرت امام جعفر صادق
در این باب سوال نمود و آن حضرت جواب فرمودند که تمام قرآن در ماه رمضان به بیت المعمور
نازل شد و بعد از آن در مدت پست سال نازل گردید بر زمین و در حدیث دیگر فرمود
که قرآن را با آسمان دنیا آوردند و در عرض بیت و سه سال بر زمین نازل شد و الله تعالی اعلم
مطلب نهم آنکه حق تعالی فرموده که لیسله القدر یخرج من الف شهر یعنی شب قدر بهتر است از هزار
ماه و حال آنکه در آن هزار ماه نیز شبهای قدر می باشد پس این تفصیل چه معنی دارد بعضی
گفته اند که مراد است که عبادت در شب قدر بهتر است از عبادت در هزار ماه که شب قدر
در آن نباشد و بعضی گفته اند که در بعضی اجزاء وارد شده که روزی در خدمت حضرت رسول
خدا ص مد کوشید که یکی از بنی اسرائیل در مدت هزار ماه شمشیر بر دوش خود برداشته بود و در
راه خدایچه ای گردید پس آن حضرت را این معنی خوش آمد و از وی این نموده که در امت و نیز چنین
جماعتی باشند و مناجات کرد که خداوند اعیانهای امت مرا از آفتهای دیگر گناه تر گردانیده و
عملهاشان را از اعمال ایشان گزیده پس حق تعالی شب قدر را با و کرامت نمود و فرمود که شب قدر
بهتر است از آن هزار ماه که از اسرائیلی صلاح برداشته بود و در راه خدایچه ای نمود و این
برای تو و امت تو مقرر فرموده ام در هر ماه رمضان تا روز قیامت و از حدیثان و صحیفه
کامله ظاهر میشود که مراد از آن هزار ماه مدت ملک بنی امیه است که حق تعالی در آن مدت
زیادتی خلقیان از نعم برایشان محض کرد و فضیلت شب قدر را از آن هزار ماه سلب نمود
و فضیلت آن را در مدت بغیر آنکه ماصولات الله علیهم اجمعین کسی درینافت پس بعد از
منقض شدن آن هزار ماه عبادت یکی از شیعیان در این شب بهتر است از عبادتها که از
شیعیان میکردند در آن مدت هزار ماه که فضیلت شب قدر در آن بر طرف شده بود یا آنکه
گویم که شب قدر در آن مدت از شیعیان نیز سلب شده بود بلکه از آن فرغانه و اتباع ایشان
همین مصلوب بود و آن قوم خاسر زبان کار در آن مدت از فضیلت آن محروم بودند پس مراد
اینست که اگر با فرض عبادت های ایشان صحیح باشد باز عبادت در یک شب قدر که احدی از
شیعیان بعمل آورد بهتر است از عبادت هزار ماه از ملائین که فضیلت شب قدر را ندانند

و اگر چه عبادت های ایشان بسبب عدم ایمان و غضب کردن حق اند حق و پشیمان درین
تیز از در جهنم و قبول ساقط است **مطلب چهارم** آنکه اخبار متواتره و احادیث متکثره
دلالت میکند بر آنکه در شب قدر ملائکه در روح باذن پروردگار عالمیان بر امام زمان
نازل می شوند و در زینها و اجلاها و آنچه در آن سال واقع می شود همگی را بخود متاع و عرض می
نمایند و بر او و بر اولیاد و دوستان و سلام میکنند تا طالع فجر شود و سوره کریمه اما اثر
فی لیسله القدر نیز درین معنی صریح است لهذا در احادیث بسیار از اهل بیت رسالت
وارد شده که شیعیان خود فرموده اند که با اهل سنت بخاصه نمایند بنوره انا انزلنا فی
لیله القدر زیرا که هر منصفی که عناد و کجایح نماید ظاهر معلوم است که ملائکه در روح
در این شب باید که بر شخصی نازل گردند و چه بسیار ظاهر و هوید است که آن کفره خلفا و
پشویان ایشان قابل و لایق این نبودند که ملائکه در روح برایشان نازل شوند و تقدیرات را
برایشان عرض نمایند و این معنی چون کمال ظهور دارد خود نیز اعتراف نموده اند و قابل
شدن اند که بر خلفای ایشان ملائکه نازل نمیشوند و همچنین آن پشویان صلات نیز برای
آنکه مراد از تقدیرات را ایشان پسرند و در روح ایشان ظاهر شود نیز معترف بوده اند
بأنکه ملائکه برایشان نازل نمیکردند پس باید که مراد ام که شب قدر بر قوارات تا روز قیامت
چنانچه اجماعی همه مسلمانات و از احادیث بسیار مستفاد میشود پیوسته امامی و پیشوایی
باشد متصف بکالات و مرتب بقضای و محلی بشمایل و در این شب ملائکه در روح محدث
آورند و همه تقدیرات رعیت را بخود متاع و عرض نمایند **مطلب پنجم** آنکه در احادیث متکثره
و اخبار متطافه وارد شده که رسول خدا ص عالم و دانا بوده و جمیع علوم و علم آنچه واقع شده
و آنچه واقع خواهد شد که رسول خدا ص تا روز قیامت بر آنحضرت متکشف بوده و این علوم را
آنحضرت تعلیم حضرت امیر المومنین نموده و آنحضرت تعلیم حضرت امام حسن و همچنین
امامی تعلیم امام جعفر از خود نموده و همیشه ایشان را جمیع ان علوم را بسته بودند پس چه معنی
دارد تعلیم نمودن ملائکه در روح تقدیرات را با ایشان در شب قدر با وجود احاطه علم ایشان
بجمیع ماکان و مایکون در این باب از اخبار چند وجه مستفاد میشود **اول** آنکه این امور بر

و قولش محو اثبات برایشان معلوم بوده باشد و در شب قدر آنچه موافق لوح محفوظ است
ایشان را اعلام نمایند پس آنچه میداشته اند احتمال پیدا داشته و آنچه در این شب میداشته
احتمال پیدا ندارد **دویم** آنکه ایشان علم داشته باشند به محال و تفصیل آنها را از علوم دیگر
خود استنباط و تحصیل می توانست نمود و در این شب این تفصیلات نیز برایشان صریحا نازل
شود **سیم** آنکه در علم ایشان چیزی زیاده نشود و لیکن مازون نباشند بخبر دادنا آنها
تا در شب قدر نیز برایشان نازل شود و چون در این شب بازان علوم برایشان تازه شود و هر
باشد در خبر دادنا آنها **چهارم** آنکه عرض از نزول ملائکه تعلیم ایشان نباشد بلکه برای اعظم
و تکریم امام زمان باشد و برای آنکه مشرف شوند ملائکه بخداستایشان و اقباس نمایند از
انوار ایشان و تازه کنند عهد محبت و دلالت ایشان را **مطلب ششم** آنکه باختلاف قایلیم
و هلال ماهها مختلف میشود و بسیار باشد که شب قدر بلدی پیش از شب قدر بلد دیگر یا
بعد از آن باشد پس کدام شب مقبرست و عبادتش بهتر از عبادت هزار ماه است و در کدام
شب ملائکه و روح نازل می شوند درین باب می گویم که اما فضیلت عبادت و احیای نمودن
و استجابت دعا و اعمال شب قدر پس در هر بلدی تابع شب قدر آن بلد است و در هر تقویم
این فضایل برای شب قدر آن ناحیه می باشد و اما نزول ملائکه پس محتملست که در شب قدر
بلد امام علیه السلام باشد یا آنکه امام زمان در شب قدر هر ناحیه بان ناحیه حاضر شود و
تقدیرات آن بلد را بخداست او عرض نمایند یا با وجود آنکه در بلد خود باشد در شب قدر
بلدی احکام آن بلد را با عرض کنند و الله تعالی اعلم **فصل هفتم** در فضیلت تلاوت قرآن
در ماه رمضان بدانکه قرآن مجید خوانا حسنی معنوی خداوند رحمت است چنانچه از حضرت
رسول منقولست که القرآن مائدة الله یعنی قرآن خوان نعمت خداست و درین مائدة استجابت
حق تعالی انواع فواید و حلولات معنوی و الوان اطعمه و مرغوبات و روحانی قرار داده و هر کس
در خوراستعداد و قابلیتش هر روز و نفی از آن می برد بعضی تلاوت الفاظش و بعضی بفهم
معانیش و بعضی بعمل نمودن با احکام مستنبطه از آن و متعلق شدن با اخلاق مستوحه از آن
تفعیلا میبرد و حیات معنوی می یابد و چون نفع اولش عام است و بسیاری بیکرستان معاد

دنیوی و اخروی فایز می تواند گردید و درجات عالیه بهشت را بان خریداری می توانستند
نمود بنا بر این ما در اینجا بعضی احادیث فضیلت تلاوت قرآن را عموما ذکر می نمایم تا موجب
رجعت مومنان گردد و بعد از آن احادیث فضیلت تلاوت قرآن را در خصوص ماه رمضان
ایراد می کنیم پس معتبر از حضرت رسول منقولست که اهل قرآن در اعلای درجاتند
بعد از پیغمبر از پیش ضعیف و حقیر مشایرید اهل قرآن را و حق ایشان را سهل مدانید که
ایشان را نزد حق تعالی منزلت رفیع هست و از حضرت علی بن الحسین منقولست که فرمود شما
با دین بزرگوار بدستی که حق تعالی بهشت را باین خشت از طلا و لیل خشت از نقره خلق فرمود و
بجای کلی شلک خوشبو و بعضی خاک زعفران و بجای سنگ ریزه مروارید مقرر گردانید و
در جانش را بعد از آیات قرآن قرار داد پس کسی که قرآن خوانده باشد یا میگوید که بخوان و
بالا برو و هر کس در بهشت در جانش از او بالاتر نیست مگر پیغمبر و صدیقان و پس معتبر
از حضرت رسول منقولست که دیوانها که در قیامت حساب می کنند دیوان است و دیوان
نصیبها و دیوان حسانت و دیوان کناهان پس چون دیوان نعت و دیوان حسانت را فریاد میکنند
و دیوان کناهان باقی ماندن پس فرزند آدم را طلبند که کناهانش را حساب کنند در این حال قرآن
بیشتر صورتی سیاه و در پیش از مرد روان شود و گوید خداوند امانت قرآن را باین بنده مومنان
که خود را بقیب می انداخت تلاوت من و در درازی شب مرا بترتیل بخواند و چون فرزند آدم
میخواند از دین اش جاری می شد خداوند او را راضی کن چنانکه مراد ارضی کرد و پس خداوند
غریب را فرماید که ای بنده دست راست را بکشا پس پرکن از حق تعالی از رضا و خوشنودی
خود و دست چپش را بر کمر از رحمت خود پس باو گوید که اینک بهشت از برای تو مباحث
قرآن بخوان و بالا برو پس هر یک که بخواند یک درجه بالا رود و پس معتبر دیگر از آنحضرت
منقولست که فرمود که قرآن را یاد کنید بد رستی که قرآن در قیامت می آید نزد طاهر خود به
صورت جوانی بسیار خوش رو و میگوید که منم آن قرانی که بسبب من شبهای داری بودی
در روزها بسبب روزه خود را نشسته میداشتی و بسبب کثرت تلاوت من دهان تو خشک
میشد امروز من با تو هر یک که میری و هر که تجارتی کرده امروز از بی تجارت خود میرود و من

بعضی تجارت جمیع تا جرات برای توشاوت با تو که بزودی کرامت الهی تو میرسد پس تاجی
می آورند و بر سرش می گذارند و نامه امان از عذاب را بدست راستش میدهند و نامه عذاب
بودن در بهشت را بدست چپش میدهند و در حلقه بر او می پوشانند و با وی گویند که
قرآن بخوان و با او و بعد در هر یک بدرجه بالا میرود و پدر و مادرش را در حلقه می پوشانند
اگر مومن باشند و می گویند بایشان که برای اوست که بفرزند خود تعلیم قرآن کردید و در حدیث
معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که کسی را که قرآن با عطا کرده باشد و گمان نکند که خدا یکی
از خلق چیزی بهتر از آنچه با و کرامت فرموده داده است از اموال و اسباب دنیا پی تحقیق که
عظیم شمرده است چیزهایی را که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزی را که خدا عظیم
گردانیده است و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که قرآن عهد و نامه الهی است
بسی بندگان پس از او اینست که هر مسلمانی در فرمان الهی نظر نماید و هر روز پنجاه بار از آن
بخواند و آنحضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که خانه که در آن قرآن خوانده می شود و یا خدا در آن
میشود برکت در آن خانه بسیار می شود و ملائکه آنجا حاضر میشوند و شیاطین از آن خانه دور
میشوند و روشنی میدهد اهل زمین را و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یا خدا در آن نمی
کند برکت آن خانه کرامت و ملائکه از آنجا دور می گردند و شیاطین در آن خانه حاضر می باشند
و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خانه که در آن مسلمان قرآن خواند اهل آسمان آن خانه را بیکدیگر می
نمایند چنانچه اهل زمین ستاره های روشن را بیکدیگر می نمایند و بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که قرآن را در نماز ایستاده بخواند حق تعالی به هر حرفی صد حسنه در
نامه عایش بنویسد و بسند صحیح از آنحضرت منقول است که فرمود که چه چیز مانع می شود تا جرات
شمارا که مشغولند در باران را بیکدیگر چون بخانه برگردند بخواند سوره قرآن تا حق تعالی بجای
هر یک صد حسنه برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان بخوبی نماید و از بشرین غالب منقول
است که حضرت امام حسین علیه السلام فرمودند که هر که ایستاده بخواند حق تعالی به هر حرفی
صد حسنه برای او بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند به هر حرفی ده حسنه برایش بنویسد و اگر کسی
دهد قرآن را به هر حرفی حسنه از برایش بنویسد و اگر در شب قرآن را بخواند عذاب ملائکه تا صبح بر

او صلوات فرستند و اگر در روز ختم کند ملائکه که کاتبان اعمال تا شام بر او صلوات فرستند
و البته بعد از ختم قرآن یک دعای مستجاب برای او باشد و ختم قرآن برای او بهتر باشد از تمام
اسمان و زمین که بر او ثواب باشد و وی عرض نمود که اگر قرآن بخواند باشد چه کند فرمود که حق
بخشند و اگر بهیست اگر هر چه میداند بخواند خدا او را این ثواب کرامت می فرماید و بسند معتبر
از حضرت رسول ص منقول است که هر که در شبی ده بار بخواند و از آن غافل نباشد و اگر پنجاه
بار بخواند و از آن ذکران بنویسد و اگر صد بار بخواند و از آن قائلان بنویسد و اگر سیصد بار
بخواند و از آن دستگامان و قایمان بنویسد و اگر پانصد بار بخواند و از آن جماعتی بنویسد که
سحر بسیار در عبادت کرده باشند و اگر هزار بار بخواند برای او قطاری از نیکی بنویسد که هر
قطاری پانزده هزار مثال از طاعت باشد و هر مثالی بیست و چهار رقم باشد و قرآن را
مثل کوه احد باشد و قرآن را بر کوهش مثل ماهی آسمان و زمین باشد و آنحضرت علیه السلام فرمود
منقول است که هر که حرفی از کتاب خدا را گوش دهد بی آنکه بخواند حق تعالی برای او حسنه بنویسد
و گناهانی از او بخوبی نماید و درجه برای او بلند کند و فرمود که نمیکویم که بهر بار با این ثواب می
دهند بلکه به هر حرفی مانند با و تا و هر که حرفی از قرآن را شنیده در نماز بخواند خداوند عالم
پنجاه حسنه برای او ثبت نماید و پنجاه گناه از او بخوبی نماید و پنجاه درجه برای او بلند گرداند
و هر که حرفی را ایستاده در نماز بخواند حق تعالی برای او صد حسنه ثبت نماید و صد حسنه
از او بخوبی نماید و صد درجه برای او بلند گرداند و کسی که قرآن را ختم نماید حق تعالی او را یک
دعای مستجاب عطا فرماید برای دنیا و آخرت و بسند معتبر منقول است که شخصی خدمت
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض نمود که من در یک شب قرآن را ختم میکنم فرمود که هر که از خود
ایستد که از اینک ما ختم کنیم و بسند معتبر دیگر منقول است که از آنحضرت سوال نمودند که در
چند روز قرآن را ختم کنیم فرمود که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت و نزد من قرآن نیست که
دهانه حسنه کرده اند و بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمودند
یک ختم قرآن می فرمودند و می گفتند که اگر خواهیم در یک سال سه روز ختم می توانم کرد ولیکن
بهر ایام نمیکند مگر آنکه در معنی آن ایام تفکر می نمایم و در سبب نزولش تأمل میکنم و با

می آید که در چه وقت نازل گردیده لهذا در هر سه روز یک ختم می گنیم و با ساینده بسیار از
حضرت امیر المومنین و سایر ائمه طاهرین به منقول است که خبری نیست در قرآنی که در آن نازل
نباشد و از رجاء بن خمال منقول است که حضرت امام رضا در راه چون بمیان رخت خور
میرفتند بآن وقت بسیار میفرمودند و چون بایه میرسیدند که در آن ذکر بهشت یا ذکر دوزخ
بود میگریستند و از خدا سوال بهشت و استعاضه از جهنمی نمودند و چون در نماز سوره
قل هو الله احد میخواندند بعد از حمد الله استه می گفتند الله احد و چون سوره را تمام میکردند
سه نوبت می گفتند **كَلِمَاتُ اللَّهِ تَمُوتُ** و چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد
از لفظ کافرون استه می گفتند یا ایها الکافرون و چون از سوره فارغ می شدند سه نوبت
میفرمودند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِإِذْنِهِ الْإِسْلَامُ** و چون از سوره والین والزینون فارغ میشدند میفرمودند
قُلْ يَا أَكْفَرُ لِلَّهِ الشَّاهِدِينَ و چون سوره لا اقسیم یوم القیمه میخواندند بعد از فارغ
شدن میفرمودند سبحان الله بل و چون از سوره فاتحه فارغ می شدند میفرمودند
الحمد لله رب العالمین و چون سوره سبح اسم ربك الاعلی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند
استه سبحان ربی الاعلی و در هر موضعی از قرآن که با ایها الذین امنوا میخواندند استه می
فرمودند که **لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ** و پسند معتبر دیگر از حضرت صادق منقول است که چون
سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لا اعبد ما تعبدون می گفتند اعبد و بعد
از آنکه سوره را تمام میکردند میفرمودند که **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و
پسند موقوف دیگر از حضرت منقول است که چون کسی سوره والشمس خواند هرگاه تمام کند بگوید
صَدَقَ اللَّهُ وَصَدَقَ رَسُولُهُ و چون بخواند الله خیر یا انا یسرکون بگوید الله خیر الله خیر
الله اکبر و چون بخواند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** بگوید **كَلِمَاتُ اللَّهِ تَمُوتُ** و اگر بخواند
یا الله و چون بخواند الحمد لله الذي لم يخذلنا و كبره تكبره بگوید سه نوبت الله اكبر
و او سوال نمود که اگر چیزی را نایبها نکوی چونت فرمود که را و چیزی نیست و پسند
معتبر از حضرت امیر المومنین منقول است که هرگاه یکی از مساجد را بخواند بگوید سبحات
الله الاعلی و چون بخواند که ان الله و ملازم گفته بصالح علی السبیل صلوات بفرستید خواه

در نماز باشد و خواه در غیر نماز و چون بخواند **قُلْ لَوْ أَنَا بَكُونُ مَا اللَّهُ وَمَنَّهُ أَمْرٌ**
بخواند تا مسلمین **عز و شفقت** گوید که مراد از مسجحات سوره چند است که در اینان تسبیح مذکور
شده باشد یا بلفظ تسبیح مانند سوره جمعه یا بلفظ تسبیح مانند سوره حشر یا بلفظ تسبیح
مانند سوره اعلی و از امام محمد باقر منقول است که هر چیزی را بهار است و بهار قرآن ماه
مبارک و مضانت و در خطبه که رسول خدا در جمعه اخرواه شعبان انشا فرمودند وارد
شده است که هر که در ماه رمضان از قرآن بخواند و اولی کسی باشد که ختم نموده باشد
قرآن در غیر این ماه و پسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول است که بدرستی که بعد
ماهیها از حق تعالی دوازده است در کتاب خدا از آن روزی که افریما آنها و زمین را
و اول ماهها یا بهترین ماهها ماه خداست که ماه رمضان و مضانت و قلب ماه رمضان شب
قد است و قرآن در شب اول ماه رمضان نازل شد پس استقبال کنید ماه رمضان را به
تلاوت قرآن ولیکن باید که ترتیل بخوانی و چون بایه گذاری که در آن یاد بهشت باشد توقف
کن و از خدا بهشت را سوال کن و چون بایه گذاری که در آن ذکر ائمه باشد توقف کن و استعا
ن کن بخدا از آتش جهنم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان در یک شب ختم کنم فرمود نه پرسیدم
که در دو شب ختم بکنم فرمود نه پرسیدم که در سه شب ختم بکنم فرمود که بلی ماه رمضان را حق
و حجت دیگر است که ماههای دیگر با آن شباهت ندارند و در آن ماه نماز بسیار بکن و پسند
معتبر از وهب بن حفص منقول است که از حضرت صادق سوال نمودم که شخصی قرآن را در
چند روز ختم کند فرمود که درش روز یا بیشتر گفته که ماه رمضان در چند روز ختم کند
فرمود که در سه روز یا بیشتر و در حدیث دیگر وارد شده که علی بن مغیره عجلت انحضرت عرض
نمود که پدرم از جدت سوال نموده از ختم کردن قرآن در هر شب حضرت فرموده بودند که بلی
و پدرم در ماه مبارک رمضان چهل ختم می کرد و من گاهی چهل ختم میکنم و گاهی کمتر بقدر
آنچه فراغ و مجال داشته باشم پس چون روز فطری شود یک ختم را برای حضرت رسول قرار
میدهم و یکی را برای حضرت امیر المومنین و یکی را برای حضرت فاطمه دیگر را برای هر یک از ائمه
یکی را برای شما و با حال پوسته چنین کرده ام چه ثواب برای من خواهد بود و بیایید

علی حضرت فرمود که خدا بسبب این عمل چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی و می
گفت الله اکبر چنین ثوابی برای من خواهد بود و حضرت سه مرتبه فرمود علی **ترتیل** گوید که هر
است که بخواند نمودن حضرت امام زین العابدین و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و غیره و علی بن
مغیره را ختم نمایند قرائت در یک شب بیست و نه باشد که میدانست مانند که ایشان با وجود این علم
ترتیل میتوانست نمود و وضع نمودن دیگران و در احادیث دیگر بنا بر غالب باشد که ترتیل بعمل می آید
و الله تعالی اعلم و بدانکه تلاوت قرائت شرایط بسیار است اول ترتیل در قرائت است چنانچه در
بعضی احادیث سابقه گذشت و در ایام کرمیه و در قیل القرائان ترتیل حق تعالی امر بر آن فرموده
و ترتیل در قرآن قدری از آن واجب و قدری مستحب اما ترتیل واجب بحسب مشهور است که
حروف و از خارج ادغام نمایند و احکام وقف و وصل را محافظت کنند که اگر دو کلمه را متصل بیک
دیگر بخوانند و فاصله در میان بقطع نفس یا سکت طویل کنند کلمه اول را ساکن بخوانند بلکه
اخر را با اول کلمه لاحق وصل کنند و اگر وقف کنند بر کلمه وقف بکسر کنند چنانچه مشهور
است که از حضرت امیر المومنین سوال نمودند از معنی ترتیل فرمود که ترتیل حفظ و قفها است و ادا
نمودن حرفهاست از خارج و اما ترتیل مستحب است که شمرده و بنای بخوانند بخوبی که حرف و
یکدیگر داخل نشود و خوب ممتاز باشد و بسیار ایشان نیز خوانند که حرف و از یکدیگر بپاشند و
اتصال در کلام بر طرف شود و رعایت کنند نیز صفات حروف و معده ها و اقام و قفها که از
کتب قرائت تفصیل آنها معلوم می شود و این معنی است که در حدیث دیگر از حضرت امیر المومنین
روایت شده که از تفسیر ترتیل از آنحضرت سوال نمودند فرمود که حروف را سبک بگو ظاهر کردن و
تند بخوان بخوبی که عریان شعر بخوانند و از یکدیگر بپاشد و حرفها را مانند ریگی که بپاشند
ولیکن بفرع و خوف و دیدن یکدیگر بخوانند قرآن و لهای تحت را چنان نباشد که هست بآخر
سوره کارید و تند بخوانند که زود تمام شود و دوم تند بر و تفکر در قرائت است چنانچه در
احادیث گذشته مذکور شد که خبری نیست در قرائتی که در آن تدبیر نباشد و تند بر در قرائت
عبادت از آنست که قاری اقتصاد نکند بر قرائت لفظ بلکه هر چه را که خواند تدبیر و تفکر نماید
چنانچه از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقولست که آیات قرآن خزانه های حکمت ربانی است پس در

هر خزانه را که می کشای باید که در آن نظر نمایی و بتفکر جوهر معانی و حکمتها را از آن بیرون
آوری و باید که قاری بتفکر باید که خداوند کریم مهربان در کتاب خود چه نعمتهای هدایت
برای او افروخته است و انوار حکمت در آن ظاهر و پدید آید اگر دانست پس چنانچه دیده ظاهر را
در آن بچکان در می آورد باید که دیده دل را برای مطالعه انوار آن نیز بکشد و بداند که با خداوند
خود سخن می گوید و راز و نیاز می گوید و با او در مقام مناجات است گاهی که خدا با او خطاب
میفرماید لبیک در جواب بگوید و گاهی چنان خدا با او سخن می گویند چنان داند که او مخاطب
بخطاب ایشان است و گاهی حق تعالی و را بوعده حور و قصور و طعام و شراب تطمیع می نماید
باید که از خدا آنها را طلب نماید و گاهی بوعید انواع زجر و عذاب تهدید می فرماید تا
که استغفار و استعاضه نماید و پناه از آنها بگیرد و گاهی می مانند پدر مشفق را و ادب مهربان
او را و عطف و نصیحت می نماید باید که از احوال ایشان بکشد و گاهی برای قصه میخواند و احوال
گذشتگان را برای او نقل می نماید باید که از احوال ایشان عبرت گیرد و گاهی خوان نعمتهای الهی
بهشت را برای او می کشد و گاهی اوصاف خود را برای او بیان میفرماید و او را در کلمات آنها
صفات کمالیه خود بیاموزد و گاهی درهای کتبهای علوم و معارف نامتناهی را بر وی
می کشاید و از انواع جوهر حقایق آنچه دیده اش تاب آورد بر او عرض می نماید و گاهی احوال
دوستان خود و کمال ایشان را برای او نقل می نماید و از بسند نوازیهای خود امیدوار می
گردد که دوستان چندین هزار سال گذشته احوال ایشان را بچه مهربانی نقل میفرماید
و نعمتهای خود که با ایشان عطا فرموده ایشان را با آنها می ستاید و شکایت ایشان را و مشقتها
که در راه او کشیده اند بیان میفرماید و بعد از آن بیان تدارک آن کردن خود می نماید و از پان فرمود
و سعت حلم و مزید کمهای خود نسبت بگذشته ها دستگاه امید را وسیع میکرد و این کسی که
از روی تنبیه و آگاهی و تفکر در قرآن نظر نماید درهای کلمات نهایی فیض نامتناهی برودانی بر
روی عقل او مفتوح می گردد و در هر صفحه از صفحات قرآن کلماتی از شقایق حقایق
در نظرش در می آید و چراغی از انوار معارف و هدایت پیش دیده اش جلوه می نماید
محفل می بیند مملو از دوستان و برگزیدگان خدا با ایشان انس و الفت میگیرد و مجلسی مشایخ

می نماید که اهل انبیا و صدیقان و اوصیایان با ایشان هم نشینی و مصاحبت می کنند
و غیر ما نش خداوند بهر بابت و مصاحبت ایشان بزرگواران و مایده محفلش مایده سبحانی
در انواع نعمتهای روحانی و احسان لذتهای عقلانی کثرت داده اند لهذا از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام منقول است که فرمود که اگر هر که در میان مشرق و مغرب منسوب همی نماید بعد
از آنکه قرآن با من باشد و حجت بهم غیر سامع استعاده است و آن مستحب است هر وقت که
شروع بقرآن کند در کیفیت آن خلافت و مشهور میان علمای شیعه دو صورت است اول
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم دوم اعوذ بالله السميع العليم من الشیطان الرجیم و اولی اشهر است
در بعضی از روایات اعوذ بالله السميع العليم من الشیطان الرجیم و اعوذ بالله ان یحضر من و اولی
شده و در بعضی استعید بالله من الشیطان الرجیم و در بعضی استعید بالله من الشیطان الرجیم
از الله السميع العليم بجای استعید اعوذ وارد شده و در بعضی اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
از الله هو الفلاح العليم وارد شده و آن دو وجه اولی و اشهر است چهارم طهارت بر پا
که عاری در هنگام تلاوت با طهارت باشد چنانچه از محمد بن الفضل منقول است که بعد از حجت
امام رضا عرض نمود که من قرآن بخوانم و مابول می گیرم پس برنجی و بول می کنم و استنجای نمی کنم و بر
میگردم و باز شروع بتلاوت می کنم حضرت فرمود که ممکن تا وضو باری و این نمی محمول بر
گذاشت است و دلالت بر تاکید استحباب وضو می کند و واجب و حایض را حرام است خواندن سو
حده و اما عریان سوره های جمعی از علما گفته اند که زیاده از هفت یا نه تلاوت نمودن ایشان مکروه
است و زیاده از هفت یا نه اگر هفت یا نه است و لیکن احادیث صحیحیه معتبره دلالت می نماید بر
اینکه تلاوت کردن ایشان غیر سوره های مجید و اخویست و هر قدری که بخوانند میتوان دلالت
نمود بر خیر و بقبوله بودن چنانکه منقول است که بهترین مجال است که آدمی رو بقبوله باشد
و بعضی دیگر از ادب تلاوت چون در رکب دیگر مذکور است و ذکر آنها متاسفانه بسیار رساله غرض
نیت بنا بر این ما ایراد نکردیم و سید بن طاووس علیه الرحمه بسند معتبر از علی بن یحیی صاحب
روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام هرگاه تلاوت قرآن می نمودند چون قرآن را بدست می گرفتند
پیش از تلاوت و پیش از نشر قرآن این دعا میخواندند **اللهم انی استأذنک هذا کما نلت**

الترک من عندک انی رسولک محمد بن عبد الله و کنا بک الناطق علی لسان رسولک
و فی حکمتک و شرایع دینک اثرک علی بنیتک و جعلک عهدا و نلت انی حلفک
و جعلک عهدا و فیما بینک و بین عبادک اللهم انی نشرک عهدک و کنا بک اللهم
فاجعل نظری فیهم عباده و قراء فی فکرک او فکری اعتبارا و اجعل منی انی عظیم بنیان
مواظبتک فیهم و اجنب معاصیتک و لا تطع عند قراء فی کتابک علی قلبی و لا علی جوفی و لا
تجعل علی بصیرت عشا و لا تجعل قراء فی قراءه لا تدبر فیها بل اجعل لی اندک بایه و احکامه
الخذ بشرایع دینک و لا تجعل نظری فیهم غفله و لا قراء فیهم غفله انک انت الرؤف
الرحیم و چون فارغ میشدند از قرائت بعضی از قرآن این دعا میخواندند **اللهم انی قرأت ما**
قضیت لی من کتابک الذی انزلت علی نبيک محمد صلا وک وسلم و جعلک عهدا و نلت انی حلفک
و کنا بک عهدا و فیما بینک و بین عبادک اللهم اجعل لی من محال حلالک و تحریم حرامک
و یجنب معاصیتک و یؤمن بحکمک و یؤثر بهم و یأجبه و یسوجه و اجعل لی شفاء و
دفعه و خیرا و ذخرا اللهم اجعله لی انسا فی قبری و انسا فی خجری و انسا فی نشری و
اجعله لی برکة کبیرة کبیرة و انفع لی بکل خیر درسته و رجعتی علی علی بن ایدت
یا رب العالمین اللهم صل علی محمد بن نبيک و صلیتک و نجیبتک و دلیلتک و الداعی الی
سبیلک و علی امیر المؤمنین و نلت و خلیفتک من بعد رسولک و علی اوصیایک هم
المتخلفین دینک الشوریة حقک و علیهم اجمعین السلام و رحمة الله و بركاته و سزوات
بعد از ختم کردن قرآن خواندن دعای صحیفه کامله که حضرت سید الشاجد علیه السلام در این حال
میخواندند و در احادیث بسیار وارد شده که سزاوارست متصل گردانیدن ختم قرآن بافتخار
قرآن **و انشا** که بگوید که کو ما مراد اینست که فاصله بسیاری نشود بین خواندن دعای صحیفه کامله
و انشا از آن دعا های ختم در میان اختتام و افتتاح قصور ندارد **فصل هفتم** در ذکر
نافله ماه رمضان بدانکه مشهور میان علمای اهل بیت است که مستحب است در ماه رمضان
هر روز گفت نماز ناهله گذاردن زیاده از نوافل که در سایر اوقات گذارده میشود و احادیث متعددی
بلکه مستفیضه نیز بر آن دلالت می کند و لیکن اسناد آن احادیث ضعیف است و از بعضی اخبار

دیگر خلافتی بر ظاهر میشود پسند صحیح منقولست که جلای از حضرت صادق و رسول نموده
نافله ماه رمضان پس از آنحضرت فرمود که سیزده رکعت است یا زده رکعت نافله شب و در رکعت
نافله صبح و رسول خدا ص چنین می کردند و من چنین میکنم و اگر غیر این خوب بود و فضیلتی
میداشت هر این رسول خدا ص از آنرا نمی نموده و در روایت صحیح دیگر همین مضمون از آنحضرت
منقولست و در آخر اینست که اگر فضیلتی میداشت رسول خدا ص بیشتر میکرد از آنرا و لایق
و سزاوارتر بود بعل کردن بان و شیخ طوسی رحمه الله نیز در روایت را حلی و این کرده که مراد این
که آنحضرت این نافله را جماعت نکرد و من نیز جماعت نمیکنم و مقصود را اهل سنت است که هر
جماعت میکند از این نافله را و علامه حلی طایفه گفته که مراد اینست که نافله را شب و در نیمه
زیاده و غیبا باشد و اگر چنانچه زیاده می بود آنحضرت بکردن از اول و آخر بود پس منافات ندارد
که نافله غیر را شب و در این ماه زیاده از سایر اوقات باشد و این هر دو وجه خالی از تعذیری
و کیفیت این نماز موافق مشهور و روایات بسیار است که در هر شب از این ماه تا شب پشیم
رکعت نماز بگذرانند هشت رکعت بعد از نماز مغرب و دو واژه رکعت بعد از نماز عشاء موافق
اکثر روایات یا دو واژه رکعت بعد از نماز مغرب و هشت رکعت بعد از عشاء موافق بعضی از
روایات و در رده شب باقی هر شب یک رکعت بگذرانند هشت رکعت بعد از نماز مغرب و پشیم
و دو رکعت بعد از نماز عشاء موافق اکثر روایات یا برعکس موافق بعضی از روایات و در لیالی افزاد
که شب نوزدهم و پشیم و یکم و پشیم و سیم است هر شب صد رکعت نیز اضافه نمایند تا آنکه
هزار و رکعت تمام شود و از بعضی روایات دیگر ظاهر میشود که در لیالی افزاد اگر تا یکصد
رکعت و هشتاد رکعت باقی را که وظیفه این شب بود توزیع کنند و تقسیم نمایند بر جمعیهای
این ماه بدین طریق که در هر دو جمعه ده رکعت بکنند چهار رکعت بطریق نماز حضرت امیر
المومنین بود و دو رکعت بطریق نماز فاطمه و چهار رکعت بطریق نماز جعفر طیار و در شب جمعه آخر
پشیم رکعت بگذارد بطریق نماز امیر المومنین و پشیم رکعت دیگر را که باقی میماند را کند و در شب
آخر که شب شنبه است بعنوان نماز فاطمه و اگر چنانچه در ماه رمضان پنج جمعه اتفاق افتد
کلیت تقسیم این هشتاد رکعت بنا بر این روایات اشکالات و در احادیث و فتاوی علمای اهل کفر

نیت و شیخ جلیل نبیل زین المله و الدین علیه الرحه فرموده که محتمل است که برای جمعه
آخر قسطی قرار دهند بلکه آنجا است که به نیت رکت که در شب و بیت رکت که در عیش
بنجامی اویند و محتمل است که در ده رکت از آن چهل رکت را در روز جمعه آخر و سی رکت دیگر را
در شب و عیش هانی او کنند باین روش که چهارده رکت در شب و شانزده رکت در عیش
یا بر عکس والله تعالی اعلم و شیخ شهید روح الله روحه در کتاب ذکر می گفته که اگر چه برای این
نوافل در شب فوت شود مستحبات قصاص نمودن آن در روز و ظاهر قول علماء ایت که مستحبات
این نافله کسی را که روزه داشته باشد و کسی که بیب عتاک روزه نباشد و سید ابن طاوس
علیه الرحه و الغفران از دهان بنی سمان روایت کرده که گفت پیروان ما در نافله ماه امام
حز عسکری بیوی من آنکه باید که بخوانی بعد از هر دو رکت نافله ماه رمضان این دعا را می
خواند اللهم اجعل فیما قضی و بقدر ذل الامر الخوف و فیما نقر من الامر الحکم فی اللیل
القدر و ان تجعل فی من نحتاج بنبیک الحرام البیر رجحان الشکر و عظمهم المغفور ذنوبهم و
اسئل ان تطیل عمری فی طاعتک و توسع لی فی رزقی یا ارحم الراحمین **فصل نهم**
در ادعیه دخول ماه رمضان از جمله ادعیه دخول این ماه دعای حضرت سید الساجدین
است که در صحیفه کامله مذکور است و از آن جمله دعایت که شیخ صدوق در بسند معتبر حضرت
موسی بن جعفر روایت نموده که فرمود میخوانی این دعا را در ماه رمضان در هنگام روزه
و داخل شدن سال و فرمود که هر که این دعا را بخواند با اعتقاد نیکو و نیت خالص هر بار بی عفو
باشد در آن سال و زسد با و هیچ گناه و تقی نه در دین و نه در دنیا او و نه در جسد او و
نگاه دارد حق تعالی او را در آن سال از شر مریه که تا قبل شود و دعایت اللهم انی اسألك
باسمک الذی و ان له کل شیء و یخرجک الی و یسئ کل شیء و یقطعک الی تواضع
لما کُل شیء و یعزبک الی حصص کل شیء و یجربک الی غایت کل شیء و یعلمک الی
احاطه بکل شیء یا مؤدی القدوس یا اول قبل کل شیء و یا بایه بعد کل شیء یا الله یا ارحم
یا ارحم صر علی محمد و آل محمد و اغفر لی الذنوب الی غیر الذنوب و اغفر لی الذنوب الی
تغفر الذنوب و اغفر لی الذنوب الی تقصم الرجاء و اغفر لی الذنوب الی تدل الاعلاء و اغفر

يا ذا الذنوب اني رددت الدعاء واغفر لي الذنوب اني تسخيت بها رول البلاء واغفر لي
الذنوب اني تحسنت السماء واغفر لي الذنوب اني فككت شفا العطاء واغفر لي الذنوب
اني تحلل الفناء واغفر لي الذنوب اني توارث النعمة واغفر لي الذنوب اني نصبت العصر
والدين وبقا الحصى اني لا ارام وعافيت من شر ما احاذر والليل والنهار في سعة
سنتي هذه اللهم ربنا السموات السبع ورب الارضين السبع وما بينهما ورب
العرش العظيم ورب السبع المثاني والعران العظيم ورب اسير افيلا وميكائيل وجبريل ورب
محمد صلى الله عليه واله سيد المرسلين واخبر النبي انك يا ذا الذنوب وبما سئيت به نفسك
يا عظيم انت الذي تربي العظيم وتدمع كل مخلوق وتطير كل جريد وتصاعف الحشرات
يا القليل واليكبر وتعمل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن صل على محمد واهل بيته والذين
في مستقبل سنتي هذه وسلك وتصبر وجاهد في ربي وكن لي نصيرا وبلغني رضوانك و
شريف كرامتك وجسيم عطيتك وتطهر من خبث ما عندك ومن خبث ما لا تشعبه
احدا من خلقك والذين مع ذلك عافيتك يا موضح كل شكوى وباشهد كل بحوث
عالي كل حجة وماذا ارفع ما تشاء من بركة يا كرم العفو يا حسن الجاود وتوفني على
ملة ابراهيم وقرنهم وقرنهم وعلى دين محمد صلى الله عليه واله وسنته وعلى خير الوفاة وتوفني
موايا لا ذلاليك معا ديا لا عدائيك اللهم وجعتني في هذه السنة كل عييل وقول وفعل
يا عايد في منك واجليني الى كل عييل وقول وفعل يقربني منك في هذه السنة ما اتم
الراجين وامعني من كل عييل وقول وفعل يكون مني اخاف صرة عاقبة واخاف عقابك
ايما علة جدار ان تصبر بحسبي وجاهد الكرم واستوجب به نقصا من خطي عندك يا
دوت يا رحيم اللهم اجعلني مستعمل في هذه في حفظك وفي جوارك وفي كفيتك
بجلائيك وعافيتك وقبلي كرامتك عرجا ركب وجلت اذ لك ولا اله غيرك اللهم
اجعلني ناعيا لصالح من ماضي من اولياك والحقني به واجعلني مسلما لمن قال يا ارحم
عليك منهم واعوذ بك اللهم ان يخطي بي خطيائي وظلي واسراني على نفسي وان ياتي بطروني
واستعالي شوقي فيقول ذلك بيني وبين اخوتك ورضوانك فالكون مثيبا عندك مبررا

سعد

الخطيئ وتبعتك اللهم وتبعتي لكل عييل صالح فوضي به عني وتبني ليك رافعي اللهم
كأن كنت بينك محمد صلى الله عليه واله قول عذوبه وتوفيت به وكسفت عنه
وصدقته وعدك وانجرت له عهدك اللهم في ذلك فاكسمني قول هذه السنة
واغفر ليها واسقامها وفنتها وشرورها واخراتها وصيق المعاش فيها وبلغني رحمتك
كأن العافية يستلهم دارم النعمة عني الى متى اجلي اسالك سؤال من اساء و
ظلم واستكان واغترق واسالك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرها حفظك
واحتسبها كرام ملائكتك علي وان تصبرني الهوى من الذنوب فيما بيني من عري الشبه
اجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد واهل بيته محمد واني كل ما اسالك وتري
اليت فيه فقلت امرني بالدعاء وتكفل لي بالاجابة يا ارحم الراحمين **فصل في كرم**
كظمه عنوان دعائي صغيفه كامله ابنت كرمه خاوندان دعايا ولان ما دات و
اما اين دعايا ظاهر عبادت حديث ابنت كرمه خاوندان در شب اول است واحتمال داو
كرمه شب اول وروز اول باشد چنانچه جمعي از محدثين فهميده اند ومحملة كرمه
شب اول وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد
خير شب اول وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد
او عيه دخول اين ماه دعايت كرمه شب اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد وروز اول باشد
اعمال وادعية عامه متعلقه بليالي ماه رمضان كهتمني عليه ارحمه روايت نموده كه هر كه
در هر شب از ماه رمضان دو ركعت نماز بكرد ودر هر ركعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد
سه نوبت بخواند وچون سلام دهد سبحان من هو رحيم لا يجل سبحان من هو قاهر لا
يسهو سبحان من هو دائم لا يلهو پس هفت نوبت بكويد سبحان الله واتخذ الله ولا اله الا
الله والله اكبر پس سه نوبت بكويد سبحانك يا عظيم اغفر لي الذنوب العظيمة
پس دو نوبت صلوات بفرست حتى تعالى مقدار هزار كهناه او را بيا مرزد وشيخ صدوق رضي
الله عنه از حضرت صادق روايت نموده كه چنين ماه مبارك رمضان داخل شود دو مرتبه
هزار نوبت سوره فاتحه بخوان وچون شب بيت وسيم شود دل خود را بكنه بدو ركعت

أصبر على عبدك منك على يا ربك إنك تدعوني فأقبل عنك وتحبني إلى ما تبغض
إليك وتود ذلك فلا أقبل منك كأقلى التطول عليك ثم لا تمنك ذلك من الخمسة
إلى والأحسن إليك والتفضل على مجودك وكسوك نازح عبدك الجاهل وجد عليه
بفضل إيمانك بكن جوادك كبره الحمد لله ما لك الملك بجزى العليل من الرزاق قال
الأصباح دناي الدين رب العالمين الحمد لله على جليلة بعد عليه والحمد لله على عظمه بعد
مذرية والحمد لله على طول أناب في عظمه وهو الغادر وعلى ما يريده الحمد لله على خلق
وإبرار الرزق ذي القلبي والإكلام والعقل والإحسان الذي بعد فلا يرى وقسرت
فقد الجوى بشارك وقمالي الحمد لله الذي ليس له منافع لمعاد له ولا شبهة في حاجته
ولا ظهر في صاعده غير عزه الإحسان وتواضع لضعفنا العظمة قبله بعد ما إذا
الحمد لله الذي يجيبني حين أنا دبره ويسد علي كل عورة وأنا أعصيه ويعظم نفسه
على كل الجوارير فكيف من موهبة فينبه قد أعطاني وعظمته خوة قد كفاني و
بجعة موهبة قد رافني فأني عليه حامدا وأذكره سبحانه الحمد لله الذي لا يهلك حياته
ولا يخلق باله ولا يرد سائله ولا ينجس ياله الحمد لله الذي يؤمن الخائعين ويخفي الصادقين
ويرفع المستضعفين ويضع الشكرين ويهلك ملوكا ويستخلف آخرين والحمد لله
قاصد الجبارين مبرر الظلمة مدرك الهاربين نكالي العالمين صريح المستصحين موضع حاجتنا
الطالين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشية رعد السماء وسكانها ورخف
الأرض وعمانها وتوحيح الجوار ومن كسب في عسر إليها الحمد لله الذي يخلق ولا يخلق ولا
يزود ولا يزدق ولا يطعم ولا يطعم ويميت الأحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت يبدو
الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وأهلك محمدات
وتحييتك وخيرتك من خلائك وحافظيك وواصلج رسالتك أفضل وأحسن وأجمل
وأكمل وأذك وأتم وأحب وأظهر وأسمى وأكبر وأصل وأبارك وأرحم وأزكى
تحياتك وسلمت على محمد بن عبدك وأهلكك وأسلمك وصوتك وأهل الكرامة
عليك من خلقك اللهم صل على أمير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين وعلى

الصلوة

الصلوة الطاهرة فاطمة سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وأما على الهدى
الحسن والحسين سيدى شباب أهل الجنة وصل على أئمة السبلان فحيك على عبادك و
أمتائك في بلادك صارة كثيرة دائمة اللهم وصل على أولي أئمتنا الموقل والمقل
العدل والنظر الخففة بملايكك المقربين وأئمة بروح القدس يا رب العالمين اللهم
اجعله الداعي إلى كتابك والعالم بدينك واستخلفه في الأرض كما استخلفك الله
من قبله يمكن له دينه الذي ارتضيه له أيده من بعد خوفنا بعدك لا يترك
يك شيئا اللهم أعزه وأعز دينه وأضره وأضر دينه وأضره وأضر دينه وأضره
ودينك وملة نبيك حتى لا يستخفى بشيء من الحق عنة أحد من خلق الله ما رغب
إليك في دولة كريمة ترضيها الإسلام وأهلكه وتبدل بها النفاق وأهلكه وتجعلنا
فيها من الدعاة إلى طاعتك والهادين إلى سبيلك وتروى فناءها كرامة الدنيا والآخرة
اللهم ما عرفتنا من الحق فحسبنا ما وما قصرنا عنه فحسبنا اللهم ما عرفتنا واستجب
صدعنا وأرؤف من فقنا وكسبرنا وأعز من ذلنا وأعز من غلبنا وأفض من عن فقرنا
وأجبر من فقنا وأسد من حلتنا وكسبره عسرا وأبصر من وجوهنا وفك به أسرنا و
أنجى به طيلنا وأجبر من مواعيدنا واستجب بدعونا وأعطنا من قوت رغبنا يا خير
المستولين وأوسع المعطين أشرف صدوقنا وأذهب بريح طوبى وأهدى ما به لا خلف
فيه من الحق يا ذاك الذي تهدي عن نساء البحر المستقيم وأضرنا على عدوك وعدونا
إله الحق آمين اللهم لا تشكر إليك فقد بينا عيبه إيماننا وكنت عدونا وفلة عدونا
وسيدنا الفتن وظاهر الزمان علينا فصل على محمد وآل محمد وأعنا على ذلك كله بفتح
تجاهله وأضر بكشفه وأضر بعينه وساطن من ظهره ورحمة نيك بجلنا فما دعا فيه
أئمتنا ما برحمتك يا أرحم الراحمين وبه من دعاها في كدرين شهدا درسا يرواها
بجوان دعايهم حضرت سيد الساجدين كجامعهم مطا بديننا وأخرت شيخ طوسي
وسيد بن طاوس وكفهم علم الرحمة بسند معتبر أبو حمزة ثمالى دولت محمود ما قد كنت
حضرة سامان زين العابدين من در تماشى شباهى ماه رمضان نماز ميگردند وچون محرم ميشاد

استدعا صناديد بني اسرائيل لا توبخوني بوقورتك ولا تذكروني في جليلك من اين لي الحمد يا
رب ولا يوجدا لكم عندك ومن اين لي النجاه ولا تستطاع الالابك لا الذي احسن
استغنى عن عونك ورحمتك ولا الذي اساء واخترى عليك ولم يرضك تخرج عن قدرك
يا رب يا رب يا رب واين دامركن فانفس منقطع شربك عرفتك وانت ذلك الذي عليك
ودعوتني اليك وتولا انت كما ادرما انت الحمد لله الذي ادعوه فيجبني وان كنت بطيئا
حين يدعوني والحمد لله الذي اسأله بقطيبي وان كنت في خيال حين يستغني والحمد
لله الذي انا فيه كلما شئت كما شئت واغلو به شئت ليس في غير شقيق بقبض لي
ساجدي والحمد لله الذي لا ادعوه غيره ولو دعوت غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي
لا ادعوه غيره ولو دعوت غيره لا خلف رجائي والحمد لله الذي وكلني اليه فاكفوني و
يكلني الى الناس فيهموني والحمد لله الذي حبب الي وهو عني عني والحمد لله الذي جعل
عني عني كما في لا ادعوني في في الحسد من عندى واسخى بجمدي اللهم اني اجد سبل
الطريق اليك مشرقه ومناهل الرضاء اليك مفرقة ولا استعانة فضلك من امكنك
مباحة وابواب الدماء اليك للضاريين مفسوحة واعلم انك للراغبين موضع رحابة و
للماضين موضع صدقانية وان في اللهم الى جودك والرضا بفضلك عوضا من منع الباطل
ومند صغرة عما في ايدي المستأجرين وان الراجل اليك قريب المسافة وانك لا تخيب عن
خلقك لانهم لا اعسال دونك وقد قصدت اليك بطيبي وقصصت اليك بخاصي
وجعلت لك استغاثي ويدعائك قوسا من غير استخفاف ولا استماع عني ولا استجابة
لعفوك عني كل انفتي بكم من وسكو في صديق وعدك وتجا في الايمان بوجيد
وتعزى بغيرك مني لانك لا تترك لي غيرك ولا اله الا انت وحده لا شريك لك اللهم انت
العاقل وتوكل حق وتوكل صديق واسئلو الله من فضله ان الله كان بكم رحما وليكن
بفضلك يا سيدى ان تامر المشرك بامتناع العظيمة وانت الثمان بالموتيات على اقل
تمالكك والما بالظلمة من تحت اذانك البحر بليتي بغيرك والرحمة بك صغرا وتوفيت
بسيروا كبريا من رباني في الدنيا اخسائه وتفضل به وتعبير وان اربى في الآخرة الى

ادعوه

والله

المؤمنين

يعني

عقوبه وكرمه معرفتي يا مولاي دليلي عليك وحبي لك شيعي اليك وانا اتي من
دليلي اليك لانك وسلك من شيعي الى شفاعتك ادعوك يا سيدى بلاني على اخره
دعوتك رب انا جيتك على هذا وقعة جرمه ادعوك يا رب راهبا راغبا را حيا خائفا را
رايت مولاي ذو نوري فرغت واذا رايت كرمك طيعت فان عفوك خير رحيم وان
عذبت فقير ظالم حشيتي يا الله في جبر لي على مسئلتك مع انساني ما نكره جودك وكرمك
وعذابي في شدي مع قلبي حيا في اهلك ورحمتك وقد رجوت ان لا تخيب من دين و
دين شيتي لحق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داغ وافصل من رجاء راج
عظم يا سيدى اقبل وسأعطي واعطيني من عفوك عقدا را ملى ولا تؤخذني بالسوء
على فان كرمك يحل عن مجازاة المذنبين وحلك بكر عن مكافاة المقيمين وانا يا سيدى
عايد بفضلك هارب من انك تسخرها وعذبت من الضيق عن احسن لك طنا وما
انا يا رب وما حظري هني بفضلك وتصدي على بعمولك اني رب جالتي برك و
اغفر عني بكرم ورحمتك فلو طلع اليوم على ذبي غيرك ما فعلت ولو جئت بجميل العفو
لاجبت لا لانك اقرون الظالمين والراغبين على بل لانك يا رب خير الناس
واحكم الاحياء واكرم الاكرمين ستارا لعيوب عفا الذنوب علوما لعيوب تشرق
الذنب بكرمك وتوخي العفو بجمالك فلك الحمد على جليلك بقدر عليك وعلى عفوك
بقدر منك وبجاني وبخبرني على معصيتك جليل عني ويدعوني الى قلة الحياء وشرك
على ولا يرعيني الى التوب على ما ريك معرفتي ببعده ورحمتك وعظيم عفوك يا حليم
يا كريم يا حنونا يا غافرا الذنب يا قبال التوب يا عظيم المن يا قديم الايمان يا ربك
الحجلى ان عفوك اجليل ان رحمتك العريبا ان عيا نك السر بيا ان رحمتك الواسعة
ان عطاياك العاصلة ان مواهبك الهيبه ان صانعك الشية ان فضلك العظيم
ان منك الجيم ان احسانك العبد ان كرمك يا كريم يا شديدين ورحمتك
تخافني يا محسن يا مجمل يا مقيم يا مفضل لنا على النجا ومن عفاك على اعوانا
بل بفضلك غلبا لانك اقل القوى اقل المعوقين وبيدك بالارحان نعمنا وبنعمهم

منك

من توبتي

يا رب

الجليل

تأليفه

فَكَيْفَ

فَمَا لَكَ اسْتَأْذَنِي أَوْ سَخِ فَضْلًا وَأَعْظَمَ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَارِقَنِي بِفِعْلِي وَحُطْبَتِي فَأَتَقِفُو
الْعَفْوَ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْعَلْ بَذْرَكَ وَأَعِزْ نَامِيْنَ حُطْبِكَ وَأَجْر نَامِيْنَ
عَذَابِكَ وَأَزِدْ نَامِيْنَ مَوَاهِيْكَ وَأَنْصِبْ عَلَيَّ نَامِيْنَ فَصْلِكَ وَأَزِدْ نَامِيْنَ حُطْبِكَ وَزِيَادَةَ قَبْرِ
بَيْتِكَ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضَاكَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ يَا قَرِيبَ
الْحُبِّ وَأَزِدْ نَامِيْنَ لِبَطَائِعِكَ وَتَوْفَاقِيْ مِلَّتِكَ وَسِتْرَةَ بَيْتِكَ عَلَى اللَّهِ عَلَيْكَ وَالْإِلَهَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلِإِلَدِيْ وَأَرْحَمْهُمَا كَأَنَّ بَنِيَّ صَغِيرٌ لِأَجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ وَالْإِحْسَانِ
بِالْتَّيْبَاتِ عَفْرَانَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ وَمَتِّمْ
وَالْأَمْوَاتِ وَنَائِيْغِ بَيْتِنَا وَبَيْتِهِمَا بِالْحَجَرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحُبَّتِنَا وَمُتَيْنَا وَهَيْدَانَا وَعَافِيَّتِنَا
ذِكْرَنَا وَإِنَّا صَغِيرُونَ وَكَبِيرُونَ نَاجِرُونَ وَمَلُوكُنَا كَذِبُ الْعَادِلِينَ بِاللَّهِ وَصَلَاؤُنَا أَصْلًا لَا
بَعْدَ مَا وَحَرُّوا خَيْرًا نَأْمِيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمِدْ لِيْ بِخَيْرٍ وَاصْفِيْ مَا
أَهْنَى مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِيْ وَلَا تُلْطِمْ عَلَيَّ لَأَبْرَأَ مِنْكَ وَأَجْعَلَ عَلَيَّ بَيْتَكَ ذَائِبَةً وَبَاقِيَةً
وَلَا تَقْلِبْ بَيْتِيْ مَا رَاجَعَ مَا أَتَيْتَ بِهِ عَلَيَّ وَأَزِدْ نَامِيْنَ مِنْ فَضْلِكَ زِيَادًا وَسِعَ عِلَالُكَ اللَّهُمَّ
الْحُرْسِيْنَ بِحُرْسَتِكَ وَالْحَقِظِيْنَ بِحَقِظِكَ وَكَذَلِكِيْ بِكَالْمَلِكِ وَأَزِدْ نَامِيْنَ مِنْ فَضْلِكَ الْحَرَامِ
فِي عَارِيَتِنَا هَذَا فِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَادَةَ قَبْرِ بَيْتِكَ وَالْأَيْمَةَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْحَقِظِيْنَ بِبَارِيْتِ مِنْ
بَيْتِكَ الْقَائِمَةِ الْهَيْدَةِ وَالْوَاقِفَةِ الْكَبِيرَةِ اللَّهُمَّ ثَبِّتْ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْجِبَكَ وَالْحَقِظِيْنَ
الْحَجَرَةَ الْعَمَلِيَّةَ وَخَشْيَتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَا أَتَيْتَنِيْ بِأَرْجَاءِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّيْ كُلُّمَا
فَلَكَ قَدَرَاتٌ وَتَعَبَّيْتُ وَتَمَتَّيْتُ لِلصَّلَاةِ وَبَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ لَقِيْتُ عَلَى نَعَاسٍ إِذَا نَأَى
صَلَاتِكَ وَسَلَبْتَنِيْ مُنَاجَاةَكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُكَ مَا لِيْ كُلَّمَا فَلَكَ تَصَلَّيْتُ تَرْتَدِّيْ وَتَوَرَّبْتُ مِنْ تَجَالُرِ
الشَّوَابِ بِجَلْبِيْ عَرَضَتْ لِيْ بِلَيْتُهُ أَزَالَتْ قَدَمِيْ وَحَالَتْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي
أَلْعَلَّكَ عَنْ بَالِيْكَ طَرَدَنِيْ وَعَنْ خِدْمَتِكَ تَحْجَبَنِيْ وَأَلْعَلَّكَ رَأَيْتَنِيْ مُخْفَاً حَقِيقًا فَأَصْبَحْتُ
أَلْعَلَّكَ أَلْقَيْتُ مَعْرُضًا عَنْكَ فَعَلَيْتَنِيْ أَلْعَلَّكَ وَجَدْتَنِيْ فِيْ مَقَامِ الْكَادِرِينَ وَوَصَّيْتَنِيْ أَوْ
تَعَلَّكَ وَأَشْرَفْتَنِيْ خَيْرًا كَيْدِيْ لَعَنَ بَائِسِيْ أَلْعَلَّكَ فَضَلَّتَنِيْ عَنْ تَجَالُرِ الْعُلَمَاءِ وَتَجَالُرِ الشَّيْ
أَلْعَلَّكَ أَلْقَيْتَنِيْ فِيْ الْعَالِيَيْنَ مِنْ خَيْرَاتِنَا الشَّيْ أَلْعَلَّكَ وَأَلْقَيْتَنِيْ فِيْ تَجَالُرِ الْعُلَمَاءِ

قَبِيئِي وَيَدْنِي خَلِيقِي وَأَعْلَمَكَ لَمْ يُخْبِرْكَ أَنْ تَسْمَعْ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي وَأَعْلَمَكَ بِخَيْرِي فَجَرَّبْتَنِي
كَأَقْبَتِي وَأَعْلَمَكَ بِقَالِهِ حَيَاتِي مِنْكَ جَانِبَتِي فَإِنْ عَقُوبْتَ يَا رَبِّ فَقَالَ مَا عَقُوبْتُ عَنْ
الَّذِينَ قَبْلِي لِأَنْ كَرِهْتُ أَنْ يَرَى دَيْبٌ يَجْلِسُ عَنْ مَكَانَاتِ الْقَصْرِ وَأَنَا عَابِدٌ بِعُضَاكَ
هَاجِرٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُخْرَجٌ وَأَعَدْتُ مِنَ الصَّبْرِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ طَعْنًا الْهَوَاتِ وَسَعَّ قَضَاؤُهُ
أَعْظَمَ جَلْدًا مِنْ أَنْ يَفْكَرَ فِي عَمَلِي أَنْ تَسْرُبَ لِي عَطْفَتِي وَأَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا ظَهَرِي
هَبْنِي بِعُضَاكَ يَا سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّ لِي بِبِرِّكَ وَأَعْفُ عَنْ تَوَجُّعِي بِكَ
وَجْهِكَ سَيِّدِي أَمَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَيْبُهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عِلْمُهُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي
مَكِيدُهُ وَأَنَا الْوَجِيعُ الَّذِي رَقَّتْهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي لَفَّتْهُ وَأَنَا الْجَانِعُ الَّذِي تَشَبَّعَتْهُ
وَالْعَطْشَانُ الَّذِي أَدْبَسَتْهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَتْهُ وَالْقَصِيرُ الَّذِي أَعْيَبَتْهُ وَالضَّعِيفُ
الَّذِي قَوَّيْتُهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتُهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتُهُ وَأَنَا ابْنُ الَّذِي أَعْطَيْتُهُ وَ
الْمُذْنِبُ الَّذِي سَرَّزْتُهُ وَالخَائِفُ الَّذِي أَلَقَتْهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتُهُ وَالْمُتَضَعِّفُ
الَّذِي نَصَّرْتُهُ وَأَنَا الْكَرِيمُ الَّذِي وَبَّيْتُهُ فَكَيْفَ أَتُحَدِّثُ وَأَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَتُحَيِّجْ فِي الْخَلَاءِ وَ
لَمْ أَتَأْتِ بِكَ فِي الْمَلَأَاءِ صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعَظُمَى أَمَا الَّذِي عَلَيَّ سَيِّدُهُ أَجْرِي أَمَا الَّذِي
عَصَيْتُ جَبَارَ السَّمَاءِ وَأَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجِبَالِ الرُّشَاءَ أَمَا الَّذِي جَنَّبْتُكَ بِهَا
خَرَجْتُ لَهَا أَسْعَى أَمَا الَّذِي مَهَلَّتْ لِي مَعَارِضُكَ وَسَرَّتْ عَلَيَّ مَا أَتُحَيِّجُ وَكَلَّمْتُ
بِالْعَاصِي مُعَذِّبُكَ وَاسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ أَمَا بَالِيثُ فِعْلِكَ مَهَلَّتْ لِي بِبِرِّكَ سَتَرْتَنِي
عَنِّي كَمَا أَنْتَ أَغْفِرُكَ وَمَنْ عَقُوبَاتِ الْعَاصِي تَنْبِتُنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَتُحَيِّجُنِي إِلَى لَسَمِ
أَعْيُكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا يَا رَبُّ بِيَّتِكَ جَاهِلٌ وَلَا مَارَكَ مُنْجِيكَ وَلَا لِعَفْوِكَ مَعْرُوفٌ
وَلَا لِعَمَلِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلَكِنْ حَيْثُ لَمْ تَعْرِضْ وَتَوَلَّيْتُ قَبْسِي وَعَلَيْكَ هَوَايَ وَأَنَا بَرٌّ
عَلَيْهَا شَقَوْتُ وَتَوَلَّيْتُكَ الرَّحْمَنُ عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدِي فَلَا أَنْ مِنْ
عَذَابِكَ مَنْ يَنْقِذُنِي مِنْ يَدِي الْخَصَاءُ عَدَاؤُ مَنْ يَجْلِسُنِي وَجَلُّ عَنْ أَصْلِ زَانَتٍ
نَطَعَتْ جِبَالَ عَمِّي وَاسْتَوَاتْ عَلَى مَا أَخْصَى كَيْتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ
كَرَمِكَ وَسِعَتْ عَيْنُكَ وَفَعَلْتَ إِنِّي عَنِ الصُّلُوحِ أَقْلُتُكَ عِنْدَمَا أَلْكَرْتُهَا يَا حَيُّ مِنْ

فَإِذَا ابْتِغَايْتُمْ خِلَافَةَ الْمُنِيبِينَ
وَحِيلَ لَكُمْ بَكْرٌ م

استغفر

وَعَادَ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجِعُ اللَّهُمَّ بِرَحْمَةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَخَيْرُ مَجْمَعِ الْقُرْآنِ
أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَيُحْيِي النَّبِيَّ الْأَمِينُ الْعُرْبِيَّ الْحَاشِيَّ الْهَاشِمِيَّ الْمَكِّيَّ الْمَدِينِيَّ الْحَبَشِيَّ الرَّحْمَنِيَّ
الرَّحِيمَ الَّذِي لَا تُوَحِّشُ أَسِيرًا وَلَا يَأْمُرُ بِالْإِتْمَاعِ قُلُوبِي وَأَوَانِي وَأَوْبَانِي مِنْ عِبَادِكَ فَإِنَّ قُرْآنًا
أَسْرُبُ إِلَيْهِمْ لِيُحْيُوا قُلُوبَهُمْ فَأَذْكُرُوا مَا أَقُولُوا وَأَنَا أَسْأَلُكَ بِالنَّبِيِّ وَأَقُولُ بِالنَّبِيِّ وَأَقُولُ بِالنَّبِيِّ
فَأَذْكُرُكُمْ مَا أَتَكَلَّمُ بِهِ فِي صَدْرِي وَلَا تَرْجِعْ قُلُوبَنَا بَعْدَ هَذَا وَقَدْ نَفَسْنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَغَيْرُكَ لَوْ أَنْهَرْتَنِي مَا رَحِمْتَ مِنْ بَابِكَ وَلَا أَقْبَلْتَ
عَنْ مَلَأْتُكَ بِهَا الْهَيْمَ ظِلْمِي مِنَ الْغَرِيبِ يَكْرِمُكَ وَسَعَةً رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَدْعُكَ الْعَبْدُ إِلَى
إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى مَنْ تَلَحَّى الْخُلُوفُ إِلَى الْإِلَاحِ عَلَيْهِ الْهُدَى لَوْ تَوَسَّلْتَنِي بِالْإِفْخَادِ وَمَعْنَى سَبِّكَ
مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَذَلِكَ عَلَى نَفْسِي عُبُودِي الْعِبَادِ وَأَمَرْتُ بِإِلَى الشَّارِ وَخَلْتُ بِبَيْنِ
الْأَبْرَارِ مَا فَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ نَاصِيئِي لِلْغَفُورِ عَنْكَ وَلَا خَرَجْتُ خَبْلًا مِنْ قَلْبِي
أَنَا لَا أَنْتَ إِلَّا بِدَيْتَ عِنْدِي دَسْرَتَكَ عَلَى نَفْسِي دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدِي سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْتَمِعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَاشِي
النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْأَلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلَى
نَفْسِي وَقَدْ أَقْبَبْتُ بِالنَّبِيِّ وَالْأَسَالِ عَمْرِي وَقَدْ تَرَأْتُ مَرَّةً الْأَبْنَ مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ
أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنْتَ عَلَى مِثْلِ حَالِي الْفَرَى لَوْ أَنَّ هَذَا لَوْ قَدَّرْتَنِي وَلَمْ أَفَرِّقْهُ بِالْعَمَلِ
أَصَابِحُ لَجَعْتَنِي وَمَالِي لَا أَكْبِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ عَصِيرِي وَارَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي يَا أُمِّي
تُخَالِفُنِي وَتَقْدَحُفْتَنِي عِنْدَ أَسِي أَسْجَمُ الْوَلَدُ فَإِلَى الْأَكْبِي أُنْكِجُ رُوحَ نَفْسِي أُنْكِجُ لَطْفَةَ
قَبْرِي أُنْكِجُ صَوْتِي أُنْكِجُ لِسَانِي أُنْكِجُ كَلِمَاتِي أُنْكِجُ رُوحِي مَنْ قَرَى عَرَبًا أَدْرِي أَلَا عَالِمًا
يُنْفِلُ عَلَى ظَهْرِي أَظْهَرُ مِنْ عَيْنِي وَآخِرِي عَنْ شِمَارِ إِذَا الْخَلْقُ فِي شَأْنِ خَيْرِ شَأْنِي
إِلَّا أَمْرِي مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنُ غَيْبِي وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّةٌ صَاحِلَةٌ مُسْتَبْرَءَةٌ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا عَابَةٌ تَرَفُّهَا قَرَّةٌ وَذَلِكَ سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعُولِي وَمَعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَ
تَوَكُّلِي وَرَحْمَتِكَ تَعْلِقُ تَوَكُّلِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَأْنٍ وَتَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مِنْ تَحْتِ نَفْسِكَ
أَهْلًا عَنْ مَا نَفَسْتَ مِنَ الشُّرْكِ عَلَى ذَلِكَ لَمْ تَكُنْ عَلَى كَيْفِ الْإِلَاحِ فِي هَذَا الْكَلَامِ الشُّكْرُ

۲۵۷

一、

فِي لَوْلِي رَسْتِي اِي

أم يا تيرجهمدي في عسلي انضيك وما قد رلاني بارب في جنب شرك وما قد رلني
 في جنب نعمك واخسانك لاني ان جودك بسط املك وشكرك قبل على سيدي اليك
 وعيني اليك رفعتي اليك فامسك ما بقي اليك امل وعليك يا واجدي علفت
 همتي وفيما عندك انبسطت رعتي ولك خالص رجائي وخوفي ويا انت عيني اليك
 الفيت يدي ورجل طاعتك مددت رعتي مولاي يدك عاكس قلبي وامننا جانيك
 برزت لك الخوف عني قيا مولاي ويا مؤتملي ويا منتهى سؤلي صل على محمد وآل محمد
 فربك عني وبن دعي المانع بيني من روم طاعتك فاما اسئلك بعديم الرجاء فيك وخوفي
 اليك وعظيم الطمع فيك الذي وجبت على نفسك من الزاوة والرحمة والالكان وحدك
 لاشريك لك والخالق كلهم عيا لك وفي فضلك وكل شئ خاضع لك بارك يا
 رب العالمين الهي احسنني اذا انقطعت حجتى وكل عن جوابك لاني وطار عند سؤاليك
 انما عني قيا عظيم رجائي فلا تخيبني اذا استندت فاقني ولا تردني في جهنم لا تمنعني عظمة
 صبري اعطيني يقيني واخمني لصغيف سيدي عليك معتمدي ومعو لي ورجائي وكل
 في رحمتك تعالني وبفنائك احط رحلي وبعودك انصد طبعي ويكرمي لي وفي استغنى
 دعائي ولديك رجوا فاقني وبفنائك اجبر عيالي تحت ظل عتقوك قياي والى جودك و
 كرمك ارفع بصري والى معرفتك ادب نظري فلا تخزني بالشار و انت موضع امل ولا
 تسكني الحاروبة فانك مؤعيني يا سيدي لا تكذب علي يا احسانك ومعرفتك فانك عني
 ولا تخزني فوالك فانك العاروف يقضي الهي ان كان قد دنا اجل ولا يقضي منك عجلي
 فقد حصلت الاخرات اليك يدني وسائل علي الخير ان عتقوك من اولي شرك وان عتق
 من اعدك في الحكم منك اللهم فاحسن في هذه الدنيا عني وعند الموت كوني
 وفي القبر وخذني وفي القدر وحشي واذا انشئت الحساب بين يديك دل مؤفقي واعفر
 عني ما خفي على الامت من عسلي وادم لي ما يرسرتني وارحمني صبرا على العار
 تقبلني ايدي احبتي وتقبل على مسند ودا على العتق لبساي صالح حيدري وتغن
 من محسولنا ناول لا فناء اطراف جنازي وجد على مقولا قد تركت بك وحيدا

يا عظيم الرجاء
عظيم انت

ودعالي

باليقين

في خفري وارحم في ذلك البعث الجديد عني حتى لا استأثر بعيرك يا سيدي ان
 وكلتني الى نفسي هلك سيدي فمن استغث ان لم يغثي خرف والى من افرح ان فقد
 عنايتك في محبتي والى من اتجى ان لم تقصر كبري سيدي من لي ومن رحمتي ان
 لم ترحمني ومصل من ارجل ان عذبت فضلك يوم فاقني والى من العار من الذنوب اذا
 انقضت اجل سيدي لا تعذبني وانا ارجو لك الهي حق رجائي وامن خوفي فان كثرة ذنوبي
 لا اخرجني من الاعفوك سيدي انا اسئلك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل المعفرة
 فاعف عني واليسني من نظرك ثوبا يعطى على الثياب وتغير مالي ولا طالب بها انت ذو
 من قديم وضح عظيم ونجا وكرم الهي انت الذي تفيض سيديك من لا تسلك وعلى
 الجاحدين برؤيتك فكيف سيدي من سلك فاقني ان اخلق لك والامر اليك بارك
 وتعاليت يا رب العالمين سيدي عندك ما يان اقامته الخاصة بين يديك بقرع
 باب احسانك يدعاهو ويسطف جميل نظرك لي يكون رجائي فلا تعرض بوجهك الكريم
 عني واقبل عني ما اقول فقد دعوتك بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردني مرة أخرى
 برأيتك ورحمتك الهي انت الذي لا تخفيك سائل ولا ينقصك نايل انت كما تقول
 وقول ما يقول القائلون اللهم اني اسئلك صبرا جبارا وقورا ويا وقورا صادقا واجرا
 فاعظم اسئلك يا رب من الخير كله ما عنت منه وما لم اعلم اسئلك اللهم من خير ما
 سالك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل واخبر ومن اعطي اعطي سؤلي في قضي و
 امل والى والى ووالدي واهل حوائتي واخواني فيك وارعد عيني واظهر عذبي واسلم
 جميع حوائلي والجميع من اهلك عمره وحسن عمله وانمت عليه نعمتك ورضيت عنه
 واسييته حيوة طيبة في ادم الممرو والسيبع الكرامة وانه العليل انك تفعل ما تشاء
 ولا تفعل ما يشاء غيرك اللهم خفي منك بحاصة وذكرك ولا تجعل شيئا ما اقرب اليه
 في انا والليل والطراف النهار ويا ولا تسعده ولا تشر ولا تظن واجعلني لك من العار
 اللهم اعطني الله في الرزق والامن والوحي وقوة العين في الاهل والمال والولد
 القام في عيسك عني والصحة في جسدي والقوة في البدن والامنة في الدين و

الهي

استعجلني بطاعتك وطاعة رسولك محمد صلى الله عليه وآله أما استعجلني واجعلني
من المؤمنين الذين عندك نصيبا في كل خير أرسلته ونزلته في شهر رمضان في ليلة القدر
وما أنت منزله في كل سنة من بحسب نشرها وعافية عليها وليدتها فدفعها وحسنه
تقبلها وسينيات حجابها وأزفني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام
أزفني برزقا والبرعا من فضلك الواسع الطيب والبر في عيني يا سيدي الأسوة والبر في
الكلين والظلمات حتى لا تأذي بشيء مني وخذ عني يا سامع وأبصارا عذرا في حسنات
والسابعين علي وأصرفني عن ما أفرغ عيني وخرج قلبي حقيقا على ما جعل لي من همتي
وكره في حجابي وأجعل من أرا في بسو من جميع خلقك تحت مدي وأصغيني
الشيطان وشركه الشيطان علي وظفر في من الذنوب كلها وأخبرني من
النا يعصرك وأدخلي الجنة بحسبك وورثني من الخمر والعين بفضلك والحفني
يا وليا لك الضالحين محمد وآله الأبرار الطيبين الظاهرين الأخيار صلواتك عليهم وعلى
أولادهم وأجسادهم ورحمتك الله وبركاته الهدي وسيدتي وعزرك وجلالك كنت
طالبتني بدعوي لأحاط بك بعصرك ولكن طالبتني بحرمي لأحاط بك بكرك ولكن
أدخلتني النار لأخبرك أكل النار يطوي بنا لك الهدي وسيدتي وكنت لأخبرك بالإلحاد
وأقبل طاعتك فلو من يفتخر المذنبون وإن كنت لأفكر الأهل الوفا عليك بمن يستغفر
السيدون الهدي أن أدخلتني النار فبق ذلك سرور وعذوبة وإن أدخلتني الجنة فبق ذلك
سرور وعذوبة وأنا والله أعلم أن سرور ونيلنا حبك إليك من سرور وعذوبة لك اللهم إنه
استلكتنا عملا قلبي منك وخشية منك وتصديقا بكاءك وإيماننا بك وقوة منك
شوقنا إليك يا ذا الجلال والإكرام حبنا لك لعلنا لك وأحببنا لك وأجعل لي في
إيمانك الراحة والفرح والكرامة اللهم الحفيص صابغ من صفي وأجعل لي من صابغ
من غيري وأخذ بيدي سبيل الضالحين وأعني على نفسي يا نصير يا نصير على نفسي
وأخبرني على ما أحسنه وأجعل لي في الجنة برحمتك وأعني على صابغ ما أعطيتني من نصيب
يا رب ولا تردني في سوء استغفرتني منه يا رب العالمين اللهم إني أسألك يا ذا

أصله

أجل له دون إيمانك أخير ما أحييتني عليه وتوفيتني إذا توفيتني عليه وأعشتني إذا
بعثتني عليه وأبرأ قلبي من الزمان والشك والشمعة في دينك حتى يكون قلبي خالصا لك
اللهم أعطيني نصيبا في دينك ونصيبا في حركاتك ونصيبا في عليك وكن طين من
رحمتك وروعا محمدي عن معاصبك وبعث وجهي بورك وأجعل رغبتني فيما عندك
وتوفيتني في سبيلك وعلى يدي رسولك صلى الله عليه وآله اللهم إني أعوذ بك من الكسل
والغسل والهبة والفقر والجبن والحيل والعقوبة والقسوة والذلة والمنكبة والفاقة
وكل ما يكرهه الفاعل الحشر ما ظهر منها وما بطن وأعوذ بك من نفس لا تقنع وطول لا تشبع
وقلب لا يجتمع ودعاء لا يسمع وعمل لا يقنع وأعوذ بك يا رب على نفسي وديني وما لي و
على جميع ما أرتقي من الشيطان الرجيم لك أنت السميع العليم اللهم إني أعوذ بك
منك أحد ولا أجد من دونك المتخذ فلا تجعل نفسي في شئ من عذابك ولا تردني في ملكة
ولا تردني بعد ما أطلب الله بك عني وأعوذ بك مني وأزعم دجيتي وخطرتي
ولا تأخذني في خطيئتي وأجعل ثوابي بخلتي وثواب من يطيق وثواب دعاي رضاك والجنة
وأعطيني ما يرب جميع ما سألتك وزدني من فضلك إني إليك راغب يا رب العالمين
اللهم إني أسألك في كتابك الفقير وأمرتنا أن نعفو عن ظلمنا وقد ظلمنا أنفسنا
عنا فإني أطلب منك العفو وأمرتنا أن لا نردنا بأذننا وأمرتنا أن لا نردنا
الأقضاء وحاجتي وأمرتنا بالاحسان إني ما ملكك إيماننا ومحرارة ذلك فاعف عني ربنا
من آثارنا بقدر عذبتك وتوفيتني وأعوذ بك عنك في إني أركعت عليك وأنت تستغث ولدت
لا أزدو بسوء ولا أطلب الفرج إلا منك فصل على حشدك والحمد لله وأعوذ بك من
يقبل البسير ويعف عن الكثير قبل في البسير وأعف عني الكثير لك أنت الغفور الرحيم
اللهم إني أسألك عما أنا بأشبه به قلبي وبقيا صادقا حتى أعلم أنه لن يصيبني إلا ما كتبت
لي وتوفيتني من العيش بما قسمت لي يا أرحم الراحمين وشيخ طاب عنه وسيد ابن طاووس
جميع ما أريد من أسناد خرد وفضل من أسناد محمد باقر وروايت محمد بن أحمد النخعي في أسناد
عنه رمضان بن دعاك مذكور ويشو ويخبر الله من ويغفر مودعة كرم معلوم شود بربر مدام

۲۳۵
مجله

في هذه الليلة

18

والله

سه نوبت اللهم صل على محمد و آل محمد و اجعل فيما تقضي و تعذر في الامر الحكيمة
 في ليلة القدر من الغضاء الذي لا يزول و لا يسد ان تصل على محمد و آل محمد و
 تكتبني من حجاج قبلك الحرام البر و تحملي الشك و يسهل الغفيرة و نورهم العظم
 عنهم سبيلهم ان تجعل فيما تقضي و تعذر ان تصل على محمد و آل محمد و ان تطيل
 عسري و توتيع رزقي و تؤوي عني اماتي و ذري امين رب العالمين اللهم اجعل لي في
 امري رجا و محررا و ارفق من حيث احب و من حيث لا احب و اخريني من
 حيث احس و من حيث لا احس اللهم صل على محمد و آل محمد و سلم تسليما كثيرا
 كثيرا و ابيا سيدنا بن طاوس رضوان الله عليه فومده که از جمله ادعيه که در هر روز ماه
 رمضان خواند می شود دعايت که ترغيب و تخويع بسيار در خواندن و اروشده
 اجابت نمودن برای کسی که بخواند از او دعايت اللهم اني ادعوك كما امرتني فاجب
 لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسئلك من بهاياك يا باها و كل بهاياك يحيي
 اللهم اني اسئلك بهاياك كله اللهم اني اسئلك من جلالاتك يا جليل و كل جلالاتك
 جليل اللهم اني اسئلك بجلالاتك كله اللهم اني اسئلك من جسامتك يا جليل و
 كل اجسامك جميل اللهم اني اسئلك بجمالك كله اللهم اني ادعوك كما امرتني
 فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسئلك من عظمتك يا عظيم و كل
 عظمتك عظمة اللهم اني اسئلك بعظمتك كلها اللهم اني اسئلك من ثوابك
 يا ثور و كل ثوابك ثمر اللهم اني اسئلك بثمرك كله اللهم اني اسئلك من رحمتك
 يا رحيم و كل رحمتك واسعة اللهم اني اسئلك برحمتك كلها اللهم اني ادعوك كما
 امرتني فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسئلك من كمالك يا كامل و
 كل كمالك كامل اللهم اني اسئلك بكمالك كله اللهم اني اسئلك من كلامك
 يا كريم و كل كلامك ثناء اللهم اني اسئلك بكلامك كلها اللهم اني اسئلك من
 اسمائك يا كبر و كل اسمائك كبير اللهم اني اسئلك باسمائك كلها اللهم
 اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسئلك من جلالك

بأعزها وكل عجزتك غيرة اللهم اني اسئلك بعزتك كلها اللهم اني اسئلك من
مشتيتك باقتضاها وكل مشتيتك ما ضيعة اللهم اني اسئلك بمشتيتك كلها
اللهم اني اسئلك بعد ذلك اني اسئلك بها على كل شيء وكل مذهب مسطبة
اللهم اني اسئلك بعد ذلك كل ما اسئلك في ادعوك كما امرني فاستجب لي كما
وعظني به نوبت اللهم اني اسئلك من عظيمك يا تقديره وكل عظيمك فاقبل اللهم اني
اسئلك بعظيمك كله اللهم اني اسئلك من قولك يا رضاه وكل قولك رضى الله
اني اسئلك بقولك كله اللهم اني اسئلك من ميثاقك يا حيها اليك وكل ميثاقك
حيثه اللهم اني اسئلك بميثاقك كلها اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب
لي كما وعظني به نوبت اللهم اني اسئلك من شرفك يا شرفه وكل شرفك شريف
اللهم اني اسئلك بشرفك كلها اللهم اني اسئلك من سلطانك يا دوميته وكل
سلطانك دائم اللهم اني اسئلك بسلطانك كلها اللهم اني اسئلك من ملكك
يا فخره وكل ملكك فخر اللهم اني اسئلك بملكك كلها اللهم اني ادعوك كما
امرني فاستجب لي كما وعظني به نوبت اللهم اني اسئلك من علايتك يا علايتهم وكل
علايتك عال اللهم اني اسئلك بعلايتك كلها اللهم اني اسئلك من عظيمك يا فديهم وكل
كأمتك يدوم اللهم اني اسئلك بعظيمك كلها اللهم اني اسئلك من ايمانك يا عجبها وكل
كل ايمان عجب اللهم اني اسئلك بايمانك كلها اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب
لي كما وعظني به نوبت اللهم اني اسئلك من فضلك يا فضله وكل فضلك فاضل
اللهم اني اسئلك بفضلك كلها اللهم اني اسئلك من رزقك يا عظيمه وكل رزقك عام
اللهم اني اسئلك برزقك كلها اللهم اني اسئلك من عطايتك يا فائده وكل
عطايتك هنيئ اللهم اني اسئلك بعطايتك كلها اللهم اني اسئلك من خيرتك يا عظيمه
وكل خيرتك عظيم اللهم اني اسئلك بخيرتك كلها اللهم اني اسئلك من احسانك
يا احسنه وكل احسان حسن اللهم اني اسئلك باحسانك كلها اللهم اني اسئلك من
تجنيبي وجبت ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك يا الله اللهم اني اسئلك بما انت

فيه من الشؤن واجبت ربك اللهم اني اسئلك بكل شيء واجبت ربك اللهم اني اسئلك
بشؤنك كله واجبت ربك كلها اللهم اني اسئلك بما تجيبني به حين اسئلك به فاجبني
يا الله صل على محمد وال محمد وطلب كل امر حاجتي كما داري ببركك اللهم صل على محمد
وال محمد وال محمد وال محمد على ايمانك والتصديق برؤسك والولاية لعلي بن ابي طالب عليه
السلام والبرهان بالانبياء من آل محمد والبراءة من أعدائهم فاقبض يدك بذلك يا رب
اللهم صل على محمد وال محمد واسئلك خيرا خير رضى الله عنك والجنة والعفو برك من غير
التعظيم والثناء اللهم صل على محمد وال محمد والحقظ من كل فضيلة وكل كلمة
ومن كل عظمة ومن كل قوة ومن كل بلاه ومن كل شئ ومن كل ضرورة ومن
كل حبيبة ومن كل قوة وكلت وتزلزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه
الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد وال محمد
واقبض يدك من كل سرور ومن كل نعمة ومن كل استقامة ومن كل فرج ومن كل غافية
ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع خلاق خيب ومن كل غيبة ومن
كل حسنة تزلزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي
هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم ان كانت ذنوبي قد خلقت ونجيت
عندك وسالت علي بن ابي طالب او غيرت حال محمدك فاني اسئلك بنور وجهك الكريم
الذي لم يطفأ وبوجه حبيدك محمد المصطفى وبوجه ولين علي المرتضى وبجنان اوليائكم
الذين أحببتهم ان يصل على محمد وال محمد وان تغفر لي ذنوبي الذي وما ولدك والذين
فالمؤمنين وما تولدوا وذويناك كلها صغيرها وكبيرها وان تحرم لنا يا صاحب الجوارح
ان نغضب لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعا والمصلحة فاستجب لنا يا محمد محمد
والله اللهم صل على محمد وال محمد امين ما شاء الله كان لا حول ولا قوة الا بالله
استجابت ربك رب العزة عظماء فيقولون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين وموت
خودا وداوكن وكرن راجل طرف دوش جيب ميل فرما وكرن وخودا وكرن من بال وكرن
يا الله الا انت اسئلك بحق من حقك عليك عظيم يا الله الا انت اسئلك بيهما ولا اله

وَحَنُّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ مَوْلَاكَ دَعَاكَ بِرَبِّكَ
 مَوْلَاكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عَيْنٍ أَوْ بَيْتٍ أَوْ حَرَامٍ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سَبِيلِكَ فَادْعُوكَ يَا رَبِّ
 دَعَا مَنْ قَدِ اسْتَدَتْ نَافِقُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَصَغُفَ كَدُّهُ وَاشْرَفَتْ عَلَى الْهَالِكِ نَفْسُهُ
 وَلَمْ يَنْتِزِعْ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَحْدِلْ بِمُؤْمِنِهِ سَادًا وَلَا لَذِيذِهِ غَاوِيًا وَلَا يَحْتَرِقُ بِهِ مَقِيلًا غَيْرَكَ
 هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعِدًّا يَا رَبِّكَ مُتَعِدًّا لَكَ غَيْرَ مُتَعِدِّكَ وَلَا مُتَعِدِّكَ وَلَا تَحْتَرِقُ وَلَا
 مُتَعِدِّكَ يَا رَبِّ قَبْرِ خَائِفٍ مُسْجِرٍ سَائِلِكَ يَا اللَّهُ يَا خَيْرَ خَائِفٍ يَا تَائِبًا يَا بَدِيعَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا مُصَلِّيًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ كَثِيرَةٌ
 طَيِّبَةٌ مَبَارَكَةٌ نَامِيَةٌ دَائِمَةٌ شَرِيفَةٌ اسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُعْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي
 وَتُعْفِيَ رَجَائِي مِنْ ذُنُوبِي وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ
 مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرٍ رَمَضَانَ صَمْتًا لَكَ مُدَّاسْتَجِي رَضَايَ يَوْمِي هَذَا أَيْلَ
 اجْعَلْهُ عَلَى أَمْتِهِ نِعْمَةً وَأَعْلَاهُ عَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَاجْزَلْهُ وَاهْنَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمِ وَمَلَائِكَتِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُعْرِبَنِي لِقَائِكَ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ يَقْبَضَ بَعْدَ هَذَا
 الْيَوْمِ أَوْ يُطْلَعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرَ لَكَ قَبْلَ تَبْعَةِ أَوْ ذُنُوبًا أَوْ خَطِيئَةً
 تُرِيدُ أَنْ تُقَابِلَنِي بِهَا أَوْ تُؤَاجِدَنِي بِهَا أَوْ تُؤَقِفَنِي بِهَا مُوقِفَ خَيْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ
 تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْعَمَلِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لِحَقِّكَ لَا يَفِرُّهُ عَمَلٌ وَلَا رَحْمَةٌ
 لِأَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَيْسَ كَرَبٍ لَا يَكْفِيكَ إِلَّا أَنْتَ وَلَوْ نَفْسُ الْإِيكِ وَحَاجَةٌ لَا تُقْصَرُ وَكَ
 اللَّهُمَّ فَكُنْ كَأَنْ مَنَ شَأْنِكَ مَا أَدْرَعِي مِنْ مَسْأَلَتِكَ وَرَحْمَتِي مِنْ ذِكْرِكَ فَكُنْ كَأَنْ
 شَأْنِكَ لَا يَسْتَجَابُ لِي فِي سَاعَدَتِكَ بِهِ وَالتَّجَاهُ لِي فِي سَاعَدَتِكَ لَيْسَ لَكَ إِلَّا مَا لَيْزَ الْحَدِيدِ
 لِلدَّوْدَانِي كَأَيْسَ الْخَرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَوْبٍ وَمُفْرَجِ خَيْرٍ يُعْفِرُ وَمُقَسِّرِ كَرَبٍ يُوقِفُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ اللَّهُمَّ
 أَنْتَ يَقْتَضِي فِي كُلِّ كَرَبٍ وَرَحْمَانٍ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ لِي فِي شَيْءٍ وَعَدَّةٌ
 كَرَمٌ كَرَبٍ يَضَعُفُ فِيهِ الْقُوَاؤُ وَهَلْ فِيهِ لِي حِكْمَةٌ وَتُحَذَّلُ فِيهِ الصَّدُوقُ وَتُثَبِّتُ فِيهِ
 الْعَدُوُّ وَأَنْتَ لِي وَشُكْرُكَ إِلَيْكَ رَغْبَةٌ مَرِي فِيهِ إِلَيْكَ عَنْ يَمَانِكَ فَتَرْحَمَهُ وَكَفَقَتُهُ

الجزء

وَكَفَقَتُهُ فَإِنَّكَ وَلِي كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمَنْتَ لِي كُلِّ رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ
 الثَّامِنَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا حَتَّى أَمْسِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَبِّكَ يَوْمِي هَذَا وَمَا تَزَلُ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ وَبَيْعٍ حَلَالٍ
 تَبْسُطُهُ عَلَى عَمَلِي وَالْإِدْنِ وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِ خِرَاتِي وَعَنْ لِحَبَّتِي وَلِحَبَّتِي وَ
 وَلَدَتِي وَلَدَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالزُّلْمِ وَالْخُدْأَةِ وَالْجُبْنِ وَالْخِيَارِ وَالْعُصْبِ
 اللَّهُمَّ رَبِّي السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّي الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبِّي الْقُرُونِ الْأَرْبَعِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفِّرْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ سُوْرَةِ فَاعْلَمْ
 يَا أَيْهَا الْكَرِيمُ وَبِكُوْلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَلَيْتَنِي صَلَّيْتَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَوْنْتَ بِعَيْنِكَ رَأَيْتَنِي
 اللَّهُمَّ إِنَّ يَوْمَكَ وَرَسُولَكَ وَخِيَابَكَ وَخَيْرَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بِأَنْ تُعَذِّبَ أَحَدًا مِنْ
 أَعْمَلِهِ وَتَلْكَ بِكَ الْآيَةِ وَمَوْلَايَ الْأَيُّومِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مُدَّيَا حُلَايَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 فَأَجْرِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِحُسْنِكَ وَالْحَمْدُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ
 أَهْلِ الْحَقِّ عَلَى أَمْرٍ مِنَ الْعُلُوبِ وَشِدَّةِ الْحُبِّ وَنَارِ الْعِلَالِ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلًا أُمَّ
 أَحْمَدًا عَلَى سُرَّةٍ مُنْقَلِبِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفْرَجَ خُرْبِ
 كُلِّ عَزْوِي وَيَا مُسَهِّلَ كُلِّ عَرَبٍ يَا وَارِثِي فِي كُلِّ نَحْوٍ خَيْرٍ الْخَفِيفِ وَالْكَالِ وَبِي يَا
 مُفْرَجَ مَا بَيْنَ الْقِيَمِ وَالْحَقِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ لِحَبَّتِي وَمَا دَرِي
 وَسَائِرِي وَهَذَا لِي وَمَوْلَايَ يَا مُوَلِّيًا بَيْنَ الْأَحْبَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي
 يَا مُقْطَاعَ رُؤْيِي مُحَمَّدًا وَلَا مُحَمَّدًا عَنِّي وَلَا يَفْطَحْ رُؤْيِي عَنْهُمْ بِكُلِّ سَائِلِكَ يَا رَبِّ أَدْعُوكَ
 إِلَيْهِ فَاسْتَجِبْ دَعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُقْطَاعَ حُجَّتِي وَوَجْهَ
 حُجَّتِكَ أَنْ تُعْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِي يَوْمَ الْحَشْرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَعَثَ مِنَ الْقَهْرِ
 مِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ النَّسَاءِ وَغُضَالِ الدَّاءِ وَخَبِيرِ الرَّجَاءِ وَذَوَالِ النِّسَمَةِ وَخَلَاءِ الْفِتْنَةِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَائِمًا يَحْشَاكَ كَأَمْرًا لَكَ لَنْ يَوْمَ يُلْقَاكَ **فصل جها نمر** در اعلا و ادعية
 خاصه متعلقه بليالي و ايام ماه رمضان **شبان** **شبان** چون هلالين ماه رابه پي مخزن
 دعاي جعده كامله را كه حضرت سيدنا جدين ميمونانده اند و سيدان طاوس رضوان

در اعلا و ادعية
 خاصه متعلقه بليالي و ايام
 ماه رمضان

عنه بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام روایت نموده که چون حضرت رسول ص
ماه رمضان را میدیدند و بقبله می ایستادند و این دعا میخواندند **اللَّهُمَّ اهْدِنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْجَمِيلَةِ و دفع الاستقام والعون على الصلوة
و الصيام و القيام و تلاوة القرآن **اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلَامًا شَهْرَ رَمَضَانَ وَكَسَلَهُ مِنَّا وَتَسَلِّمْ فِيهِ**
حَتَّى يَنْقَضِيَ عَشْرُ رَمَضَانَ وَتَعْقُوتُ عَشْرًا وَتَعْقُرَتْ لَنَا وَرَحْمَتًا وَعِلَامَةً حَلِي طَائِفًا
از این روایت نقل نموده که چون هلال ماه رمضان دیده شود واجب است خواندن این دعا
أَسْتَغْنِي بِاللَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدَّرَ عَلَيْنَا ذَلِكَ وَجَعَلَ لَنَا آيَاتٍ لِلْإِيمَانِ وَآيَاتٍ
عَلَيْنَا الْإِسْلَامِ وَآيَاتٍ لَنَا فِي الْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ
وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ و ترجمه **مُتَّفَقٌ** گوید که کویا مراد او از وجوب تا کداستحباب
و بدانکه در این شب و همچنین در هر شب از شبهای این ماه باید که نیت دوازده صباح بکند
و بهر آنست که در این شب نیت دوازده تمام بکند و غسل در این شب و در سایر ایامی افراد
این ماه مستحب است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
غسل کند و نهار جاری و سی صفت آب بر سر بریزد طاهر باشد تا ماه رمضان اینده
و در حدیث دیگر از آنحضرت علیه السلام روایت که هر که خواهد که از کعبه و خاوشدن این باشد
باید که در شب اول ماه رمضان غسل کند تا آنکه تا ماه رمضان اینده از آنها سالم بماند
و زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام در این شب فضیلت بسیار دارد و بسند معتبر
منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت حضرت امام حسین علیه السلام را وقتی
هست که بهر از وقتی دیگر باشد فرمود که زیارت کعبه آنحضرت را در هر وقت و هر زمان
زیر که زیارت آنحضرت خیر مقرر است که هر که آنرا پیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت
و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه
که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل
میشوند از برای زیارت آنحضرت پس پرسیدند از فضیلت زیارت آنحضرت در ماه رمضان
رمضان فرمود که هر که زیارت آنحضرت برود از روی خشوع و از برای خدا و پشیمان از

کناهان و طلب امر دشگند از آنها در یکی از سه شب از رمضان در شب اول ماه یا در
نیمه ماه یا در شب آخر ماه کناهان و خطاهای از او فرویزد چنانچه بر کهای خشکند
بیاد ستند از درختان می ریزد تا آنکه از کناه پاک شود مانند روزی که از مادر متولد
شده و با این ثواب باز برای او باشد مثل ثواب کسی که در آن سال حج و عمره کرده باشد و در
ملک او زندگانی کند که ندای ایشان را هر صاحب روح بشنود و بعد از آن و افسر یکی از آنها
گوید که ای بند خدا پاک شدی پس عمل را از سر گیر و دیگری گوید که ای بند خدا دعا
مستجاب شد پس ثوابت یاد تو با من شوی از جانب خدا و فضیلتی بزرگ مستجاب است
در این شب مباشرت با زمان و در روایت معتبری وارد شده که صحیفه حضرت بارهیم
در این شب نازل شده و شیخ شهید روح الله رحمه الله در کتاب اربعین بسند متصل از
خداوند از آنحضرت برای هر شبی از شبهای ماه مبارک رمضان غمازی روایت نموده
و غماز هر شب را در عمل این شب که اگر او میگوید روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بپوشد و پنج نوبت بخواند حق تعالی
ثواب صد یقین و شهدا با و کرامت فرماید و کناهان او و ایام مرزد و در قیامت از جهنم
رستگاران باشد و کفعمی علیه السلام از حماد بن رسول خدا روایت نموده که هر که در این شب چهار
رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یا زده نوبت بخواند
ثواب او الحسان کند مگر خداوند عالمیان و سید بن طاووس علیه السلام از یکی از ائمه
طاهین صلوات الله علیه اجماعین روایت کرده که هر که در وقت داخل شدن ماه رمضان
در رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره ان فاتحنا بخواند و در رکعت دوم
سوره که خواهد بخواند حق تعالی دفع کند از او در آن سال همه بدیهامکاره را و بپوشد
در حفظ خدا باشد تا سال آینده و سید گفته که در بعضی روایات چنین است که
هر که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند سوره ان فاتحنا را در نماز تطوع و سنت و قنای
ان سال از بلاها محفوظ باشد و ایضا سید علیه السلام از حضرت امام جعفر صادق
روایت کرده که فرمود که چون شب اول ماه رمضان شود میخوانی این دعا **اللَّهُمَّ رَبِّ**

شهر رمضان منیر القرآن هذا شهر رمضان الذي انزلت فيه القران
انزلت فيه ايات بينات من الهدى والقران يا اللهم ارزقنا صيامه واعنا على
قيامه اللهم سبل لنا وسبلنا فيه وتسللنا في بصر منك ومعا فاق وبعث
فيما تقضي وتقدر من الامر المحموم وفيما تقرق من الامر الحكيم في ليلة القدر
من القضاء الذي لا يرد ولا يسد لان في كنفه من حجاج تبتل الحرام البر وحقهم
الاشكر وسعهم الغفران فوبهم الله كف عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي تقدر
ان تطيل لي في عمري وتوسع علي من الرزق والحلال ويخولني درين شب اعيه خول
ماه رمضان را که در فصل يازدهم مذکور شد و در بعضی احادیث وارد شده که
استقبال کند ماه رمضان را بتلاوت قرآن پس رواست در این شب شروع کردن تلاوت
قرآن **روز اول** سید ابن طاووس علیه الرحمة روایت کرده از حضرت صادق که او روايت
کرده که آنحضرت از ابای اطهار خود از حضرت امیر المومنین روایت فرموده که هر که در روز
اول سال غسل کند در آب جاری و سی کعبه بر سر بیزد و دای همه در دهای او باشد
در آن سال و اول سال روز اول ماه رمضان است و در حدیث دیگر آنحضرت صادق
روایت نموده که هر که در این روز کفایت کلاب بر روی خود بنماید یا شد در آن سال از غدا
و فقر و هر که در آن روز چیزی از کلاب بر سر بیاورد یا بریزد یا بریزد در آن سال از مرض سالم
و صاحب کتاب ذخیره برای هر روز از این ماه دعا یا از رسول خدا روایت نموده که هر که
در این روز این دعا بخواند حق تعالی او هزار مرتبه حاجت کرامت فرماید و هزار مرتبه درجه
برای او بلند گرداند و هزار گناه او را محو نماید و دعا اینست اللهم اجعل صيامي
الصائمین و قيامي في قيام الصائمین و تسليتي عن نومتي العاقلین و تسليتي عن نومتي في
يا الله العالمين و در این روز بر قول بعضی بیعت خلافت با حضرت امام رضا واقع شد
شب دوم از رسول خدا روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بکند و در
هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه بیست نوبت بخواند حق تعالی او را سیامزد و روزی
او را فرسخ گرداند و در آن سال امور او را کفایت کند **روز دوم** در ذخیره از آنحضرت روايت شده

نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی او عطا کند بعد هر کامی که در تمام
عمر خود برداشت ثواب عبادت یکسال که روزش روزه داشته باشد و شبش عبادت سیر
آورده باشد و دعا اینست اللهم قزني فيه الى مرضائك و خيبي فيه محطك و تقابل
و تقزني فيه ليقرا او كتابك يا ارحم الراحمين **شب سیم** از رسول خدا روایت کرده
که هر که در این شب دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند
نوبت بخواند منادی از جانب حق تعالی ندا کند که بدرستی که فلان بن فلان را زاد کرده شده
خداست از آن جهت و بدرستی که کشته شود برای او درهای آسمانها پس فرمود که هر که این
شب را بجا کند عبادت حق تعالی همه گناهان او را بیامزد و بعضی گفته اند که محض بر
حضرت زهرا هم نازل شد بعد از آنکه سه شب از ماه رمضان گذشته بود **روز سیم** در
ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی بنا کند برای او
در رتبه القدر و در خانه از در سفید که در بالای آن خانه هفتاد هزار غره باشد از نور سیاح
و در پایین آن خانه هفتاد هزار غره باشد از نور ساطع و در هر غره هزار هزار گنج گنج
باشد و هر که کسی جوهری داشته باشد و در هر روز هزار مرتبه از جانب حق تعالی را و او را
شوند دهد و بیاورد و بیاورد و دعا اینست اللهم ارزقني فيه الذهن و التبيين
و ابعثني فيه عمل الشاكر و ابعثني فيه و اجعل لي نصيبا من كل خير تنزل في يومك
يا ارحم الراحمين و در روایتی وارد شده که در این روز انجیل بر حضرت عیسی نازل شد
شب چهارم از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بکند و در
در هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه بیست نوبت بخواند حق تعالی عمل او را در این
بلند گرداند مانند عمل هفت نفر از غیر آن که تبلیغ رسالت پروردگار خود نموده باشند
روز چهارم در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی
او را کرامت فرماید و رتبه القدر هفتاد هزار گنج که بر هر که کسی جوهری داشته باشد و
دعا اینست اللهم قزني فيه على امامك و ارزقني فيه حلال و ذكرك و ارزقني
فيه اداء شكرك يا خير الراحمين **شب پنجم** از رسول خدا روایت کرده که

در آن روز بر او نویسد **روز نهار** در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این
روز ایستد بخواند حق تعالی بنویسد برای او حج مقبول که با غیره کرده باشد و این بر او
بافتا و هزار حج و باز بنویسد برای او عمره که با اهل بیت آنحضرت کرده باشد و این بر او
بافتا و هزار عمره و دعا اینست **اللهم حَبِّبْ لِي فِيهِ الْإِيْخَانُ وَكَرِّهْ لِي فِيهِ الْعُصِيَّةَ**
وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السُّخْطَ وَالْإِيْزَانَ یعنیک یا عفو شایسته یمن **شب دوازدهم** از
حضرت رسول روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بکند و در هر رکعت
بعد از حمد سوره انا انزلناه می نوبت بخواند حق تعالی کرامت فرماید با و ثواب شاگردان
و در قیامت در زمره صابران باشد **روز نهار** در ذخیره از آنحضرت روایت نموده
که هر که ایستد بخواند حق تعالی کنایان گذشته و آینده او را بیامزد و سیئات او را
بمحاسن تبدیل گرداند و دعا اینست **اللهم زَيِّنْ لِي فِيهِ الْإِسْرَ وَالْعَفَاةَ وَاسْتُرْ**
فِيهِ بِلِباسِ الْفُتُوْحِ وَالْكَفَافِ وَخَلِّ فِي عِجَالِي الْفَضْلَ وَالْإِنصَافَ بِعِصْمَتِكَ يَا
عِزَّةَ الْخَائِفِيْنَ و بر قول بعضی در این روز انجیل بحضرت علی **ع** نازل شد **شب بیستم**
از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بکند و در هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد بپشت و پنج نوبت بخواند بکند در روز قیامت از صراط
چون برق جهنم دیداید که در شبهای بعضی این ماه نیز بجای او روی نمازی را که ما در شب
سیزدهم رجسایر کردیم **روز نهار** در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این
روز ایستد بخواند حق تعالی بعد از هر سنگی و کلوخی حبه با و کرامت فرماید و در حد
بهشت عطا فرماید و دعا اینست **اللهم طَهِّرْ فِيْهِ بَيْنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصَبِّرْ فِيْهِ**
عَلَى كَائِشَاتِ الْآخِرَةِ وَوَقِّفْ فِيْهِ عَلَى التَّقْوَى وَخُجَّةِ الْآبِرَارِ بِرَبِّكَ يَا قُوَّةَ الْمُسْتَكَرِّينَ
بر قول اکثر در این روز فتح مکه معظمه واقع شد **شب چهارم** از حضرت رسول روایت
کرده که هر که در این شب شش رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه
می نوبت بخواند حق تعالی بر او کرامت کند اساف سکر از مرگ و هول نیکو و منکورا
روز چهارم در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که ایستد بخواند حق تعالی بنویسد

که بخواند

که با غیر این و شهیدان و صلوات روزه داشته باشد و دعا اینست **اللهم لَا تُؤْخِضْ فِيْ**
فِيْهِ بِالْعَتَاةِ وَأَقْلِبْ فِيْهِ الْخَطَايَا وَالْهَوَاةَ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ عَرْصِ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا نَفَاتٍ بِعَرْشِكَ
يَا عِزُّ الْمُسْتَطَلِّينَ **شب پانزدهم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب چهار رکعت
نماز بکند و در هر رکعت از دو رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد سه نوبت بخواند
و در هر رکعت از دو رکعت آخر پنجاه نوبت حق تعالی کنایان او را بیامزد اگر چه بقیه رکعت
در یا و بر یا بیان عالمج او ستاره های آسمان و بر کد درختان بوده باشد و سید بر طاعت
علیه الرحمة گفته که در اصل قدیمی از صفات علما دیدم که بسند متصل بحضرت امام جعفر
صادق روایت کرده بود که آنحضرت از پدر بزرگوارش از حضرت امیر المومنین **ع** روایت
کرده که حضرت رسول **ص** فرموده که هر که در شب نصف ماه رمضان صد رکعت نماز بکند و
و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند حق تعالی بفرستد و ملاک
که در ورگداشت از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد در وقت حضور موت او سی ملک
که پناحت دهند و رایب هشت و سی ملک را که این گردانند او را از جهنم و سید فرموده
که این روایت را از قره ناز و در کتاب خود نقل نموده و روایت او چنین است که هر که این
نماز را بکند از دنیا رود تا آنکه به عین در خواب صد نفر از ملائکه را که سی نفر ایشان بنظر
دهند و رایب هشت و سی نفر او را این گردانند از جهنم و سی نفر دیگر نگاه دارند و او را نکند
که خطا و گناه کند و ده نفر دیگر بکشد و شمی کند با هر که با و یکد کند و بداند که در این شب
زیر آن حضرت بابی عبدالله الحسین **ع** فضیلت بسیار دارد و در شب اول اشاد بیان شد و سید
ابن طاووس رضی الله عنه نمازی دیگر روایت کرده که هر که توفیق یابد که در این شب تریک نوبت
منور حضرت امام حسین **ع** حاضر شود و از اینجا او روایت کرده بسند معتبر که خدمت حضرت
صبا و **ع** عرض کردند که چه میفرمایند در باب کسی که نزد قبر آنحضرت در شب نیمه ماه مبارک
رمضان ده رکعت نماز بکند و بعد از آن خفتن بغیر از نماز شب و در هر رکعت بعد از حمد سوره
قل هو الله احد ده نوبت بخواند و حق تعالی امان بطلبند از آن جهنم حق تعالی بنویسد

اورا زاد کرده خود از انچه جهنم و غیره تا در خواب بریند ملک چند را که او را بشارت
دهند بهشت و ملک چند را که او را عین گردانند از انچه جهنم و در اینست مکه
است عمل و ناکدش زیاده از شبنهای افراد گذشت است **روز نهم** در ذخیره از ان
حضرت روایت نموده که هر که در این روز بیدار شود بخواند حق تعالی بر او در برای او هشاد
حاجت از خواج دنیا و بیت حاجت از خواج آخرت و او بنا نماید برای او در جنت الفردوس
در حور و سیمین هزار شهر از نور ساطع و در هر شهری هزار هزار غره باشد و در هر غره
هزار هزار حجره باشد و در هر حجره چهل و پنج حجره باشد که هر نفسی خواهرش آنها داشته
باشد و همه دیدن از دیدن آنها لذت یابد و او در اینجا عجل و ابد الابد باشد و دعا
اللهم ارحمني فيم طاعة الخاشعين واشغرنى قلبي انا بنة الخيرات يا مكن يا امانت
الخاشعين و در این روز موقوف مشهور حضرت امام حسن متولد شده و بعضی ولادت
امام محمد باقر و در این روز نقل کرده اند **شب شانزدهم** از رسول خدا روایت کرده
که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الهکم انک
یک نوبت بخواند چون از قبر بر و ناید سیراب باشد و با و از بلند می گفته باشد اشهد ان لا
اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله تا آنکه وارد شود سوی بهشت چنانچه **روز شانزدهم**
در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز بیدار شود بخواند چون از قبر بر و ناید
حق تعالی کرامت فرماید با و نوری ساطع که با و نورده رود و حد که پوشیدن حله را و ناته
که سوار شود بر آن ناله و پاشا مانند او از شر اشیای ظهور بهشت و دعا اینست اللهم و فضی
فيه لعل الاثر و جنتی فيه فراقة الاشرار و اونی بر تخمك دار القدر ایا اوفيتك
یا الله الاولی و الاخری **شب هجدهم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب
رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره که خواهد بخواند و در رکعت دوم
از حمد سوره قل هو الله احد صد نوبت بخواند و چون سلام دهد صد نوبت لا اله الا الله
بگوید حق تعالی با و کرامت فرماید ثواب هزار حج و هزار غره و هزار غره و جبه
در راه خدا **روز نهم** در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز بیدار

بخواند حق تعالی او را بسیار مرد و اگر چه از خاسران و زبان کاران باشد و دعا اینست اللهم
اهدني فيه لصالح الاعمال و افيض لي في الخواج و الاعمال يا من لا يحتاج الى التقدير
و الشوال يا عالم يا بما في صدور الصائين صل على محمد و آله الطاهرين و بر تو بعضی
امام محمد تقی در این روز متولد شد و در روایت معتبره وارد شده که در شب هفدهم
ماه رمضان لشکر اسلام و کفار قریش در یکدیگر را ملاقات کردند و روز هفدهم
خداوند عالمان ملائکه را به حضرت پیغمبر آخر الزمان فرستاد و اهل اسلام را بر کافران
ظفر عطا فرمود پس چون در این روز این فتح که اعظم فتوحات اسلام است واقع شده باید
روز عید و سرور اهل اسلام باشد **شب هجدهم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در
این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا اعطينا ان الکونین
و هیچ نوبت بخواند چون ملان موت بقض روح او اید بشارت دهد او را که بدوستی که حق
از تو را ضی بخشود است و در روایتی از حضرت صادق وارد شده که در این شب زیور
بر حضرت داود نازل شد **روز نهم** در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که
در این روز این دعا بخواند حق تعالی ثواب هزار پیغمبر با و کرامت فرماید و دعا اینست
اللهم کتبني فيم لبركات السحابة و نور قلبي فيم بضيائ انوارم و حد بكل اعضاءي
الى اتيانك انا و يا نور قلبي لعل العارفين **شب نهم** بدانکه این شب شوی است بسیار با و
و منزلت و شب قدر از این شب و یک و شب پست و سیم و پنجم و نهم و پست و یک و شب پست
مومنان قدر این شب را بداند و حرمت آنها را رعایت نماید و از مشاغل دنیوی و لهو و لالا
اجتناب کند و خود را با حیا و عبادت برای خدا خاص سازد و رضوان و عارف عالیه
برای خود آماده گردانند و از حضرت رسول خدا منقولست که هر که اینجا کند شب قدر
حق تعالی دو رکعت اند عذاب را از او تا سالاید و در حدیث دیگر از آنحضرت مرویست
که هر که شب قدر را اینجا نماید غیر دل و روزی که دلها همه مرده باشند و از حضرت امام
محمد باقر منقولست که هر که شب قدر را اینجا کند کاهان او امر زیاده شود اگر چه بعد
ستاره های آسمان و یکرانی کوهها و کیل دریاها باشد و چه بسیار سهلت بر او می

بشوا بهای اخروی اعتقاد داشته باشد و بحقیقت آنچه بخیر صادق خبر داده اذعان نموده
باشد و جهد نمودن در احیاء عبادت سه شب برای در یافتن شب قدر شبی که
بعضی قرآن و عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه چه باشد که سه شب عبادت
کفی تا بان ثواب نامتناهی قایل نشوی و شبی که در آن شب روزیها و اجلهای و بلاها و مصیبتها
و سایر اموری که در آن واقع میشود و مقدر میگردد و جماعتی از سعدا و قایزان و کرم
از اشقیای و خایبان می نویسند چه نماید که در سه شب خود را بجهت داری و تضرع و
استغاثه کنی تا هر تورا در آن گردانند و روزی برای تو فراخ گردانند و بلاها و مصایب از تو
رفع کنند و اگر از اشقیای باشی نام تو را در روز مر سعدا بنویسند و بسند معتبر از منصور بن حازم
منقولست که حضرت صادق فرمود که شبی که در آن شب هر امر محکم و مفروق میگردد و
مقدر میشود و در آن شب نازل میشود آنچه در آن سال تا مثل آن شب واقع خواهد شد
از نیکیها و بدیها و مرگها و زندگانیها و در آن شب نوشته می شوند که می که در آن
توفیق جمع خواهند یافت پس هر که در آن شب نوشته شد که حج کند البته توفیق حج میابد و اگر
چه بی زاد و راحله و یا مریض و علیل باشد کسی که نوشته نشده که در آن سال حج کند
البته توفیق حج میابد و اگر چه مالدار و صحیح باشد و در فصل هشتم از بعضی از اخبار که
دلالت میکند بر آنکه هر یک از این سه شب را در تقدیرات و دخلی است و تقدیر در این
واقع میشود و قضا و ابرام در آن دو شب دیگر و بسند معتبر از عبدالله بن سنان منقولست
که حضرت صادق فرمود که چون شب نوزدهم ماه رمضان شود نوشته شود که حج کند
در آن سال و اجلهای و روزهای مردم و حق تعالی طاع گردد و در خلافت و پیامبر و در هر مومنی
مگر کسی که مسکری خورده باشد یا رجم مومنی از خود قطع کرده باشد یا غریزنا مثل و تدبیر
کن که اگر پادشاهی بشیو اختیار کند در سال و وعده کند که در آن شب عطاها و بخششها
نوازشهای بسیار نسبت به مردمان خواهد کرد و حاجات و مطالب ایشان را محصل خواهد
گردانید و بفرماید تا این بشارت را منادی بمسامع همه مردمان برساند و یقین که بعد از
استماع این ندا هر که متوجه و منتظر حضور ران شب میباشد چو سته روزها و شبها

می شمارند و برایشان دراز میکند و تا آن شب موعود داخل شود پس وسیلهای
انگیزند و تدبیرات می نمایند و منتهایا بر می نمایند تا خود را بسیار گاه آن پادشاه
رسانند پس چه گمان داری تو که دعوی ایمان میکنی و حق تعالی را مالک تدبیر خود
میدانی که هرگاه خداوند که هم علی الاطلاق نداده باشد که لیلۃ القدر بخیر فرستد
شهر و محرم آن سر را قحطت و ولایت خبر داده باشد که در این شب اعمال را و رزاق و
بلاها و مصایب و ثواب و سعادات و شقاوت مقدر میگردد و فرموده باشد که هر که
در این شب از روی نیاز بد رکاب نیاز در داید و حاجات و مهمات و مطالب ما را
خود را بد رکاب قاضی الحاجات عرض نماید البته خداوند کریم و هاب بجا و نظر ملا
می انگند و حاجات او را بر می آورد و احوال او را از سعادت و شقاوت و از کوناهای عمر
بد زانی عمر از بلا و مصیبت بر خا و عاقبت و از تنگی معاش بفرخی معاش منتقل میداند
و همه عمر او را بر وجه سیکو مقدر میفرماید و مع ذلک ثواب عبادت هزار ماه در آن
عمل او ثبت میفرماید و در روز قیامت و فقر و احتیاج و اضطرار از ثواب نامتناهی و با و میرسد
و ثواب وجود این مراتب این شب مکرم و محترم و بطالت گذرانی و بد رکاب و قریب الحی حاضر نشود
و خود را از آن سعادت نامتناهی محروم گردانی نخواهد بود این مکرر از سقاقت و بی عقلی
شقاوت و بد بختی و الله هوالهادی و بدانکه در این شب غسل مستحب و موکد است و در این
شب این مجلس علی العترة العذاب الله بد صریح زده حضرت امیر المومنین و در روز
وارد شده که باید در این شب صد غیبت بر قائل آنحضرت لعنت کنی و صد غیبت استغفار
نیز در این شب وارد شده و کلیبی و ابن بابویه و شیخ طوسی و غیر ایشان رضوان الله علیه تدبیر
کرده اند که در این شب و شب پست و شب پست و شب پست و شب پست نماز میکند و در
بعضی روایات وارد شده که میخوانی در هر رکعت از این صد رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
احمد کرده غیبت یا هفت غیبت یا پنج غیبت یا سه غیبت یا یک غیبت و سید ابن طاووس علیه
الرحمة از رسول خدا روایت نموده که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بکند از دو رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد هفت غیبت بخواند و چون فارغ شود هفتاد غیبت استغفار

الْأَيَّامَ وَالْأَوْقَاتَ لِحُجَّتِهِ وَرِضَاؤِهِ وَلَمَّا وَقَفَتْ لَهُ شَيْعَةُ الْيَهُودِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا تَقْنِي بَطْلَابَ مَا زَوَيْتَ عَنِّي بِحَرْبِكَ وَقَوْلِكَ وَأَعْيَنِي بِأَرْبَابِي بِرَبِّكَ
وَمَنْكَ وَاسْمِعْ بَحْلَاكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَرْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرَجِي وَفَرَجِي عَنِّي كُلَّ هَيْمَةٍ
وَقَنْتُمْ وَلَا تَكْنِمْ بِي عَدُوِّي وَفَرِّقْ بَيْنِي بَيْنَ الْفَقْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا آتَاهَا أَحَدٌ وَوَقْنِي لِمَا
وَقَفْتُ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوَّلَ الْحَجِّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَأَفْعَلْ بِي كَمَا وَكَّدَا وَبِحَايَ كَذَا وَكَذَا
حَاجَاتِ خُودِ رَاطِلِكُنَّ بِسَبْكِكَ الشَّاعِرَةَ الشَّاعِرَةَ مَا انْكَ نَفْسُ تَنَكُّ شُود وَبِهَانِكَ سَبْتُ مَوْلَاكَ
كَاعْتِكَافِ دَهَةِ الْخَرَادِ شَرِّكَ زِحْضَرْتِ رَسُولِهِ مَنَقُولُ كَعَاكَكَافِ دَهَةِ الْخَرَادِ
بِرَابَرَاتِ بَادُوجِجِ وَدُوعْمَرِ وَدُورِ رَوَايَاتِ مَعْتَبَرَةٍ بِيَارِ وَارِ شَدَّ كَعَاكَكَافِ رَسُولِهِ دَهَةِ الْخَرَادِ
مَاهِ رَمَضَانَ رَا عَاكَكَافِ مِيدَاشْتَدَّ وَبَسَدَ جَمِيعِ مَعْتَبَرَاتِ أَمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ مَنَقُولُ
كَبُورِ دَهَةِ الْخَرَادِ رَمَضَانَ مِيدَاشْتَدَّ رَسُولِهِ وَبَسَدَ عَاكَكَافِ مَيُفَرُودِ وَبِرَايِ
حُضْرَتِ دُرْجَاخِيهِ مَزْمُونِزْدَنِ دَامَانِ بِكَرْمِزِ دِهْنِي مَهْبَايِ عِبَادَتِ مِي شَدَّ وَفَاشِ
خُودِ رَا تَرْكِ مِي بُودِ يَعْنِي بِأَزَانِ مِشَارْتِ وَبِحَا مَعْتِ بِي كَرْدَاوِي بِرَسِيدِ كَمَا بِأَزَانِ مَعَا
بِي كَرْدَاوِي كَمَا بِأَزَانِ مِشَارْتِ وَبِحَا مَعْتِ بِي كَرْدَاوِي بِرَسِيدِ كَمَا بِأَزَانِ مَعَا
حُضْرَتِ مَنَقُولُ كَعَزْمِ دَهَةِ رَمَضَانَ وَاقَعُ شَدَّ وَحُضْرَتِ رَسُولِهِ دُرْجَاخِيهِ
عَاكَكَافِ نَدَاشْتَدَّ بِسَبْكِكَ سَالِ دِي كَرْدَاوِي دُوعْمَرِ رَمَضَانَ رَا عَاكَكَافِ كَرْدَاوِي
بِرَايِ مَاهِ وَدِي كَرْدَاوِي بِرَايِ قِضَاءِ مَاهِ رَمَضَانَ كَذَشْتِ وَدُرْجَاخِيهِ دِي كَرْدَاوِي
مَنَقُولُ كَعَزْمِ دَهَةِ رَمَضَانَ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ
عَشْرِ دُورِ وَدُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ
مَشْهُورِ مِيَانِ عَلَا اَلْتِ كَعَاكَكَافِ مَيُفَرُودِ دَاشْتِ مَكْرِدِي كَرْدَاوِي بِرَسِيدِ كَمَا بِأَزَانِ مَعَا
مَسْجِدِ حُضْرَتِ رَسُولِهِ وَبَسَدَ كُوفَةِ مَسْجِدِ بَصْرَةِ وَبَعْضِي بِحَايِ مَسْجِدِ بَصْرَةِ مَسْجِدِ مَدِينِ رَا
كَفْتِ نَدَاشْتَدَّ بَعْضِي بِحَايِ مَسْجِدِ مَدِينِ نَزْدَاخِلِ بَاشَدَ وَجَمِيعِ رَا عَقَادِ اَلْتِ كَعَاكَكَافِ
دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ دُرْجَاخِيهِ
مَعْتَبَرِ دَلَالَتِ بَرَانِ مِي نَمَايَدِ كَرْدَاوِي مَسْجِدِ جَامِعِي كَعَزْمِ مَسْجِدِ جَامِعِي بَاشَدَ عَاكَكَافِ

بجا آوردند و نیت کنند که اگر اعتکاف شرعی باشد مطلوب شارع را بجا آورده باشند
و الا در مسجد عبادتی کرده باشند احوط است و بسند معتبر از محمد بن ابی نصر منقول است که حضرت
امام رضا علیه السلام فرمود که عمره در ماه رمضان برابر است با حج و توقف کردن شیعی و مسجد
رسول نزد قبر آنحضرت برابر است با حج و عمره و هر که زیارت کند حسن علیه السلام را و توقف
کند نزد قبر آنحضرت دهه اخروماه رمضان چنان باشد که توقف کرده باشد نزد قبر نبی
و کسی که توقف کند نزد قبر حضرت رسول افضل باشد برای او از حج و عمره بعد از حج الاساق
مذموم است دیگر در فسخه از حضرت رسول روایت نموده که هر که در این روز زیارت نماید
حق تعالی قبر او را نورانی سازد و روی او را سفید گرداند و از صراط بگذرد چون برق چهند
و دعا اینست اَللّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي رَمَضَانَ ذِكْرًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا
و اجْعَلْ لِي فِيهِ قَبْرًا وَفِيهِ لِي خَوَاجِجَ الطَّالِبِينَ **شب بیست و دوم** از حضرت
رسول روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بکند به هر طریقی که خواهد داخل
بهشت شود از هر دری که خواهد و دعای این شب اینست یا سَابِغِ التَّهَارُوتِ مِنَ اللَّيْلِ مَا ذَاكَ الْحَقُّ
مُطْلَقٌ وَ الْحَقُّ الْمُنْفَرِدُ لَمْ يَكُنْ هَذَا ذَلِكَ يَنْقُضُ بَرَكَةَ نَارِ عَزْرِي يَا عَلِيمُ وَفَقْدَ الْعَبْدِ مَرَاتِلَ حَقِّ
عَادَكَ الْعَرْشِ بِالْعَدَمِ يَا بَدُوكَ لِي نَوَافِدُ وَفَسَدَ كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِي كُلِّ نَفْسٍ يَا اللَّهُ مَا أَجْمَنُ
يَا أَجْمَرُ يَا مُدَوِّسُ يَا أَحَدِيَا وَاحِدِيَا صَدَقَ مَا قُرْدَاوِي مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَتَجَرِي الْحُجُورِ وَبَاحِثُ
فِي الصُّورِ يَا مُلْكِيْنَ الْحَمْدُ يَا لِيَاؤُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَالْأَشَدُّ الْعَلِيُّ يَا كَرِيمُ يَا لَوْلَاكَ اسْتَلْكَ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ حَسْبُكَ وَكُلُّ
أَقْبَلِيَّتِهِ وَتَنْجَعِلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلِ فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهَادَةِ وَاجْزَائِي فِي
عِلِّيْنَ وَبَارِكْ لِي فِي مَقْعَدِي وَتَنْجَعِلَ لِي بَقِيَّةً شَائِرَةً قَالِي يَا مَاهِ نَايِدُ هَبْ لَكَ عَنِّي
رُضِيَّتِي يَا قَسَمْتُ لِي وَتَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَتَنِي قَدْرًا لَنَا فِي الْحَيَاتِ
وَأَرْزُقْنِي فِيهَا بِأَرْبَ ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَارْتِعَادِكَ لِيكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْتَوْبَةَ وَالْتَوَقُّفَ لِمَا
وَقَفْتُ لَهُ شَيْعَةُ الْيَهُودِ بَارِعَ الرَّاحِمِينَ فَلَا تَقْنِي بَطْلَابَ مَا زَوَيْتَ عَنِّي بِحَرْبِكَ وَقَوْلِكَ
وَأَعْيَنِي بِأَرْبَابِي بِرَبِّكَ وَمَنْكَ وَاسْمِعْ بَحْلَاكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَرْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرَجِي وَفَرَجِي عَنِّي كُلَّ هَيْمَةٍ

فَرَجَ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَلَا تَجْعَلْ لِي عَدُوًّا وَفَرِّجْ لِي لَيْلَةَ الْعَدْرِ عَلَيَّ أَفْضَلَ مَا
 زَالَمَا أَحَدُ وَتَقْنِي لِي مَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَفْضَلَ لِي
 كَلَامًا وَكَذَا وَحَاجَاتِ خُودِ رَاطِبِ كُنْ بِسُكُو السَّاعَةِ السَّاعَةِ مَا أَنْكَ نَفْسُ تَكْتُبُ شُودِ **پست**
و در در ذخیره از آنحضرت روایت کرده که هر که در این روز زیاده بخواند حق
 بر او سگرات و سوال نکیر و منکر را اسان گرداند و او را بر طریق حق ثابت دارد
 و دعا اینست اللَّهُمَّ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَتَقْنِي فِيهِ لِحُجَابِ مَرْضَاتِكَ وَ
 أَنْتَ كُنْتَ تَكْتُمُ بَحْوَةَ جَنَانِكَ يَا حَيُّ يَا حَيُّ دَعْوَةُ الْمُظْطَرِّينَ **شب پست و در**
 بدانکه احادیث معتبره بسیار دلالت می کند بر آنکه این شب شب قدر است و پسند معتبر
 از سفیان بن ابراهیم طاقی نقل است که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض نمود که شب قدر را
 برای من تعیین فرما پس آنحضرت فرمود که شب پست و سیم است و در حدیث معتبر دیگر
 از حضرت رسول مر ویت که فرمود که شب قدر شب پست و سیم ماه رمضان است
 پسند معتبره نقل است که راوی بخندمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض نمود که شبی که
 هست که شب قدر باشد که است فرمود که نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم پس عرض کرد
 که اگر وضعی یا مرضی مانع شود از عبادت سه شب بر کدام اعتبار کنیم فرمود که شب پست و سیم
 و پسند معتبر از عبد الواحد بن محمد انصاری نقل است که گفت از حضرت امام جعفر صادق
 سوال نمودم از شب قدر فرمود که والله که خبر می دهی ترا و بر تو پنهان نیست که از شب قدر شب
 اول تا هفت شب آخر ماه رمضان **شب پست** گوید که کوایم از شب اول تا هفت شب آخر
 که چنین باشد در آخر ماه باقی می ماند اگر چه ماه ناقص باشد و آن شب پست و سیم است
 و پسند معتبر دیگر از حضرت صادق مر ویت که حضرت رسول فرمود که جعفر ابراهیم در
 اول ماه رمضان و نوزدهم در شب ششم از ماه و زبور در شب هجدهم از ماه و قرآن در شب
 پست و سیم از ماه نازل شد و **شب پست** گوید که چون قرآن مجید صریح است در آنکه قرآن در شب
 قدر نازل شد پس این حدیث نیز دلالت می کند بر آنکه شب پست و سیم شب قدر است و
 پسند معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر مر ویت که فرمود که عبد الرحمن بن ابی انصاری

که بجهنمی معروف بود آمد بخندمت رسول خدا و رماه رمضان المبارک و عرض نمود
 که یا رسول الله مرا اشراف و کوفتند و علامان هست و میسر نیست که پوسته در قد
 باشم میخواهم که برای من شبی تعیین فرمائی که در آن شب داخل مدینه شوم و نماز و
 عبادت در مسجد مشغول باشم پس آنحضرت او را طلبید و سختی هسته با او فرمودند و
 بعد از آن پوسته چون شب پست و سیم ماه رمضان میشد جهنمی یا مواشی و اهل و
 فرزندان خود داخل مدینه میشدند و چون صبح میشد بمکان خود باز میشت و
شب پست گوید که باین سبب این شب را لیلۃ الجهنمی می نامند و عرب و این حدیث شریف
 نیز دلالت می کند بر آنکه این شب شب قدر باشد و حضرت از آن اخفا می نموده باشند بر
 مصاحبی که در فصل هشتم مذکور شد و با ساینده معتبره مر ویت که حضرت امام جعفر
 صادق مر ویت را در سالی مرض شدیدی عارض شد و چون شب پست و سیم ماه رمضان
 شد باز آنحضرت را ضعف و نفاقت بسیار بود و با وجود آن حال امر کردند که تا خدمت
 انتخاب را بمجدد بزنند و در تمام آن شب در مسجد عبادت مشغول بودند و بدانکه فضیلت
 شب قدر زیاده از آنست که وصف توان نمود و همین در فضل این شب کافیت که عباد
 در آن بهتر است از عبادت هزار شب و آنحضرت رسول خدا مر ویت که حضرت مو
 حاجات نمود که خداوند اقرب تر از میخواهم فرمود که قرب من برای کسی است که در شب قدر
 بیدار باشد گفت خداوند ارحم تر از میخواهم فرمود که رحمت من برای کسی است که در شب قدر
 بر مساکین رحم کند گفت خداوند اکثر از انصاط میخواهم فرمود که ان برای کسی است که
 در شب قدر صدقه در راه خدا بدهد گفت خداوند ادریختان هست و میوه های
 تو را میخواهم فرمود که آنها برای کسی است که در شب قدر تسبیح بگوید گفت خداوند انجات
 و رستگاری از جهنم میخواهم فرمود که ان برای کسی است که در شب قدر استغفار کند گفت
 خداوند ارضا و خوشنودی تر از میخواهم فرمود که ان برای کسی است که در شب قدر در رکعت
 غازی بگذارد و در حدیث دیگر فرمود که کثرت در شب قدر در راهی است از انصاط

در این شب نمازی بکند حق تعالی عطا کند با و بهر سجده درختی در بهشت که اگر
سوی صد سال در سایه آن درخت بتازد از قطع نکند و بهر رکعتی خانه در بهشت
از در و یا قوت و زبرد و مر و اید و بهر ایام تاجی از تاجهای بهشت و بهر تسبیحی مرغی
و بهر نشستی و بهر از درجهای بهشت و بهر تشهدی غفر از غفرهای بهشت و بهر
سلامی حله از حلهای بهشت پس چون صبح طالع شود عطا فرماید با و از دخترانی نورسید
و کیزکان پاکیزه و عیالان بکوشوارها زینت یافته و اسبان پرواز کنند و درختانهای
خوشبودنهرهای جاری و نعمتهای پسندیده و تخمها و هدیهها و خلعتها و کرامتها و آنچه
هیکل مردمان خواهش از داشته باشند و دیدها از دیدن لذت برند و ثمن در بهشت
مخلد باشد پس بگوید مومنان لازمست که قدر این شب را بدانند و آن را ضایع نماند
و بیاطاعت نکند و تجارتهای رایج را که حق تعالی برای مومنان در این شب میدکند
غنیست شمارند و ارباب و منافع اخروی نامتناهی باقی را که ستر از ارباب و منافع دنیه
فانی دنیوی ندارند و ارباب هدایه و الاخره خیر را با بکوشش خود بکشند و در این
شب غسل صبح و کدات در اول شب و در آخر شب بکنند و بیزید بن معویه منقولست
که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که در شب پست و سیم ماه رمضان دو مرتبه غسل
نمودن مرتبه در اول شب و یک مرتبه در آخر شب و در این شب زیارت حضرت ابوعبد
الله الحسین علیه السلام بگوید عظیم دارد پسند عظیم از امام زاده عبد العظیم منقولست که حضرت
امام محمد تقی علیه السلام فرمودند که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام در شب پست و سیم
ماه رمضان و از شیئی است که امید هست که شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکم نموده
و مقرر میشود مصافحه کند با او و احوال و روح صد و پست و چهار هزار پیغمبر که از حق تعالی
درخت گرفته باشند و زیارت از حضرت در آن شبامند باشند و در حدیث معتبر از
حضرت صادق منقولست که چون شب قدر میشود منادی از میان عرش ندا میکند که خدا
امر زید هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام بگوید عظیم منقولست
که شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شب با کلامان گذشت و

اینکه اثر امر زید شود شب نصف شعبان و شب پست و سیم ماه رمضان
شب عید و پسند معتبر دیگر از حضرت صادق منقولست که شب قدر در ده
روز آخر ماه مبارک رمضان است هر که آن شب را نزد حضرت امام حسین علیه السلام
یابد و در رکعت یا بیشتر نماز در آنجا بکند و از حق تعالی بهشت را سوال کند و پناه برد
بسوی او از آتش جهنم حق تعالی با و عطا فرماید آنچه سوال کرده و پناه دهد و او را از
آنچه از آن پناه جسته و همچنین اگر سوال کند که خدا با و بدهد از بهترین چیزها
که در این شب مقدر شده و نگاه دارد او را از چیزهای بدی که در این شب مقدر
شده یا حاجتی از خدا بطلبد که توان گاهی نباشد و امید دارم که سوالش با و داده شود
و از چیزهای که حذر کرده نگاه داشته شود و شفاعت او را قبول کند حق تعالی در حق
دو کس از اهل بیت او که هر دو مستوجب عذاب شده باشند و حق تعالی بسیار خیر
رسانیده است سوال کنند و پسند خود را در این شب بخوانند سوره روم و عنکبوت
فضیلت بسیار دارد پسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سوره عنکبوت
و روم را در شب پست و سیم ماه مبارک رمضان بخواند و الله که از اهل بهشت باشد
و در این حکم استثنائیکم و غیرتسم که خدا در این سوگند بر من گاهی تنولید و این دو
سوره را نزد حق تعالی قریب عظیم هست و سزاوارست در این شب هزار نوبت سوره انا
انزلناه فی الیله القدر را بخواند پسندهای معتبر از حضرت صادق منقولست که اگر کسی
در شب پست و سیم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه فی الیله القدر را هزار نوبت
بخواند چون صبح کند یقین او شدید و محکم شده باشد با عتراف نمودن بخیر چند که
مخفی و مرمی است از غریب و فضایل نیست مگر بسبب چیزی که در خواب مشاهده نمود
و باید که در این شب ترک نکند و در رکعت نماز شب قدر را در هجده صد رکعت را که در شب
نوزدهم مذکور شد و از بعضی روایات فضیلت آن صد رکعت در این شب زیاده از آن دو
شب دیگر ظاهر میشود از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که شب پست و سیم ماه
رمضان را الحیا دارد و در آن شب صد رکعت نماز کند از حق تعالی فایده گزافند معیت

تَرَى الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ مِنْ كُلِّ امْرُئٍ عَلَى نَجْوَى الْجَنَّةِ وَفِي الْأَجْرِ حَسَنَةٌ وَفِي عَذَابِ النَّارِ وَفِي بَارِئِ فِيهَا
الْعَذَابُ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَادَةِ وَالْجَنَّةِ فِي عِلِّيِّينَ وَبَارِئِ فِي مَعْقُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ إِلَيَّ
شَيْئًا مِنْ قَلْبِي وَإِنَّمَا تَذْهَبُ بِالشَّيْءِ عَنِّي وَرُوحِي عَنِّي مَا قَسَمْتُ لِي وَأَتَيْتُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْأَجْرِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ وَفِي بَارِئِ فِيهَا ذِكْرُكَ وَتَكَرَّرَ وَالْعَبْدُ
الْأَبْرَارِ إِلَيْكَ وَالْتَّوْبَةُ وَالْتَّوْفِيقُ مَا وَفَّقْتَ لَهُ عِبْدَكَ وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ الْكَلَامُ وَالْفَعْلُ بِهِ
كُنَّا وَكُنَّا وَحَاجَاتُ خُودِ رَاطِبِ كُنْ بِسُكُونِ الشَّعْرِ لَنَا عَنَّا نَفْسُ نَكْ شُود **روایت ششم**
در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این دو ایام دعا بخواند حق تعالی تکلیف کند با او در
قیامت و کدی که ای باده من قریب و اندوه ناک مباشر تحقیق که امر زیدم تراود دعا اینست اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي خَيْرًا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي خَيْرًا مِنْ خَيْرِ مَا أَسْأَلُكَ يَا غَاثِمْ قُلُوبِ
الْعَالَمِينَ **شب بیست و نهم** آنحضرت رسول الله روایت کرده که هر که در این شب چهار رکعت
نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یا تابا و لا اله الا الله یسبحه الملك بحمده
و اگر نداند این سوره را بجای آن بیت و بیج نوبت سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی او را و
پدر و مادر و پسر و فرزند و در این شب نیز غسل مستحب هر کد است پس بد معبر منقولست که
ابن ابی یعقوب از حضرت صادق پرسید که کدام شبها از شبهای ماه رمضان غسل کنم فرمود
که غسل کن در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و هفتم و شب بیست و نهم و دعای
این شب اینست یا مَعَادُ الْفَلَاحِ لَوْ شِئْتُ جَعَلْتُهُ سَاعَةً لَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلِيًّا وَ شِئْتُ
جَعَلْتُكَ لِي قَبْضًا يَسِيرًا يَا مَوْجِدَ الْفَلَاحِ وَالْكَرِيمِ يَا مَوْجِدَ الْفَلَاحِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا غَاثِمْ قُلُوبِ
يَا شَهَادَةِ يَا رَحْمَتِ يَا رَحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَلِكِ يَا قُدُّوسِ يَا سَلَامِ يَا مُؤْمِنِ يَا مُهَيِّمِ يَا غَاثِمْ
يَا جَبَّارِ يَا مُكَبِّرِ يَا خَالِقِ يَا بَارِئِ يَا مُصَوِّرِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتَ قَسَمْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَرَى الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ مِنْ كُلِّ امْرُئٍ عَلَى نَجْوَى الْجَنَّةِ وَفِي الْأَجْرِ حَسَنَةٌ
وَفِي عَذَابِ النَّارِ وَفِي بَارِئِ فِيهَا ذِكْرُكَ وَتَكَرَّرَ وَالْعَبْدُ
الْأَبْرَارِ إِلَيْكَ وَالْتَّوْبَةُ وَالْتَّوْفِيقُ مَا وَفَّقْتَ لَهُ عِبْدَكَ وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ الْكَلَامُ وَالْفَعْلُ بِهِ
كُنَّا وَكُنَّا وَحَاجَاتُ خُودِ رَاطِبِ كُنْ بِسُكُونِ الشَّعْرِ لَنَا عَنَّا نَفْسُ نَكْ شُود **روایت ششم**

بَارِئِ فِيهَا ذِكْرُكَ وَتَكَرَّرَ وَالْعَبْدُ
الْأَبْرَارِ إِلَيْكَ وَالْتَّوْبَةُ وَالْتَّوْفِيقُ مَا وَفَّقْتَ لَهُ عِبْدَكَ وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ الْكَلَامُ وَالْفَعْلُ بِهِ
كُنَّا وَكُنَّا وَحَاجَاتُ خُودِ رَاطِبِ كُنْ بِسُكُونِ الشَّعْرِ لَنَا عَنَّا نَفْسُ نَكْ شُود **روایت ششم**
در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این دو ایام دعا بخواند حق تعالی تکلیف کند با او در
قیامت و کدی که ای باده من قریب و اندوه ناک مباشر تحقیق که امر زیدم تراود دعا اینست اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي خَيْرًا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي خَيْرًا مِنْ خَيْرِ مَا أَسْأَلُكَ يَا غَاثِمْ قُلُوبِ
الْعَالَمِينَ **شب بیست و نهم** آنحضرت رسول الله روایت کرده که هر که در این شب چهار رکعت
نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یا تابا و لا اله الا الله یسبحه الملك بحمده
و اگر نداند این سوره را بجای آن بیت و بیج نوبت سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی او را و
پدر و مادر و پسر و فرزند و در این شب نیز غسل مستحب هر کد است پس بد معبر منقولست که
ابن ابی یعقوب از حضرت صادق پرسید که کدام شبها از شبهای ماه رمضان غسل کنم فرمود
که غسل کن در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و هفتم و شب بیست و نهم و دعای
این شب اینست یا مَعَادُ الْفَلَاحِ لَوْ شِئْتُ جَعَلْتُهُ سَاعَةً لَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلِيًّا وَ شِئْتُ
جَعَلْتُكَ لِي قَبْضًا يَسِيرًا يَا مَوْجِدَ الْفَلَاحِ وَالْكَرِيمِ يَا مَوْجِدَ الْفَلَاحِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا غَاثِمْ قُلُوبِ
يَا شَهَادَةِ يَا رَحْمَتِ يَا رَحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَلِكِ يَا قُدُّوسِ يَا سَلَامِ يَا مُؤْمِنِ يَا مُهَيِّمِ يَا غَاثِمْ
يَا جَبَّارِ يَا مُكَبِّرِ يَا خَالِقِ يَا بَارِئِ يَا مُصَوِّرِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتَ قَسَمْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَرَى الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ مِنْ كُلِّ امْرُئٍ عَلَى نَجْوَى الْجَنَّةِ وَفِي الْأَجْرِ حَسَنَةٌ
وَفِي عَذَابِ النَّارِ وَفِي بَارِئِ فِيهَا ذِكْرُكَ وَتَكَرَّرَ وَالْعَبْدُ
الْأَبْرَارِ إِلَيْكَ وَالْتَّوْبَةُ وَالْتَّوْفِيقُ مَا وَفَّقْتَ لَهُ عِبْدَكَ وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ الْكَلَامُ وَالْفَعْلُ بِهِ
كُنَّا وَكُنَّا وَحَاجَاتُ خُودِ رَاطِبِ كُنْ بِسُكُونِ الشَّعْرِ لَنَا عَنَّا نَفْسُ نَكْ شُود **روایت ششم**

الصالحون و تعوذ بك عما استأذنته عبدا ذك المخلصون و ظاهر كلامه بوالصلاح و جو
 خوند نایند عا است و این قول ضعیفات پس اگر کسی نداند اینها را دعای دیگر را که داند
 بخواند و سزاوارست بعد از فراغ از نماز عید خواندن دعای صحیفه کامله که حضرت سیدنا
 صلوات الله و سلامه علیه بعد از نماز عید فطر میخواند اند **فصل سیم** در صوم شش روز
 از ماه شوال بدانکه در بعضی احادیث وارد شده است که هر که روزه دارد و ماه رمضان را و از
 عقب آن شش روز از ماه شوال را نیز روزه دارد چنان باشد که تمام ده روز روزه داشته باشد
 و در بعضی اخبار وارد شده است که حق تعالی هر چند روزه را بر او ثواب عطا میفرماید پس
 چون ماه رمضان را و روزه دارد حق تعالی ثواب روزه ده ماه عطا میکند و چون شش روز
 از شوال را و روزه دارد ثواب دو ماه نیز کرامت می فرماید پس هر که این شش روز را با ماه رمضان
 روزه دارد حق تعالی با ثواب روزه ده ماه عطا میفرماید و باید دانست که از این احادیث ظاهر
 میشود که فرقی نیست در میان آنکه این شش روز متوال باشد یا متفرق و بعد از عید بلافاصله
 باشد یا بعد از فاصله و لهذا جمعی از علما گفته اند که هر بانی از این وجوه که واقع شود مستحب
 آمده و ثواب روزه ده روز دارد ولیکن از بعضی احادیث دیگر ظاهر میشود که باید بلافاصله و
 متوال باشد و بعضی از علما گفته اند که رعایت این دو امر مستحب علیحد است پس اگر در ماه شوال
 این شش روز را روزه دارد اگر چه بعد از فاصله و متفرق واقع شده باشد باز مشتمل بر آن ثواب
 خواهد بود و از بعضی احادیث مستفاد میگردد که مکروه است روزه داشتن سه روز بعد
 از عید فطر پسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که روزه مدایف و مودکیت
 روزه بعد از عید از حیثی تا سه روز و سه روزه بعد از عید فطر تا سه روز و بدستی که این
 بعد از روز خوردن و آشامیدن است و پسند معتبر از عبد الرحمن بن الحجاج منقولست که از
 نمودم از حضرت ابوالحسن از روزه داشتن دو روز بعد از عید فطر فرمود که کراهت دارم از
 آنکه روزه داری این دو روز را و در روز نهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام جعفر صادق
 از دنیا رحلت کرده و در روز هفتم این ماه حضرت امیر المومنین در جنگ احد حیات
 رسول الله علیه و آله و حمایت اسلام نمود و جلالت و منزلت خود را بر خلائق ظاهر گردانید

و نیز در این روز حق تعالی اقاب را برای آنحضرت برگردانید و این مجرمه عظیمه در باب اجتماع
 بظهر و رسید **مؤلف** گوید که مشهور است که برگشتن اقاب برای آنحضرت بعد از وفات
 حضرت رسول ص در بیرون شهر جاهه واقع شد و در آنجا مسجدی هست که معروفست بمسجد شمس
 و بعضی از علما ذکر کرده اند که نماز کردن در آنجا مستحبست و در بعضی از روایات وارد شده که
 بعد از آنکه اقاب برگشت حضرت امیر المومنین در نماز کرد سری در آنجا ظاهر شد و با آنحضرت
 سخن بسیار گفت پرسیدند که این کیست فرمود که برادرم یوشع و منی حضرت موسی است **ک**
بخبر در احوال ذی القعدة بدانکه این ماه از ماههای حرمت و پیوسته و اسلام و
 جاهلیت این ماه را حرمت میدادند و از حرم و قتل و غارت در این ماه تقو می نمودند
 و لهذا از ذی القعدة میگویند و در روز نهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام محمد
 باقر از دنیا رحلت نموده و در روز نهم این ماه موافق مشهور حضرت علی بن موسی الرضا
 متولد شده و سید بن طاووس علیه الرحمه فرموده که در بعضی از تصانیف اصحاب خود دیده
 که مستحبست زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در روز نهم و سیم ماه ذی القعدة از
 نزدیک یا دور و بعضی از زیارات منقوله یا غیر منقوله آنحضرت و در شب نهم و پنجم این ماه
 موافق بعضی از روایات حضرت ابراهیم و حضرت عیسی علیهما السلام متولد شدند و در روز نهم
 و پنجم این ماه حق تعالی زمین را در زیر مکه معظمه پهن کرده و گسترانیده و لهذا از احوال گذر
 میخانند و روزه در این روز مستحب است و فضیلت بسیار دارد از حضرت امام موسی کاظم
 منقولست که حق تعالی در پیشت و هفتم و نهم حضرت محمد ص را مبعوث گردانید و حتی برای
 عالمان پس هر که این روز را روزه دارد حق تعالی برای او روزه شصت ماه بنویسد و در پیشت
 و پنجم ذی القعدة خانه کعبه را قرار داد و آن اول رحمتی بود که بر روی زمین قرار داده شد و آن
 حق تعالی مشایخ و معتزلی و اثنی برای بندگان خود قرار داد پس هر که این روز را روزه دارد
 حق تعالی بنویسد برای او روزه شصت ماه و در حدیث دیگر از محمد بن عبد الله عقیل مرویست
 که حضرت امام رضا ص امر کرد ما را در روز نهم و پنجم ذی القعدة که روزه داریم از او فرمود
 که امروز من نیز روزه ام پس عرض کردم که فدای تو شوم چه روز است این روز فرمود که روز نهم

این شهر یا آنچه در آنست ثواب است و ثوابت باد تو را برزاده از این از ثواب خدا نامه یعنی آنچه
خدا مهیا نموده برای تو و بخواه خود در دار السلام از عطا های که هرگز آخرت نداده و
تعالی است لا اله الا الله عدد الدنیا لی والد هو لا اله الا الله عدد اهل الجحیم لا اله الا الله
عدد ریحتمه حیرت ما یحتمعون لا اله الا الله عدد الشریک والکفر لا اله الا الله عدد
الشعر والوبر لا اله الا الله عدد النحیر والمد لا اله الا الله عدد کج العیون لا اله الا الله
فی الکلیل اذا عتس العتس والضحی اذا نسف لا اله الا الله عدد الزجاج فی البراری والصحری لا اله الا الله
الا الله من الیوم الی یوم یفزع فی الصور وشیخ مفید علیه الرحه از حضرت امام محمد باقر
روایت کرده که فرمود که حق تعالی را حضرت عیسی در این ده ماه ذی الحجه پنج کلمه را
و باو خطاب فرمود که بخوان این کلمات را در این روزها که هیچ عبادتی نزد حق تعالی محبوب
نیست از عبادتی که در این ده روز واقع شود **کلمه اول** اَشْهَدُ انْ لا اله الا الله وحده لا
شریک له که المَلِکَ وَهوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ **کلمه دوم** اَشْهَدُ انْ
لا اله الا الله وحده لا شریک له اَحَدٌ اَمَدٌ اَلَمْ یَخْذُ صَاحِبَهٌ وَلا وَلَدًا **کلمه سیم**
اَشْهَدُ انْ لا اله الا الله وحده لا شریک له اَحَدٌ اَمَدٌ اَلَمْ یَلِدْ وَلا یُولَدْ وَلا یَکُنْ لَهٗ کُفُوًا
اَحَدٌ **کلمه چهارم** اَشْهَدُ انْ لا اله الا الله وحده لا شریک له که المَلِکَ وَهوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
یَمِیتُ وَهوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ سِیدَ الْخَیْرِ وَهوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ **کلمه پنجم** حَسْبِیَ اللهُ وَکَفِیَ
سَمِعَ اللهُ قُلُوبَ دُعَائِیْسَ وَذَاقَ اللهُ مَسْمِیَ اَشْهَدُ اللهُ بِمَا دَعَا وَاکْفِیَ بِرَبِّیْ یَمِیتُ بَرِّیْ وَانْ لَیْلَهُ
وَالْاَوَّلُ مِنْ اَنْحَضَرْتُ فَمُودَ که پرسیدند بخوان این از حضرت عیسی که چه ثواب است برای کسی
که این کلمات را بخواند فرمود که هر آنکه در این ده ماه ذی الحجه پنج کلمه اول را صد نوبت بگوید کسی از
اهل زمین در آن روز عمل نیکوتر از عمل او کرده باشد و در روز قیامت حسنت او زیاد مان
دیکرانی باشد و کسی که کلمه دوم را صد نوبت بگوید چنان باشد که دوازده نوبت توبه و
انجیل را خوانده باشد و کسی که کلمه سیم را صد نوبت بگوید چنان باشد که حق تعالی بر او
اوده هزار حسنه بنویسد و ده هزار سیئه محو کند و ده هزار درجه بلند گرداند و هفتاد
هزار ملک از آسمان فرووانند و دستیار داشته صلوات بر او فرستند و کسی که کلمه چهارم را

صد نوبت بگوید بیاید بسوی او ملکی او را بلند کند تا در برابر خداوند جبار حاضر گرد
پس حق تعالی بجا نیاید و نظر کند و کسی که کلمه پنجم را بگوید فرمود که آن کلمه دعای مژ است و حق
مرا ازین داد که ثوابانی را برای تو بیایم **فصل دوم** در اعمال خاصه متعلقه بعضی
از ایام و ایام این ماه **روز نهم** از حضرت امام رضا منقولست که روز اول ماه ذی
الحجه روز ولادت برهیم خلیل الرحمن است پس هر که روزه دارد این روز را بنویسد حق تعالی
برای او ثواب و روزه شصت ماه و در روایت دیگر وارد شده که روزه او کفاره گناهان
شصت ساله او باشد و پسندیده است از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که روزه
دارد و روز اول ذی الحجه را بنویسد حق تعالی برای او ثواب روزه هشتاد ماه و در این روز
خدا در خلیل خود گردانید و بدانکه در این روز حضرت رسول ص حضرت امیر المومنین ع
فرستاد که سوره برائت را از ابوبکر بگوید و در مواقع عرفات و مشعر و منی و سایر موا
بر مشرکان بخواند عیاشی و دیگران روایت کرده اند که چون آیات سوره برائت نازل شد
سال نهم هجرت حضرت رسول ص این آیات را ابوبکر و بسوی مکه معظمه فرستاد که
در موسم حج بر مشرکان بخواند چون باره رفت جبرئیل بر حضرت رسول ص نازل شد گفت
خداوند عالیا ن تر سلام میرساند و میفرماید که ادا نمیکند رسالت مرا مگر تو ای کسی که
از تو باشد و روایت دیگر مگر تو با علی پس حضرت رسول ص حضرت امیر المومنین ع را طلبید
و فرمود که بر ناله غضب من سوار شو و خود را با ابوبکر برسان و سوره بر او را از دست او بگیر
و بسوی مکه معظمه برو و بر اهل مکه بخوان و عهد و پیمانهای مشرکان را بر هم زن و ابوبکر را
بر گردان و روایت دیگر بخیر گردان که با تو بیاید یا برگردد پس حضرت امیر المومنین ع بر ناله
حضرت رسول ص سوار شد و تخیل رفت تا آنکه در ذی الحلیفه و روایت دیگر در روحا
یا بوبکر رسید و چون ابوبکر آنحضرت را دید بسیار ترسید و استقبال آنحضرت آمد و
گفت ای ابو الحسن ای چه کار آمد حضرت امیر فرمود که حضرت رسول ص مرا فرستاده
که سوره برائت را از تو بگیرم و من بمکه میروم و بر اهل مکه بخوانم پس ابوبکر رکعت بسوی خدا
و بخندت حضرت آمد و گفت یا رسول الله مرا سزاوارتری گردانیدی که مردم گردنها

بسوی آن کشیدند و بسیار خواهش نمودند و چون متوجه آن امر شدیم همراه فرمود
 کردی و برگردانیدی یا در این باب ایام در باب من نازل شد حضرت فرمود که چیزی
 در این باب از جانب خداوند عالمیان نازل شد بسوی من و گفت از آنجا که از تو میگویم
 یا مردی از تو باشد و علی از من است و ادای رسالت نمیکند از جانب من مگر علی **صلی الله علیه و آله**
 گوید که بر هر عاقل ظاهر است که حکمت نصب کردن ابوبکر برای تبلیغ سوره براء و عزل کردن
 او و دادن حضرت امیر المومنین علیه السلام این بود که بر مردم ظاهر شود که هرگاه ابوبکر را
 تبلیغ رسالت چند امیر باشد چگونه قابل زیارت عامه دین و دنیای جمیع امت خواهد
 بود و این معنی که گفتیم در احادیث صحیحیه بسیار مذکور است و چون این معنی در این روز
 بظهور رسید بنا بر این این روز زیارت معتبر و محترم و شیخ طوسی گفته که در این روز حضرت
 رسول فاطمه زهرا را بحضور امیر المومنین ترویج فرمود و در روایتی در ششمین ماه و
 گفته که سفت است که بگذاری نماز فاطمه زهرا را و سید بن طاووس علیه الرحمه گفته روایتی
 یافته در بعضی کتب علمای که هر که از ظالمی رسد پس بگوید در این روز خجسته خجسته خجسته
 سؤالی عجیب است که کفایت کند حق تعالی شرافت ظالم را و از **روز هفتم** در این روز
 حضرت امام محمد باقر از دنیا رحلت کرده **روز هشتم** و از او نیز روایت می نماید که در
 بعضی اب برداشتن است و پیش از این در عرفات اب نبوده و چون روز هشتم میشد اب
 بر می داشتند اند برای رفتن بعرفات و در این روز غسل مستحب است و روزه این روز ثواب
 عظیم دارد از حضرت صادق منقول است که روزه روز ترویج کفاره کناهان یکا اله است
 و روزه روز عرفه کفاره کناهان دو ساله است و در حدیث دیگر از حضرت منقول است که
 روزه روز ترویج کفاره کناهان شصت ساله است **شب نهم** از حضرت رسول منقول است
 که حق تعالی اجابت می کند در شب عرفه برای بندگان خود هر دعای خیر را و عطا می فرماید
 بهر که در این شب بطاعت و عبادت و مشغول باشد ثواب عبادت هفتاد ساله پس
 فرمود که این شب شب راز و نیاز است و خداوند عالمیان در این شب قبول می فرماید
 هر که را توبه کند و از این میثم تمام از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت نموده که فرمود

که هر که زیارت کند امام حسین را با فرموده که هر که زیارت کند آنحضرت را در شب عرفه
 در زمین کربلا و بنام آنجا نازد زیارت روز عید بکند و برگردد نگاه دارد خدا او را از شر انزال
 و بعضی گفته اند که در این شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم را **روز نهم** این روز زیارت بسیار
 عظیم و بزرگ و روز بزرگ کناهان و روز برآمدن حاجت های بزرگ است شیخ صدوق
 در کتاب من لا یحضره الفقیه فرموده که در نهم ذی الحجه توبه آدم و عیسی و سید بن طاووس
 روز عار و زده دارد و روزه کناهان دو ساله او باشد و در بعضی روایات وارد شد
 که روزه روز عرفه برابر است با روزه یک ساله و در بعضی روایات منع از روزه روز عرفه نیز
 واقع شده و از بعضی اخبار ظاهر میشود که چون این روز روزه است و مسلمات پس اگر کسی
 بسبب روزی وضعی عارض شود که مانع شود از روزه یا از زیارت دعا یا آنکه در هلال ذی الحجه
 اشتباهی باشد و روز عرفه احتمال روز عید داشته باشد پس در این دو صورت احتیاط
 افضل است و سنت است در این روز غسل کردن و سید بن طاووس علیه الرحمه آنحضرت امام
 جعفر صادق روایت کرده که هر که در روز عرفه دو رکعت نماز بکند و پیش از آنکه بپوشد
 باشد بعد از این روز در هنگام نماز روز را همان باشد و در زیارتی و متفق نباشد
 و اعتراف کند کناهان خود نزد خداوند عالمیان نایز شود با چنانچه نایز شده باشند یا نکرده
 که در این روز در وقت عرفات و قوف کرده اند و خداوند عالمیان کناهان گذشته و آیند
 او بایا میزد و شیخ مفید در کتاب اشرف گفته که نماز روز عرفه در غیر عرفات و در وقت
 بعد از نماز عصر و پیش از دعا و در این روز زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین فضیلت
 بسیار و ثواب نا متناهی دارد پس از حضرت امام جعفر صادق منقول است که هر که
 حضرت امام حسین را زیارت کند در روز عرفه باشد یا حق تعالی او بنویسد حق تعالی برای
 او ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که با پیغمبر مرسل کرده باشند و در حدیث معتبر دیگر
 فرمود که هر که امام حسین را در روز عرفه زیارت کند بنویسد خدا او را برای او ثواب هزار
 حج که با تمام الهی کرده باشند و هزار عمره که با رسول خدا کرده باشند و ثوابی از او کردن
 هزار هزار باشد و فرستادن هزار هزار کس بجای او در راه خدا و تمام بر خدای تعالی او را بکشد

بسیار تصدیق کند من ایمان آورده بودم و ملائکه گویند که فلان مرد صدق است
خدا او را ثنا گفته است در الای عرش عظمت و جلالت و در زمین و آرزوئی گویند که لقب
ملائکه مقربین است و بسند حسن کمالی از حضرت صادق ع مرویست و از حضرت کاظم و
امام رضا علیهم السلام منقول است که هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عرفه برگرداند حتی تم
او را خلعت دل یعنی دلی طمین یا ایمانی شاد برضای خشنودی خدا و بسند معتبر از حضرت
صادق ع مرویست که هرگاه روز عرفه میشود حق تعالی نظری فرماید بسوی زیارت کنندگان
قبل آنحضرت پس میفرماید که برگردید که گناهان شما امر زایل شده است و از روزی که برگردید
تا هفتاد روز گناه برایشان نوشته نمیشود و بسند معتبر دیگر منقول است که بشیر دها گفت
که عرض کردم با آنحضرت که گاه هست که حج از من فوت میشود و روز عرفه را نزد آنحضرت
امام حسین علیه السلام میکنند فرمود که نیک میکنی ای بشیر هر مومنی که زیارت قبل از آنجا
برود باشد تا سالی حق آنحضرت در غیر روز عید می نوشته شود برای او ثواب بیست حج و
بیست عمره مقبول و بیست جهاد یا بیست هزار مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت
در روز عرفه یا معرفت حق آنحضرت نوشته شود از برای او هزار حج و هزار عمره پسندیده قبول
و هزار جهاد یا بیست هزار مرسل یا امام عادل گفته می شود برای من مثل ثواب موقف
عرفات پس نظر فرمود آنحضرت بسوی من مانند کسی که خشمناک باشد و فرمود که ای بشیر
هرگاه مومنی برود زیارت قبل از امام حسین ع در روز عرفه و غسل کند در نه فرات پس متوجه
شود بسوی قبل آنحضرت بنویسد حق تعالی از برای او هر کامی حاجی که با همه مناسک اهل مدینه
باشد و چنین گمان دارم که فرمود عمره و در روایت معتبر دیگر از بشیر منقول است که گفت در
هنگامی که حضرت صادق ع در حیره بود و در نزد آنحضرت جماعتی از شیعه بودند و
بسوی من آمد و فرمود که ای بشیر امسال حج کردی که نه و لیکن در روز عرفه نزد قبل از امام حسین
بودم فرمود ای بشیر اضا حج تو را الله فوت نشده است و چیزی از ثوابها که از برای اصحاب است
در مسکن بهم رسیده است گفته خدای تو شوم در آنجا عرفات هست میان فرما که چون نه مرا ثواب
ایشان فوت نشد است فرمود که ای بشیر احدی از شما که غسل کند بر کنای فرات و برود

زیارت قبل آنحضرت و عارف با مامت او و حق او باشد عطای فرماید حق تعالی با او هر کامی
که بر داند یا بکند از ثواب صد حج مقبول و صد عمره میرسد و صد جهاد که با بیست هزار مرسل
برود و بیست و شش تری در ثمن خدا ای بشیر بشنو و برسان بهر کس که دلش بر ناید و قبول
کند و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عرفه چنانست که حق تعالی را در عرش زیارت کرد
باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که روز عرفه را نزد قبل از امام حسین ع بکند از خالی برگردد
بلکه هر که در دستهای او عمل باشد از رحمت الهی و بسند معتبر از ذی قاع منقول است که حضرت
صادق ع با فرمود که امسال حج کردی گفته خدای تو شوم زری ندانستم که حج روم و لیکن
عرفه را نزد قبل از امام حسین ع کنانیدم فرمود که ای ذی قاع حج کو تا می نکردی از آنجا اهل مدینه
دوران بودند اگر ندان بود که گاهت دارم که مردم ترک حج کنند هر اینه حدیثی برای منی گفته که
هر که ترک زیارت قبل آنحضرت نکند پس ساعتی ساکت شدم و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا
پایم که هر که بیرون رود بسوی قبل از امام حسین ع و عارف حق آنحضرت برود باشد همراه او
میشوند هزار سال از جانب راست او و هزار سال از جانب چپ او و نوشته شود برای او ثواب
هزار حج و هزار عمره که با بیست هزار مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت
که هر که را فوت شود روز عرفه در عرفات و در میدان را نزد قبل از امام حسین ع از آنوقت
نشاند است ثوابی و بدرستی که حق تعالی ابتدا میکند با اهل قبر حسین ع پیش از اهل عرفات پس
با ایشان خود مخاطبه و مکالمه میفرماید و بسند حسن و موثق از آنحضرت منقول است که
چون روز عرفه میشود حق تعالی مطلع میشود بر وار قبر حسین ع پس بایشان می گویند که از
سر کبریا عمل با که گناهان شما را میفرماید پس متوجه کار سازی اهل عرفات می شود و بسند
معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که حق تعالی رحمت خود را متوجه زیارت قبل از امام حسین ع میکند
پیش از اهل عرفات و حاجت های ایشان را بر می آورد و شفاعت ایشان را قبول می کند و در
سوالهای ایشان پس بعد از آن متوجه اهل عرفات میشود و با ایشان نیز چنین می کند و
بسند های معتبر از آنحضرت منقول است که خداوند عالمان در پسین روز عرفه اول نظر
رحمت بسوی زیارت کنندگان حسین ع علیهم السلام میکند پیش از آنکه نظر با اهل موقف

عرفت کند راوی پرسید که بچه سبب چنین می کند فرمود که در میان آنها که در عزت
حاضر میشوند فرزندان زنا میباشند و در میان زیارت کنندگان آنحضرت فرزندان
نبی باشند و در حدیث معتبره میفرمود که هر که بر ایشان باشد او امیر شود و محمد اسلام
پس برود و عرفه را نزد قهرامان حسین بگذراند که آن مجربیت او را از حج اسلام و نیکی که
از حج مجربیت مکران برای کسی که بر ایشان باشد اما ما را در هرگاه حج واجب خود را کرده باشد
و خواهد که حج سنت یا عمره سنت بکند و شغل نبوی یا اخلاق او را مانع شود و برود نزد
قبر آنحضرت و در عرفه را در مجربیت ازاد کردن حج و عمره و مضاعف کردن آن حق تعالی فرمود
او را از برای او با صاف بسیار و او می پرسید که بر این چند حج و چند عمره است فرمود که آن را
احصا نمیتوانی کرد پرسید که هزار بار فرمود که بیشتر بر آن ایستاده اند که مضاعف است
که اگر بشمارید نعمتهای خدا را احصا نمیتوانید کرد آنها را بدرستی که خدا واسع العطاء و
کریمیت و سید این طایفه علی المرتضی از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده زیارت
که از بلا و بیداری کرده میشود همه نامه را علیه السلام در هر روز مخصوصا روز عرفه میگوید
السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا خير من خلقه
و آية على ائمة عليا السلام عليك يا مولاي يا امير المؤمنين السلام عليك يا مولاي يا شجرة
الله على خلقه و باب علي و وصي نبي و الخليفة من بعد في ائمة لعن الله امة عصبته
حقك و فعلت مقعدك انما ترى منهم و من شيعتهم اليك السلام عليك يا فاطمة
البتول السلام عليك يا زين النساء العالمين السلام عليك يا بنت رسول الله و يا عالمين
صلى الله عليك و عليا السلام عليك يا ائمة الحسن و الحسين لعن الله امة عصبته حقك
و فعلت ما جعله الله لك خلا لا انما ترى اليك منهم و من شيعتهم السلام عليك يا
مولاي يا ابا محمد الحسن الزكي السلام عليك يا مولاي لعن الله امة فلتك و يا بنت في
امرک و شايقت انما ترى اليك منهم و من شيعتهم السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله
الحسين بن علي صلوات الله عليك و علي ابيك و جدك محمد صلى الله عليه و آله لعن الله امة
الشرك و لعن الله امة فلتك و شايقت خربك و لعن اشياعهم و اتباعهم و لعن

الشيعة و لعنهم يا فتى من قنا لك انما ترى الى الله و اليك منهم السلام عليك يا مولاي
يا ابا محمد علي بن الحسين السلام عليك يا مولاي يا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي
يا ابا عبد الله جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن موسى بن جعفر السلام عليك يا
مولاي يا ابا الحسين علي بن موسى السلام عليك يا مولاي يا جعفر محمد بن علي السلام عليك
يا مولاي يا ابا الحسن علي بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن بن علي السلام عليك
يا مولاي يا ابا القاسم محمد بن الحسن صاحب الزمان صلى الله عليك و علي عترتك الطاهرة
الطيبه يا مولاي كنوا شفعاء في الله في خطي و ذري و خطاياي امنت بالله و بما اقر اليك
و اتقوا الى اخركم بما اتوا الى اولكم و برئت من الحيت و الطاغوت و اللوث و الغر و يا مولاي
انا بكم من سالك و حبيب من حاركم و عدو من عادكم و ودي من ولاكم و اقر اليك القيمة
و لعن الله ظالميك و غاصبيك و لعن الله اشياعهم و اتباعهم و اهل مذاهبهم و اقر اليك الله و
اليك منهم و بما اقر من رزق و دعا و مسئلت استبرأ بك من دعاة قسرين و انخداع
عالميا انما عرض كناهان و برادران حاجات و مطالب ديني و اخروي طلب نمایی و از برای
برادرانای عاقل و عموما و خصوصا دعا کنی تا موجب استجابات و دعا و حق تو شود از ابرهیم بن
هاشم منقول است که گفت عبد الله بن حسن برادر عرفات دیدم که هیچ کس و قوف را از او بهره نجا
نیافوده بود پیوسته دست با آسمان بلند کرده بود و اب دیدم بر طرف رویش جاری بود بحد
کمر بر زمین می ریخت و چون مردم از قوف خارج شدند و برگشتند با و گفتیم که هرگز قوفی نجا
و قوف تو ندیده ام گفت والله که دعا کردم مکران برای برادران مومن خود زیرا که آنحضرت شاما
موسی کاظم صلوات الله علیه شنیدم که میفرمود که هر که برای برادر مومن خود دعا کند در
غیبت او و از عرش ندا کند که از برای تو باد صد هزار بار آنچه از برای او دعا کردی و
نخواستم که هزار بار محقق حضور را تو را بگویم برای یکی که ندانم مستجاب می شود یا نه و شیخ
طوسی علیه الرحمة فرمود که چون در آن روز ایستاده باشی برای دعا بپاید که با سکنه و دعا
باشی و خدا را حمد کنی و تهلل کنی و او را بزرگ یاد کنی و ثنا و درود را و بفرستی و بگوئی
صد بار الله اکبر و صد نوبت الحمد لله و صد نوبت سبحان الله و بخوان صد نوبت سوره قل

الحمد لله
والصلاة والسلام
على محمد وآله

تحت

249

مجلد اول

حکومت

التعليق

1/10

محرر

15

الحمد لله

فان لم ينجني قد قويت يا مولاي صدح حجرك على وان تعف عني فحجارت وجودك وكرمك
 لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المستغفرين
 لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الوهابين
 لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الراغبين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الشايعين
 لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المهلكين سبحانك لا اله الا انت وفي ورتبنا في الاكبر
 اللهم هذا الثاني عليك مجدنا واجلنا من بعدنا واقرارنا بالايك معديدا وان كنت مغفرا
 ان لا احبها اكثر منها وسبوعها ونظاها ونفاذها الى طاعتها ما ازل تعذبني بها
 منذ خلقني ورايتي من اول العصور الى الان بعد الفجر وكشف الغمر وتيسير البصر ورفع
 الغمر وتيسير الكرب والعافية في البدن والسلامة في الدين وقد قد في قدر ذريرت
 على جميع العالمين من الاكبرين والآخرين كما قدرت ولا من على ذلك تعديت وتعالى
 من رب عظيم كبير رحيم لا تحصى الا ذلك ولا يسلم لنا ذلك ولا نكفي نعمنا ولا نصير على مجد
 والحمد والتمجيد عليك نعمتك واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم انك تحب
 دعوى المضطر اذا دعاك وتكفي الشدة وتبقي الكروب وتبقي السيرة وتبقي العسر
 تجبر الكبير وترحم الصغير وتعين الكبير وتيسر له ولا تقوت قدره وانت العلي
 الكبير يا مطلق الكبرياء يا ذا رزق الطول الصغير يا عظم الخافض السجيرة يا من لا
 شريك له ولا وزير يصل على محمد وال محمد واعطيتني في هذه العيشة افضل ما اعطيت
 وانت احسن عبادك من نعمته ولبها والادب محمد ذهابا ولبية تصرفها وكرية تكفيها ودعوى
 تسمعها وحسنه سمعها وتبقيها وانت لطيف خبير وعلى كل شيء قدير اللهم
 انك اقرب من دحى وتسرع من اجاب واكرم من عفى واسمع من اعطى واسمع من بيل
 يا خسر الدنيا والآخرة وترحمها ليس كغيرك مسؤل ولا يسال ما مول وعزتك فاستجب
 وسألك ما عطيتني ورغبت اليك فرجيتني وثقت بك فحيتني ورغبت اليك فكنيتني
 اللهم فصل على محمد عبدك ورسولك وعلى اهل البيت الطاهرين اجمعين وتيم لنا نعمتك
 وتيمنا عظمتك واجعلنا لك شاكركين ولا اله الا انت ذاكرين ائيين رب العالمين اللهم يا من

ملك قدير وقدر فقير وعصى قسور واستغفر فقير يا غياة الراغبين ومتهنى امل
 الراغبين يا من احاط بكل شيء علما ووسع السعيلين دابة وحلا اللهم انما نسوجه اليك
 في هذه العيشة التي سترتها وعظمها محمد بك ورسولك وخيرتك واميرك على وجه
 الله صل على النبي الشير الشير والراعي المير الذي اعمست به على السبلين وجعلته رجا للعالمين
 اللهم فصل على محمد بن عبد الله كما محمد اهل ذلك يا عظيم نصر عليه وعلى اهل البيت السجدين
 الطاهرين الطاهرين اجمعين وتفضلنا بغيرك عنا فاليك عجت الاضراس بضرها الله
 وتفضلنا في هذه العيشة نصيبا في كل خير تقسمه وتورثه يدي ورحمة بطنها و
 عافية عجلها وتركة شيرها وورثها بطلها يا ارحم الراغبين اللهم انزلنا في هذا الوقت
 منجي من مغلين مبرورين غايين ولا تجعلنا من المايطين ولا غلنا من رخصتك ولا تحرمنا
 ما نؤمل من فضلك ولا تزدنا غائبين ولا من ياك مطرودين ولا تجعلنا من تحريك محرو
 ولا تضلنا ما نؤمل من عطاياك فانيطين يا ارحم الراغبين واكرم الاكرمين اليك اقبلنا
 مؤقنين ولبينك ارحم الراغبين فاصبرين فاعنا على منكنا واحمل لنا حجتنا واعف اللهم عنا
 صغرتنا واليك اقبل يا من يد لنا لغيره ارفع مسؤوله اللهم فاعطنا في هذه العيشة
 ما سألناك واكفنا ما استكفناك فلا تخاف لنا سواك ولا رب لنا غيرك فاقدر لنا حكمتك
 عظيمنا عليك عدلنا فضا وكذا افضل لنا الخير واجعلنا من اهل الخير اللهم ارحم الراغبين
 بخودك عظيم الاجر وكرم الدخر وورام اليسر واغفر لنا ذنوبنا اجمعين ولا تهلكنا مع الكافرين
 ولا تصرف عنا فانك برحمتك يا ارحم الراغبين اللهم اجعلنا في هذا الوقت من سالك
 فاعطيتنا وسكرت قودته وناسلك فليلك وتفضل اليك من ذنوبه فقصرتها له يا ذا
 الجلال يا اكرام اللهم وقضنا وسد لنا واعصمنا واقبل نصرنا يا خير من سئل وانك
 من ارحم الراغبين يا من لا يخفى عليه اغراض الجفون ولا لحظ العيون ولا ما استقر في الكون
 ولا ما انطوت عليه مغمرات الغيوب الا كل ذلك فلا حياء عليك ووسع جملات
 سبحانك وتعالى عما يقول الظالمون علوا كبيرا اكبر السبح لك السموات السبع والارض و
 ما فيها من شيء الا يسبح بحمده فكذلك الحمد والجليل والاكبر

مؤيد

والفضل والاعظام والابادي الحسام وانت الجواد الكريم الزود الرحيم اوسع على من يردك
وعاشني في بدني وديني واخوتي وقيمتي من انك الله لا تمك في ولا تستدجني
ولا تخدني واذا عني شرفه الحجة الاثر يا سمع السامعين ويا انصر الناصرين ويا
اسرع الحاسبين ويا ارحم الراحمين صل على محمد وال محمد واسألك الله عه حاجتي التي
ان اعطينيها لا يصرفها معني وان معنيها لم يقعني ما اعطينيها اسألك فكان في
من انك لا اله الا انت وحدك لا شريك لك لك الملك ولك الحمد وانت على كل شئ قدير
يا رب يارب يا رب الهى انا الفقير في غنى فكيف لا اكون فقير في فقرى الهى انا الجاهل
في علمي فكيف لا اكون جهور في جهلي انا الخليل في تدبيرك وشرط طوعه وطاره
معا عبادك العارفين بك غير الشكون في عطاء والباس منك في بلا الهى مني ما لي
يا ربى ومنك ما لي بكم الهى وصف نفسك باللطيف والرافع لي قبل وجود
ضعفى اضعفى من بعد وجوده ضعفى الهى ان ظهر يا حاسن مني بمفضلك ذلك البتة
على وان ظهر يا سادى مني بمعدلك ذلك الحجة على الهى فكيف تكلمى وقد وكلت لي
وكيف اصابك وانت انا ضل انا فكيف احب وانت الخفى في هاهنا انا اقول اليك بقبر
اليك وكيف اقول اليك بما هو محال ان يصل اليك فكيف اقول اليك حال و
هو لا يخفى عليك ام كيف ارجع بمقالي وهو منك برز اليك ام كيف تحب مالي وهو
قد قد نالني ام كيف لا تخش احوالي ويك فامنت الهى ما اطلقك بي مع عظيم جهلي
ما ارحمتك في مع قبح ضل الهى ما اقر بك مني وابعدتني عنك وما اردت في نقا الذي
تخفى عنك الهى قلت باختلاف الانوار ومقاربات الاطوار ان مرادك مني ان تعرفت في
كل شئ حتى لا اجعلك في شئ الهى كلما اخرجني لوى اطلقني كرمك وكلما ايسرني
اوصافى اطمعني منك الهى من كانت غارسة مساوى فكيف لا يكون مساوى مساوى
ومن كانت حقايقه دعاوى فكيف لا تكون دعاوى دعاوى الهى حركت الشايد
مشتبك الظاهرة كبريتك كادى محال مقل لا ولا لى حال حال الهى كم من طاعة
بستها وحا لا يستند لها مدم اعتمادى عليها عدل بل انا لى منها نصلك الهى انك

اطلوه

نعم انى وان لم تدم الطاعة مني فبما جرمنا فمقدامت حجتك وغمرنا الهى كيف اغرمك وانت
الظاهر وكيف لا اغرمك وانت لا يرم الهى ترى في الانوار لوجب بعد المار فاجمعني
عليك بخدمة توصلى اليك كيف يستدل عليك بما هو في وجوده مقصدا اليك يكون
يقربك من الظهور ما ليس لك حتى يكون هو المظهر لك متى غبت حتى تحتاج الى دليل يدل
عليك ومتى بعدت حتى تكون الانوار من اتي توصل اليك بحيث عين لا تزال عليها رقيباً
وتحيرت ضعفه عبد لم يعمل له من حيثك نصيباً الهى امرت بالرجوع الى الانوار فارجعني
اليك بكنوز الانوار وهذا الاستبصار حتى ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها
مستورا الشير عن النظر اليها ومن روع الحسنة عن الاعمال عليها انك على كل شئ قدير الهى
مبدلي ظاهر من بك بك وهذا حالى لا يخفى عليك منك اطلب الوصول اليك وبات
استبدل عليك فامدى بي يوك اليك واقبضني بيدك في العبودية بين يديك الهى علي من
عليك الحمد في وصفي لي برك الصبر الهى حقيقى بخلاف اهل القرب واسلك في مسلك
اقل التجدي الهى اعينى بغير لى عن تدبيرى وباختيارك عن اختيارى واقبضني على
مراكم الصلوات الهى اخرجني من ذل نفسي وظهري من شك وشرك قبل حلول رضىك انصرف
فاضربني وعلبك اقول فلا يكلمنى وانا انا اسئل فلا تخيبني وفي فضلك رغب فلا تخزني و
بخلافك اطلب فلا يجردني وباتك اقف فلا تطردني الهى فكل من رضاك ان تكون له علة
بملك فكيف يكون له علة مني الهى انتا العلى بما ان يصل اليك النعم منك فكيف
لا تكون عينا عنى الحيوان القصاص والعقد واليمين وانا الهوى بوثاق الشهوة اسرى فكل انتا
الصبر حتى تصبر في رجوتى واغنىني بفضلك حتى استغنى بى عن ملكي انت الذى
اشرفنا الانوار في ملوب اولياك حتى عرفوك ووجدوك وانت الذى ازلت الاعياء عن ملوك
اجابك حتى لا تجلسوا لك ولا يلقوا والى غيرك انت الذى ازلت الملوك من حيث احسنهم العوالم وانت
الذى هدمتهم من حيث استبانهم العلماء ما ادا وجد من فسادك وما الذى فقد من
وحدك لقد خاب من دعوى ذلك بدلا ولقد خسر من غشك نحو لا كيف يحسروا
وانك ما اظفت الاحسان وكيف يطلب من غيرك وانت ما بذلت عادة الاشرار يا من ادا

لا تراك

الشر

احبائه خلاوة المواتية فقاموا بين يديه فتملأوا من ربه من البس والياء وما ليس
 صيته فقاموا بين يديه فتملأوا من ربه فقاموا بين يديه فتملأوا من ربه فقاموا بين يديه
 بالاحسان قبل توجه الصابرين وانتاجوا العطاء قبل طلب الطالبيين وانت
 الوهاب ثم لما وهب لنا من المستغربين الحري الطلبيين برخصتك حتى اصل اليك
 والجدي غيتك حتى اقبل عليك الحري ان رحا في لا ينقطع عنك وان عصيتك كما
 اق حوفي لا يزالني وان اطعك فقد تعبتني العوالي اليك وهذا وصي علي كرمك
 عليك الحري صيفك وانت امل ام كيف امان وعليك منك الحري كرمك سبوا
 وفي الدلالة انك تمني ام كيف لا تفر منك تبتني الحري كيف لا تفوت وانت
 الذي في القمرا اقميني ام كيف اقميني وانت الذي في القمرا اقميني وانت الذي لا
 الله غيرك تعرفت لكل شئ فاجعلك شئ وانت الذي تعرفت على كل شئ وانت الذي
 ظاهري في كل شئ وانت الظاهر لكل شئ يا امرئ استوي رحمانيته وصار المرثع غيا
 في ذنبي تحققت الانوار بالانوار وتحوت الاحياء في حياوات الانوار يا امرئ احجب في
 سرايت غريبه عن ان تدركه الا بصا ويا من تجل كمال بها في تحققت عظمتك
 الاستواء كيف تحققت وانت الظاهر ام كيف كرمك وانت الذي في القمرا اقميني على
 كل شئ قدير والحمد لله وحده وسواوات درين روز خواندن دعای ام داود که در اعمال
 نیمه وجب مذکور شد ودر بعضی روایات از حضرت صادق علیه السلام منقول که فرمود که اگر
 روز عرفه روز جمعه باشد وایستاد در این روز بخواند فارغ نشود خواندن این دعا از
 خواندن آن مگر آنکه حق تعالی ورا بیاورد ودرین روز حضرت رسول فرمود تا در خطای
 دیگران از مسجد المحضرت بستاند ودر خانه حضرت امیر المومنین باز گذارند **شبه**
دهم این شب یکی از ایامی است که استلحا کرده اند بعبادت و طاعت و بندگی
 خدا بندگان و در آن شب تمام جعفر منقول که حضرت امیر المومنین در خوشی آمد
 که خود را برای خداوند عالمیان فارغ سازند در سال چهار شب اول و شب
 نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید اضحی و شب معبر و دیگر منقول که آنحضرت علی

عتبات عتبات
 بکالیته باو
 الاسترا

فرمود که اگر توانی شب عید اضحی را احیا کن بدستی که مبارک است یعنی از رسول خدا
 که درین شب درهای آسمان را می بینند از جهت بالابردن اعمال صالحه و موافقان و ایشان را
 صداهات در آسمان مانند صداهای فرمود غسل در میان خانه خود و حق تعالی بایشان
 خطاب می فرماید که منم خداوندی که پروردگار شما ام و شایسته کان منید بجا آوردید
 حق را درین عالم است که دعا های شما را مستجاب کند و این حق تعالی در این شب تحفیقت
 اگر کسی که بخواهد تخفیف دهد و همه کناهان را می آرد برای کسی که خواهد بیاورد
 و درین روز و شب زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین در ثواب عظیم دارد از حضرت صادق
 منقول است که هر که زیارت کند امام حسین را در یکی از سه شب خداوند عالم کفایات
 کند شش واریز او را بیاورد و او می گفت که رسیدم که کفایت می سه شب از حضرت
 یکی از سه شب شب عید اضحی و بود **روز نهم** این روز یکی از ایام عظیم و مسلمانی است
 و درین روز غسل است و کفایت و سزاوار است درین روز بوی خوش بکار بردن و جواهر
 پاکیزه پوشیدن و زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین در روز فضیلت عظیم دارد و
 از جمله اعمال این روز زیاده است و کفایت از نماز و بعضی از احکام شرع و عید فطر مذکور
 شد و سزاوار است بعد از فراغ از این نماز خواندن دعای سید الساجدین که درین روز
 بعد از نماز عید بخواند و در جمعه کامله مذکور است و از جمله اعمال دیگر این روز غسل
 و در این باب بسیار گفته اند و واقع شده است و حق تعالی حضرت رسالت را بانی امر کرد
 و فرموده فصل الزمان و آخر بعضی نماز که ای محمد برای پروردگار خود و عمر کن مفسران گفته
 که مردان فرشتگان را نیست و در حدیث معتبر منقول است نام سله رضی الله عنها که بخند
 حضرت رسول خدام عرض نمود که یا رسول الله عید اضحی نزدیک شده و فیت احببت منک
 ای فرض کنم و احببت بیکرم فرمود که فرض کن که این دینی است که البته ادای می شود و در بعضی
 احادیث بلفظ وجوب نیز واقع شده و لهذا بعضی از علما بر وجوب رفته اند و در حدیث
 وارد شده که چوین بنده قربانی کند با ولی طهره خون که از آن قربانی بر زمین ریخته شود
 حق تعالی کناهان او را بیاورد و بدانکه افضل آنست که هر کسی احببت جدا برای خود کند

فوق علی ما آید و بدانکه روزه روزه عید اضحی حرامست و همچنین نه روزه ایام تشریف
روز یازدهم و دوازدهم و سیزدهم از این ماه نیز حرامست کسی را که در می حاضر باشد
مطلقا بنا بر مشهور و بعضی گفته اند بشرط آنکه مشغول بمسائل حج باشد و حرام نیست
روزه داشتن این سه روز کسی را که در می حاضر نباشد بلکه مکروهست و بدستجمع از
روایات این اهل لایه منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه بعد از عید اضحی سه
روز و نه بعد از عید فطر سه روز بدستی که این روزها روز خوردن و آشامیدن است و
بعضی روایات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که هیچ علی در روز عید قربان بهتر
نیست از خونی که ریخته شود بکشتن قربانی یا رفتن بجانم مادر و پدر که بایشان احسان
کنند یا رفتن بدین خویشان که از آن قطع کرده باشند و بدین که در ایشان عداوت
ایشان را بکشد و چون بایشان رسد و لا و سلام کند یا کسی که از قربانی خود طعامی کند
از آن را که تقصیر باشد بر حیثیافت کند و طلب نماید سالیان خود را از بقیان و در ایشان و
بندگان و قمر و اصراف حیثیافت ایشان کند و کسی که تقصیر احوال اسیران کند یا در سبی احوال
ایشان بکند **روز نهم** موافق مشهور این روز ولادت حضرت امام علی علیه السلام است
علیه السلام است **روز دهم** بدانکه این عید اعظم عباد شیعیانست و درین روز غسل
مزرک است و روزه داشتن این روز فضیلت بسیار دارد و در این روز انواع تزیینات و طعمه
کردن و عطرها بکار بردن و نیکوترین لباسهای خود را پوشیدن خصوصاً لباس سفید و
شادی کردن و بشاشت نمودن و بدین یکدیگر و تهنیت و مبارکباد یکدیگر گفتن و ضیافت
کردن و مراسم عید بخواندن و صلوات و سپردن با خویشان نمودن و احسان نسبت به خویشا
کردن و سعی در حجاج ایشان نمودن و صدقه بفقرا و مستحقان دادن ثواب ناخاسته دارد
و عبادات و طاعات در این روز ثوابش از صاف مضاعف است پسندیده از احسان نمودن
ایضا منقولست که گفت در نه مجدهست حضرت امام رضا علیه السلام و جاعلی بسیار در خدمت
انحضرت حاضر بودند پس چون روز غدیر و تقاضای آن مقرر شد و بعضی از ایشان تقاضای
آن روز را انکار کردند پس انحضرت فرمود که بدو روز بعد از آن که در آن روز غدیر علیه السلام

که روز غدیر در اسمان مشهور است از زمین بدستی که خداوند جلیل یاد فرمود و در
اعلی قصریست که یک خشت از اطلالت و یک خشت از انقراض و در آن قصر صد هزار رقبه
است از یاقوت سرخ و صد هزار خیزه از یاقوت سبز و خاندان از خشت و غیر است و در
آن قصر چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری از عسل
و در اطراف آن قصر درختان جمیع فرا که میوه ها درشته و بر آن مرغانی چند نشسته اند
که بدقهاشان از مر و آید و با لهاشان از یاقوت و آن مرغانی انواع نغمه ها تر می نمایند پس
چون روز غدیر شود اهل اسماهای هفت کانه همگی وارد آن قصر شدند و تسبیح و تهلیل
و تهلیل رب جلیل گفتند و آن مرغان پرواز کردند و در میان آن نهر ها غوطه خوردند و بر
این در و در آن شست و غسول خود را بعلطانت پس همگی ملائکه در آن قصر مجسم گردیدند و فرقا
پرواز کردند و آن شست و غیر از آن مرغان بر سر ایشان ریزد و همگی ملائکه بان معطر کردند
و بدستی که در این روز ملائکه نشاندار ظاهر زهر ابرای یکدیگر بپدید می فرستند و چون آخر
روز شود از اجابت خداوند جبار ندا درسد که برگردید پس میتهای خود که تار و زن
مثل این روز از سال اینده از خطا و لغزش ایمنید برای گرامی محمد و علی صلوات الله علیه بپایند
معتبر دیگر از سال منقولست که گفت سوال نمودم از حضرت صادق علیه السلام که آیا مسلمانان را غیر
جمعه و اضحی و فطر عید می هست فرمود بلی عیدی که حرم مثل از آنها عظیم تر است گفت
خدا می تو شوم کدام عید است فرمود روزی که رسول خدا ص نصب فرمود حضرت امیر المؤمنین
را فرمود که هر که من مولای اویم پس علی مولای او است گفت کدام روز است آن روز فرمود
که آن روز پنجشنبه یکشنبه سال هجری است و در لیکن آن روز هجدهم ذی الحجه است گفت که
چه عملی سزاوارست که در آن روز بکنم فرمود که روزه بدار بدان روز را عبادت و بندگی کن
بکنید و بپا دارید و بپوشید و ال محمد را در آن روز بدستی که رسول خدا ص وصیت فرمود
بحضرت امیر المؤمنین که این روز را عید کند همچنین همه انبیاء با و صلیای خود وصیت
می نمودند و این روز را عید می کردند و پسند معتبر دیگر منقولست که انحضرت از ابا طاهر
خود از رسول خدا ص روایت نمود که انحضرت فرمود که روز غدیر و حرم افضل از عید است

مفت و این روز است که حق تعالی امر فرموده که نصب نمایم برادر علی بن ابی طالب علیه السلام
 نشان و پیشوای امت خود که هدایت یابند با بعد از من و این روز است که حق تعالی
 کامل کرده وین خود را تمام کرده است و این را بر امت من و راضی شده و اختیار کرده برای ایشان در
 اسلام و این فرموده که ای گروه مردمان بدرستی که علی از من است و من از علی ام و مخلوق شده از
 طینت من و بعد از من پیاپی خواهد بود که برای شما آنچه در این اختلاف کنند از سننای من
 و او پادشاه مومنین است و بهترین وصی من است و شوهر سیده نساء عالمین است و پادشاه
 ائمه مهتدین است و پسندیده و مقبول است که حضرت صادق فرموده که
 چون روز قیامت شود پادشاه چهار روز و نیم حق تعالی حاضر گرداند چنانچه علی بن ابی طالب
 عروس دانا بجای خود داخل گردد و روز فطر و روز اضحی و روز جمعه و روز غدیر و روز غدیر در
 میان این روزها مانند ماه در میان ستارگان و بدرستی که حق تعالی هر کس را میگرداند و روز
 غدیر ملائکه مقربین را و سید ایشان در آن روز جبرئیل است و بغیر از هر سید را و سید ایشان
 محبت است و اوصیای تعیین را و سید ایشان امیر المومنین است و اولیا و دوستان خدا را و
 سید ایشان سلمان و ابوذر و مقداد و عمار است تا آنکه پیاپی و در آن روز دایمی بهشت
 چنان گشاید که مشغولش را دایمی و یکایمی آورد که گفت مفصل که عرض نمودم که ای سید من
 ایامی که حق تعالی مرا که روز دارد این روز را پس آنحضرت دو مرتبه فرمود ای و الله بدرستی که
 این روز است که حق تعالی تو را برادرم را قبول فرمود پس این روز را که روز داشت برای شکر خدا
 این روز است که حق تعالی ابرهیم ع را از آتش نمرود نجات بخشید پس دوزخ داشت این روز را
 برای شکر خدا و این روز است که حضرت موسی هر روز علیه السلام را عالم گردانید بخلاف برای
 مردم پس این روز را که روز داشت برای شکر خدا و این روز است که عیسی شمع مرآت الصفا را ظاهر کرد
 برای مردم و او را جانشین خود گردانید پس دوزخ داشت این روز را برای شکر خدا و این روز است
 که جناب حضرت رسالت به امیر المومنین را عالم گردانید برای مردم و او را خلیفه و جانشین و وصی
 خود گردانید و فضیلت او را بیان فرمود پس این روز را که روز داشت برای شکر خدا و بدرستی
 که این روز را که روز داشت در روز عبادت گردانست و روز اطعام گردانست و روز صلوة و بیعت

گردن برادران است و روز راضی کردن و خوشنود گردانیدن خداوند رحمت است و روز خاتم
 مالیدن ناف شیطان است و در حدیث دیگر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون روز
 قیامت شود پادشاه چهار روز و نیم از ایشان نموده و خرافان چنانکه بیاید عروس من بجای خود برسد
 که که است آن روزها فرمود که روز اضحی و روز فطر و روز جمعه و روز غدیر و روز غدیر بر
 در میان اضحی و فطر و جمعه مانند ماه باشد در میان ستارگان و این روز است که حق تعالی
 ابرهیم خلیل را از آتش نمرود نجات بخشید پس دوزخ داشت این روز را برای شکر خدا و این روز است
 که حق تعالی دین خود را کامل گردانید و رسول خدا امیر المومنین را بلند گردانید و او را
 عالم گردانید برای مردمان و فضیلت و وصایت او را برای ایشان ظاهر ساخت پس دوزخ داشت
 آنحضرت این روز را و این روز کامل گردانیدن عالم است و روز خاتم مالیدن ناف شیطان
 و روز قبول گردانیدن اعمال شیعیان و مجازات محمد است و این روز است که حق تعالی نظر
 میکند بر اعمال مخالفان پس آنها را هباء مشرور میگرداند و روز است که حق تعالی امر میفرماید
 جبرئیل را که کسی که امت خدا را از بر بیعت المعصوم میگرداند و جبرئیل بر بالای آن میروند و
 ملائکه اسماء آنها را میخوانند و حاضر میشوند و شاد و درود بر محمد و آل او میفرستند و برای
 شیعیان امیر المومنین و ائمه طاهرين صلوات الله عليهم اجمعین و برای مجازات ایشان از فرزند
 آدم استغفار می نمایند و این روز است که حق تعالی امر میفرماید نویسد که آن عمل را که قلم بر
 دارند از مجازات اهل بیت و شیعیان ایشان از این روز تا سه روز ننویسد بر ایشان گناه را
 که امت محمد و علی و ائمه معصومین صلوات الله عليهم و این روز است که حق تعالی زیاده
 گرداند و مال کسی که عبادت کند او را و در این روز بخود و عیال خود و برادران خود رحمت
 کند و از آدمی گرداند او را از آتش جهنم و این روز است که حق تعالی سعی شیعیان را مشگور میگرداند
 و گناهان را میامرز و عملشان را قبول میفرماید و این روز بر طرف شدن کرب و بلاست
 و روز زایل گردانیدن و زرویات و روز حجاب و عطا است و روز تفرقه علم است و روز
 بشارت است و روز عید اکبر است و روز استجاب دعا است و روز توقف عظیم است و روز
 پوشیدن جامها است و روز گردن جامهای سیاه است و روز شرط مشروطات و

روز بر طرف شدن هسوم است و روز عفو از گناهان شیعیان امیرالمومنین است و روز
سبقت است و روز بسیار قیادت و صلوات بر محمد و آل محمد است و روز رضا و خوشنود
و روز عید اهل بیت است و روز قبول اعمال و روز طلب زیاد قیادت و روز استراحت
مؤمنان و روز تجارت و روز عیادت و روز رسیدن رحمت های خداست و روز
ترکیه و خوردن یا کینه ساختن است و روز ترک کبایر گناهات و روز عبادت و روز انظار
فرمودن روزه داران است پس هر که افطار فرماید در این روز مومن روزه داری را بجان بیاورد
که اطعام کرده باشد قنای و انحضرت می شمردند تا ده فنام را وی می گوید که پس انحضرت فرمود
که یا مبدائی که فنام چیست گفته ام یا این رسول الله فرمود که صد هزار کس است پس فرمود که
این روز تهنیت است که بعضی از شما بعضی را تهنیت نمایند و مبارک باد دهند پس چون
مومنی ملاقات کند در این روز برادر مومن خود را بگوید الحمد لله الذی جعلنا من المتشککین
یولی الامر المؤمنین و الاخوان علیهم السلام و این روز بنام نمودن بر اهل ایمان است پس هر که
تسم کند در این روز بر روی برادر مومن خود حق تعالی روز قیامت نظر رحمت کند پس
او و هر حاجت او را بر آورد و قصری در بهشت آرد و سفید برای او بنا کند و روی او را
نضارت و طراوت بخشد و این روز روز زینت است پس هر که زینت کند برای حرمت این روز
حق تعالی پام از خطا و گناهی که کرده باشد خواه صغیر و خواه کبیر و برانگیزاند و وی
از ملائکه را که بنویسد برای او حسنات و بلند کند برای او درجات تا سال اینده پس اگر بمیرد
شهید مرده باشد و اگر زنده بماند معاد تمت باشد و هر که اطعام کند مومنی در این روز
چنان باشد که اطعام کرده باشد همه پیغمبران را و صد یقار او هر که در این روز زیارت کند
مومنی را چون بمیرد حق تعالی هفتاد نور در قبر او داخل کند و قبر او را وسیع و فراخ گرداند و
هر روز هفتاد ملائکه قبر او را زیارت کنند و او را بشاوت دهند و بهشت و در این روز
حق تعالی ولایت خود را عرض نموده بر اهل ایمانهای هفتگانه پس سبقت نمودند اهل ایمان
هفتم پس مومنین گردانید از ابرش پس سبقت نمودند اهل ایمان چهارم پس مومنین ساخت
او را به بیت المعمور پس سبقت نمودند اهل ایمان دنیا پس زینت دادان را بگوایک پس عرض

نمود از ابرش پس سبقت نمود مکب پس زینت دادان را بکعبه پس سبقت نمود مدینه
پس مومنین گردانید او را بر محمد مصطفی پس سبقت نمود کوفه پس مومنین ساخت از اهل مرثی
و عرض نمودان را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار نمود سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروز و کوه
یا قوت پس گردیدند آن کوهها معادن نیکوترین جواهر پس اقرار نمودند کوههای دیگر پس گردیدند
معادن طلا و نقره و آنچه اقرار نکرد و قبول نمود چیزهای نازنین و رسید و عرض نمودان را بر آبها پس
هرابی که قبول نمود شیرین و گوارا شد و ابی که ابا کرد و قبول نمود شور و تلخ گردید و عرض نمودان را
بر گیاهها و نباتات پس هر گیاهی که قبول نمود شیرین و طیب شد و آنچه قبول نکرد تلخ شد و
عرض نمودان را بر مرغان پس از مرغی که قبول نمود فصیح و خوش الحان شد و از مرغی که انکار کرد
لال گردید و مثل جوسان در قبول و لایست امیرالمومنین در روز غدیر خیمه مثل امایک است
در سجود آدم و در این روز نازل شد این آیه که الیوم اکملت لکم دینکم و قضا و خاتمه
پیغمبر را بگو که روز غدیر پیش او محترم بود و هر یکی ایشان در این روز برای است خود وصی و خلیفه
نصبی فرمودند و بسند معتبر از حسن بن راشد منقول است که گفت عرض نمودم بحضرت قائم
که یا مصلی ما از عید ای یغری عید فطر و اضحی هست فرمود که بل عید از آنها بزرگتر و شریفتر
عرض کرد که کدام عید است آن فرمود که روزی که رسول خدا امیرالمومنین را برای ایزدم
نصب فرمود و ایشان را بخت و ولایت انحضرت خواند پس رسیدم که کدام روز است آن روز فرمود
که روز عیدیم فی الحقیقه است گفته چه عملی نیکوست در آن کردن فرمود که روزه داشتن و با اعمال
خیر تقرب بد رکاء خدا بختی گفته که چه ثواب است کسی که روزه دارد در این روز فرمود که
چنان است که شصت ماه روزه داشته باشد و در حدیث دیگر فرمود که روزه روز غدیر گناهان
گناهان شصت ساله است و در حدیث دیگر فرمود که روزه روز غدیر بر معاد است نزد حق
تعالی در هر سال با ثواب صد حج و صد عمره مبرور و مقبول و بچندین سند معتبر دیگر
منقول است که راوی میگوید که در روزی از روزهای عید غدیر و در خدمت حضرت علی
موسی الرضاء و انحضرت جمعی از خواص خود را طلبیده بودند تا در خدمت انحضرت افطار
کنند و فرستاده بودند بنمتهای ایشان طعامها و صاها و جامها حتی اکثری و نمایان

نیز فرستاده بودند و همان جماعت که بخدمت آنحضرت حاضر شده بودند و خدا دوازده نفر
لباسهای خود را تغییر داده بودند و آنحضرت با ایشان صحبت می داشت و فضایل این روز را
برای ایشان بیان می فرمود و از جمله فضایل که آنحضرت بیان فرمودند این بود که فرمود که خدا
کرد مرا پدرم از جدم جعفر بن محمد الصادق از پدرش محمد بن علی الباقرا از پدرش علی بن الحسین
از پدرش زکریا از پدرش حسین بن علی صلوات الله علیه که فرمود که ائمه اثنی عشر سالی که روز غدیر
روز جمعه بود پس چون پنج ساعت از روز گذشت حضرت امیر المومنین بر سر منبر آمد و حمد و ثنا
الحق و بگوئی که هر کس چنان حمد و ثنای من کرده بود پس صلوات بر حضرت رسول است
و نعمت آنحضرت را یاد نمود پس مردم را مواظب کامله و نصاب کامله فرمود پس وجوهی
و ولایت امام حق و مخالفت و عدالت امامان جور و غصبان خلاف و پیشوایان خلافت
و اضلال ایشان را بجامع مردمان رسانید پس شروع کرد در فضایل این روز و فضایل بسیار
برای این روز بیان فرمود پس جناب مقدس جل خود را که شرافت این روز بسیار است
ستایش فرمود و بعضی از آیات کریمه که در شأن آنحضرت نازل شده و فضایل آنحضرت که در
قوانین مطبوعات ذکر نمود بعد از آن خطاب کرد بگوئی که در آن مجلس حاضر بودند و فرمود بر
کردید رحمت کند خدا شما را بعد از آنکه این مجمع منقضی شود توسعه نمودن بر عیال خود
و احسان و نیکی کردن بپدران و اموال خود و بشکر کردن خدا باینجه شما را عطا فرمود
و بجمع شویید در این روز در مجامع خود تا جمع کند خدا پراکندگی شما را و الفت بیکدیگر
با یکدیگر تا وصل کند خدا الفت شما را و کوارا سازد الفت خدا را بر خود چنانچه حق تعالی
کوارا ساخته برای شما در این عید ثواب خود را چندین برابر عیادت بیکدیگر از این عید
بعد از این عید پس فرمود که بدرستی که بروی کسی که در این عید زیاده می کرد مال را و در
میکرد و در عیال و مهر بانی در این روز موجب رحمت خدا می گردد و بپشت بپشت بپشت بپشت
خود هر قدر که می توانست و استطاعت دارد و اظهار کند بپشت بپشت و سرور و چون یک
ملاقات کند و حمد خدا را می گوید باینجه شما عطا کرده و انعام کند بر جمعی که از شما توقع
دارند و مساوی کند با خود ضعیفان و مملوکان خود را و هر قدر که تواند عطا کند بپشت

که در هفت روز در این روز برابر است یا در دیت هزار در هفت روز و باز زیاده میدهد
و حق تعالی ترغیب فرموده بر روزه داشتن این روز و ثواب بزرگ برای او صاف شده و
و اگر بسند انبیا کان خدا عبادت کرده باشد خدا را از اول دنیا تا آخر دنیا روزها
روزی داشته باشد و شبها را عبادت بپس برده باشد ثواب او زیاده باشد از ثواب کسی
که این روز را روزه داشته باشد از روی اخلاص بلکه تمام روزهای دنیا یکی یکسان
برای هر کس که در این روز روزه فرموده که هر که در این روز روزه و حاجت برادر و موافق
خود را از روی خواستن یا و نیکی کند و ثواب کسی باشد که این روز را روزه داشته
باشد و شبش را عبادت کرده باشد و هر که در این روز چون غروب افتاب شود افطار
فرماید معنی پلکان باشد که افطار فرموده باشد فتنای و فتنای و آنحضرت شمرند
تا ده فقام پس کمی برخاست و گفت یا امیر المومنین چیست فقام فرمود که صد هزار پیغمبر
صدیق و شهید پس فرمود که پس چه قدر خواهد بود ثواب کسی که عددی یعنی چهل و نه
و مومنان را در این روز کفالت کند و بدرستی که من ضامن بر خداوند عالمیان که این کار را
او را از کفر و فقر و اگر بگوید در شب یا روز این عید یا بعد از این تا مثل این عید دیگر و کما بگوید
نکرده باشد مزد ثواب و بر خداست و هر که در این روز قرض کند و اعانت کند با مال قرض
برادران خود را من ضامن بر خدا که اگر زننده بداد او را قرض و روح او نکند تا آنکه قرض او را داد
پس فرمود که هرگاه در این روز یکدیگر را ملاقات کنید مصافحه کنید و نعمت خدا را بر خود
کوارا سازید و در این روز باید که هر که حاضر است برساند فضایل این روز را با آنها که غایب اند
و کسی که نزدیک است برساند بکسانی که دورند و باید که اغنیاء و توانگران احسان کنند بر فقرا
و بی چیزان و اقویا انعام کنند بر ضعیفان بدرستی که رسول خدا مرابان امر فرموده پس شروع
کرد آنحضرت در خطبه نماز جمعه و نماز نگذاشت و چون فارغ شد بر پشت با فرزندان و شیعیان
بخانه فرزند خود امام حسن و در آنخانه مهیا گردانیده بودند طعامی برای ایشان و همگی اغنیاء
و فقرایر کشند با احسان و انعام کردن بوی عیال خود **مؤلف** گوید که حکایت غدر بر خم
از متواترات و خاصه و عامه بطریق متعدده و روایات متکثره نقل نموده اند و متعصبان

عامه با وجود تعصب و عناد چون این حکایت در مرتبه وضوح و آشکارا چون شمع و آینه
 آنها را ستانکاران نتوانستند نمود و تفصیل این حکایت و ذکر و اباقی که در این باب وارد شد
 مناسب این کتاب نیست و بکتاب دیگر مرجعت و ما در اینجا ابراد میکنیم مضمون روایتی که باشد
 معتبر و شیخ مفید و شیخ طبرسی از طرق خاصه و عامه روایت کرده اند گفته اند که چون حضرت
 رسول الله اراده نمود که متوجه حج بیت الله الحرام شود در میان مردم ندا کرد حج و دعوت انحضرت
 با قاصی بلاد اهل اسلام رسید پس مردم مهربانی پرور و رفیقان با انحضرت شدند و در اطراف
 نواحی مدینه کروه بسیار جمع شدند و با حضرت جماعتی بسیار از مدینه روانه شدند چنانکه
 ما بین مکه و مدینه متصل شد از صدای تلبیه ایشان و چون حضرت امیر المومنین هم در این
 نامه با انحضرت نوشت که از این متوجه حج شود و انحضرت حضرت امیر المومنین هم را در هدایت
 شریک گردانید و چون از افعال حج فارغ شده باز گردید و متوجه مدینه شد و حضرت امیر
 المومنین هم با انحضرت بود و سایر مسلمانان در خدمت انحضرت بودند و چون حضرت بعد
 خرم رسید و موضع در آن وقت محل فرو دامن نبود و توله فرمود و مسلمانان همه برگردان حضرت
 فرو دامنند و روز بسیار گرمی بود پس امر فرمود که زیر درخت خاری چند را بکنند و امر فرمود
 که پالانهای شتران را جمع گردانند و بعضی پالای بعضی گذاشتند پس صدای خود را امر کرد که
 ندا در دهد در میان مردم که همه نزد انحضرت جمع شوند پس همه جمع شدند در خدمت انحضرت
 و اکثر ایشان از شدت گرمی راههای خود را بر راههای خود پیچید بودند و چون مردم جمع شدند
 بر پالایان پالانها برآمد و حضرت امیر المومنین هم را بر پالای مشربط لبید و در جاب راست
 خود باز داشت پس خطبه خواند و شتمن بر حمد و ثنای الهی و موعظه های بلع ایشان را فرمود
 و خیر مرگ خود را بامت داد و فرمود که مرا بدو حق تعالی خوانده اند و نزدیک شده که آنجا
 دعوت الهی کنم و وقتان شده که از میان امت و شما بپنهان شوم و دار فانی را وداع کنم و
 بسوی درجات عالیه اخروی رحلت نمایم و بدی رستی که در میان شما میگذردم و چیزی را
 که اگر متأسف بانی باشید هرگز کس را نکرید بعد از این که آن کتاب خداست و عترت من
 که اهل بیت هستند و بدی رستی که این دو تا از هم جدا نیستند تا هر دو بر حوض کوثر بر من وارد

شوند پس باز بلند در میان ایشان ندا کرد که ایانیت من سزاوارتر شما از جایهای شما
 گفتند خداوند این چنین است پس باز و ههای حضرت امیر المومنین هم را گرفت و بلند کردان
 حضرت را بلند کردی که سفید بهای زیر بغلهای ایشان نمودار شد و گفت هر که من مولی او بود
 بنفس او بر من علی مولی او و منی بنفس اوست خداوند او و منی کن با هر که با علی دوستی کند
 و دشمنی کن با هر که با علی دشمنی کند و یاوی کن با هر که با علی یاری کند و اگر از هر که علی را
 و اگر از دین حضرت از منبر فرود آمد در آن وقت نزدیک زوال بود در عین شدت که ما پس
 دور گفت نماز کرد پس زوال شمس شد و صوفی انحضرت از آن گفت و نماز ظهر را با ایشان بخوان
 آورد پس بنجمله خود مراجعت فرمود و امر فرمود که خیمه از برای حضرت امیر المومنین هم در بر
 جنبه او بر پا گردند و حضرت امیر در آن خیمه نشست پس حضرت امر فرمود مسلمانان را که فرج
 فرج بخیریت حضرت بروید و انحضرت را تهنیت و مبارک باد امانت بگویند و سلام کنند
 انحضرت را با امارت و پادشاهی مومنان و بگویند اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ يَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ پس همه
 مردم چنین کردند پس امر کرد زان خود را و سایر زان مسلمانان را که با انحضرت بودند
 که بروید و تهنیت و مبارک باد بگویند و سلام کنند بر انحضرت با امارت مومنان پس همه بخیر
 آوردند و از جمله آنها که در این باب اهتمام زیاده از دیگران کردند عزیر الخطاب بود و او زیاده
 از دیگران اظهار شادی و نشاط نمود با امانت و خلافت انحضرت و گفت در میان ان
 کلماتی که در تهنیت انحضرت میگفت که تَجِجْ لَنْ یَا عَلِیُّ اَصْحٰهُ مَوْلَایْ وَ مَوْلَاکِیْ مَوْمِنِ
 وَ مَوْمِنَةٍ یعنی پیغمبر گوارا باد ترا با علی گردیدی آقای من و آقای هر مومن و مومنه پس حاشا
 بر ثابت بخیریت حضرت رسول الله آمد و در خدمت طلبید از انحضرت که قصیده در مدح امیر
 المومنین هم و ذکر قصه غدیر و نصب انحضرت با امانت و خلافت و دعای حضرت رسول
 در حق او فرمود انما ینما ید چون انحضرت مرخص گردید بر بلندی برآمد و قصیده مشهوره
 او را که خاصه و عامه بطریق بسیار روایت کرده اند باز بلند بر مردم خواند پس حضرت را
 او را تحسین نمود و فرمود که پیوسته ای حسان قوم میدی بروج القدس مادام که یاری
 نمایی ما را بزبان خود و بدانکه مستحب است که در این روز پیش از زوال آفتاب بنصف ساعت

انتباه

پایین

وَالْمُحْسِنِينَ عَلَى سُنَّتِهِمْ وَخَلِيفَتِهِمْ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَثَابِتِ الْإِسْلَامِ الْفَخْرُ الْخَلِيدُ
أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفَاكَ وَأَوْصِيَاءَ أُنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ
قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حَقَّقْتُ وَرَعَى مَا اسْتَحْفِظُ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْدِعَ
وَحَلَّلَ خَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَذَلَّى أَوَّلِيَّاتَكَ وَغَادَى
أَعْدَاءَكَ وَجَاهَدَ أَعْدَاءَكَ عَنْ سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِئِينَ عَنْ أَمْرِ لِقَائِكَ وَتَحْتِيبًا
مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذْ فِي اللَّهِ كُفْرًا لَا يُمْسِكُ بَلْعُ فِي ذَلَالَتِهِ وَتَسْكُرُ إِلَيْكَ الْفَضَاءُ وَ
عَبْدُكَ مُخْلِصًا وَتَصَحَّحَ لَكَ لُجْجُهُ الْخَلْقِ تَاهَا الْيَقِينُ تَهَضُّبًا إِلَيْكَ شَهِيدًا أَوْصِيَاءَ أُنْبِيَائِهِ
رَبِّكَ يَا هَادِيًا هَدِيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ نَبِيِّائِكَ
وَأَوْصِيَاءِكَ يَا تَوَكَّلُ عَلَى الْغَالِبِينَ **روایت** گوید که زیارت طریقی برای این روز در کتب علما از امام حسن
عسکری نقل نموده اند اگر کسی خواهد که بکسب ثواب و زیارت نماید و زیارتی که بعد از این در مصلحت
بهترین زیارات آنحضرت است و بسند معتبر دیگر در رسنهای معتبره و در کتب معتبره مذکور است
و از بعضی روایات ظاهر میشود که عموم دارد و در هر اوقات بان زیارت می توان کرد پس اگر در این
روز بان زیارت را بکنی نیکو است و در این روز بر قول بعضی با حضرت امیرالمؤمنین **ع** بعد از قتل
عثمان بیعت خلافت واقع شده **روایت معتبره** درین روز حضرت امیرالمؤمنین **ع**
در نماز تصدیق کرد و فصل امامت در شان آنجناب نازل شد و این بابویه و ابن شهر آشوب رضی الله
عنه با بسند معتبر از ابی الجار و روایت کرده اند که گفت پرسیدم از حضرت امام محمد باقر **ع** از فضیلت
کریمه انما ولیکم الله ورسوله و الذین آمنوا فمودعه بدستی که گروهی از بهو و اسلام آورده بودند
و آنچه ایشان عبد الله بن سلام و اسد و ثعلبه و ابن میامین و ابن صویر بودند پس ایشان آمدند
بخدمت رسول خدا **ع** و گفتند یا رسول الله بدستی که موسی **ع** وصیت کرد بسوی یوشع بن نون
و او را وصی خود قرار داد پس بگفت وصی تو یا رسول الله و گفتم مولای من با بعد از تو پس در آن حال
نازل شد بان **ایمانا و لیکنکم الله قدسوله و الذین آمنوا الذین یقیهون الصلوة و یؤتوا الزکوة و هم ذاکم**
او رده اند و بر میسارند نماز را و عطا میکند و در خدا زکوة را و حال آنکه در رکوع نماز نازل

پس چون این آیه نازل شد آنحضرت فرمود که برخیزید پس برخاستند و در خدمت آنحضرت
بمسجد داخل شدند تا گاه سایل از مسجد بیرون میرفت آنحضرت را و پرسید که ای اکی میوچیز
عطا کرد گفت بل اینک آنکشتی را بمن دادند فرمود که کی از بتو داد گفت این مردی که مشغول
نماز است و اشاره بحضرت امیرالمؤمنین **ع** کرد فرمود که بر چه حالت این آنکشتی را بتو داد گفت
در رکوع نماز بود پس حضرت رسول **ع** فرمود و الله اکبر و هم اهل مسجد بکبر گفتند پس فرمود
که علی بن ابی طالب **ع** ولی شماست بعد از من پس ایشان همگی گفتند و اضی شدیم بر پروردگاری
خداوند عالمیان و بدین اسلام و به نبوت محمد **ع** و بولایت علی بن ابی طالب پس حق تعالی فرمود
که من بتو الله ورسوله و الذین آمنوا فان حزب الله هم الغالبون یعنی هر که دوست دارد
خدا را و رسول خدا را و کسانی که صاحب ایمانند پس بدستی که گروه خدا غالب خواهند بود
گفت یکی از روایان این حدیث کرده است که عمر بن خطاب گفت و الله که تصدیق کردم و
چهل آنکشتی در حال رکوع نماز سایل دادم که شاید نازل شود در من آنچه در علی بن ابی طالب
نازل شد پس فایده نکرد آن تصدیقات من و ابی در شان من نازل نشد **روایت** گوید که حکماء
تصدیق خاتم و تزلزله کریمه در شان آنحضرت از معجزات و علای خاصه و اکثر علای عامه
در آن اختلاف نموده اند بلکه روایات متعدده و اساسیند متکثره در کتب معتبره خود ایراد
نموده اند و معصیان ایشان چون ثعلبی و مختاری در تعصیب خود اعتراف کرده اند بتزلزله
در شان آنحضرت و چون ابن فضیل عظمی و نصیر بخلاف و ریاست دین و دنیا و حق مولای
مومنان و بدشای مقیمان درین روز واقع شده باید که مومنان قدر این روز را بدانند و حرمت
آن را رعایت کنند و جمعی از علما گفته اند که روزه این روز سنت است و شیخ طریقی علیه الرحمه
گفته که روایت کرده شده است آنحضرت صادق **ع** که هر که در این روز در رکعت نماز بگذارد
پیش از نزال آفتاب بنصف ساعت بزی شکر خدا را آنچه منت نهاده برای امیرالمؤمنین **ع** و
تخصیص داده آنحضرت را بان و بخواند هر رکعت بعد از حمد ده نوبت سوره قل هو الله احد
وده نوبت یا اکریم یا هم فیها خال الدنیا و ده نوبت انما انزلنا فی لیلة القدر را بر باشد این عمل
او تزدحق تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و از حق تعالی سوال نکند حاجتی از حاجتهای

خاصه و عامه در اصل از اختلافی ندارند بوجه شتی دلالت می کند بر حقیقت رسول خدا و کرامت علی مرتضا و فضیلت مجموع اهل بیت علیهم الصلوٰه و التحیة و انکه اگر آن حضرت و ثبوت تمام بر حقیقت خود نمیداشت باین جرات اقدام بر مباهله نمی نمود و عزیز اهل خود را بدم شمشیر دعای سرکشانیکر و می که ظن حقیقت ایشان داشت یا احتمال می دادند که ایشان بر حق باشند بدین معنی آورد **و در بیان** آنکه خبر داده که اگر ما من مباهله کنید خدا بر شما نازل می شود و مباهله در تحقیق مباهله می نمود پس اگر جز بمحیث قول نمیداشت این مباهله متضمن سعی در اظهار کذب خود بود **سیر** آنکه نصاری امتناع از مباهله نمودند و اگر علم بحقیقت او نمیداشتند بایست بر روی از نفرین آنحضرت و معدودی از اهل بیت او نکند **چهارم** آنکه از احادیث بسیار ظاهر میشود که ایشان یکدیگر از مباهله منع می نمودند و می گفتند که حقیقت او بر شما ظاهر گردید و معلوم شد که آن پیغمبر موعود است **پنجم** آنکه از این قصه ظاهر میشود که حضرت امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات علیهم غریب ترین خلق اند بر خدا و رسول و حضرت امیر المومنین به بمنزله نفس و جان حضرت رسول و در چو این امر در این روز واقع شده و حقیقت و فضایل بزرگواران و پیشوایان دین در این روز واضح و هوید گردید پس باید که از این جهت نیز مومنان حرمت این روز را بدانند و از اعیان و اعیاد خود قرار دهند **روز نهم** در این شب حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمه و حسین صلوات الله علیهم اجمعین تصدق کردند بر مسکین و یتیم و اسیر و در روز شنبه هلالی در ذکر فضیلت و وصف مناقب آن بزرگواران اهل بیت نازل شد و کیفیت این واقعه چنانچه در این باب ویر از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده چنانست که حضرت امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهم را کوفتی عارض شد و ایشان کوفه و خورده سال بودند پس رسول خدا صیادت ایشان رفت و با آنحضرت دو کس همراه بودند و در بعضی روایات ابو بکر و عمر با آنحضرت بودند پس یکی از ایشان گفت بحضرت امیر المومنین که ای ابوالحسن کاش برای این دو فرزند بزرگوار خود نذر و میفرمودی تا حق تعالی ایشان را عاقبت دهد پس آنحضرت نذر فرمود که سه روز و سه روز بداد برای شکر حق تعالی و همچنین حضرت

فاطمه و حسین صلوات الله علیهم نیز نذر فرمودند و فضیلت ایشان نیز چنین نذر کرد پس حق تعالی آن دو بزرگواران را صحت داد پس یکی ایشان صباح روزه داشتند و در خانه اهل بیت در آن روز طعامی نبود پس حضرت امیر المومنین وقت بقره و مردیه و دی که اهل بیت بود و او را شمعونی می گفتند و کار او این بود که صوفی ساخت و فرمود که میشود که تا از پیشم کوفتند بدی که برسد برای خود دختر محمد و بعوض مردان سه صاع از جویدگی بیهودی قبول کرد و آن حضرت از پیشم و آن جو را بخانه برد و فاطمه و از آن خبر داد و فاطمه قبول فرمود و بر خوات و ثلث پیشم داشت و یکصاع جو را برداشت و دست اس کرد و پنج قرص نان پخت برای هر یک یکقرص و حضرت امیر المومنین نماز شام با حضرت رسول گذارد و بخانه آمد پس آن بزرگواران با نصیر سر خوان نشستند تا افطار کنند چون حضرت امیر المومنین لقمه از آن قرص نان جدا کرد و خواست که تناول نماید میببینی و در خانه اهل بیت صدا زد و گفت سلام باد بر شما ای اهل بیت محمد من مسکینی ام از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید از آنچه میخورید تا حق تعالی شما را از مایدهای بهشت طعام دهد پس آن حضرتان لقمه را از دست مبارک گذاشت و همگی ایشان پنج قرص را به مسکین دادند و خود با با افطار فرمودند و صباح روزه شدند پس حضرت فاطمه سه ثلثی دیگر از آن پیشم را در روز دوم رشت و یکصاع جو برداشت و دست اس کرد و پنج قرص نان پخت و چون حضرت امیر المومنین از نماز شام بازگشت و بخانه آمد آن قرصها بر سر آن خوان حاضر کردند پس چون آن حضرت لقمه اول را شکست که تناول کند از در خانه اهل بیت صدا آمد که سلام بر شما باد ای اهل بیت محمد من یقینی ام از یتیمان مسلمانان طعام دهید مرا از آنچه میخورید تا خدا عالمیان شما را طعام کند از مایدهای بهشت پس همگی مانند شب پیش آن قرصها را میان سایل دادند و با با افطار کردند و باز صباح روزه شدند و حضرت فاطمه صلوات الله علیها ثلث باقی از پیشم را رشت و آن یکصاع تمه آن جو را دست اس کرد و پنج قرص نان پخت و حضرت امیر المومنین چون از نماز فارغ شدند بخانه آمد آن قرصها را حاضر کردند و در خانه برد و خانه اهل بیت صدا آمد که سلام الهی بر شما باد ای اهل بیت محمد یا ما را اسیر می کند

ویند را بر ما محکم کرد دایند و ما را طعام نمیدهند که تناول کنیم پس باز مثل آن دو شب
پیش آن قرصها را با آن سایل دادند و آن شب را نیز بیکسکی گذراندند و چون صبح شد
و در نزد اهل بیت طعامی بود حضرت امیرالمومنین امام حسن و امام حسین را برداشت و
بنزد رسول خدا برد و آن دو بر کوفه از بسیاری ضعف مانند جوجه بر خود می نازیدند
و چون آنحضرت فرزند آن عزیز خود را بر این حال مشاهده نمود نمکین و لذتهای آن شد فرمود
که یا ابوالحسن چه بسیار سخت و گرفتاری من آنچه از حال شما مشاهده می کنم این آنحضرت آن
دو بر کوفه را برداشت و بخانه طایفه آمد دید فاطمه را که در محراب عبادت نشسته و از
شدت جوع شکم پریشان شده و دیدهایش تیره افتاده و چون را بر این حال
مشاهده نمود او را در بر گرفت و فرمود که خدا بفرمود رسیده و غذای که شما بر این حالی
باشید و بدین حال می گذرانید که اکنون مشاهده می کنم در شما و بر وایت دیگر ایشان را
جمع فرمود و در بر گرفت و می کرد و می فرمود که سه روز است که شما بر این حال بوده اید و من
از شما غافل بوده ام پس در آن حال جبرئیل فرود آمد و گفت یا محمد یکم آنچه حق تعالی برای تو
مهیّا گردانیده و راهل تو فرمود که چه چیز است آن پس جبرئیل سوره هل ای را به آنحضرت
داد و این شعر را شوی آنحضرت امام محمد باقر روایت کرده که چون حضرت رسول بخانه جعفر
فاطمه آمد ایشان را بر این حال مشاهده نمود جبرئیل فرود آمد با او آمدی بود از طلائع
بد رو یا قوت پر از ترید و از او ظاهر میشد راحیه مشک و کافور پس همگی ایشان تناول کردند
و لقمه از آن کم نشد پس حضرت امام حسین پیروان رفت و در دست مبارک لقمه از آن ماند
داشت و در آن حال زن یهودی رسید گفت ای اهل بیت جوع از کجا رسید برای شما ای طلع
اطعام کن مرا از این طعام چون آنحضرت دست کرد و خواست که با او بدهد جبرئیل فرود آمد
و از آن دست آنحضرت گرفت آن قدح را با او رسانید پس حضرت رسول فرمود که اگر
حسین را دو مینگر که طعام کند آن یهودی را هر آینه برکتان قدح در اهل بیت من تا روز
قیامت باقی بود و هر چند از آن می خورد ندم لقمه کم نمیشد **و ثانی** که یکم کیفیت صدقه
دادن اهل بیت و نزول مایه برای ایشان و نازل گردیدن هل ای در ایشان از بر کوفه و در

احادیث مختلفه واقع شده و تفصیل از احادیث مناسب این کتاب نیست بنا بر این ما آنکه
بهمین نمودیم و بدانکه از این دو روایت و بعضی روایات دیگر ظاهر میشود که تصدق یکم
و یکم و سایر در سه شب واقع شده و بنا بر این ممکنست که شب بیست و پنجم شب اول از آن سه
بوده باشد و از بسیاری از روایات دیگر مستفاد می گردد که تصدق با آنها همه در شب بیست
و پنجم واقع شده و در روز بیست و پنجم سوره هل ای نازل شد و چون بنا بر همه روایات در این
ایست تصدق واقع شده و در این دو زاین سوره در عقب اهل بیت نازل گردید باید که عجا
و شایعان اهل بیت این شب و این دو روز احرامت بدارند و حق از رعایت نمایند و بعضی این
روز را روز مباهله نیز میدانند چنانچه سابقا مذکور شد و بر قول بعضی در این روز بعد
از قتل عثمان با حضرت امیرالمومنین بیعت خلافت واقع شد **مقدمه بیست و هفتم** در این
روز بنا بر روایتی حضرت امام علی نقی علیه السلام فرموده **باب مقدمه در اعمال ماه محرم الحرام**
بدانکه ماه محرم اخر ماههای حرامت و پیوسته در جاهلیت از احرامت میدانستند و حرم
و قتال را در آن حرام میدانسته اند و لهذا از احرام می نامند و آنحضرت علی بن موسی الرضا
منقولست که محرم ماهیست که اهل جاهلیت قتال را در آن حرام میدانسته اند پس حلال
کردند در آن ماه خونهای ما را و دریدند محرم ما را و اسیر کردند اطفال و زنان ما را و اشی
زدند و بیخهای ما و غارت کردند اسباب ما را و رعایت نکردند برای رسول خدا و حق
حد باره ما بد رستی که در قضیه حسین مجروح گردانیدند با چشم ما را و جاری ساخت
اشک از دیدهای ما و خوار و ذلیل گردانیدند غرض ما را ای زمین کرب و بلا ما را و کرب و بلا
الداخلی تا وقت آخر شدن روزگار پس بر مثل حسین باید که یکم یکم مکان بد رستی که
کربین بر حسین کاهان بزرگ را بر طرف میکند پس فرمود که بدرم موسی بن جعفر صلوات
الله علیه و آله چون ماه محرم داخل میشد کسی را بخندان نمیدید و خزن و اندوه بر او غالب
میشد و چون روز دهم میشد آن روز روز مصیبت و خزن و کرب آنحضرت بود و میفرمود
که روزیست که حسین در آن شهید شد و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت مرویست که
برای بن شیب فرمود که ای پسر شیب بد رستی که محرم ماهیست که اهل جاهلیت در آن

میدانست ظلم و قتل را برای حرمت انبیا نشان احتیاج این امتیان ماه را در حرمت پیغمبر
را بدستی که شهید کردند در بیت انحضرت را و اسیر کردند زنا و را رعایت نکردند
او را عارت کردند اسباب و را پس خدا یا سر و این را برای ایشان هرگز ای پیر شیب اگر برای
چیزی که بر کنی از برای حسین بن علی علیه السلام که می کرد و ما ماند که سفند بریدند و گشته
شد با انحضرت از اهل بیت و هیچی مرد که در زمین شبیه خود نداشتند و تحقیق که اسماءها
هفت کانه و زمینها برای شهادت انحضرت گریستند و بدستی که چهار هزار ملک بر زمین فرو
آمدند برای یاری او وقتی رسیدند که او شهید شده بود پس ایشان نزد انحضرت شدند و لید
موی و کرد الموده تا انکه علی محمد علیه السلام ظاهر شود پس از با و ران حضرت خواهند بود
و شعرا ایشان در جنگ این خواهد بود که با انوارات الحین یعنی ای گروهی که طلب خون
میکنند ای پیر شیب را خبر داد پدرم از پدرش از جدش که چون شهید شد جدم حسین
اسمان خون و خاک سرخ بارید ای پیر شیب اگر که کنی بر حسین تا آب دیده تو بر روی
تو جاری شود حق تعالی هر گناه صغیره و کبیره تو را یا سر زدی پیر شیب اگر خواهی که در قیامت
هیچ گناه بر تو نباشد زبانت انحضرت بکن ای پیر شیب اگر خواهی که در غرقهای بهشت با
رسول خدا و الی او ساکن شوی بخت کن قاتلان انحضرت را ای پیر شیب اگر خواهی که مثل
ثواب کسی باشی که با انحضرت شهید شده باشد پس هر گاه که او را یاد کنی بگو یا کشتی
گشت مع هم فافوز فوزا عظیما ای پیر شیب اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت با ما با
مخزون باشی از برای خزن ما و شاد باشی از برای شادی ما و برتر باد بخت و ولایت ما اگر مردی
سکندر است و در دشت او را با آن محسور گرداند در روز قیامت ای عزیز تا من کن در این حدیث
شریف که حضرت علی بن موسی الرضا با بن شیب فرموده که اگر میخواهی که با ما باشی مخزون باش
بجز ما و سرور باش پس در معاصی که کسان که حضرت خاتم النبیین و سید المرسلین و
اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین داشته اند و آخرین و پیشوایان دین و شفیعان
روز جزا دانند دعوی تشیع و محبت و ولایت از بزرگواران کنند باید که خزن و سرور خود را
منوط بجزن و سرور ایشان سازند و در اوقاتی که آن بزرگواران را سروری و فرح حاصل شد

و تفصیلتی و گرامی ظاهر گردیده ان اوقات شریفه را عید خود سازند و اظهار شادی سرور
نمایند و برخلافان در اوقاتی که بران بزرگواران افواج نواب زمان و جزو مصائب و آخر
هجور آورده و در مصیبت و غم و اندوه بوده اند در آن مصیبت با ایشان شریک باشند و
از و نمایند که کاش با ایشان می بودیم و آنچه بر ایشان واقع شده بر ما واقع میشد و بسیار
است که آنچه نسبت با اهل بیت رسالت شده در این واقعه ها بلامریت که اگر شیعیان و
دوستان ایشان تمام عمر خود را صرف فوج و نادی و ناله و سوگواری نمایند و از آنچه در اوقات
بعل می افتد و خواهند بود پس لا اقل در این دهه محرم که بران بزرگواران تنگ شده بود و
افواج محرم و همسوم بر ایشان حمله آورده بود باید که شیعیان در مقام تفریت و مصیبت
ایند و محرم و همسوم باشند و از لذت و مشاغل و بنوی احزان نمایند و ماست گمی که در
مصیبت فرزند غیر نر خود در توحه و ذاری باشد در تفریم و مصیبت از امام معصوم مظلوم
بپزدانند تا حق تعالی تفریت ایشان را بر تهنیت و خزن و غمشان را بفرج و سرور و رجز
میدل گرداند و چون احادیث بسیار از ائمه اطهار در فضل و ثواب تفریت و گریستن بر
انحضرت وارد شده ما در اینجا بعضی از احادیث را ابرار می کنیم تا موجب خرید رعایت
مومنان و شیعیان گردد و بنده معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که مسموم
و مغرور باشد برای ستمی که بر ما رفت است هر نفسی که کشد تسبیح در نامه غسل نوشته شود
و غم و برای ما عبادت باشد و بر ما را پنهان داشتن از دشمنان ما ثواب چهار صد سیل
الله دارد و پس حضرت صادق فرمود که باید که این حدیث باب طلا نوشته شود و پسندد
معتبر دیگر روایت که حضرت امیر المومنین فرمود که حق تعالی مطلق شد بر زمین و ما
از جمیع خلایق اختیار کرد و از برای ما شیعه چند اختیار کرد که باری می کشد ما را و شاد
میشوند برای شادی ما و اندوه ناک میشوند برای اندوه ما و ما لها و جانهای خود را برای
ما صرف میکنند ایشان را نمایند و باز گشت ایشان بسوی ما است و پسند معتبر از حضرت
صادق منقول است که هر جریع و گریستن می کرده است هر جریع و گریستن بر حسین بن علی
و در حدیث دیگر وارد شده که در روزی که حضرت امام حسین در نزد انحضرت مذکور

میشد در آن روز و در روایت دیگر در آن شبانه روز آنحضرت را کسی متبسم و خندان نمی
 دید و میفرمود که حسین عجب مومنانست یعنی هرگاه آنحضرت را بیاد می آوردند میگردیدند
 از دیدن ^{اشک}های جاری میشد و در حدیث دیگر فرمود که آنحضرت میپسند و مطلق میبود
 بر هر کسی که بر او میسرید و استغفاری کند برای او و از آب طاهرین خود نیز طلب می کند
 که استغفار کند برای او و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که از دیده او یک
 قطره اشک پیروناید بزرگ خونی که از آفتاب نجات یابد یا حتی که از ماضیایع کرده اند حق تعالی
 او را در بهشت اندازد و جاد دهد و مستغرق در حدیث دیگر از احمد بن محمد از خول
 بن ابراهیم از ربع بن مسند از پدرش منقولست که گفت از حضرت امام حسین ع شیدم
 که میفرمود که هر چند که از دیدن های او یک قطره آب پیروناید در مصیبت ما اهل بیت حق
 تعالی او را در بهشت خلل جای دهد احد بن محمد میگوید که شیخی حضرت امام حسین ع را
 در خواب دیدم و بنحمت آنحضرت عرض کردم که خول بن ابراهیم چنین روایتی از شما نقل
 کرد ای شما فرموده ای که حضرت فرمود که بل گفتیم پس سندیان من و شما افتاد و حدیث را
 خود از شما شنیدیم و بسند حسن از آنحضرت مرویست که هر که ما را بیاد آورد یا ما را از او یاد
 شودیم و پیروناید از دیده او آب کریم بقدر پریشته حق تعالی کناهان او را بپا مرزد و اگر چه
 مثل کف دریاها باشد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که ما را از او یاد کند
 شودیم و از دیده های او آب روان شود حق تعالی روی او را از آتش جهنم حرام گرداند و بسند حسن
 صحیح از حضرت امام زین العابدین ع مرویست که هر مومنی که از دیده او برای قتل حسین ع یک
 قطره پیروناید که بر روی او جاری شود حق تعالی در بهشت برای او غنای کرامت مهیا
 گرداند و هر مومنی که این از دیده او پیروناید و بر کوفه روی او جاری کرد در برای ضرری که از
 دشمن ببار رسیده است در دنیا حق تعالی در بهشت مکانی بیک برای او مهیا گرداند و هر
 که با او رسد از آری بسبب ولایت و محبت ما و از شدت و حرقت آن مصیبت آب دیده بر
 روی او روان شود حق تعالی از وی بگرداند هر از آری او این کرد اندا و در روز قیامت از
 غضب خود و از آتش جهنم و بسند های موثق و معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست

که هر که بیاد آورد مصیبت ما را و بگوید برای آنکه مرتکب شده اند از ما یا ما باشد و در
 وجه ما در روز قیامت و کسی که بیاد دیگر از او در مصیبت ما را پس بگوید و بگوید که ما را
 نکرد دیده او در روزی که دید ها که باقی باشند و کسی که بنشیند در مجلسی که در آن مجلس
 احیای امر ما نمایند و احوال ما و احادیث ما را بیان کنند پیرو دل او در روزی که در آنها
 از ترس و بیم مرده باشند و بسند صحیح مرویست که حضرت صادق ع از فضیل بن یسار پرسید
 که آیا شما شیعیان در مجالس بایات دیگری نشینید و حدیث ما را ذکر میکنید گفت بلی
 فدای تو شوم حضرت فرمود که من آن مجالس را دوست میدارم پس زنم کرد این امر را
 ای فضیل خدا رحمت کند کسی را که احادیث ما را ذکر کند و امر ما را او دین ما را از ندهد و بار
 ای فضیل هر که ما را یاد کند یا ما را از او یاد کند و از دیدن های او مثل پر مکی آب پیرون
 اید خدا کناهان او را بپا مرزد اگر چه مانند کف دریاها باشد و در روایت دیگر از امام
 طاهر بن صلی الله علیه و آله جمیع مومنی که فرمود که هر که در مصیبت ما بگوید و حد
 کس را بگوید پس بهشت از برای اوست و هر که بگوید و بخواهد کس را بگوید بهشت از برای اوست
 و هر که بگوید و کسی را بگوید بهشت از برای اوست و هر که بگوید و بگوید کس را بگوید بهشت
 از برای اوست و هر که خود را بگوید بهشت از برای اوست و بچندین سند از ابر عاز
 منقولست که حضرت صادق ع فرمود که ای ابو عماره شعری چند از انشا کن برای من در مرثیه
 حسین ع علی علی الله علیه و آله پس من انشا کردم و آنحضرت میگریست و باز انشا کردم و میگریست
 و الله که بپوسته انشا می کردم و آنحضرت میگریست تا او از کبریا خانه آنحضرت بلند شد
 پس فرمود که ای ابو عماره هر که انشا کند مرثیه در حسین ع پس بگوید کس را بگوید بهشت از برای اوست
 بهشت و هر که انشا کند مرثیه در حسین ع پس بگوید کس را بگوید بهشت از برای اوست بهشت و
 هر که مرثیه انشا کند در حسین ع پس بگوید کس را بگوید بهشت از برای اوست بهشت و هر که انشا
 کند مرثیه در حسین ع پس بگوید کس را بگوید بهشت از برای اوست بهشت و هر که انشا کند مرثیه
 در حسین ع پس خود بگوید برای اوست بهشت و هر که انشا کند مرثیه در حسین ع پس
 خود را بگوید بهشت از برای اوست بهشت و در حدیث دیگر از زید شام منقولست که گفت من

لذت و طعم کثیر را پیشتر می باید و از آن پیشتر می باشد و بدست معتبر از دعبل خراعی منقوت
که گفت در ایام عاشورا رفته بخدمت علی بن موسی الرضا علیه السلام و آنحضرت اندوه ناله داشت
بود و جمعی از شیعیان در خدمت آنحضرت نشسته بودند چون نظران سرور بر من افتاد و فرمود
که مر حبا ای دعبل باری کنده مایی بدست و زبان خود پس مرا طلبید و نزدین خود نشاند
و فرمود که ای دعبل چون این دوزها ایام خزن ما اهل بیت و سرور شادی دشمنان است
شعری چند در مرثیه سید شهدا بخوان و بدانی ای دعبل که هر که از دیدهای او شود
شود برای آنچه بمبارسیده از دشمنان عاشق تعالی و در روز موه ما محشور گرداند ای دعبل
فر که بر مصیبت جد من حسین بگریه ایت حق تعالی گناهان او را پام زدن حضرت فرمود
که پرده بستند و پرده کیان حرم عصمت و طهارت در پس پرده نشستند برای آنکه در مصیبت
جد خود حسین بگریه پس فرمود که ای دعبل مرثیه برای حسین علیه السلام بگویش شری چند
دو مرثیه آنحضرت خواندم و آنحضرت با مردان و زنان و حاضران بسیار گریستند که صدای
گریه از خانه آنحضرت بلند شد و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام نقل است که حضرت
از سید علی حسینی که گفت من با جماعتی از مومنان در مشهد مقدس حضرت امام رضا
می بودیم چون روز عاشورا شد یکی از اصحاب ما کتاب مقتل حضرت امام حسین را برد
و میخواند رسید بحدیثی که حضرت امام محمد باقر فرموده که هر که بر مصیبت حضرت امام
حسین گریه کند و اشک از چشمانش بر وفایدا که چه بقدر و پر مکتبی باشد حق تعالی گناهان
او را بپا میزد و آنچه مانند گشت در راهها باشد پس یکی از حضار مجلس که دعوی علم می نمود و
لیکن صاحب علم نبود این حدیث شریف را انکار نمود و گفت عقل من این را قبول نمی کند
پس من با او نزاع کردم و در میان ما او گفت کوی بسیار شد پس مردم صفی قشند و با
او بر گنبد حدیث اصرار داشت تا چون بمنزل خود باز گشت بخواب رفت پس در خواب دید
که قیامت برپا شد همه مردم محشور شده اند در صحرائی که اعوجاجی و انحرفی ندارد و
تراز و های اعمال بندگان را او بخت و صراط بر روی جهنم کشیده اند و دیوانهای عمل را
کشوده اند و انش جهنم را فروخته اند و قصرهای بهشت را بمجلوه در آورده اند و گوید

که در آن حال حرارت عظیمی بر من غالب گردید و عطش شدید مرا عارض شد هر چند
طلب آب می کردم نمی یافتم پس بطرف راست و چپ نظر کردم دیدم که حوضی در نهایت
طول و عرض داشتیم که حوض کوثر است و آنحوض پر از آب بود و آب آن از برف سرد تر و
از شهد شیرین تر بود و بر لبان حوض دیدم دو مرد و بیست زن را که نورهای ایشان عالم
روشن کرده بود و ایشان جامهای سیاه پوشیده بودند و میگریستند و محزون بودند
من از اهل محشر پرسیدم که کیستند آن بزرگواران گفتند محمد مصطفی و علی مرتضی و
فاطمه صلوات الله علیهم پرسیدم که چرا جامهای سیاه پوشیده اند و میگریزند و محزون
گفتند که روز عاشورا است و روز قتل امام حسین و مگر عیدانی امروز روز شهادت حضرت
امام حسین است پس نزدیک سیده الفاطمه زهرا رفتم و گفتم ای دختر رسول خدا
که بد رستی که من نشنیده ام و آب از تو میخورم آنحضرت از روی غضب بمن نظر کرد و فرمود که
تو نیستی که انکار میگردی فضیلت گریستن بر مصیبت فرزند پسندیده و نور دیدن من
حسین که شهید شد است بظلم و عدوان لعنت کند خدا بر کشتن کار او و ظلم کنندگان
او و منع کنندگان او از آب پس من در آن حال از دهشت خواب بیدار شدم و از شدت
قرع و عرشه بر جوارح و اندام من افتاده بود پس بسیار استغفار کردم از آنچه گفتم بودم و
پشیمان شدم و آوی گوید که پس او آمد نزد ما و ما را خبر داد بخواب خود و توبه کرد بوسی
خدا از آنچه گفته بود **در اول** شیخ صدوق و شیخ مفید رضی الله عنهما ذکر نموده اند که
در روز اول محرم حق تعالی دعای ذکر یا ع را مستجاب گردانید پس هر که خواهد که خدای
تعالی دعای او را اجابت کند مستحب است که این روز را روزه دارد و در حدیث معتبر از پیام
بن شیبیه منقول است که گفت داخل شدم در روز اول محرم بر حضرت علی بن موسی الرضا
پس آنحضرت فرمود که ای پسر شیبیه ایار و زه گفتم نه یا این رسول الله فرمود که بد رستی که
این روز است که ذکر یا ع دعا کرد و پرو در کار خود را و گفت رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ و حق تعالی دعای او را مستجاب گردانید و ملائکه را امر فرمود
که باوند اگر ندانند در محراب عبادت بنماز ایستاده بود که اِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

نازل میشد پس چون حضرت رسالت ما از دنیا رفت حضرت امیر المومنین وفاطه و
حسن و حسین صلوات الله علیهم در میان مردم بودند و مردم خود را بدیدن ایشان
تسلی میدادند چون حضرت فاطمه از دنیا رفت مردم خود را بملاقات امیر المومنین و حسن
و حسین علیهم السلام تسلی میدادند و چون حضرت امیر المومنین شهید شد دیدن حسین
و حسین علیهما السلام موجب تسلی مردم میکردید و چون حضرت امام حسن شهید شد
مردم بملاقات و اقارب کات حضرت امام حسین مصیبت و مفارقت و اندوه آن بزرگوار
را مدوا میکردند و دیده خود را بلفای او روشن میکردند و چون حضرت امام حسین
شهید شد کسی از اهل عیال نماند که مردم خود را بدیدن او تسلی دهند پس بقیه آنحضرت
مثل یقین ایشان بود و مانند آنحضرت مثل ماندن همه ایشان بود و باین سبب روز
مصیبت آنحضرت بدترین روزهاست راوی گفت یا ابن رسول الله ایادیدن حضرت علی
بن الحسین موجب تسلی مردم نمیکردید حضرت فرمود علی بن الحسین سید عالمیان و
پیشوای مردمان و محبت خداوند عالمیان بود بعد از پدای زانو زدن خود ولیکن حضرت
رسالت ما ملاقات نکرده بود و از او حدیث شنیده بود علیش غیر ایشان از پدر و جد با و
رسیده بود و مردم حضرت امیر المومنین وفاطه و حسن و حسین علیهم السلام را پوسته با
حضرت رسالت ما دیده بودند و در مجالس و مشاهد متعدد ایشان را با یکدیگر ملاقات
کرده بودند و از آنحضرت فضایل و مناقب ایشان را شنیده بودند و هر یک از ایشان را که
میدیدند همه را بخاطر می آوردند و متذکران احوال و اقوال میکردید و چون حضرت
امام حسین رفت هیچکس نماند که بدیدن او متذکران مشاهده و مواقف شوند و این
فضایل و مناقب را بیاد آورند پس کویا در آن روز همه ایشان رفتند و باین سبب مصیبت
آنحضرت عظیمترین مصیبتهاست راوی گفت یا ابن رسول الله پس چگونه شیعیان را
عاشورا را روز برکت نامیدند حضرت کریم فرمود که چون امام حسین شهید شد
مردم تقرب جستند بسوی یزید و احادیث از برای او جعل کردند و جایزه گرفتند
و از جمله آنها که از برای او بستند این بود که روز عاشورا روز برکت نامیدند و گفتند

ان روز از جرح و کرب و مصیبت و حزن بسوی فرخ و شادی و تبریک جستن بان و تهیه
سال کردن در آن خدا حکم کند میان ما و ایشان و در حدیث معتبر دیگر از عبد الملك
منقول است که سوال کردم از حضرت صادق از روزه و روزه تا سوعا و عاشورا یعنی روز
نهم و روز دهم ماه محرم فرمود که تا سوعا و روزه است که حضرت امام حسین را و اصحاب
آنحضرت را در کربلا محصور کردند و خیل اهل شام بر ایشان جمع شدند و بر سران بزرگوار
فرود آمدند و این مرجانه و عجز سعد شاد شدند و زیاد و خیل و بسیاری لشکر و ضعیف
شمرند حسین را و اصحابش را و یقین داشتند که دیگر ناصری و یاور بی بد آنحضرت
نمیاید و اهل عراق را و آمدند نمیکند پس فرمود حضرت صادق که پدرم فدای آن ضعیف
عربی و اما عاشورا و روزه است که حسین در آن روز در افتاده در میان اصحاب خود گشته
شده و در افتاده اند اصحاب پروردگار آنحضرت گشته شده پس چنین روزی و روز روزه و شستن
است هرگز نیست چنین سوگند پروردگار خانه حرام که نیست این روز و روز روزه و نیست
این روز مگر روز اندوه و مصیبت که بر همه اهل زمین و اهل آسمان و بر همه مومنان واقع
شده و این روز روز شادی و سرور است برای این مرجانه و از زیاد و اهل شام غضب خدا
بر آن ملائین و بر ذریات ایشان باد و این روز است که گریستند بر آنحضرت همه بقعههای
زمین و یک بقعه شام پس هر که روزه دارد این روز را با تبریک بخوبی باین روز خداوند عالمیان
او را با مال زیاد بخشد و گرداند در حالتی که دل او واضح گردد باشد و بر او خشنود باشد و هر
که در این روز در سفر خود چیزی ذخیره کند حق تعالی در دل او نفاقی بیندازد و روزی که
خدا ملاقات کند و ببرکت را از او و از اهل بیت او و فرزندان او و شیطان با او شریک
شود در همه آنها و در حدیث دیگر منقول است که عید بن زراره از آنحضرت پرسید از روزه
روز عاشورا فرمود که کسی که روزه دارد این روز را نصیب او و بهره او و فرزندان او و روزه این
روز نصیب این مرجانه و از زیاد خواهد بود پرسیدم که چه چیز است نصیب ایشان از این روز
فرمود که آن جهنم پس فرمود که پناه میجویم بخدا از آن جهنم و از عملی که نزدیک گرداند از آن
جهنم **مؤلف** گوید که کویا در آن روز ندانستن و چیزی ذخیره نکردن در این روز است

انقلب

فَأَسْعَى فَإِن لَّمْ يَكُنْ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْحَسُّودُ وَالْجَاهُ الْوَجِيهَ وَالْكَرِيمُ الرَّحِيمُ وَالْوَسِيلَةُ
 إِنِّي أَتَقَلَّبُ عَنْكُمْ مَسْطَرَّ النَّجْوَى الْحَاجَّةُ وَتَصَارِفُهَا وَتَجَاهُهَا مِنَ اللَّهِ بِتَقَاتِ عَيْنِي إِلَى
 اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا تَحِبُّ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَائِرًا لِّئَلَّا يَكُونَ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا
 رَاجِعًا مُنْقَلَبًا مُنْقَلَبًا بِإِلَى بَعْضِ أَجْمَعِ حَوَائِجِي وَتَقَاتِ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ عَلَى مَا
 شَاءَ اللَّهُ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفُوتُ إِلَّا بِاللَّهِ مَقْرُونًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ لِيُظْهِرِيَ إِلَيَّ اللَّهُ وَمَوْجِلًا
 عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لَنَ دَعَاءِ لَيْسَ بِدَعَاءِ اللَّهِ وَوَرَاءَ كُمْ يَا
 سَادَتِي مُنْتَهَى مَا شَاءَ وَفِي كَانُ وَمَا لِي بِشَاءِ لَمْ يَكُنْ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفُوتُ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَوْدِعْكُمْ
 اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِخْرًا الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ أَنْصَرْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا
 وَائْتِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمْ مُصَلِّ مَا أَصَلَ الْكَلِيلَ وَالْهَارِ وَالْجَوِلَّ
 ذَلِكَ إِلَيْكُمْ عَزَّ وَجَلَّ عَزَّ وَجَلَّ سَلَامِي إِلَيْكُمْ شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمْ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَقْصُرَ
 تَوَكَّلْتُ حَيْدُ انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ يَا أَبَا حَامِدٍ اللَّهُ شَاكِرًا رَاجِعًا لِلْجَاهِ غَيْرِ
 أَيْسٍ وَلَا فَايِظَ أَيْسًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمْ غَيْرَ رَاجِعٍ عَنْكُمْ وَلَا مَرِيضًا رَاجِعًا إِلَى رَاجِعٍ
 عَائِدًا شَاءَ اللَّهُ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفُوتُ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَإِلَى زِيَارَتِكُمْ بَعْدَ أَنْ
 زَهَّدْتُ بِكُمْ وَفِي زِيَارَتِكُمْ أَقْبَلَ الَّذِي لَا حَيْثُ يَنْتَهِى اللَّهُ تَعَالَى وَتَجَوُّثُ وَمَا أَقْبَلَ فِي زِيَارَتِكُمْ أَنَّهُ
 قَرِيبٌ حَيْثُ سَيْفٌ بَعِيرٌ كَفْتُ كَمَنْ يَصْفُوَانِ كَفْتُ كَمَنْ يَصْفُوَانِ كَفْتُ كَمَنْ يَصْفُوَانِ كَفْتُ كَمَنْ يَصْفُوَانِ
 از برای ما روایت کرده این دعا را نقل کرده صفوان گفت که من وارد شدم با سید خود اما
 جعفر صادق به این مکان پس کرد مثل آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را در دهانم وداع
 بعد از آنکه آن دو رکعت نماز کرد و آن وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت
 علیه السلام گفت که تعاهد نماز زیارت را بخوان این دعا را و باین نحو زیارت کن که
 ضامنم بخدا که هر که این زیارت را بخند و این دعا را بخواند از نزد یکتا یاد و این که زیارتش
 مقبول باشد و سعیش مزده شود و سلامش از حضرت برسد و محبوب نگردد و هر
 حاجت که از خدا بطلد برآورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این
 زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین به با همین ضامنی و او از

امام حسین به با همین ضامنی و او از امام حسن به با همین ضامنی و او از پدرش حضرت
 امیرالمومنین به با همین ضامنی و امیرالمومنین به از رسول خدا به با همین ضامنی و رسول
 خدا به از جبرئیل به با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمان به با همین ضامنی و به تحقیق
 که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین را به این
 روش زیارت کند از نزدیک یا دور و این دعا بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت
 که بطلد برآورده هر چند بزرگ باشد و هر سالی که بکند عطا کنم و از درگاه من نا امید
 برنگردد و او را در گردنم شاد و خوشحال برآمدن حاجتش و فایز شدن بهشت و ازاد شدن
 از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت
 باشد و که او گرفت ما را خدا بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل
 گفت که یا رسول الله حق تعالی مرا بسوی تو فرستاده برای بشارت و سرور و خوشحالی تو
 و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان فرزندان تو تا روز
 قیامت پس حضرت صادق فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا هم رسد
 این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب
 که البته برآورده میشود و حق تعالی خلف وعده خود نمیزد ما یله **وَأَقْبَلَ** کوید که عبا
 این حدیث تشویش عظیم دارد و قابل احتمالات بسیار است ولیکن اگر اول بر آن حضرت
 سلام کنی بهر عبارتی که دانی بهتر است یکی از عبارات ما خوانده باشد پس بسیار است
 کنی بقرات آن حضرت باین طریق که اللَّهُمَّ الْعَنْ قَاتِلَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَبِيبِ يَا بَعْدَ بَقِيَّةِ كَرِيمِ
 معنی او آنست که پس دو رکعت نماز بکند و صد نوبت الله اکبر بگوید چنانچه در
 زیارات مستحب است پس بگوید اَللّٰهُمَّ عَلَيكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ و این اعمال گذشته را بعمل
 آوری ظاهر آنست که بگوید این حدیث عمل نموده باشی و چون از این حدیث شریف ظاهر میشود
 که این زیارت را در همه وقت میتوان کرد و در وقتی که توفیق گردان این زیارت بسیار
 ادراک آن فضیلت عظمی کرده خواهی بود پس مناسب است این زیارت را در سایر اوقات
 مگر که واقع ساختن و اگر در غیر عاشورا کنی بحای اَللّٰهُمَّ اِنِّ هَذَا يَوْمٌ بَرَكَتْ فِيْهِ بَرَكَةُ

ميكوفى اللهم انك يوم قتل الحسين صلواتك عليه يوم تترك به سوا ائمتنا وايضا
بسنده حسن صحيح روايت كرده اند كه ابراهيم بن عبد الله بن سنان كه گفت داخل
برسيد خود جعفر بن محمد در روز عاشورا اين انحضرت را يافتم بارنگ متغير و اثر خزن
واندوه از او ظاهر بود و آب از پديد هاي مباركش ميرجيت مانند مرواريد كه من سبب
كريم شمارا هرگز خدا نكرد بايد ديد هاي شما را فرمود كه غافل امر و وجه روزيت نميداني
كه حسين بن علي در مثل اين روز شهيد شده است كه من اي سبيده من چه ميفرمايي در
روزيه اين روز فرمود كه روزه بداري آنكه شب نيت روزه كني و افطار كنيز از روزه شامت
و نيك روز تمام روزه مدار و بايد افطار تو بعد از نماز عصر بوده باشد بر سر شربت از آب
درستي كه در مثل اين وقت از اين روز جنگ بر طرف شد زال رسول و كارزار از ايشان
كنوده شد و هي كرا ايشان بر زمين كشته افتاده بودند با مولاي ايشان كه بر رسول خدا
گفتن هر يك از ايشان عظيم بود و اگر در دنيا او را ميديست قهر به بكوييد براي كشته شدن
هر يك از ايشان اين انحضرت انقدر در كويت كه ريش مباركش با بديده اش تر شد پس فرمود
كه بدستي كه حق تعالي نور داد در روز جمعه خلق كرده در روز اول ماه مبارك رمضان
و ظلت و خلق كرده در روز چهارشنبه عاشورا و از براي هر يك راهي و طريقه قرار داد
اي عبد الله بن سنان بهترين كاري كه در اين روز بكني آنست كه جامه هاي پاليدوشي و
بند هاي خود را بكنائي و ساعد خود را تا مرقع بكنائي مانند هيئت اصحاب سبيت
پس بر روي صحراي خالي يا مكاني كه كسي ترانه نيند يا بموضعي از قبر خود كه خالي باشد
در وقتي كه روز بلسند شده باشد پس چهار ركعت نماز بكناري و در ركوع و سجودش را نيكو
بعلل آوري و بعد از آن دو ركعت اول سلام بكويي و در ركعت اول سوره حمد و قل يا ايها
الكا فون و در ركعت دوم سوره حمد و قل هو الله احد و در ركعت سيم سوره حمد و در
احزاب و در ركعت چهارم سوره حمد و سوره اذ اجابنا لمنا فقول بخوان يا هر سوره كه
تراميسر شود از قرآن پس سلام بكويي و در دو ركعتي بجا بياي نماز حسين عليه السلام و
تمثيل سازي از براي خود و در خاطر خود و با داوري كشته شدن انحضرت را و هر كه با

حضرت بوده از فرزندان و اهل انحضرت و سلام و صلوات فرستي بر انحضرت و
لعنت كني بر قاتلان انحضرت و پيروي جويي از كرده هاي ايشان تا بلكند كرد اند باين
سبب حق تعالي از براي تو در بهشت درجه ها و بر طرف كنند از تو كناهان بسيار
پس راه روي از مكاني كه هستي خواه صحراي باقرا يا غير انها چند كام و در اين رفعت
بكويي انا لله و انا اليه راجعون يعني بقضايه و تسليم لا اله الا هو و بايد كه در اين حالت
خزن و اندوه و بد حالتي بسيار داشته باشي و يا خدا بسيار بكن و انا لله و انا اليه
راجعون بسيار بكويي چون از راه رفعت و از اين فصل فارغ شوي بايت در موضعي كه در
ان نماز كوي و بكوي اللهم عذبي الهجره الذين شاقوا رسولك و حاربوا اولياءك
و عبدوا غيرك و استحقوا عذابك و العن القادة و الاتباع و من كان لهم حجة
و اوضع لعنايتهم تحت و اوضع معهم و دعوى بفسادهم لعنا كبير اللهم و تحلل فرج الي
محمد و اجعل صلواتك عليه و عذبتهم و استغفرهم من ايدي المنافقين و الخيليين
الكفرة الجاحدين و افتح لهم فكاك كبير و اخرجهم روحا و فرجا قريبا و اجعل لهم من الدنيا
على عهدك و وعدتهم سبطا ناثيرا مير دستها را بر دايروي آسمان و اين عالم را بخوان و قصد
كن دشمنان الهام عليهم السلام و اللهم انك خير الامن الائمة ناصبت المستحقين من الائمة
و كبرت بالكلمة و عكفت على القادة و الظلمة و هجرت الكتاب و الشنة و عدت عن الجليلين
الذين اقرت بظلمة غيرهم و اقمك بهما فاما شئت الحق و عادت عن القصد و عادت لآيت الاحزاب
و حوت الكتاب و كبرت يا محسن لما جابها و تمسكت بالليليل لما اعترتها و صبحت حقائق
اسكت خالقك و قاتل اولاد بيتك و خير عبادك و حمله عليك و دوت بكنيت و دوت
اللهم فزير لادام اعدائك و اعداء رسولك و اهل بيت رسولك اللهم و اخرجهم و اخرجهم
و اقبل سلاحتهم و خالفت بين كلمتهم و وقت في اعدائهم و اخرجهم من بيوتهم
الطاليع و اخرجهم من القلاع و طعنهم بالبلاد و طعنهم بالاعداب و عذبهم عذابا
ثكرا و ارحلهم بالبينين و الما ذرا لبي اهلك بها اعداءك و اعداءك و اعداءك و اعداءك
انك ستك خالعة و احكامك معطلة و عترة بيتك و اعداءك و اعداءك اللهم فاعن الحق

الحاخاخية

المختار

و محو شود از توهار کناه و بلند شود برای تو هزار درجه در بهشت پس باده میروی از
موضع که در آن نماز کرده هفت مرتبه و هر مرتبه می گویی یا الله یا الله یا الله و آنرا بیه و اجعون
بصا بقضاء الله و تليما لا امر الله هفت نوبت و در همه این احوال باید که بر تو اثر بد
حالی و اندوه و ماتم نذکی و تا نصف ظاهر باشد پس چون فارغ شوی بابت در دعوی
که در آن نماز کردی و هفتاد مرتبه بگو اللهم عذبا الذين حاربوا رسلك و شاقرك و
وعبدوا غيرك و استحلوا محارمك و الذين افادوا و الانبياء و من كان منهم و من دعي
بغيرهم لعنا كثيرين بگو اللهم فرج عن آل محمد صل الله عليهم و عليهم اجمعين و تسليما
من ايدي الناس يقيين و الكفار و الجاحدين و امن عليهم و اقم لهم فحبا بيب و اخلص
لهم من ذلك على عذبك و عذرتهم سلطانا نصير ابي بعدل دعا قوت بخوان اللهم انك لا
خالق الاثمة و كسر و ايا الكفرة و انا مواعيل الضلالة و الكفر و الردى و الجحيم و العوى
و هجر و الكتاب الذي امرت بغيره و اوصي الذي امرت بطاعته و اما تو الحق و عدل
عن القبط و اصلوا الاثمة عن الحق و خالفوا السنة و بدلوا الكتاب و عملوا الاخرات و
كفروا بالحق لنا حاجتهم و عتكو ايانا باطل و ضيعوا الحق و اصلوا اهلقت و قتلوا اولاد بيتك
صلی الله عليه و آله و خيرة عبادك و اصفيائك و حمله عرشك و حرمة سیرك و من
جعلهم احكام في ممالك و ارضك اللهم فزلزل اقدامهم و اخرج ديارهم و اكفف
سلاحهم و ابددهم و ابق الاختلاف فيما بينهم و اوفين كيدهم و اخرهم ثم سيفك
الضلوم و سحر النافع و طمهم بالبلاء طمنا و ازمهم بالسلامة و عذبهم عذابا مثابا
نكرا و ازمهم بالبلاء و خذهم بالبين الذي اخذت بها اعداءك و اهل ذكهم بما
اهلكهم بئرا اللهم و خذهم اخذ العسرى و هي ظالمه ان اخذها اليك سيد الله
ان تسلك ضارعة و احكامك معتلة و اهل بيتك في الارض هائمة كما لو خير الشايرة
الله اهل الحق و استقيد الخلق و امنن علينا بالجنة و اهدنا للإيمان و نخل فرجنا بالقاء
عليك انك و اخلصه لنا ردها و اجعلنا له رعدا اللهم و اهلك من جعل قتل اهل بيت
بيتك عيدا و اسهل فرجا و سورا و اخلصهم بما اشدت بئرا اللهم اضعف

اقل

مبع

البلاء و العذاب و التهلكة على الظالمين من الاولين و الآخرين و على الظالمين ان يبت بيتك
صلی الله عليه و آله و زدهم نكالا و لعنة و اهلك شيعتهم و قادتهم و جاعلهم اللهم
الرحيم الغفر الضارعة المصولة الذليلة من الشجرة الطيبة المباركة اللهم اعل كلمتهم
و اقلج حججهم و ثبت قلوبهم و قلوب شيعتهم على موازينهم و انصرهم و اعنهم و صبرهم
على الاذى في جنيتك و اخلصهم ايا ما مشهودة و ايا ما معلومة كما صحت لا و اياك
في كتابك المتزل فانك قلت و عدل الله الذين امنوا و عملوا الصالحات ليستخلفهم في الاخرة
كما استخلف الذين من قبلهم و يمدك لهم دينهم الذي ارتضى لهم و ليسد لهم من بعد
حرفهم امسا اللهم اعل كلمتهم يا لا اله الا انت يا لا اله الا انت يا ارحم الراحمين
يا حي يا قيوم فاق عبدك الخائف منك و الزاجع اليك و النائل لدبك و المتوكل عليك
و اللارجي بغيرك فقبل دعاي و اسمع تجاوي و اخلصني من رخصت عملك و هديت و
قيك بك و انجبت برحمتك انك انت العزيز الوهاب اسالك يا الله يا لا اله الا انت
ان لا تقربني و بيني و بين محمد و آل محمد الاثمة صلوات الله عليهم اجمعين و اخلصني من شيعتهم
محمد و آل محمد علي و فاطمة و الحسن و الحسين و علي و محمد و جعفر و موسى و علي و محمد و
علي و الحسن و الخيرة الغايب عليهم السلام و يكون من يحكم بما يشاء و يفعل ما يريد انت
حكمت في اهل بيت محمد ما حكمت فلان الحمد محسودا منك و اخلصهم و اخلصهم و
فرجنا بئرا فانك صنت لغرائهم بعد الذلة و تكسبهم بعد البلاء و اخلصهم بعد
الحول يا ارحم الراحمين اسالك يا ارحم الراحمين و سيدي مجود و كرمك ان تبليغي املي و
تشكر خليلي علي و ان تريني في ايامي و تبليغي ذلك الشهد و تجعلني من الذين
فرج قاجا بلى ظالمهم و موا لايتهم و ارفي ذلك قرياسا ربنا انك على كل شئ قدير
و سر و بجانب اسنان بلند كن و سيد ابن طاوس قدس روحه ان حضرت صادق و روايت
که هر که در روز عاشورا هزار نوبت سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی بسوی او نظر رحمت
کند و کسی که خدا باو نظر کند دیگر او را هرگز عذاب نکند **من لاف** گوید که در اعمال روز
سیم ماه شعبان که موافق مشهور و زولادت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است

گذشت دعای که آنحضرت در روزی که مغلوب کافران شده بودند دعا خواندند
و دعا مشتمل است بر شکایتی از آن کافران بسوی خداوند عالمیان و در وینست که خواند
ان دعای شریف درین روز مناسب باشد و در روز دوازدهم این ماه بر قول بعضی امام
زین العابدین و وفات کرده و بعضی هجدهم و بعضی بیست و پنجم این ماه گفته اند و شیخ مفید
علیه الرحمه گفته که در شب ششم بیست و یکم این ماه از سال سیم هجرت زفاف حضرت
فاطمه و حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیهما واقع شده و گفته است مستحب است در روز دوازدهم
برای شکر این نعمت **باب ششم در اعمال ماه صفر** و از برای این صفر می باشد که
مزدمان بعد از انقضاء ماه محرم در این ماه بمقامه و محاربه پیرونی می رفتند و منازل
خانهای خود را می گذاشتند و صفر بعضی خالی بودند و در اوّل روز این ماه زیارت
حضرت امام زین العابدین علیه السلام گشته شد و روز سیم این ماه بر قول بعضی روز ولادت
حضرت امام محمد باقر است و روز هفتم این ماه موافق مشهور روز ولادت امام موسی
کاظم است و وفات حضرت امام حسن علیه السلام را بعضی در این روز نقل کرده اند و
در هفدهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام رضا و وفات نموده و در روز بیستم این ماه
که روز بعین است زیارت حضرت ابوالحسن علیهم السلام بسیار دارد و بسند
معتبر از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که علامات مومن پنج چیز است نماز پنجگاه
یک رکعت از قریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت روز و بعضی کردن و انگشت
بدست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را
بلند گفتن و شیخ مفید و شیخ طوسی و سید ابن طاووس علیه السلام رحمه الله بسند معتبر از حضرت
جمال روایت نموده اند که گفت مولای من حضرت صادق علیه السلام گفت در زیارت اربعین
که زیارت میکند در هر گامی که روز بلند شده باشد و میگوید السلام علی ولایتی الله و
حسبکم السلام علی خلیل الله و تحببه السلام علی صبی الله و ابن حبیبه السلام علی الحی
المظلوم الشهدا السلام علی آبائنا الصالحات و قیل العبرات اللهم انی اشهد انک
ولایتی و انک ولایتک و صبیبتک و ابن صبیبتک الفاروق بکرامتک اکرمت با الشهادة و جوده

یا لثغارة و اجبتک بطیب الاولاد و جعلتک سیدنا من الشاد و قالوا من الثغارة و
ذالک من الذاد و اعطیتک موازین الانبیاء و جعلتک حجة علی خلقتک من الاوصیاء و
فی الدعاء و منحه الصبح و بدلتک منک فیک لیستغفیرا ذلک من الجهاد و تحریک الضلالة
و قد توارى عنک من غریبه الدنیا و طاع خطیة الاذلة و لا الاذی و شرعنا جریته بالشمس الا و کس
و تعطر من و ردی فی هویة و انحطتک و انحطتک و طاع من عبادک اهل الشقاق و
الفتاق و حمله الا و راو السجود النار فاجابهم فیک صابرا الخیر باحتی شغلت فی غلک
دعای و استسبح بحمده اللهم فاعلمهم لغنا و بطل و دعوتهم عذابا الیما السلام علیک یا ائمة
رسول الله السلام علیک یا ابن سید الاوصیاء اشهد انک امین الله و ان امین به عیث
سیدنا و قضیت حید و برت فیک مظلوما شهیدا و اشهد انک الله یخرجک ما وعدک و
مصلحتک من حدک و وعدتک من فکک و اشهد انک و قیت بهدایه و جاهدت فی سبیل
حق تا انما البین قلین الله من فکک و لعن الله من ظلمک و لعن الله امة سعت بدلتک و
یر الله من فی شهادتی و لیکن و الا وعد و لمن عاداه یا ائمة و ائمة یا ابن رسول الله اشهد
انک کنت نورانی الاضدادیا الشیخ و الارحام الظاهر که یخرجک الجاهلیة یا تجارها و لم
تلیک الدنیا من ثایها و اشهد انک من دعای الدین و انک کانت السیر و معقیل المؤمنین
و اشهد انک الامام الباقی الرضی الرضا الهادی المهدی و اشهد انک الایمة من ولایتک
کلمة التقوی و اعلام الهدی و المروءة الوثقی و الخیرة علی اهل الدنیا و اشهد انی بکم مؤمن و
یا ائمة من فی شهادتی و لیکن و اقلی لقلیکم سلم و افری لارکم متبع و نصری
لکم معنده حتی یاذن الله معکم معکم لا مع عدوکم صلو الله علیکم و علی اولیکم و
تجسد و تشاریککم و غایبکم و ظاهرکم و باطنکم امین و رب العالمین و در رکعت نماز
کمی و هر دعا که خواهی میکنی و بر میگردی **فصل** گوید که بعضی گفته اند که اهل بیت بعد از
مرحلت از شام در این روز بیک بلای معلا رسیدند و سربار را ناسرود و ایستاد مبارک را ملحق
ساختند با سرهای شهدا و بعضی گفته اند که در این روز بمیدین مشرف و غسل شدند و بر سر
تغریب مشغول گردیدند و این هر دو قول بسیار بعید است و بعضی گفته اند که خبر شهادت آن

کثیر

شیخ
اکرم

حضرت در این روز بمدینه مشرفه رسید جماعتی از با زماندگان اهل بیت و شیعیان که در آنجا بودند تفریت داشتند و آنچه از اخبار ظاهر میشد اینست که در این روز جابر بن عبد الله انصاری رضی الله عنه بر سر منبر قیام نمود و آنحضرت حاضر شد و آنحضرت را زیارت کرد و او اول کسی بود از آن که بعد از زیارت آنحضرت قیام کرد و در روز نیت و هشتم از این ماه حضرت رسالت از این دار فانی به عالم باقی انتقال فرمود و بعضی وفات حضرت امام حسن را نیز در این ماه گفته اند و بعضی در آخر روز این ماه گفته اند و بعضی وفات حضرت امام رضا را نیز در آخر این ماه گفته اند **باب نهم در اعمال ماه ربیع الاول** و این ماه و ماه اینست که در ربیع میگویند زیرا که بهار عرب و صلالح اموال ایشان در وقت تنبیه در این دریا بوده و در شب اول این ماه حضرت رسول از مکه بمدینه هجرت نمود و در این شب موافق مشهور حضرت امیر المومنین بر فراش حضرت رسول خوابید و در روز نول این ماه بقول شیخ در مصباح حضرت امام حسن عسکری از دنیا رحلت فرمود و بقول کلینی و اکثر علما در هشتم این ماه وفات آنحضرت و این باب بر علیه الرحمة از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که در روز نهم ماه ربیع الاول عمر بن الخطاب کشته شد و همچنین ولد سید جلیل علی بن طاووس قدس سره و روحها در کتاب زواید القوائد روایتی ایراد کرده که آن دلالت میکند بر آنکه در این روز او کشته شد و شیخ مفید و ابن ادیس و جمیع از علمای شیعه موافق اکثر اهل سنت و روایت و هفتم ماه ذی الحجه گفته اند و چون روایتی که دلالت بر این قول کند بطریق غیر رسد و در این روایت معتبره ربیع الاول وارد شده و در اکثر اعصار علمای شیعه این روز را حرمت می داشته اند و عیدی بزرگ از اعیاد خود میدانسته اند پس باید که شیعیان و دوستداران اهل بیت این روز متبرک میمون را که دشمن خدا و رسول و اهل بیت و فرعون ال محمد در آن هلاک شده عید کنند و حرمت آن را چنانچه سزاوارست رعایت نمایند و چون حد زواید القوائد بر بسیاری از فضایل این روز محتوی و مشتمل است ما در اینجا از حدیث شریف را ایراد می نمایم روایت کرده ابی الهلال همدانی و یحیی بن محمد بن جریر بغدادی که گفتند که نزاع شده عباد را در امر عمر بن خطاب و مشتبیه بود بر ماکا را و پس متوجه شدیم

در قیام بخانه احد بن ابی اسحق قی در قم و او از اصحاب حضرت امام حسن عسکری بود پس چون کوبیدیم در خانه او را و پدر و مادر و بزرگواران و دختر عراقیه پس پرسیدیم از حال احد بن اسحق گفت او مشغول عید است گفتیم سبحان الله عید های شیعیه چهار است فطر و اضحی و بقدر و جمعه و این روز از آن چهار روز نیت گفت احد بن اسحق از سید خرد امام حسن عسکری روایت میکند که این روز عید است و افضل عیدهاست نزد اهل بیت و نزد دوستداران ایشان پس گفت که احد بن اسحق را از آمدن ما آگاه کردان و بخت بخواه تا بر او داخل شویم چون او را خبر کرد آمد و ردای پوشیده بود و بر بالای در اجامه دیگر پوشیده بود و روی خود را صیغ می کرد چون او را بدین هیئت دیدیم متعجب شدیم گفت که چه چیز است و چه جا است شما را بدین سستی که من مشغول غسل بودم برای عید گفتیم که آیا این روز عید است گفت بل و این روز و روز نهم ربیع الاول بود پس ما را بخانه داخل گردانید و بر موضع خود نشانید و گفت در مثل این روز در قیام من با جماعتی از برادران خود بخدمت مولای خود امام حسن عسکری رسیدم من دای چنانکه شما امروز در من آمده اید چون بر آن حضرت داخل شدم دیدم خادم آنحضرت را همگی بفرموده آنحضرت لباسهای فاخر و تازه پوشیده بودند و در پیش روی آنحضرت بجزی بود و بدست مبارک خود در آن عود می سوخت پس عرض کردم که پدرم و مادرم فدای تو باد یا این رسول الله آیا در این روز تازه شدن برای اهل بیت فحش و خوشحالی فرمود که کدام روز عظیم تراست و حرمش بیشتر است نزد اهل بیت این روز که نهم ربیع الاول است بدینستی که حدیث کرد مرا پدرم که در مثل این روز داخل شد بر جدم رسول خدا حدیث بن الهیاء پس گفت حدیثی که دیدم سید خود امیر المومنین و حسن و حسین را که با رسول خدا بچیزی تناول میکرد و آنحضرت بر رویهای مبارک ایشان نظر میکرد و میفرمود تناول کنید که او را باد برای شما برکت و سعادت این روز بدینستی که این روز نیت که حق تعالی در مثل این روز هلاک میکرد دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب میکرد در مثل این روز دعا می فرماید حق شما تناول کند که این روز که خداوند عالمیان قبول می کند اعمال شیعیان و دوستداران تناول نمایند که این

روزیت که راست و درست می شود در این روز قول حق تعالی که قیلات پوئتم خاوت
بما ظکوا تناول کنید که این روز نیت و نایب می شود در مثل این روز فرعون اهل بیت
و ظلم کنند بر ایشان و غضب کنند حق ایشان تناول کنید که این روز نیت که قصد می
کند حق تعالی در این روز بجهت های مخالفان پس آنها را هب و مشور میگرداند حدیث
گفت که گفتیم یا رسول الله کیت در امت تو صاحب تو که رخنه کند این حرمت را فرمود
که ای حدیث یعنی از منافقان سر داری شود بر ایشان و مردم را بسوی خود میخواند و بر
میدارد بر دوش خود علم و سوا را و باز میدارد مردم را از راه حق تعالی و تقصیر میدارد
کتاب خدا را بی آنکه حلال باشد و سنت مرا و مالک میشود میراث فرزندان مرا و حلال
میکند مالهای خدا را و صرفی کنند آنها را در غیر مصرفی که حلال باشد و نکذیبی
کنند برادر و وزیر مرا و دوری کند دختر مرا از حق او پس نفرین میکند بر او حق تعالی او را
ایام حیوة تو هلاک گرداند فرمود پس نفرین می کند بر او حق تعالی مستجاب می گرداند نفرین او
در مثل این روز حدیث گفت که گفتیم یا رسول الله دعا کن تا حق تعالی او را نیت گرداند تو
ای حدیث دوست نمیدارم که جرات کند بر قضاء خداوند عالمیان در آنچه گذشته و مقدر
گردیده در حکم او و لیکن و خواستم از حق تعالی که بگرداند برای آن روزی که هلاک میکند
او را در این روز فضیلتی بر روزهای دیگر تا بوده باشد این سنتی که عمل کنند بان دوستان
من و شیعیان و عجمان اهل بیت من پس حق تعالی وحی کرد بسوی من که ای محمد بدستی
که گذشته است در علم کامل من آنکه برسد ترا و اهل بیت ترا بختها و بلاهای دنیا و ستم
منافقان و عاصیان از بندگان کافی که آنها را نصیحت کردی و آنها را خجاست گرداند با تو
و خیر خواهی کردی ایشان را و قریب دادند و حیل کردند تو را و صاف بودی با ایشان
و پهلوانی میکردند از تو و راضی ساختی آنها را و نکذیب گرداند آنها تو را سوگند بخورد
قوة سلطنت خود که هر اینه و البته می کشایم بر آنکسی که غضب کند بعد از تو حق علیه
و وصی ترا در درجه پنجم و در می آورم او را و اصحاب او را در کوی که مشرف باشد بر او
ابلیس او را لعنت کند و میگردانم منافق را در روز قیامت و در روز عسر عری برای

فرعونهای پغیران و دشمنان دین و برمی انگیزانم آنها را و دوستان آنها را و همه ستم کاران
و منافقان را بسوی جهنم رها کنی که چشمهاشان را بکود باشد و باخوف و بیم باشند و
رنکهاشان متغیر شده باشد و خوار و خیران و رسوا و پشیمان باشند و داخل میگردانم
انها را بجهنم که پوست بخلد در آن جا باشند با محمد جدا نمیشود از تو و وصی تو در منزلت
تو بسبب آنچه خواهد رسید با و از محنتها از فرعونش و غضب کنند محقق آنکسی که جرات
میکند بر من و تقصیر میدارد کلام مرا و شرک می آورد بمن و باز میدارد در معاندان را از راه
من و پر امیدارد نفس خود را علم برای امت تو و کافر می شود بمن پیش از آنکه عقوبت من
با و رسد بدستی که امر کرده ام ملائکه اسمائهای هفتگانه را فرموده ام شیعیان و
دوستان او را که عید کنند روزی را که هلاک می گردانم آن منافقان را در آن روز
و امر فرموده ام ملائکه را که بگذارند کسی که امت مرا در برابر بیت المعصور و همگی هلاک
جمع شوند و بنا کنند بر من و طلب امر از من کنند برای شیعیان و عجمان تو از فرزندان
ادم با محمد امر کرده ام که ملائکین را که بردارید قلم را از خلق در این روز و نویسد چیزی از کلمات
ایشان را بجهت کرامت و بزرگی تو و وصی تو با محمد بدستی که گردانیده ام این روز را عید
برای تو و اهل بیت تو و آنکافی که بر و اهل بیت تو باشند از مومنان و شیعیان ایشان
و لازم گردانیده ام بر خود بعزت و جلال خودم و بزرگی مکان خودم سوگند که عطا کنم آن
کسی را که عید کند این روز را و شناسا باشد بحق این روز ثواب جن و انس و شفیع گردانم او
در حق خویشانش و زیاد گردانم مال او را اگر در این روز توسعه کند بر نفس و عیال خود
و از آدمی گردانم از آتش جهنم هر سال در مثل این روز صد هزار کس از شیعیان و عجمان را
و میگردانم سعی ایشان را و مشکور و گناهان ایشان را مغفور و عمل ایشان را مقبول و حلال
گفت که پس حضرت رسول برخواست و داخل خانه ام سلمه شد و من بر کتف و شانه
داشتم و در کاران منافق تا آنکه بعد از وفات آنحضرتان بدیخت ریل و سرور شد و بعد
نتیجه داد و برکت از دین و مرتبه و بجهت پادشاهی و خلافت دامن بر گردانید و قرائت تحریف
کرد و انس زد خانه و حق را و تقصیر داد سنت را و ملت را و در کرد شهادت امیر المومنین را

و نکند بگرد فاطمه دختر رسول را و غضب کرد فدک را و راضی ساخت یهود و نصاری و مجوس را و زده کرد ایند نو چشم مصطفی را و همه سنتها را تغییر داد و حمله اندیشید در قتل امیر المومنین و ظاهر ساخت ظلم و ستم را و حرام کرد آنچه حق تعالی حلال کرده بود و حلال کرد آنچه حرام کرده بود و طبا آنچه زبرد روی زکیه فاطمه زهرا را و بالا رفت بر منبر رسول خدا از روی ظلم و عدوان و تهمت زد بر مومنان و امیر مومنان و دشمنی کرد با آن سرور و وضع کرد میراث را از آن حضرت پس مستجاب گردانید خداوند عالمان دعای قایم را بر آن منافق کافر و جاری شد چنانچه جاری شد قتل او بدست قاتلش حذیفه گفت چون آن منافق کشته شد داخل شدیم بر مولای خود امیر المومنین علیه السلام و گفتیم که ای خداوند که این منافق کشته شد و بازگشت آن بد بخت بدان مساوی برگزید انتقام پس آنحضرت فرمود که ای حذیفه ایما غاطر داری روزی را که داخل شدی بر من خدا و من و سبطین او با او چیزی میجویم پس آنحضرت دلالت فرمود بر فضل و بزرگی این روز گفتیم طای برادر رسول خدا پس فرمود که والله که این روز است که حق تعالی در آن گردانیده در این روز چشم و لاد رسول را و بدی رستی که من میدانم از برای این روز هفتاد و دو نام حذیفه گفت که عرض کردم یا امیر المومنین دوست میدارم که نامهای این روز را بشنوم و آن روز نهم ربیع الاول بود فرمود که یا حذیفه این روز است رحلت و روز بر طرف شدن غم و هم است و روز بخشیدن کناهات و روز برداشتن قلم است و روز هدایت و روز موهبت عظام است و روز برکت است و روز بشارت است و روز عید بزرگ خداست و روز استجابت دعا است و روز وفات و روز شهادت و روز زکند لباسهای سیاه است و روز پیشمانی و ندامت ظالمان است و روز شکستن شوکت و روز فتح است و روز عرض است و روز قدرت و روز فرج و خوشحالی شیعیان است و روز توبه است و روز انابت است و روز کوه بزرگ است و روز قطره ویم است و روز انبیهان رفتن است و روز رضا است و روز عید اهل بیت مصطفی است و روز ظفر بختی اسرائیل است و روز قبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیشی گرفتن صدقات

و روز طلب کردن زیادتیا است و روز قتل منافقات و روز وقت معلوم است و روز سر و اهل بیت است و روز مشهور است و روز مصلحت گردیدن بر دشمنان است و روز انکشت بدندان گردیدن ظالم است و روز خواب شدن صلا لائت و روز عفو از مومنان است و روز بلند گردیدن مرتبههاست و روز بر طرف شدن قسط منافقان و روز تسکین دل است و روز راحت مومنان است و روز مباحله است و روز مفاخره است و روز قبول اعمال است و روز بخشش است و روز شکر است و روز نصرت مظلوم است و روز هجرت و دوستی است و روز نجیاست و روز وصول است و روز تزکیه است و روز بر طرف شدن بدعتهاست و روز زهد و اجتناب از کبایر است و روز منادیت و روز موعظه است و روز عبادت و روز اسلام است حذیفه گفت که برخاستم از خدمت حضرت امیر المومنین و بمکه را خود رفتم و با خود میگویم که اگر از اعمال خیری که امید ثواب در آنها دارم چیزی در دنیا بماند و توفیق گردن آنها برای من حاصل نشود همین دوستی این روز مبارک برای من است و با دزدی خود رسیدم خواهم بود عهد بن ابی العلاء و یحیی بن محمد بن جریج را و بانی تجدید میگویند که چون احمد بن اسحق این حدیث را از حضرت امام حسن عسکری برای ما روایت کرد پس برخاستیم و جبین او را بوسیدیم و گفتیم که شکر و سپاس هر خداوندی را که تو را بماند تا آنکه ما بخدمت تو رسیدیم و بفضیلت این روز مبارک میمون خبر دار شدیم پس از نزد او پیروان آمدیم و آن روز را عید گردیم و در روز دهم این ماه حضرت رسول را خدیجه رضی الله عنها را بعد خود در آورد و در روز دوازدهم این ماه چون حضرت رسول از مکه هجرت فرمود بمکه رسید داخل شد و در روز چهاردهم این ماه بنا بر مشهور نریدیم معویه بن جهمه را وصل شد و در روز هفدهم این ماه بنا بر قولی معراج حضرت رسول واقع شده و روز هفدهم این ماه مولد حضرت رسالت است بدانکه اجماع علمای امامیه بر این است که مولد حضرت بر آنکه ولادت با سعادت آنحضرت در روز جمعه هفدهم این ماه واقع شده و وثقه الاسلام محمد بن یعقوب کلبی رضی الله عنه در کتاب کافی گفته که مولد آنحضرت در روز دوازدهم ماه ربیع الاول است و کویا میان مخالفان موافق مشهور بیان کرده و صاحب

کتاب خدا قوی گفت که ولادت آنحضرت نزد طالع صبح روز جمعه هفدهم ماه ربیع الاول
 شد بعد از آنجا و پنج روز از هلاک اصحاب بقیل یا چهل و پنج روز بعد از آن یا سی سال بعد
 از آن و بعضی گفته اند در همان روز بود و شهر آنست که در همان سال بود و اهل سنت گفته
 اند که در روز و شب بود و بدانکه این روز فضیلت بسیار دارد و همین در فضیلتش کافرا
 کجتاب مقدس نبوی که رحمت عالمیافت در این روز متولد شد و عالم ایجاد را بوجود
 فایض الجود خود مشرف و مبین ساخت و سید ابن طاوس قدس الله روحه گفته که کوه
 نصاری بغایت تعظیم و تکریم می نمایند آن روز را که حضرت عیسی متولد شد و پیوسته
 آن روز را عید می کنند و حرمت آن را رعایت می نمایند پس چرا اهل اسلام حرمت روزی
 که افتاب عالمیاب نبوت و رسالت از افق هستی طالع و ساطع شده و عالم ایجاد را بضایا
 صوری و معنوی خود روشن گردانید تقصیری نمی نمایند و در این روز حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام نیز متولد شده و روزه این روز مستحب است و از ائمه طاهین صلوات الله علیهم
 اجمعین منقولست که هر که در روزه دارد و هفدهم ربیع الاول را حق تعالی بنویسد برای او ثواب
 روزه یک ساله و در روایت دیگر ثواب شصت سال و در حدیث دیگر منقولست که استحقاق
 عبدالله گفت که پدرم و عم اختلاف کردند در چه روزی که روزه داشتن آنها فضیلت
 بسیار دارد و بخدمت حضرت امام علی نقی رفتند تا از آنحضرت سوال کنند پس آنحضرت از
 باب ایجاد خود خبر داد و از جمله آن روزها و هفدهم ربیع الاول را فرمود و فرمود که روز
 مولود رسول خدا است و در این روز زیارت حضرت امیر المومنین علیه السلام مستحب است و شیخ
 مفید و شیخ شهید و سید ابن طاوس قدس الله ارواحهم بسنده ای معتبر روایت کرده اند که
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المومنین را و در هفدهم ماه ربیع الاول
 باین زیارت که مذکور میشود و تعلیم فرمود این زیارت را برای شفعه عظیم الشان محمد بن مسلم
 ثقیفی و فرمود که چون زیارت کنی مشهد امیر المومنین را غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامه را
 خود را بپوش و بقدی بوی خوش خود را خوشبوی کن و بر تو باد آرام دل و آرام تن پس چون بر
 باب السلام یعنی ضریح مقدس پس روی بضرع مقدس بایست و می فرستد الله اکبر بگو و بگو

التلازم علی رسول الله التلازم علی خیرة الله التلازم علی الشیر الشدید المیراج المیر و حمة
 الله و برکاته التلازم علی انبیاء الله المرسلین و عبا و الله الصالحین التلازم علی ملائکة
 الخافین بهذا الحرم و بهذا الضریح المذنبین بر پس نزدیک قبر میروی و میگوید التلازم علیک
 یا عماد الاولیاء التلازم علیک یا خیر الشهداء التلازم علیک یا ایزة الله العظمی التلازم علیک
 یا خاتم المرسلین التلازم علیک یا فداء المرء المجتهدین الاقبیاء التلازم علیک یا عصمة
 الاولیاء التلازم علیک یا زین الموحیدین النجباء التلازم علیک یا صاحب الخوض و حامیل
 الدواء التلازم علیک یا قییم الحیة و اللطی التلازم علیک یا من شرفتم به مکة و مین التلازم
 علیک یا بحر العلوم و یا کفها الفقراء التلازم علیک یا من ولد فی الکعبة و روض فی السماء
 یسید الدیاء و کان شهودا النقرة الاصفیاء التلازم علیک یا مصباح الضیاء التلازم علیک
 یا من حقلة الشیخیر النجباء التلازم علیک یا من بات علی فراش خیر الانبیاء و دونه یقیه
 عند مزار و الاعداء التلازم علیک یا من ردت له الشمس قاعی متعقون الصفا التلازم
 علیک یا من اخی الله یفیه ثوب باسحیه و اسم خیر حیث انظم حوا الما و طما التلازم
 علیک یا من تاب الله بر و یاخیه علی ادم اذ عوی التلازم علیک یا فلک النجاة الذی من ركبته
 بحی و من خلقت عنه قری التلازم علیک یا مخاطب الطیبات و ذمیا القلا التلازم علیک و
 رحمة الله و برکاته التلازم علیک یا حجة الله علی دعی الاولیاء التلازم علیک یا مقدر
 الحکمة و فصل الخطاب التلازم علیک یا من عنده علم الکتاب التلازم علیک یا میرات نور
 الحجاب التلازم علیک یا فاضل الحکمة الشاطی بالانوار التلازم علیک یا انوار التصدیق
 یا مخاطب فی الخراب التلازم علیک یا من کفی الله المومنین بر القتال فی یوم الاحزاب التلازم
 علیک یا من اخص الله بالوحدانیه و اناب التلازم علیک یا فاعلم باب خیر الصغیر مر
 الصلاب التلازم علیک یا من دعاه خیر الانام الی المیت علی فراشه فانتقم نفسه لیسعة
 و اجاب التلازم علیک یا من له طوبی و حسن مای و رحمة الله و برکاته التلازم علیک یا غم
 الدین و یا سیدنا و انا التلازم علیک یا صاحب المعجزات التلازم علیک یا من ترک فی
 فصل سورة براء و العادیات التلازم علیک یا من کتب اسمه فی السماء علی الشرا و ایت

قافی

السلام عليك يا مظهر العجايب والايات السلام عليك يا امير القرات السلام عليك يا
 محيي الميادين ويا مظهر الكرامات السلام عليك يا مخاطب رؤسا القرات السلام عليك يا حامل خاصا
 ومبين الشكليات السلام عليك يا من عجت من خلوة في الوعا ملائكة السموات السلام
 عليك يا من ناجى الرسول فقدم بين يدي بحجر صدقات السلام عليك يا وليا لا اله الا انت
 الشايد ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نالي البعوث السلام عليك يا وارث خير نبي
 السلام عليك ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا سيد المؤمنين السلام عليك يا امام المؤمنين
 السلام عليك يا ملجأ المكرمين السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر
 البراهين السلام عليك يا طاهر ومن السلام عليك يا خلد الله اليين السلام عليك يا من صدق
 بخاتمته في صلوة النبيين السلام عليك يا فاعل الصخرة عن في الغليب ومظهر الماء العيين
 السلام عليك يا عيانا في الناطرة في العالمين ويا وليا الباسطة ويا وليا المعبر عنه في ربيته
 اجمعين السلام عليك يا وارث علم الاولين والاخرين وصاحب الوفاء الحمد واساقا اولياؤه من
 خوض غاي السنين السلام عليك يا مصوب الدين ويا وليا الفرحين ويا وليا الامية الرضين
 ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجه المضي وجبه القوي وصراطه
 السوي السلام على الامام الخليل الصفي السلام على الكوكب الذي كلاله على الامام
 المحرر على السلام على ائمة الهدى ومصابح الدجى واعلام النور ويا وليا الهدى وذي النور
 وكهف النور والفرق الوفي والحمد على القبل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور
 الانوار وشمس الجنار ويا وليا الامية الاطهار ووقم المحرم والناظر عن الانار والذوق على الكفا
 مستفيد الشيعة الخالصين من عظيم الاوزار السلام على المحصر من الطاهرة النقية البتة
 المختار المولود في البيت ذي الاستنار المزوج في النساء بالبر والفاخرة الرضية الرضية
 البتة الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبا العظيم الذي هم فيه غفلت
 وعليه يرضون وعنه يسكنون السلام على نور الله الانوار وضيائه الاكبر ورحمة الله
 وبركاته السلام عليك يا وليا الله ورحمة الله وخالصته اشهد يا وليا الله لقد جاء
 في سبيل الله حتى جهادهم وانجبت منها حجج وسواها صلى الله عليه واله وحلت حلال الله

البرية
 عليه
 الرضين

على النبيين
 السلام عليك يا مظهر العجايب

النبي

حجبه

النبي

وسحرت حرام الله وسرقت احكامه واقنت الصلوة واتت الزكوة وامررت بالمعروف
 ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا مجتهدا محققا عابدا لله عظيم الاجر
 حتى امكن اليقين لعن الله من دعتك عن مقامك وانا لك عن مراكمتك ولعن الله من باعده
 ذلك فخير من انا ومن اعتدلك برأه يس بكه ميكن برقمه ميسر قبره او ميكني اشهد انك
 تسبح كل يوم وتسلم معاوي واشهد لك يا ولي الله بالبر والاداء يا مولاي يا حجة الله يا
 امين الله اني بين يدي الله تعالى ذنوبا قد انقضت ظهري ومنعني من الزنا ودكها بقليل
 احسان وقد هربت منها الى الله واليك اني من انتمك على سيرة واسر عاك امر خليفه
 وقون طاعتك بطاعتهم وموا الا انك بموا الانية كن لي شفيعا ومن الشاير مجير او على الدهر
 يس يا زكيه ميكن برقمه ميسر وميكني يا ولي الله يا حجة الله يا باب الله انا ذاك الذي
 يعبرك ان اول دفينا بك المسيح وخلفه في جوارك انك انك تسبح لي الى الله في صفاء
 وتنج طليتي للدينا والاخرة فانك لعن الله الجاه العظيم والشقا المقلوب فاجعلني
 يا مولاي من عتقك وادخلني في جوارك والسلام عليك وعلى وليك الحسن والحسين والائمة
 الطاهرة من ذريتك ورحمة الله وبركاته يس شش ركت نماز ميكني ودور ركت رافد
 ميكني يا حضرت امير المؤمنين ودور ركت راي ادم ودور ركت راي فوخ عليه السلام
مؤلف كريدك ان زيارت بهر من زيارت اخضر رات وبسند هاي معتبر ديك معتبر
 مذكورات وظاهر بعض از روایات است كه خصوصيت باين روز ندارد و در وقت
 زيارت باعمل او ندر خوب است بل اگر در غير روز مولد نيز مانند روز جمعت و ساير اوقات كه
 زيارت مخصوص رانها وارد شده اين زيارت را بخواند نيكوت **باب دوم در ماه**
ربيع الاخر روز چهارم اين ماه بر قول شيخ شهيد و هشتم اين ماه بر قول شيخ طبرسي و دم
 اين ماه بر قول مشهور حضرت امام حسن عسكري م تولد شده و شيخ مفيد رضي الله
 عنه كه متحبات روز اين روز با **باب نهم در ماه جمادى الاولى** و اين دو ماه را جدا
 بر اين م نامند كه در وقت تسبيح در فصل شتا و زمستان اتفاق افتاده بود و از شدت
 بردها مضطرب شده و روز يازدهم اين ماه بر قول بعضي حضرت امام زين العابدين

تاجها
 عزرايت

و على السلام عليك

متولد شد و شیخ مفید علیه الرحمة گفته که مستحب است در این روز روزه داشتن و
 تطوع بخیرات نمودن و درین روز نصر من الله و فتح بصره واقع شد **باب نهم در ماه جمادی الاخر**
 در روز سیم این ماه حضرت فاطمه زهرا از دنیا رحلت نموده و بعضی
 یازدهم این ماه را مولد حضرت امام زین العابدین گفته اند و در شب نوزدهم این ماه امته
 بحضرت رسالت حامله شد و در روز بیستم این ماه حضرت فاطمه متولد شده و در
 و ششم این ماه بنا بر قول کلینی حضرت امام علی نقی از دنیا رحلت کرده **خاتمه در بیان**
 و شرافت روز نوروز و ادب و اعمال آن بدانکه روز نوروز و زیت جلیل القدر و شرافت
 بسیار دارد شیخ مفید بن محمد قدس الله روحه در کتاب مهذب از سید اعلام بهاء الدین علی
 بن عبد الحمید نامه روایت کرده که او را سند متصل گردانید بمعلی بن خنیز حضرت امام
 جعفر طایف جعفر بن محمد الصادق که فرمود که روز نیروزان روزیت که جناب مقدس
 رسالت علی علیه و اله گرفت عهد خلافت را در غدیر خم از مردم برای حضرت امیرالمؤمنین
 پس همگی مردم اقرار کردند از برای آنحضرت بولایت پس خوشحال کسی که ثابت قدم ماند آن
 و با حال کسی که شکست از پیمان را و در نیروز و زیت که حضرت سید المرسلین فرستاد
 حضرت امیرالمؤمنین را بسوی وادی جنتیان پس آنحضرت از ایشان عهد ها و پیمانها گرفت
 و روز نیروز و زیت که ظفر و نصرت یافت امیر مومنان بر اهل نهروان و ذوالندیه را که
 اکابر آن خواجه بود در این روز بقتل رسانید و روز نیروز و زیت که ظاهر خواهد شد
 قائم ما اهل بیت یعنی حضرت صاحب الزمان و در این روز خداوند عالمیان آنحضرت را بر
 دجال ظفر خواهد بخشید پس آنحضرت آن ملعون را در کتافه کوفه صلیب خواهد ساخت
 و بدوستی که هیچ روز نوروزی داخل نمیشود مگر آنکه مادران روز توقع فرح داریم و انتظار
 فرجی بریم زیرا که این روز ایام ما است و بمقام منسوبت و اهل فرس این روز را محافل نظم
 اند و شما ضایع کرده اید و بدوستی که پیغمبری از پیغمبران بنی اسرائیل از خداوند عالمیان
 نمود که زندگ کرد اند که واهی که از دیار خود بیرون رفته بودند از جهت حذر کردن از موت
 و آن گروه چندین هزار کس بودند و حق تعالی همگی ایشان را هلاک گردانید و بود پس چون

از پیغمبر احیاء آن گروه را از حق تعالی سوال نمود و وحی باورسید که اب برایشان برزید و بعضی
 وحی الهی در این روز اب را استخوانهای پوشیده آن قوم پاشید پس قدرت بالغه خداوند
 عالیمان همگی آن قوم زنده گردیدند و آن قوم همی هزار کس بودند پس این سبب گردید اب سختین
 در روز نوروز سنت شایعی که سببان را پیدا کنند مگر استخوان در علم بعضی اهل بیت رسالت
 صلوات الله علیهم جمعین و روز نوروز اول روزیت از سال فرس گفت معلی را وی ایچد
 که آنحضرت تا یحیی شریف را بر من املا فرمود و من از املا آن حضرت نوشتم **و ایضا**
 بسند سابق از معلی روایت کرده که گفت داخل شدم بر حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد
 الصادق در بامداد روز نوروز پس آنحضرت فرمود که ای معلی آیا این روز را میشناسی
 و شرفان را میدانی گفت نه ولیکن همین میدانم که عظیم این روز را بچای آوردند و این
 روز را بر خود مبارک میدانند فرمود که محض همین نیست که میکوبی سوگند با نه خایه عتیق
 که حق تعالی آن را در بطن مکه قرار داده که نیست شرافت این روز مگر برای امر قدیمی که سپان
 میکنم برای تو تا آن را بدانی گفت بد رستی که دانستن من یعنی راوشیدن آن را از تو بخواه
 تراست بسوی من از آنکه حق تعالی زنده گرداند مردگان مرا و بپرازد و هلاک گرداند دشمنان
 مرا پس فرمود که یا معلی روز نوروز و زیت که حق تعالی در آن روز از بسندگان خود
 میثاق و پیمان گرفت که عبادت و بندگی کنند او را و برای او شریات قرار دهند و آنکه ایمان
 می آورند به پیغمبران او و محبت های او و ایمانی آورند با مامان او و صیای پیغمبران و پیغمبر آخر
 الزمان و روز نوروز اول روزیت که طلوع کرد در آن آفتاب و شروع بوزید نکرد با دایه
 لواقع که در حیوانات آنها را و در میکردند و در این روز آفرید شد کله ها و شکوفه ها و گیاهها
 خرم که در زمین میباشد و روز نوروز و زیت که کشتی نوح در این روز بر جودی قرار گرفت
 و روز نوروز و زیت که زندگ کرد حق تعالی در این روز آن گروهی را که حق تعالی حکایت از
 ایشان کرده که آن مردی از آل نوح جز او این دیار هم و هم الزوف حد الموت فقال لهم الله
 موتوا ثم احیاهم و روز نوروز و زیت که در این روز جبرئیل بر حضرت رسالت ما را
 شد و آنحضرت بر رسالت مبعوث گشت و روز نوروز و زیت که در این روز حضرت

